

8910

KARAITE WORKS.

JERUSALEM, PALESTINE: 1835
SEPHARDIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

י"ב בליל הדין קדשך רבוב ומהירות נכבדות במקדש
המקדש והם ענינם נפלאים עד מאד למחשבה של שכן
למלאותה

אמרו אם תקה שור נחש שלם בהיות הנשיא בתוספת
במלכה הראשונה בגוף מלך ושפתו אז בקדש
המקדש יחיד מה מוסר חסד ושיחוק בתוך
קדש ואחר שיטתו הייתה תוספת עד למלך
והיה שכן במלכות מלך כי תוספת
ששך ואמר הם "

א' אם תזכר מלכה יהוא על ראש קדש מוכה בן יונה מקדש
תראה תוספת גדולה בתוך ימים מועטים "

ב' אם ידעו פני יום אימים של ראש יורה מוחה של
ראש בן שדרות ולא ידעו שיש שם שם "

ג' אם תשים נחמך בדגים ותדע בהם יום ארבעה חודשים
ואז תוכל להבחין בין ארבע לשנה כי הארבע לא ידעו
כי ידעו

ד' אם תזכר מלכה בבית הדין במלך זרע ולא מן דבית יהוא
ויכא כל חשד וכן תוכל להבין מן המלך "

ה' אם תשים חסד תחת דבלין פחד יושב למלך או להרס
מלך שיהיה תוספת גדולה של שכן ויהיו דבלין

ו' אם תזכר להחזיק שם קדש גדול ידוע וקדש הר / שים
תחת לשון חסד פחד דבלין וכל ברך ומוסר

אם יש לך

57

אם יש לך ראיה על ענין / צדק האדם על ראש ודבר

במלך ורשע ורשע בחלום כל מה שישאל ויורק הדבר

אם תראה לרעה באיש או אשה כל דבר שיש / צדק הדבר

על הדבר ויבין לך כל דבר

אם תראה שחכם או שבור שיהיה נאמן לך / קטור בבשר

בדבר בלתי ידוע ויהיה לך נאמן בכל יום

אם יתן לך או שר יהיה חכם ונאמן / שים עצה האדם בקדוה

על או חכמה ושים בקדוה על האדם / ואם יהיה בשלח

דבר אחר או מה הדבר ויבין יתפזר האדם הדבר האמיתי

בדבר יסודי האדם

אם ישא איש או אשה האדם האדם בדבר כל דבר אחר שיש / ימים

מן המעשה כל דבר / האדם המעשה האדם האדם בשמים

אם יחל האדם האדם האדם / יתן בתחלה האדם האדם

האדם ויבין האדם בדבר האדם והאדם יתן האדם

אם האדם יהיה שומר אצלך כי הוא דבר יקר ואם יתן

בענין כי הוא מה לך חלבים

לשאלת האדם

אדם כל האדם האדם האדם האדם / האדם האדם האדם

האדם האדם האדם האדם / האדם האדם האדם

האדם האדם האדם / האדם האדם האדם

האדם האדם האדם / האדם האדם האדם

האדם האדם האדם / האדם האדם האדם

[illegible]

123 5157

מהות לבן וילך אל המלכה ויאמר לה שמעני נא ארומתי כי
האלה שליח הלך מהר דיבונת אלנה שלשן שלחתי ותרמיה
המלכה יאמר וקום יושב כמה המלכה ותרמיה לבשר ותרמיה
דבר דברך ואל תפחד ממני ויען בלדד ויאמר דיבונתיה אליה
שלחתי שמה הלך להמור כי רחוקה היא כשנתיך ויוסף לבבך
על כל מלחמה לבן לבא אליך לשכב ממך ויבדדו חזקתו בן
והוא יהיה אלהי ויתאמר המלכה תן לי הית והדע כי כנס

דברך ואחרים ויען בלדד ויאמר למלכה זה לך הית בשעה
שיבנה דיבונתיה אליך יהיו ביוצא שליח קדוש ההר של כמק
השט של זהב ו אבמק שעה חסד ההר והשטם יבדלו למעלה
למעלה ויהי כשמוע המלכה ותרמיה מאמר ותרמיה כרזה
ויהי בלילה הזה ויעש בלדד כשיל ויבנה בהר המלכה והנה חרמיה
מרומה גמלה על כל אדם ביהר כי בלדד עשה להם כשיל
ויבא ויבא חור בחור על לפת חיסת המלכה ויעש הית והית
לפניה ככל אשר דבר אליה ותרמיה המלכה את כל האותיות והמלכה
והשטם לו ויבא אליה ותרמיה לו ותרמיה מה יהיה שם
הבער המלך ויאמר לה אלכסדר דומ יהיה שמו כי מנחם בלשן
מלכי ארון כל ותרמיה המלכה מאמר ויהי בבוקר ותשלח קריה
לכל הכותה

לכל הכוונה וכו' וכלל משה גדולו וזה הכולל וכו' וכו'
 ומשמים את לבם ויבנה המלך כללם מן המלחמה שמה וכו'
 כי נכה על הישועה וכו' המלכה לקרוא וכו' וכו'
 על וכו' לו את כל הקורא הנה ישועה המלך וכו' וכו'
 כך הנה כך וכו' בלדד המלך בא הנה וכו' המלך לקרוא
 לבלדד וכו' מלך מלכים וכו' במעלה את כל ימי חייו כי
 המלך שלח אחריו בכל הדף מלכותו להודיע לו וכו' וכו'
 וכו' מלך " וכו' המלך אל המלכה הן עליו כי הם משפחה
 מות הן ממות הן הרבנים ואיש לא ידע בו כי היה לבוא "
 וכו' בעת לידתו וכו' בן וכו' לכוונת הנה את בני זה וכו'
 הן לך מלך זה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 זה לשלח יד בבן מלך ואף הנה דומה בו מלכות שישלך
 על כל העולם הן בבחוריו וכו' בלדד וכו' וכו' וכו'
 וכו' לכוונת הנה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 ענין זה דומה לענין הכול וענין השעת דומה לענין ארץ וכו'
 לארץ וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

משה המלך

משרד המלך בהכר בית המלך ובה מכסף אחד מהמנומי
מכרים ובה אל המלך ויכנסו מלכא ויפלו הדף וישתחו לפני
אדני ויהיו לו המלך מה זאת ועל מה זאת הדף עושה ככה וימלא
לו המכסף כי ממה שאת רוצה שאת עתה לכבוד כל העולם תהיה
ורבים הללו כשל ואם הרי דהיה תלך ובתוך ימים ובמערותי מלואה
תדר ובין כוכבים שיש קיץ ואם יקום ירחי שמש תביא בחיך וישנה
המלך מזה ויהיו אל המכסף הם הדות דברת הכי את ^{המלך}
הותך ואת כל המלכות בית הבין הופשים ואתה תהיה לו למלכה
וישתחו המכסף ויתן מידות גדולות אל המלך למען יהיה לו להודת
ולכבוד " ויגן המלך מלפניו נחלה את הוליו אשר מת בר ושלמה
ויקבץ את כל המנומי מכרים וכל הכמיה וישלח להם להודיע לו
האמת מי ימלאו אחריו " ועל ויהיו לו כל המנומי המלך
ועבדיו לו ויש המלך כן ויהי בבוקר ויבואו כל המנומי והכמיה
ויאמרו כלם מה אתה אל המלך זה המלך אלכסנדרוס היה ימלא
אחריו ויגדל כמחן מכמה הדונט המלך וכל אשר הוא עושה יוליו
ויכנס המלך מזה ויבכה בכי גדול כי רבים בעם היו לו ואין מלכה
לאחר מזה ואף כי ירע המלך כי אלכסנדרוס לא יבא מהלכין
ויקרא המלך לכל בעם ויאמר להם שמעו בני אדם שמעו

מכל הכמיה

חובל בהכחיים אשר נבחרה החלוקה לאלכמנדיום על כן שחובל
 לעצמו ואלי תלחמו עמו כי מאת השם יבא והתם אל תרדמו ואל
 יהר לבם ואל תפדו עול אלכמנדיום חובל בוארם מן יחיה
 לבם לחובש ולפניה כי החלוקה והחושל ביד חלק חלבי
 החלוקים והוא נחו חלוקה וחסביו ובידו להגדל ולהגדל לכל
 יחי ככלותו לזאת את בען ויהמוק את חלקו ויחית בטיבה
 טובה בן חסדים ושלש שנים ויקברוהו בכבוד גדול ויעשו
 גדול ומפלא על קברו " יחי אחרי חית מלך פרס
 החלק ויבקשו בען להחיות את אלכמנדיום במס היתר ויחדר
 לו ויחיה אל החי מה המאחי ויוה משפתי שבקשם להחיות
 אתו וישמך דם נקי חלל ידעתי חלל שמועתי כי החלוקה
 נבונה לן מן השמים ואף החלק פנה אחרם לבת ל החלוקה
 יחי כחש שחבן החי שדורע לן הרבה ויהחזרו איש
 חל החי לשון חג מרחים כי כל החשומים ואכדיו החזק
 החולקת חזרו שהיה חלקך החר הבית הם בחלקך חזרו
 ייחיד לבן כי החינן בשרית הנח " ויהי נקשה עליהם כנח
 באשה הזקנה החלוקה בידן יחית את כללן " ויקראו בנ
 החלק לכל השנים וירדו באשנים ובהם הכחיים —

והזקנים והכזבים מוצאות לאחור הדם שמועדם אשר כזה הביא
להמליך את לבמגדרום ולמה אתם מזהירים את הרבד אשר
הלא נואת השם בתורה היומלכה ובאשר היומרים התרמנו
והחכמים ויענו השרים ויהמורו היות כהשר החודתם הך
יחיים הנחמן יוכס להמליכן ויעתה רהה דהימן כי הככה
הך הנר לה נעבד והככה הנר בן ויתקבצו כל השרים
וכל שמי האכז וימליכו את לבמגדרום ויהמורו יחי המליך יהי
המליך ויעש לך המליך רכב ופרשים ויהי מלכה בכל
רכבין ויהמור המליך לאמון הם ייסעו בעיניך חבנה היכל
חדש לריבונתיה אליה שלמנו ומהרה לנו חמו אל יעלה
אל לבבך לעיני מולך רותך הך שמוע בקול אישך והעבר
קול בכל מדינות מלכותך כל איש שהוא מובן שלשים
שנה ומעלה שיבואו עמך להלחם ולכבוש כל הממלכות
תחתך והנה אצור מתנך ויהיה לכן היל להלחם מולך
בבחדותך ויסעו לך בעזרתך ויסעו המליך לבמגדרום
אל רבדי חמו ויסעו בעינין ויעש את כל אשר הורה לנו חמו
והוא לא ירע כי היה חמו וכו' מברשע להכיל חמו ביד חויבין
כי היתה מתכונת לתת החלוקה לבנה הגדול אשר היה מתכונת

המליך

המלך " ויקבוצ אלמגדרום המלך את שרי ההיילס וינע
 עמו ויהי עכס כעמ המלכה כי המיתה ברבדים וישלח
 אלמגדרום ויקבוצ את כל הילא ויעש לו רכב וסרטיס
 הרבה מאד ויבא ברחש הקיל ויקח רמל בידו ויבאן כלם אחריו ויבואו
 ביער ההר גדול מאד וילכו בו שלטת ימים ויהי לבת שרבו
 ויבא אלפת הר גדול ועבה מאד ועליו בנן גדול ומפואר בו
 יהוד / ויסמך המלך מי ילך עמי לעלות על ההר הזה ויבאו
 מאתים איש מיוק הילא ויחמרו בעלה עמך ועלו על ראש
 ההר ויחמרו שם שער גדול ורחב מאד ולפת השער הזה היה
 יושב עין אחד וברשות העין את המלך ויבא לקדמיו להבין לו
 ולעשן לו וירפו המבורים כעבר העין ויחמרו בו ולם הניהוהו
 ליעל הל המלך ויעל המלך העין ויחמר להם מזה זה שאינם
 מניחין אותי להבין ולעשן את הרונ המלך אלמגדרום החמר
 המבורים אל העין מי הניד לך ששמן אלמגדרום ויעל העין ויחמר
 כי שמו ופועמו הקוק הוא בדיכל ואני יסבתי על ההר הזה כחיה
 ימים ושנים לשמור לו המבצר הזה ויעל המבורים ויחמר לו
 מה כוהן ומה עבודתך אשר אתה יושב לבדך / הנה הנחל
 ייתי מנסת תפסנוך ולא הנחנוך ליעל הל המלך / ויהי הק
 העין במבורים

הזקן בעבורים ויהימר להם אם עליה על רעתכם שאדם נבחר
אורי כי לא היה לי מורא מלכות לא הייתי הוסיף עליכם כלום כי
נבחרתי על כפי לבתי עשית רבך גבר המלך אמרו אל
הזקן הרימר את בוסך / אמר להם הזקן אם המלך יתן לי רשות
אורי עלכם את בואי ואת גבורתי / אמר לך המלך הרשות נתן
לך / ויהי כשמוע הזקן בן ויפגש בעדה גדולה ויורה עד שלא
היה בנה בעבורים לעמוד / אמר המלך אל הזקן בב לך אל
בוסך כי אין בי בנה לעמוד משה בנה קולך / ויען הזקן אל המלך
ויאמר לו אם אבה הפך הוריעך עוד את גבורתי / אמר הזקן אל
המלך בא עמי אבה ואשיך העומדים לפניך והראיך את יופי
המבצר הזה וכל בנינו מן ונעז גדול כי יושלל הוא ויהימר
למורא / אמר המלך אל הזקן אם יעלה בעיניך ירד לא הור יושב
מבצורי ויחיה את המורדים ברי שיכרוב כל הטר ירה בהר
הזה / אמר הזקן עשה כן וירד ההר מבצורים יון ההר יבא הר
מנהם הידורי ראש מופדי המלך / וילך המלך עם הזקן בתוך
המבצר וילכו אחריו גבורין ומנהם ראש המורדים ויבא המלך
וגבורין בחרר את של זכוכית הרומה ורחבה יותר ויהיה בה לוח
חלונות ובתוך כל חלון והלון היו כל מיני עופות מוזאים ומבצרים

וכל היום

וכל אחד ואחד מלפניו בקולו ונשמע קולם למרחוק ובחלון העליון
 היה כושי אחד קטן והוא מניף נבלה במרר ויבאן ולא יענה שור
 ויבא המלך ויבדוק מן החרד והוא ויבא בהדר אחד של זכוכית
 ירוקה ובה כל חיות היות מהירות ומהירות ובתוכה הייתה אחר
 חסונה וזה דמותה מוכף דגלית ועד הקדמה לה היה בה שער הקר
 הלוקה ודגלית דומה לרגל הריה ופניה כפני עוף ועיניה גדולות
 ורחבות באמיתים / ופניה הייתה כהמות אמות וזנבה ירוק מחור
 וארכה כשש אמות ושניה ארוכים כאמה ואפי' נותנה המלך
 מאד / ואמר לו הקטן אל תדמה כי עוד אדאך פניה גדול מזה
 וילך הקטן ויהי עשב אחר נחת בפי החיה ויהי חסונה הייתה אחת
 חסונה והיא מלכה שער לבן וקולת כקול בפי אדם ושניה
 ירוקים ואמר הקטן שער של זאת החיה הוא טוב לנפחון והנאשה
 עניו בחלחלה ידעה ואניביו יכלו לפתח חלצים / וילעב עבד
 דברי הקטן ויהי כמלכה בעיניו ויהי אף הקטן ויאמר אל המלך
 הן נשאר לבך להיות לועב עלי דברי / ועתה ידוע הדבר כי
 מרד יהיה לך באחרונה / ויהי המלך את דודי אמן וירדבר אליו
 דברים רבים למען יבוא חמתו של הקטן / ויאמר לו המלך אם נדמה
 בעיניך שדברי נדון דבר שלא ישר בעיניך מחול על פבורך

וכן כבוד המלך

ובן כבוד למלכות ייטב ה' ויאמר למלך גם את הרב הזה אשר
רבות אעשה דן אל תוסף ברברים אלה ויאמר המלך אל ה' וי
היה נה עור ה' יופי המבצר הזה ויאמר לו ה' בה שבעני
והראך פלא גדול וילך המלך עם ה' ויבא בחרר יפה מנחור
בני מאבני שיש ארומים ובה כל מיני בשמים ניכנס הר וה
בהועדו ופלא המלך מאד ויהי לו כה וצבורה כברה טובה וישא
המלך את שניו וירא אבן שיש יפה ובה היה מונה כל זכוכית
הרומה ויאמר המלך היה זאת ויאמר ה' זה שכן בלמך אשר
הובא מיריחו עיר התמרים ויוסף המלך וישא את עינו וירא
אבן שיש יפה כמין קבר מלכים וישאל אל ה' ויהי זה ויאמר
לו באבן הזאת קבר אלמנה המלך והנה נחמה בשמן הפרחיון
ועדיין בלבן קיים ויאמר לו המלך הירעל כיוה שנים שנקבר
בו ויאמר המתן לי מעט ואקרא את המוכר אשר הקו של
האבן ויקרא ה' את המוכר ויחזה כרע מחרים ושמנים וחמ
שנים ויאמר המלך אל ה' הן נה מוכרתי קן בעיניך הריני נה
את בוק המלך אלמנה וארעה כי ההמת הקר אשר המרת טעמן
קיים עדיין ויטב ה' ויאמר אל המלך את שהלכתך המוכר
אך הטמר בגפאך שפא תבט בדופן הם אתה בהת בלילה הזאת

אל המה

אל אשה ויהימר לה בחי בלי לה הזאת אל אשה ויבאב לך ויהימר הזקן
 יהימר לאבשיך ועבוריך שאלה יבאב בה הזאת אל בוק המלך אם לא
 נמחקו נחשכב אשה ויהימר הזקן להם הנאבב בבשר היות יוית
 ויקרב הזקן ויגל את האבן העליון מעל השיש וימר את המכמה מעל
 היות וידאן את המלך ועמו את היות ויתמחו האבשים אים אל רשאו
 ויהימר המלך הזקן האבב בחות ליהימר הזקן לא ועור הדבר בפני
 המלך ויקרב פתחם ויבאב בחות ויפול המלך לאהריו ויצע זיעה
 גדולה ומשונה מיראתו וירא העבדים ויצעו פניה גדולה
 ומרה ויפלו כלם לפני הזקן וישתחוו לן אפס הרבה ויהימר לן
 ארונת מה נעשה בארוננו המלך ויהימר הזקן הלה יהימר לבס
 אל כבאב בבשר היות כי מות המותו ויומיו העבדים ויבכו
 בכי גדול ויבקשו פני הזקן שנית ויהימר להם לולי נשאתי
 את כנכס ואלה הייתי מוטל במלככם ועתה התיצבו וראו מה
 נעשה לו ויעצו כלם ויהימר הנער ועשינו כאשר ארוננו מלכנו ויהימר
 הזקן אל תדאגו כי יש תקוה להחיות המלך ויקה הזקן זקן שהור
 יבא גלות לוחשת ויתן בקדן וישם על פרה המלך אכסמדימ
 ויעמוד המלך על עמון ויאלם ואלה היו בר יכולת להוכיח רב
 מכן וירא עבדיו ויבכו ותהפך שמחתם לקינה ויהימר הזקן להם

אל תראו ויקח העין עשב אחר וישם באזנו השכונא לית של המלך
ויפתה את פיו וידבר לעבדיו וישמוהו כלם שמוהו גדולה ורבה
ויהיה העין אל המלך הין לא יראה לבעד בדוק המת ולמה לא
שחשת אל הלא פניתיך. לעמוד השומר בנכסך מלכע במה
ויהיה לך המלך ויהי הומר לך כי כמיל מהמיה ל ויהיה לעין
אדום חמור ל מדר המת ויהיה העין לעלית כי ויהיה זה המת
ויחזק את ערבו לשמים אמות ויהיה המלך ועבדיו ויהיה המלך זה
העין שים לא המבנה על המת ויש העין כי ויהי אחרי כי ויהיה
העין אל המלך בא עמי בחר אחר ואראה אויבך זה מחמור עיניך
וילך המלך עם העין ויבואו שניהם בחר ויחזקו אם נערה יפה עד
מחר ויהיה לב המלך על הנערה וההפך מרהיבן לבמה גוונים ויהיה
לך העין מה לך כי נבחר ויהיה המלך לא אחר מחך כי נספר
לבי על יד הנערה הזאת ויהיה לך העין נסבע ל טלה נסבילנה
לפליט ואני אהנה לך לאשה וישמה המלך וישבע לו ה
שבועות ויהיה לך לדרכך ויהי היתה ויהי לך לאשה כחש
נשבעת ויקרב המלך אל הנערה ויחזק בידה ויביאה אל המלך
ויהיה המלך אל עבדיו והעבדים יהיו חסדי ואלים היתה לארץ
מאנים עד שובי בשלום ויקחו ויביאם אל חרף חפזים ויביאם להדון
כל הקורית אותם

כל יקרות אדם לאמר ותשמה המלכה ותאמר אל לבב למה זה
 השנה את בני היוצא מחלצי מה לי אם היה מאיש אחר הלא בני הוא
 ואברהם בן י ובעלה המלכה מן המהר אל בנה והוא קל לריו וזקן
 מאד וינקה את המלך ויוצא בן כל תאות לבן אי אומר המלך לעשות
 משה גדול לכל שכן ועבדין וישמה המלך שמה גדולה וכל
 גבורין ויקח המלך את הנערה לאשה ויהביה ויקח לו זקן אבן
 יקרה לרוב מאד ויברך את המלך ויוצא כל כל חמדה ויתן אל
 המלך ויצא המלך וכל הילכו מן המקום ההוא ויבואו ביער מהו גבול
 ויצאו הנשים בעל שער מן היער וישחיתן בהי לירבוק ויצר למלך
 עד מאד ויצא למורים לזרז את הנשי היער ויהי כאשר יורו ויתבללו
 ההם בידם ולא הזיק להם וירא המלך כי לא יועיל שום חלמה כנגדם
 ויצא להדליק את היער וידליקו אותו ויברחו הנשים היער
 ויעבור המלך משם ויבא אל ההר קרשונגניה והיה כחמלך שלשים
 יום ובכל ההר אין אשה על ההר כי אם תחת הקנה וישאל להם
 המלך מה ויביאו לו מאה כברי זהב ואבן יקרה לרוב מאד ויביאו
 לפניו רב גדול ומשונה וזה דמות הרב קטנשים של ארומים ואין
 לו כי אם עין אחת במזחן ושנין שהורים כזפת ואלה רבה המלך
 לאכול אותן ויצא להשליכן לכלבים וחתן כלם וירא המלך ויהרר
 ויהרר

בם ער מחר ויאמר להם המלך למה אתם מבקשים להרוג אותי ואני
כל עמי ויהי שם ולא חפץ מועד ויאמר המלך לכל עמיו להחזיר החלוצין
והלחמן על האנשים האלה אשר בקשו לשלוח ידם בנני ויעשו כן
וילחמו זה מול זה ויהי ביניהם חלחלה גדולה וזו ימים וזו לילות
ועבד יר המלך עליהם ויחזק ויהיה שם ער אין חסד ויבה האנשים
מן הקרקע וילחמו במלך ובכל היגן ויתחזק המלך ויהרגם וישארו
האנשים מותי חסד ויתבהו בקרקע " ויבה מלש המלך ויבה האנשים
ויהיה מלש כשלושים הליך ויהיה הת כל כל זהבם וכל קניניהם ויכלסו
לפניהם ארצה ויהיה עליהם המלך ויאמר להם יורש ויביאו לו המלש מהות
כבר זהב ויגל המלך מעליהם וישם עליהם חסד עובר "
ויבה המלך מלש ויבה אל הרק אלגיל והם שאורים בצפת וילחמו עם
המלך ויאמר להם המלך למה אתם מבקשים עורק כדברי ויאמרו
לו ש מעולם לא היה עלינו מלך ולא שר כי אנחנו הופשים מכל ער
ואמר להם המלך איני מבקש מכם לה כסף ולא זהב כי הוה רק
כל הנערים הנולדים בזה השנה תבאו אונס לי לאתנה להם כסף
לחלבים ויעשו ויאמרו לו לא נכון לעשות כן לית בנינו ליהב כל
לחלבים אם תחמק זה ממנו כסף וזהב לרוב ואם לאו נבנו נלחמם
עמך ויורק המלך ויאמרו לו הכמין אל הקה מאתם לא כסף
אלה זהב

וְכָל זֶה אֵין הֵלֶם עִמָּם כְּכֹהֵם וַיָּבֹא שִׁמְךָ עַל כָּל הַבָּיִת וַיִּשְׁמָע
 הַמֶּלֶךְ לְקוֹלָם וַיִּלְהֶם עִמָּהֶם וַתִּבְרַח יֵד הַמֶּלֶךְ וַיִּהְיֶה מֵהֶם אֵין מִסְמַר
 וַיִּקָּה מֵהֶם כִּמְקָם וַיִּזְהַב וְכָל שְׂכִינֵי הַחֹמֶה עַד אֲשֶׁר מֵהֶם בְּזָהָב וּבְכֶמֶץ
 וַיִּקָּה יֵד אֲבֵן יִקְרָה וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ מִשָּׁם וַיָּבֹא אֵל הַכֶּךְ הַרְבֵּי אֱלֹהִים
 וַיָּבֹא לְקִדְשָׁם כָּל אִישׁ הָיִל וַיִּלְהֶמוּ עִמָּם וַיִּהְיֶה רַבִּים מֵהֵיל וְרַחֲמֵי
 וַתִּבְרַח יֵד הַמֶּלֶךְ עֲלֵיהֶם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיִּהְיֶה מֵהֶם אֵין מִסְמַר וַיָּבֹא
 הַמֶּלֶךְ עַם רַבָּן וַיָּבֹא בְּהִזְקָה עַל מַדְרֵג מַלְכִּים וַיִּמְאָץ שֵׁם הַבֶּן
 יִקְרָה לְרַע מֵאֹדֶר וַיִּקָּה כָּל שְׂכִינֵי הַחֹמֶה וַיִּחַלְקֵם לְכָל עַמּוּן וַיַּעַשׂ
 מִסְתָּה לְכָל עֲבָדָיו וַיִּשָּׁב שֵׁם שִׁינְיָהוּ חֲסֵדָה יְחִים נִיחֵי בְּלִילָה הָיִה
 וַתַּעַל כְּפֹרֶדֶע לִפְנֵי מִסְתֵּי הַמֶּלֶךְ וּבְתוֹךְ כִּי נִוְשָׁתָה עַל־כֵּן
 וַיִּחַמֵּר הַמֶּלֶךְ בְּלִבּוֹ אֵין זֶה לְהַנִּס וַיִּשְׁלַח הַרְבֵּה עַל הַכְּפֹרֶדֶע וַתִּחַמֵּר
 וַתִּמְרָה מִדֶּחַן גִּדּוּל וַיִּחַמֵּר מֵעַמּוּן הַרְבֵּה מֵאֹדֶר וְגַם הַמֶּלֶךְ הִיָּה הוֹלָה
 מֵאֹדֶר מֵרֹב הַמִּדְרָגָן הָיָה וַיִּבְוֶהוּ הַרְבֵּה אֵין וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ
 מֵאֹדֶר וַיָּבֹא אֵל הַכֶּךְ עַל־כֵּן וַיָּבֹא כְּכֹהֵם כָּל עַם הָאָרֶץ וַיִּשְׁהִי יֵד
 רַבִּים מֵעַמּוּן וַתִּבְרַח יֵד הַמֶּלֶךְ עֲלֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה מֵהֶם הַרְבֵּעִים הָלֵךְ
 אִישׁ וַיִּקָּה מֵהֶם אֲבָנִים יִקְרִית וּכְמֶקָם וַיִּזְהַב לְרֹב וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ מִשָּׁם
 וַיַּעֲבֹר הֵת הַמִּים וַיָּבֹא בִיעֵר אַחֵר וּבְתוֹךְ הַיַּעַר נִוְשָׁתָה מִיִּם מִתְּוֹקִים
 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ דְּמִסְתָּוֹת כִּי אַחֵר לָבֹא אֵל מִקְדֹּשׁ הַמִּים וַיִּשָּׁב הַמֶּלֶךְ
 עַם כָּל הָיִל

עם כל הילול על החמדות ויבא הדנה וישלך את המלך עם כל הילול
בדומה אחר אשר החיס נאצלם מתוכה ויעבור המלך בחיים הדמה
לכן יחיס כלתה לר החמדה יהיה ויבא לארץ העולם אשר לה דהה
לא שחש ולא ירה ובמקל חלק יחיס כלתה לר החמדה יהיה ויבא
לארץ העולם ויחזה שג איזכרת ארומים גדולים ועלמם היו —
יושבים שג זקנים ההר דהם היה סומא נאצלם ויאמר המלך מה
אדם יושבים כה יעל הזקן ויאמר לו לשמוע עתידות מן האיזכרת
האלה ויאמר לו המלך הנני ברבר הברול הזה שהאיזכרת יורברים
ויאמר לו הזקן הרוב המלך אל תתמה כי האמת אביר לך שהאיזכרת
יורברים שעה נשכש ביום וכל מה ששאלת מהם חברים הוא חיים
המות ויחזה המלך נואר ו יתקע את אהל שמה ויהי מיוחדת
בשעה שלישית ויבא קול מן האילן ויקרא את המלך ויאמר לו
ארוב המלך שאל את אשר תחפץ ואבדך לך הוא מרבר אחר
וישאל המלך ויאמר האמלך ששכים שנים יעל ויאמר תמלך
ששכים יותר ויאמר המלך האמלך ל שנים ויאמר תמלך ל
שנים יותר ויאמר המלך האמלך כן שנים וישתוק האילן ולה ענה
ויקף המלך לשאל ויאמר האמלך לך שנים ויאמר תמלך
ל שנים יותר ויאמר המלך כמה יותר וישתוק האילן ולה

ענה

ענה וידע המלך כי לא ימלך עוד כל שנה / וישאל עור
 המלך ויהמר החזון עור לארץ מוכרים נשן ויהמר לו בארץ
 נכדיה תמות חבל בארץ מוכרים תקבר / וישאל עור המלך
 הימלך בן אחי ויהמר לא ימלך בן אחיך וימלך בןך
 מהלך להרבעה רובמים / וישאל עור המלך רבדים אחרי—
 ולא ענה עור / ויבא משה המלך ויבא מעבר להרי הושך
 על ידי מרגלות ההר אשר האירה לפניו ויבא מלך הארץ הייה
 לקראתו ויכבדוהו מאד ויעש לו כל אשר חמר / ויהי ביום—
 ההוא וישבן שני המלכים יהר וכתום בראשם ויבואו שני אנשים
 לפני המלך ויהמר ההר בי הרונת את קנתי קרקע מן האיש
 הזה ודכתי לבנות עליו בנן והכרתי בו הפרה ומלאתי בו
 מעדון והוצר גדול לרוב מחר והנ המדתי לו קח לך את האוצר
 כי לא קנתי מנעך כי הם הקרקע וההוצר לא קנתי / ונשן השני
 ויהמר למלך כט מוכרתי הקרקע שלי מוכרתי לו כל מה שבקרקע
 מחרתו מטה ער דם הפקיע וכסם שהנא מופט מן הדול כן
 את מוכרש את עצמי מן הדול / ויהמר המלך לאחר מהם האם
 יש לך בן ויהמר לו כן יש לי בן הרונת המלך / וישאל גם השני
 האם יש לך בת והמר כן יש לי בת הרונת המלך / ויהמר להם
 המלך הן בתך לבדן

מן בנך לחבר וכל האנשי הדור תתן לשניהם ויעשר בן וישחק המלך
לכבודו ויכלא בעיניו ויחמוך על המלך מה אתה טוהך לך
יפה דתו ולא יפה עשיתי ויען לכבודו ויחמוך על יפה עשיתי
ומדוב דתו אכלא חז במועדותי על הייתי דן כך ויחמוך על המלך
ואיך הייתי דן ויחמוך על לכבודו ויחמוך על הייתי דור
את שניהם ויעלל הד המלך ויחמוך המלך ויחמוך על וכו'
זורה השמש במלכותך ויחמוך על כן זורה ויחמוך על כן
בהמה דקה ובהמה חמה במלכותך ויחמוך על כן ויחמוך על כן
בזכות הבהמות אתם היים ובזכותם אתם נרועין טהורי הרס
והחמה תשיע ה' ויכלא ממש לכבודו ויבא אל חרף הבריקא
ויכבדו אותה ויחמוך על מאד ושמעו כברי צהב ואבנים מרגל הרבה
ויכלא המלך ממש ויבא אל חרף אנשיך ולא חלה בן כיהם עשיתי
ומעבר הנח יושבים אנשים ואלעולם אין האנשים עובדים את
המים אך הנשים עובדות תמיד את מעבר המים כר לעתעבר
מן האנשים ואם האשה תלך צבר היא מביאה אותו מעבר למים
והאנשים לוקחים אותו ומחבליים אותו וזה נקבה תלך הנשים
מביאין אותו עד חמש שנים ומלמדו ללכת מלחמה ויהיה
דרכים על קומים ועובדות תמיד ועושים מלחמה בכל מביאיהם
כך עשו טהב בטנה

כן עשר שנה בשנה פעמים ושלש " וישלח המלך לבמגדל
 אל המלכה אל נא תמעלי חלבה אלי עם סודותיך ועם כל
 חמדת שפיות נאלי תקשי עורק כנגדי פן יהיה למכשולי
 ולפוקה / ותען המלכה לחלבה לבמגדל ותאמר להם מה
 כהן של ארונכם כי בא אל ארצי לקחת אותה חירי / ויענו ויאמרו
 לה הנה מושגת את כל איביו תחת כפרת דגליו וכל אשר הוא
 עושה מכליק " ותען ותאמר להם אמרו לארונכם שאני
 נראה בעיני איש חכם אך ששעתו עומדת לן / ויאמרו לה
 לחמה את חומדת כך אל הארונות / ותען ותאמר להם כי
 רברי אחת שאם היה ארונכם חכם למה היה בא להלחם עם הנשים
 שאם יצא את הנשים יאמרו העולם מה בכך שגבה את הנשים
 הלא אדם קל מחמל יכול לצדק אותם / ואם הנשים יצאו אותן
 יאמר העולם מה המלך הזה שגבהו הנשים נחמא כל
 המלכות שגשה ונצח בהם לא יהיו לו לשם ולתהלה אך קלון
 רבה ויחל וישגה בעיני כל השומעים " וישובו המלכה כיד
 ויאמרו למלך כזאת וכזאת רבה המלכה ויטבו דבריה
 בעיני לבמגדל ובעיני כל עמו / ויאמר להם לבמגדל
 מה אעשה הם אלך מהם בלתי נכחון יאמרו כל השומעים נשים

לכחיהו / ויאמר המלך לא אלך מבואן עד אשר אראה את פני
המלכה ואדבר עמה כה אלכס מה / ונשמה המלכה כי המלך
בא לדארת את פניה ותלך ותקבץ המשיים אלף נערות בתולות
ותלבישם שש נחשי ורקמה ותרבבנה על המלכה ותרבבנה
לקראת המלך / ויהי כאשר קרבה המלכה אל המסכה אל
לכמגדנום ותאמר לעברותיה ממה תראה וכן תעשן ותאמר
ותמהר המלכה ותעלה את גופה ויעשן כלן ככה ויבשר
המלך וכל עמור ניתמהו מאד / וירכב המלך וירכב כנגדה
ויחבקה וישקה ויאמר לה המלך למה זה עשית כן ותאמר
לו כן חוק ומשפט במלכותי זה להקבילי פני המלך ולהראות
לך את גופי ויופיי / ויאמר המלך מה אעשה לך / ותאמר
המלכה לא תעשה ענין דבר אך תלך מעלינו ולא תחרב את
אדנינו ויאמר לה המלך אם תקבלי עול המלכות מומט אלך
ל מעליכם ואם לא אחריב את אדניכם ותען המלכה ותאמר
לו למה זה תחרב את אדני ותומיק פשע ועון על עונתי
שחדי חבר נשבענו מידי קדש שלא נמבול עול מלכות
עלינו אך אם אתה תחפז אתי אתן לך כסף וזהב עדונב ואבן
יקרה מאד אשר לא הייתה כמותה לך אתה ואבתיך / ויאמר לה
המלך אם אלהים

המלך הם הלחם עמך ותתברר עליך ואקח ממך כסף וזהב
 וכל אשר יש לך ופועל המלכה ותאמר לו נמכרת בזאת
 שאמרתי הם תתברר עלי שתרקח ממנו כל כסף וזהב וכל
 שפיות המדינה הלאה תכרתו כבר עם כל נעדרותי כל שפיות
 החמור במקום אשר לא תוכל למכור הפילגם הם תכפור את כל
 הדרכים מה של מעלה למעלה לא תוכל למכור ויהימר לה המלך
 תכלי לזאת כל שפיות המדינה הנה מה מרוב והם לא יסמך
 אותך והת כל נעדרותך עד אשר תרחי לזי מקום חוצרותיך
 ותאמר לו המלכה כבר נאבעה נחמנו ואבותינו ^{אלה}
 לעלות את שפיות המדינה לשום אדם בעולם על כן בלה
 ובכך כי לא יועיל לך ויהימר לה המלך מה מעשה לך
 כבר נתחכמת יותר ממה ואני לא רבתי כדברים האלה כי הם
 נעדרותי ונעתי תכלי כסף וזהב ואבן יקרה כסף וזהב
 ואבן מחרת לשלום ו^{ותמחר} המלכה ותקח באופר קטן
 משה למכרה ותבא אליה נערה יפה מאד ותאמר לה המלכה
 קחי עמך מנעדרותי וביאי לי כסף וזהב ואבן יקרה שאכרת
 במקום שגלית לך ותמחר הנערה ותלך ותביא עמה אל המלך
 כסף וזהב ואבן יקרה לרוב אשר תמחן כל דמיון וגם המלכה

תמחר מחר

תמיד מאד . ויאמר לה המלך גשי נא את שאפתי וארעה כי מנחת
קן בעיניך . ותאמר לו המלכה כל אשר באמר אלי אעשה דך של
אקבל שול על מלכותי ולא אסגול שולך עלי . ויאמר לה המלך
זה אצטריך ממך אכן אשכב עמך הלילה . ותען המלכה ותאמר
לו וגם את הדבר הזה אשר רצית אעשה לך . אך השבעה לי שאת
יבא שני איש מאנשיך אלי בערתי כי לא יעשה כדבר הזה בכל ארצי
ויאמר המלך הנני אשבע וישבע לה ויעבר קול בכל מלכותה
לאמר כל הנודע בעשרות המלכה מנת ימות . ויהי בלילה ההוא
וישכח המלך להביא את המלכה אליו אל אהלן ותמאן המלכה לבה
למלך כי אמרה לא הבן לעשות כן שתלך האשה אחרי האיש
ויאמר המלך אחת רבדה " ויהי עתה אל המלכה ויבא אליה ותהר
לו ויהי בבקר ותאמר לו המלכה הנני הרה ממך . ויאמר לה המלך
במה את ידעת כי את הרה . ותאמר לו כי אע ראיתי בזה חלי ילדי
במזלות שאנני הכות ממך בבן צר . וזה הענין יהיה עבור היל
ואיש מלחמה וקללים רבים יפול עליה וקלל ירד . ערנה מרבה
עם המלך ותבא נערה אחרת ונשכרה ותבער אל המלך לאמר
אחר מאנשיך שכב בעלי כרחי ויהר אף המלך ויאמר וני הנא זה
האיש אשר עשה את הדבר הזה ויביא לו לאמר זה הוא גשתי שמו
שומר אוכלותיך

שומר אוצריו ויאמר המלך מהר להביאו אלי ויחזרו ויביאוהו אל
 המלך ויאמר לו המלך למה עברת את חפצתי אשר זניתי לאמר
 כל הנשים בעברות המלכה מות ימות ולא השגת על דברי "
 ויען בעת ויאמר אל המלך מה אצריך ברבים אך דע לך שכל
 אוצריו אשר הם תחת ידי לא תראה מהם עוד שום דבר כי כבר
 גנזתי אותם במקום אשר לא תמצא אותם לעולם וירדף המלך מחמו
 ויחר אחר מאד ולא ירע מה לעשות ויאמר לעבדתי למה הרגת
 לי מה שנת מצאת בי ויען בעת ויאמר למלך לאמר כי יצר
 חקך וגבר עלי ולא היה לי כח לעבור ביצרי ויאמר המלך תשבע
 לי שלא תשוב לעשות כדבר הזה עוד וישבע עלי ויאמר המלך
 הראיני את אוצרותי ויראם אליו ויקחם המלך וישם על אוצרו איש אחד
 מחמונה עליו ויהי ביום ההוא וישב המלך לאכול על שולחנו וישא
 עינו וירא והנה בעת בא ועינו חבול מות חל המלך ויבהל המלך
 ויפטר ויאמר הקירו זה האיש מעלי עוד הרבה בפי המלך והנה בעת
 בא במכירתו ויתקעה במלך וירא הנשי המלך וירדפו ויקדו ויתפשוהו
 את בעת ויבא אנשיו כופה המלך ויקח ששב אחד וישם על
 מקום המכה וירפאהו מיד ויתן לו המלך מתנות רבות ויפר המלך
 לחתוך את בעת לפני הבלב ויעשו לו כן ויברכו אותו אברהם אברהם

ויתעון ליהאבל לכבדים והמות המלך שבבד

ויהי אחרי זאת וימס המלך עם כל הילד מן הארץ והיה נישא
בטון ללכת אל הר הר נוסד על לאמר שנה

המלך הר בה להלחם כנגדך ויפחך המלך ויהי כמלחך בבנין
וישען מלכאים אל מלך הר לאמר מה דאית כי הקטת גורג
כנגד: הלא ידעת אם לא שחשבת את אשר עשיתי בבני ירי כי

מחלבות ועוממים רבים השפתי תחת ירי ויבואו המלכאים ויבדדו

לן לאמר כדברים האלה דבר לכפרדום ויפך המלך הר אל מלכאי

המלך לכפרדום לאמר אמרו לארועכס כי באת להלחם בארצי מה

פגע ומה עשיתי אצלך ויעדו למלך את דבריו ויחמך לכלה עימו

דכען את כל כל מלחמותיו ויבואו להלחם עם המלך וימלך הר

פוח מקורם לכן להפור בארצות ומערות בכל הרץ מלכותו ויכנסו

בתבן ובקש למען יבשלו ויפלו בהם אשאי לכפרדום והילד נוסד

החבר לכפרדום וידע הרבר יואר בעיניו וירא לבא בארץ מפת

עומק הבשרות אשר כרו עברי מלך הר וישלח מלכאים שנית אל

מלך הר ויאמר לו שחש לעבדתי ולא תקשה עוקף כנגדי ובה לא

אלו והבא לי חם ואכל בשלום ולא אשחית את ארפי ויחמך המלך

הר אל מלכאי לכפרדום חשבי מעשה דרבר הרועים והן לך כומון

יואלצרותי

האזכרותי כן מאדכי וישובר המלאכים ויגורו למחלך את תדירן
 ויאמר להעשות כן • ויבא המלך הבר עם גבוריו ועמו כסף וזהב
 ואבן יקרה לרוב מאד ויתן אל המלך אכסדרום ויקבלם המלך •
 ויסעף מארצין וישם את פניו דרך ירושלם כי הגורו לו את כה היתה
 היהודים והת עולם גבורתם ויאמר המלך אם אין את
 מנכה את היהודים אין כבדתי לכלום • וימע המלך משם וילך כי
 ימים עם כל הילן ויבא עד דן • וישלח מלאכים אל הנשי ירושלם
 לאמר כה אמר המלך אכסדרום כבר ישתם במה ימים ושנים אשר
 לא עבדתם אותי לא בממים ולא בגלגולת ועתה כבדו כתבי הלככם
 מתקבצו ושלחו לי חמ וזה הוא החמ אשר הנכי שנהל חמ כל
 האזכרות בית האלהים אשר הכרתם בבית מקדשו זה כמה שנים תתנו לי
 וישמעו הנשי ירושלם את הדבר הזה ויתאבלו ויראו מאד ויקראו אל
 ד' בחזקה ויתכסו שקים ויקרשו פוס ויועצו הצננים יהוה מאשר בירושלם
 אל מה להשיב אל מלך אכסדרום • ויכתוב ענת הכהן הגדול כתב
 למלך אכסדרום להחזיר כה חמרו הנשי ירושלם כבר הדבר אשר
 שאלת כי לא יוכלו לעשות הדבר הזה והאזכרות אשר בבית האלהים אין
 כה בדינו להוציאם משם ולטפוח אותם הלך כי אבותיך הקדושים
 לבנותך אלמנות ויתוהים ולהחזיק בידם והם חתה הפך הם יטפחו לך
 מכל בית ובית

חבל בית ובית שבידושלים ריגד זהב . אבל אנדרות שהקדושן אבותינו
היו ביריגו כה להנצחיהם ובית המקדש . ויהי כהנא המלך אכמגדנום
את המכתב ששלח לו הנשי ירושלם ויחר הפרוזה וישבע בתוספת
שלן שלח יצא מן הארץ עד אשר ישיס את ירושלם ובית המקדש
תל ושומה . ויהי בלילה ההוא וישכב המלך על חמלתו וישא עיניו
וירא ומה המלך האלהים עומד עליו וארבע שפופה בידו ויבהל
המלך מאד ויאמר אל המלך למה זה ארונת יכה את גברו .
וישן המלך ויאמר לו הלא את כובש העמים תחתך ושבעת
לעשות הדע בעיני השם ולהשחית את עמו ושלח . וישן המלך
ויאמר בי ארונת כל אשר תאמר אל הנשי . ויאמר לו המלך
השומר בגפוך לבבתי לעשות הדע להנשי ירושלם הך כבוקר
לשם תשא ללשונם העיר והמגיב תמניב להם ומה אנדרותך תתן לבית
האלהים ואם תמרה את כד דע כי מנת תמנתי אתה וכל אשר לך
וישן אכמגדנום ויאמר אל המלך קסה בעיני לעשות את הדע
הזה להשחית את כבורי . ואם דע בעיניך השוכה לי ולא אבא
אל ירושלם . ויאמר לו המלך השומר בגפוך מן תשוב עד
אשר תבא לירושלים ושם תתן מה אנדרותך בבית המקדש .
וידי בבוקר וימס המלך עם כל הילכו ויבא נכד ירושלם וכאשר

הוא בא לפני שער

הוא בה לפי שער העיר / וילך ענת הכן הדרול עם שמותם
 בהם מלכדים בברי קדש ברי להקביל פני המלך ולהתחנן לו
 ולבקש מלפניו על העיר שלא יסחיתה / ויהי כדאית לאמנדדום
 את ענת הכן הדרול ויכר מן המגן ויפול לפניו הרבה ויהבך את
 דגלי ענת הכן הדרול וינשך להם ויכאן בברי לאמנדדום וידע
 בעיניהם מחר ויאמר אל המלך לחה עשית זאת הלא הרופקים
 וחכמים משתחנים לפניך ואתה זלזלת כבודך בזקן הזה שהשת
 שהתחנית לפניו ויכרת מן המרכבה / ויען המלך ויאמר להם אל
 תחמאו כי הזקן הזה אשר יצא בברי זה הוא דמות מלך האלהים
 אשר הולך לפני בעת המלחמה וכובש עמים תחתי על כן כבדתי
 את כל הכבוד הזה / וכשמעו ענת הכן הדרול את דברי המלך
 ויקור וישתחו לאלהי ישראל ויבדך את השם בקול גדול ויאמר אל
 המלך אם נח מצאתי הן בעיניך אל תעשה שום דבר לאני ירושלים
 כי הם עבדך ומוכנים הם לעשות דברך / ויאמר לו המלך מה
 אתה מאונן על אנשי ירושלים למה עלי ועל אנשי מלחמתי כי לא
 אובל לעשות דבר דע לכל אנשי ירושלים כי מלך האלהים הזה
 מנענע וזנע שלא תעשה להם דע / ויבואו כל בברי ירושלים
 ויקריבו וחסדיה ויביאו את המלך אל ירושלים ויהי שם שלשה ימים
 ויהי ביום הרביעי

ויהי ביום הרביעי ויחמר המלך אל שנת הכהן הגדול הכהן של
את בית האל הגדול הרבה עמים תחת ויביא את המלך ויבארין
לבית האלהים המקדש / וישא עיניו וירא והנה מלך לבוש
הברים עומד כנגדו ויחמר המלך ויפול מלפניו קומתו לפניו ארצה
וישתחו לפניו וישא את קולו ויאמר זה הוא בית האלהים וכמוהו אין
בעולם ויוצא כלו כמקו וכלי זהב ואבנים יקרות הרבה מאד וייתן
באוצר בית האלהים ויבקש המלך מענת הכהן הגדול ומוסארה
כהן השם אשר יקח ממנו כמקו וזהב הרבה ויעשו תבניתו בבית המקדש
למען תהיה לו לאות ולזכרון / ויאמר לו שנת הכהן הגדול ושאר
הכהנים לא נופל לעשות הרבה הזה לחקוק פסל וכל תמונה בבית
האלהים / אך שמע לעצתי ויעשה זאת / אורו הכסף והזהב שאמרת
לעשות ממנו פסל תבנית דמותך תן אותו באוצר בבית האלהים
למען יתפרסם שמי הרור יומרו / ואנהנו נעשה לך שם מרוב
לזכרון בכל הדורות / והוא אשר כל העמים הישרים בשנה הזאת
כלם יקראו בשמוך אכפרהו וימנו הרבה בעיניו ויאמר להעשות
כן וישקול ארבעים ככרי זהב ויתן אותם ביד שנת הכהן הגדול
לשאר הכהנים ויאמר להם התפללו בערי תמיר וזמק המלך
ויוצא כלו כמקו וכלי זהב ואבן יקרה לרוב ויתן לכהן וירבב מאת
המלך בכבוד גדול

החלך בכבוד גדול ושם החלך
 ויולכנוהו בתוך העיר
 החלכוהו שם ושם
 יהי שם אשה אהרן יפה עד מאד אשר כל
 רואיה יאמרוהו ומעבירים עליו שאלו כמותה בכל העולם ומר-
 חודש בחרשן היה חורף ומשפט לאשה הזאת עלבבת פנים אחר
 להיכל אצליו הנה שלח להביא לה דברי תועבה ומר-
 דכך רוחב העיר היו כל בעלי מלאכה מורכ יריהם מועל אבתם
 ורצין אחיה להמכת כל ולראות את יופיה כה עשתה האשה הזאת
 עוברת תמיד ומקומה יחי ביום ההוא וירא אותה מתן אצליו
 כהן בהיכל אלה וכוועט ששחבב אחיה ויהי כאשר באה
 האשה אל היכל לקטר לבנה ויאמר אליה מתן בני ארונתי
 שמה שחבתי אלך כואב אצליו אל רחוק ותשמו האשה ותאמר
 הבר נא לי את המעשה ואלי תכחד מוחל ויאמר אליה רעי כי
 מתן אצליו מתחנה לבא אלך ותלך ממנו בן קדוש כמורתו
 כי אין אשה ראויה בעולם לאסור כי אם את ותשמו האשה ותאמר
 כל אשר יזנה עלי אעשה ומה אכיל מכל דברו אדכר ויאמר
 מתן אלי האשה אם את שנמעת לדברי אצליו לכי קחי רשונת
 מבערך אם יעב בעיניו בואי להיכל הליכה ותלך בן מהאלנה
 שלמה ותמהר האשה ותלך לביתה ותגד לו את דברי מתן
 ויאמר לה בעלה

ויהמר לה בעלה עשי העוב בעיניך אך קחי עמך להיכל אציל
כרים וכמתות ומאכלות ומעלות ובגדי משי עזים עלתן ותעש
האשה כן ותשלח כרים וכמתות ובגדי משי אל מתן בתוך היכל
ויהי בלילה ההוא ותבוא האשה אל היכל ותלך שפחה עמה
ויהמר מתן אל האשה לא נכון שתהיה שפחה עמך בהיכל כי
אנה דאניה לבך ותחמר האשה אל שפחה זאת מן היכל
וסבב לפני היכל הפתח עד אשר הבוקר ותעש שפחה כן
ויהי בלילה ההוא ויבא מתן אל היכל דרך פתח השער השני
ותחבא שפחה את קול ציד הרעל וירד בעיניה וקדם מחממה
ותבא בהיכל בלילה ההוא ותבא מתן בה בהיכל והיה יראה לרבה
מן יהונתן אנה מתן ואלה דברי דבר ותבא את מתן מלשון
ומחבק את גברתה והיה מעפל עמה תשעה פעמים והיא הוזה
המתונה לר עד שתשש בהן ותבא בליל וקחה את אצילת הפסל
ותבנה על ראשו ויחב על מוט גברתה ויהמר השפחה מה זאת
עשית כי שכבת עם איש אחר יתעב את קולך ותבך ותחמר לה
שפחה אל תבכי מה נעשה כי הן לה שים ותבד האשה ותבד כי
ידעה כי נעמואה עם איש אחר על כן שתהי ולפי לביתך ואל
תפירי את הדבר הזה ותען האשה ותחמר אל תחמרי לשתתך כי לא
היכלי לטובך

אובל לעכור כי נעמתי ולעולם לא נבע בי שום אדם והיש ער
 ואלתי בעלי ותלך האשה ותשם ידה על ראשה ותלך הלך ובעל
 עד אשר באה אל בעלה ויהמר לה בעלה מה לך ותבר לו את
 כל הדברים האלה ולא היה פתחון פה לבעלה כי הוא נתן לה רשות
 לעלות לה על אכילין ויבא בעלה אל המלך וימפר לו את כל
 המעשה ואשר הרג שפחתו מיתן ויהמר המלך אל לבסדרדום
 עשה אתה את הדין הזה ויהמר אעשה אם היה במלכותי זה המעשה
 הייתי מפיא את היכל אכילין עד הימור כי נעמתי והין לבן
 להתפלל בתוכו ויגר המלך ויהדמן את היכל אכילין עד הימור
 והת מיתן שפן באש ויהמר לבסדרדום אל המלך שעה אחרי
 האשה ותבא ואראה את יופיה וישלה המלך אחריה ותבא האשה
 ויבא אותה לבסדרדום ויתמה ויפלא בעיניו עד מאד ויהמר
 אל המלך הן לי אותה לאשה ויהמר לו המלך חליצה לי מעשות
 כדבר הזה לקחת אותה מעבדה בעור שהנא חי ותמלא הארץ
 זמה ויהמר לבסדרדום למלך אם לא תתן לי אותה לאשה דע
 כי מלחמות גדולות יתברו בכל מלכותך ויהמר לו המלך
 עשה ככל אשר תוכל כי לא אתן אותה לך לאשה כי כל מלכותי
 מתכבד בה ואם היא ינא את ממלכותי תעשה בה דוש גדול
 ויבא לבסדרדום

וידא לכמגדומ כי לא דכה לעת לא את האשה ויעדוך כל מעלמות
וילסם עם המלך ותבצר יד לכמגדומ נשאת דביוס מוגדורין
ניתפוש את המלך ניכר לאמנר אותו בכבל ברזל ויקח לכמגדומ
את האשה בהזקה נאיהביה מאר ויעש לה היכל של זהב חרבו -
יץ אמנת ורהבג אמנת ובהו יץ אמנת ויחפה את קירות דבית
והיכל ההוא מאבן יקרה ולא היה בו חלון והאבן יקרה הייתה
מאירה בינס ובלילה נישם המלך את האשה בתוכו ויתקד את
ההיכל ההוא של אופט ברזל והיו מושבים אותו במקום הרבה
ואין חשה זזה מתוך ההיכל כי כל מעלכותה נהן בתוכו ותהר
האשה מלכמגדומ ותלך בן ותקדא את שמו לכמגדומ וישכנה
המלך מאר ויעש משתה גדול לכל שכין ועבדין נישם כתר
מעלות בראשה וימליכה וייה אחי זאת נישם לכמגדומ בן
המלך בן פז הרשים וקומפן מום המלך מת ציבה המלך על
שניהם בכי גדול ויכר לקבור את בנו ואת קומפן מום קבורו הכל
ויכר לבנות בנן גדול ונהמר למראה וניחם את השתן ויבא
אלה ותהר לו ער ויהי בעת לרתה ותקד בלרתה ותמת האשה
ויבה המלך וכל חילו עליה בכי גדול ויבואו שכין למחמור -
וימאן להתנחם וילכו מואתו ויניחו את המלך לבור ויקח המלך

מכל פאר

חבל חזק ויחזק להגן את עצמו ויבטיח שריו וימחה ויקח מחנה את
 החבל ויפנה אותו ויאמר לן החרה בעלור בחל כה וכי תהי הנשיה
 בעורס אשר בקטת עתלות את עצמה על אנדוב אשר אהת וידברו
 אליו רברים רבה ויאמרו לן אם טוב בעיניך נטלה מקרים בכל
 מדינות מלכותך ויבקש וימצא ^{נערה} פה בתולות או באבולות יפות
 מראה והיה הנערה אשר תמצא בעיני המלך יתנה וימלכה
 ויטב הדבר בעיני המלך וישלח וימצא נערה אהת בארץ אפריקה
 ויביא אותה אל המלך ויאמרו כי היתה יפה תאר חבה מאד
 ויקחה וישם בתר מלכות בראשה וימלכה ויהי אחרי כן ויטע
 המלך עם כל מהנה ויבאן ביער אחר גדול מאד וירדו לפס
 החיל היות משונות בעל חוש קדמת וישיחור מן החיל וירא
 אכסדרים ויאמר להם הן לנר הן אפריית ואפת והדלקה את
 היער הזה ואל יעשה לנר השם גם כרוב החיות והמרדן וישיעם
 מהחיות הקדמות האלה וימחה ויעשו כן וירדו את היער ואת כל
 עצי היער באש ויבשר החיות ויבא המלך וכל חיל וילב
 מושם ^{ויבאו} אל ארץ עופרת וימצא שם נהר גדול ומשונה ויחמור
 על מראה ויבא המלך וכל חיל אל החים ויבאן לשתות מים מן
 הנהר ההוא ויצא המלך ויחפרו בארץ מבית הנהר וימצאו

שם חיים רבים נישת החטך וכל חילן ובעירן ויאמר החטך לכל
חילן נשב ונתן בנר על החיים כי הנה מצדדש ומוריה בהם ציהם
מעולתם נישאן כן נישאן שם עשרה חיים ו ניהי ביום העשירי
ויתפוש ציור החר של חטך שופות ניהקם וירכקם במוי הנה
הוא וכהר נתרם בחיים לכהק ניהין העופות ויריחו להם ניהי
כאשר דחה אותם עבר החטך דר וינהר ושה מן הנהר הדוא וילך
ויגר לחטך ויאמר החטך בבור מושן ערן הם נוצלים כי כל
הטות מים יהיה לעולם ויאמר החטך לך והבא לי מים חיים
ואשה ניקח מכלי החר להביא מים מהנהר ולה מלא ויאמר לחטך
לאמר לא נמצא מים פחד ממעין כי השם העלים תחמם את החיים
ויחר אף החטך ניקח את חרב ויחתוך את ראשו ויטמ העבר בלא
דאש ניבא בים הדרון ו יאמר ננחם הקורב ערין אומרים כי יש
בים אנשים בלא דאש נהם חכים להפוך המפנות שבים ופציבא
להפוך המפנה אם יאמרו אנשי המפנה ברה ברה אדונך אכמנ
אכמנ דכום אז מיד הוא בורה והמפנה נכשת ויאמר אכמנ דכום
הביאו לי פמל כלמי נישבע החטך עליון טלה דכה לשונם שר
אמר יבא הל מוקום אשר הין שם דרך למקוה יחין נשמאל ונה מלא
שם דרך לעבור נישבע החטך וכל חילן נישבור את הנהר ניבא

לפני שער ההר

לכת שעה אחר גבול ז' אמה נידא ניהמה המלך על גובה
 השער ההוא והנה קול בא אליו ואומר זה השער לך כדקדים יבוא
 בן ויטה המלך את עיניו נידא אותיות הקורות על השער ויקרא
 אליו המלך ויקרא את האותיות והנה כתוב עלי, שאו שלמים ואספס
 נטה פתחי עולמי ויפך המלך משם הוא נפל היטב ויעבור בן
 הדמים ששק הרעים ויהיו הדמים וטא נמכה עור הדמים ואלי מישור
 אחר וטא המישור היה שער יפה וגובה מאד אשר לא טלטה וטא
 תוכל לראות את גבהו והנה כתוב על השער היותו גדולות
 ויפית מאד ויקרא את האותיות והנה כתוב זה השער לך כדקדים
 יבוא בן ויפדש מעמם את האותיות ואת התעבות אל המלך ויאמר
 המלך בבכור זה מלך עין ויפדש המלך ויאמר הוה הוא זה על
 השער והנה קול בא אליו ואומר זה הוא שער בן עין וכל ענין
 שלם יחולק לא יבא ברנה ויהי בליטה ההוא ויחולק למספר רב
 את בשר ערבות ויבוא רופאים וירפאוהו מיד בעשב המעולה וטא
 נודע הדבר אל מחנהו כי המלך בנה מרפאים שלם יבדו ויהי
 ממוחבר ושלם המלך לקדוה אל שומר השער ויאמר לך תהיה
 מכם דבר אחר והלך לרדכי ויהיה לך ארבע אחר יתוכו בעין עין
 אחר ויושט המלך את ידו כדי להעבירו מן הארץ ולא יכול ויפדש
 המלך עלנזהם

המלך עליהם היה זה שהם נתת לי ויגדל ויחמרו לך זה לך היות
שעניך לא תטבע עושר וגם לא תחלף עניך להיות שומע בדרך
ויהמר המלך מה בעטה שחנכתי להגבירי מן הארץ ויהמרו לו שים
מעט עפר עליו העני ותשעמך בן כדכניך וזה לך היות שעניך
לא תטבע עושר עד שובך אל החרימה אשר חמנה לקחת ויעש
המלך כן וישם עפר עליו העני וירם הותר מן הארץ ויתן הותר בבית
גמלין גם כן שבוית החמרה אשר לך למען יהיה לו להיות ולפדון
כח מן עני ויהי אחרי כן ויהמר המלך אל לב
אמר מנה לו כל אשר עשיתי ויהמר להגבירי הביא לי הרב
שמים גדולים וחזקים ויביאו אל המלך ויהמר המלך להרעובם
שלושת ימים והייבום השלישי ויך המלך דף החר ויהמר לקטור
חור עליו ויעש כן א כאשר פוס ויהמר קהל לו ד' קורטמן וקורטמן
באחבע קצות הרק ויעש כן ויהמר קטור ד' חריכות בשם עליו ד'
הקורטמן ויעש כן והשמים היו רעבים וידהו את הבשר כי היו -
רעבים לאכול את הבשר ולא יכלו וישא את כנפיהם ויעלו על
אשר הביעו אל העצים ויחרבו העצים כמעט ^{שם} את המלך ויחזר
המלך ויחפץ את היתרות פטר העשרים תרועים בהם ויהפכו
לחמה והשמים דהו את הבשר לחמה וידרו גם הם אחרי הבשר
עד אשר יכרו לחך

ער אשר ידרג לארץ ויהמר המלך את הייתי בין השמים בן הארץ
 ורחמי את העולם כלן כחן כחן שם שם המים על מים ים הנהיגם
 ויהמר המלך את כל הכמין עשר לזכר כח עבד כי לא די לז מה
 ששיתי ורחמי למעלה את כל העולם נעתי כחן ארצה נא ורחמי
 את אשר יתחת לארץ נעשו לזכר הכמין זכר כח עבד נעשו שם
 המלך בתוכו ויקה תרנגול אחר שחן ואבן אחת המהירה **ל**
 ויהמר המלך להכניסן הורידנו בים והמותין לז שנה אחת תמימה
 והם לא אשוב אלכם בתוך השנה הז שוב לכם לאהלכם נעשו לז
 הכמין בן נורידו את אלז הים וילך מים ער ים נדר ער עמקי תהום
 וירא את כל אשר בים מקטן ועד גדול וכראות המלך את כל דגוני
 ויקה את התרנגול ויהנה אותו ויבא ממנו דם והים הגדול היגלו
 מכל שוש דם וישלך הים את המלך את היבשה ו ויהי מרגל שלשה
 חדשים וישלך אותו בין עם אשר לא ידע לשונם ודמות עם הארץ
 היתה אנשים ונשים רחבים כאמותים בין פניהם ובתוך מלחם בגן
 הקר וכללם רחבים מאד וירא את המלך ויהי אימתו על כלם
 וישתחוו לז אפים אדום ו ויהי בלילה ההוא וירא המלך ויבדח מן
 הארץ היתה וילך ויהפך את כל הילי קץ חדשים שלמים וזה מלחם
 ויהכל חותי החורף ביום וקרח בלילה ימקד ג' חדשים למלך

ועד קודם והיה גבאים באמה ואינם נורעים וקודם ואין להם מחל
זולת הגבאים ואין להם מלבוש כי הם עלה הגבאים ויאמר המלך להביא
אחר מהם לפניו ויביא ויבא ככלב כנעני ויביאנה לפניו ולפני
המלכה אשר הובאת מהרץ אפרדיקא ותרם האשה את האיש ותרבה
מאד ופניה נשתנו והפכו לירקון ותעלה האשה ותפול לאחוריה
וירא המלך ויפגע ויפך כל ה' כל וימרע כל שער ראשו ויבא
אחר מהם פנים ויביא עשב אחר וישם בכפה ותעמוד המלכה על
כנף וישא המלך עש כל הילך // וירא המלך משה וכל הילך
ויגבר את הים במפניות גדולות והיו עליהם נבי ימים ויהי בלילה
אחר וישא המלך את עיניו וירא והנה דג גדול עולה מן הים ועיניו
פסתי אבוקות גדולות וימשך המלך את השם וירד את הדג
ויכרס הדג ויסרע ג' מפניות מחיל המלך ויכר למלך מאד ויבך
בכי גדול ותבה רוח מערה אל המלך ותולך את מפניות בים המלך
וימות רבים מן העם כי המריה הים ויפגע לבשר דרוק אל מלך
עליון ויבא אלהים רוח אל המים וישנב המים ויעל המפניות אל
המלך אל היבשה אל הרץ אפרדיקא היא הרץ הערבה ושמה מאד
ותן המלך בארץ ההיא ג' הרשים וירא המלך את שומן הפרות
ויגבר קול בכל מחנהו למחר אל תאכלי מפירות הארץ הזאת כי

הם שומנם יוצר יוצר

כי את שמעם יותר מדי וימרו כמים להכול וידעם אשר לא שמעו לקול
המלך ויחבלו מהפכות מות מהם בשלשים היום ויחמור המלך
הכול ונכא מן הדך הזאת מן יהיה למכשול ולפסקה ויכא מהדך
היא הנה הדך תובעא ויכא מלך תובעא לקרחת לכמדרום בחיל
גדול וכבר ניער הדם מנהמה ויפלו חלצים רבים מהנה ויחלף
ויעבר יר לכמדרום ויגמ המלך תובעא במערה אחת ויגמ
למלך לכמדרום ויפול מהדך עפים על פה המערה ויכא מן
במערה ויחמור המלך תובעא נידום לכמדרום את החיל ויכא ער
בלתי השחיר מהם שריך זאנתי מתי מופד ויחמור המלך עלהם
וישלהם ויפלו מאתן בשלשם ויגמ המלך משם ויעבר את החים
בדפנות ויכא אל ארך חניניה ושם מנהג הנשים לובשים חפנים
והנשים אין להם פנים ובשחמך האשה הז היא טופת בן הרשים
תחת הידיעה ואחר יוצאת מן הידיעה ובעדה נכמרת תחת הידיעה
והוא שוכן תחתיה בן הרשים וישמע לכמדרום ויחמור וישלח אל
מלך חניניה ויאמר המלך חניניה הנה מלכא לכמדרום היום וקץ
ימים שנכמרת תחת הידיעה כי השתי יפדה בן ואלה מלכא ימי לבאת
ער מלכא בן הרשים ויהי כי יחמור ימי אבא אלך ובשמוע המלך
לכמדרום וישחך ויפגע יוח ויחמור הנה שמעו הכינה לכס ובחור

עמי אל המלך

גמול חל המלך ויבואו אל מלך חניניה ויהי הוא שוכב תחת
 הידיעה והמלכה בנחלת ומשמעת לפניו במהכל ובמסדת
 ובכל מיני תפניות ויהי המלך וישהי ויהמר לו בזה הזמן שיהי
 שוכב כן מי הוא המלך תחתיו המר לו המלך הכלב היוצא
 של הוא יושב על כסא המלך יושב הכל והשם בהם לפני
 לשמו ויהמר לכסדרו וכי נבו הכלב לושב על כסא מלכו
 וילכתיו אמר לו בבקשה ממך הראני זה הכלב היושב תחתיו
 ויהמר לו הני רשאי לפאת מן הידיעה עד אשר ימלא ימי רג
 חרשים ואם הייתי יושב מן הידיעה קודם זה הזמן אז ממלכים מלך
 אחר תחתיו וירפץ הוסי מן המלכה ויהמר לכסדרו המלך
 הנייה נח לו אותם רג החרשים שבינו בני אשך הם הנה בא אלנה
 כדרך כל הדרך חוץ למן ויהמר למלך בזה נודע המלכה כל
 איש ואשה הבאים יחד בתוך החרשים ללנה גבול עיניהם נופלים
 כלם ושלום המלך יושבים בכל יום ויום ומחכמים וממלכים
 אם איש ואשה באו יחד כדרך כל הדרך גבול עיניהם מוכיחים
 עלניהם ונפלים ומביאים האיש והאשה לפני המלך וסורפם את
 שניהם באש ואת שפרם שניהם בכל מרינות המלך והכל המלך
 יבא לאשתו לאחר שני החרשים ופעם אחת בשבוע וביום שחמלכו
 הותרו מושבועים את המלך

אות משיבין את המלך שלח יוסף לבא למלך ביהם פנים חזק
בשבע להור שני הרשים ו יאמר לו המלך וכלות הודם השנה
חרשים ינה עושה המלך ו יעל ויאמר לו הן ומשפט הוא שחזקני
ובאים כל עמי הארץ ומביאים למלך מנהה כל איש כפי אשר
זה מביא קנס וזה מביא בהמה והמלך עושה להם שלש ימים
יוספה גדול ואחר כי הולכים

יובל הער המלך

המלך לבס שלח חמש להודם הן העם הנה עלפת הן
מקום אשר יחלץ וישמעו הן ויעלה וילכו אחרי הקנים והכמים
לדחות מה יעשה וילך המלך וישם את העשב אשר בן המלך
וישם המלך את עיניו ויאמר עד הן פעמים ויהם ויעמוד על רגלי
וישמו כל עמו ויריע כלם תרועה גדולה ותבקע ההרמה לקולם
ועש המלך משה גדול לכל שכן ועבדיו וילך מיתנת לכל
איש ואיש כפי עשרו הרחי לו וישלח למלך מה נעשה לו
בה ויער להם את כל אשר קרה ויאמרו לו הער הערנו בך פעמים
ושלש ולא שמעת לקולנו ויהי אחרי הדברים הללו ובה מכתב
יואחז מלכים אל מלך אכמדרים להחזיר כה אמר הנשי מלכים ער
יומי יהיה זה לך למלך

מתי יהיה זה לך למנוחך הנה כל מביב וחינו שורקים עליה כיהי
ויתגדלו בגל כל חלבי יוצרה ומערה ונהנה כיתרום והן אב והן
יונהל ונהנה לך גרע מה געשה הנה דע לך בביתו אם תשוב לך
הנה מה טוב ומה נעים על ראשיתך וזה לך תשוב דע כי חלוקך עליה
מלך אשר יפה לבעד ויניח לך חכמי הירבית מביב כי לך נכח
למבול גור מורה חלכות ומשלם שברים בגל ויוקרה חלוקך את
החכמים ויוסף את הירבית והלך החכמים ויועצו לך לשוב להרצו חל
הרץ מורים ויחמור להם גם בזה לך השמיע אתכם לשוב את הרץ
מורים כי כבר נשבעתי שאלה לשוב את הרץ מורים עד שאלה חמור
חוקם וישוב לעבדו גם כל הילך ועד אשר חבולות וחלומים
תהיה רגלי ויחמור לך החכמים ומה תעשה להרץ מורים אם יקרה
עליהם חלוקך הרש ויוקרה חלוקך חל עיכומה בן החותן ויבא את חלוקך
ויהי חלוקך כתר חלכות וישם על ראש מוכומה ויחלוקך חות שכל
הרץ מורים עד אשר ישוב חלוקך להרץ מורים וישלח אתי גם אשר
גבוריו כי אמר לך טוב להחבול לך מוקים כן יורע לעמי חרץ ויחבול
בדך ויפך חלוקך את מוכומה בביתך בשלם את הרץ מורים שיה
דן ויחבול את כל אשר תורה אותך חמיו והלך תעבד את פיה חקמי
ועד גדול וכל היש אשר יחיה את פיה ויפך תכחוב לך עד שוב

בשמים ויבא מלכנו יהיה המלך בהנהגה במוסר ובחכמה
הנבונים הירבנים המנהלים מעורר עליהם וילכו שבתים ימים בדרך ויבא
מפרים ויכירוהו ויחליצנהו עם הארץ למלך עליהם
והמלך אכפרהו בנה לכל הילך למחר הכינה לבם כל מלחמתם
ועשו מרכבות ויעשו כדבר המלך ויעשו קצת מרכבות בדגל
ועל המרכבות אשר למלך בתחלה ויקח המלך את דגלו ויעבור לפני
הם ויבאן אחריהם ויעזבם על מקל אחר רחב מאד ויחזקו בנהג רבים
בדגלים ובהנהגה כענין נהגו רבים ויקחו מהם ויבטלן ויאכלן יהיה
ויחזקו רבים מהילך ויבא למלך מאד ויאמר להם וכו' לא היה לבם
מה לאכול ואלה רבים ועוד הרבה בנהג המלך ומה אדם היה עולה
מן המלך ומאנה הוא בבנהג רב וזה דמות האדם והוא כהם אשר נהג
לן ארבע ארופים וזעב כזעב מוס ויבא המלך להפשו ויקח מה המלך
בעצמו להפשו ויבא האיש את המלך ויסתה לפניו הרבה ויפנה לפניו
דגליו ויאמר המלך למה השפכת לפני דגלי גבורי ואלה בנהגו / האמר
לן כי ראיתי שחלף השם לחייתך וירעתי כי חלף אתה ואלקתי בבור
לחלכות כרי שחרהם עלי ועל בני / ויאמר המלך האם יש לך בנים
ואנה הם ויאמר להם האיש הרעם שחלפו אנשיך הם היו בני ויאמר לן
המלך אם בן מה אעשה לך אם בטר חובלים כבר / אמר האיש איך תכיר
לחזיר לן הנחשים

לְהַחֲזִיר לִי בְנֵי חַיִּים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶזְנוֹתָם וְאֵת הַחֲרָה מִן הַשָּׁמַיִם לְהַבִּיחַ אֶת
 הַבְּנֵי חַיִּים לְפָנֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְיִהְיֶה הַמֶּלֶךְ לְהַיָּשׁ קֵץ לָךְ וְיִהְיֶה הַיָּשׁ וְיִשְׁלַכְכֶם
 לְמַעַלְמֶךָ מִשְׁמֵי שָׁמַיִם וּבְהַשְׁלִיכְךָ מִשְׁמֵי שָׁמַיִם קִפְּךָ הַיָּשׁ לְעוֹר הַחַיִּים
 וְיִהְיֶה שֶׁשָּׁמַיִם גְּדוּלָּה וְהַמֶּלֶךְ וְכָל עַמּוֹן עֲמֻרָן עַל שֶׁכֶּת הַגְּדוּלָּה
 וְאֵת שְׁמֵי עֲלֵה הַיָּשׁ מִן הַגְּדוּלָּה וְעַלְמֵי מֶלֶךְ הַחַיִּים אֲחֵרִין וְעַלְמֵי קִדְשׁ
 הַקִּטְקֻטִּים אֲשֶׁר הַעֲבִירָן מִהַרְעֵם וְתִקֶּה הַשָּׁמַיִם וְתַעֲבִירָם אֶת הַגְּדוּלָּה
 וְתִקֶּה עַל שֶׁבֶת אֲחֵר וְתַשְׁכֵּן עַל הַקִּטְקֻטִּים וְתַשְׁלֵחַ אֶת הַגְּדוּלָּה וְלֹא נִדְרָה
 לְהַמְלִיךְ מִן הַשָּׁמַיִם לְקִטְקֻטִּים וְגַם הַשָּׁמַיִם וְעַלְמֵי חַיִּים אֲנִי הַגְּדוּלָּה
 וְלֹא נִדְרָה עוֹד וְיִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ נֶגְדִי קִלְיָא וְלֹא דֹאָה שֶׁכֶּן כִּי אִם חַיִּים
 בְּעַלְמֵי זָקֵן וְעַלְמֵי קוֹמָה וְיִשׁ לֹא שֶׁכֶּן שֶׁחֹר וְלֹא יִדְעַת הַמֶּלֶךְ לְהַבִּיחַ
 אֶת לְשׁוֹנָם וְיִהְיֶה מִן הַדִּבּוּר עִם עַם אֲשֶׁר לֹא יִדְעֶה אֶת לְשׁוֹנָם //

וְכֵן מִשֶּׁם הַמֶּלֶךְ מִן הַדֶּקֶל הָיָה וְיִדְרֹךְ אֲחֵרִין אֲנִשִּׁי קִלְיָא וְיִמְחִיבוּ
 מִן אֲנִשִּׁי לְכַסְמֵר דְּרֹם כְּשֶׁלֹּשִׁים הָלֵךְ הָיָה וְיִהְיֶה הַמֶּלֶךְ הַכֹּזֵאֵת מִמֶּלֶךְ
 לִי אֲנִשִּׁי קִלְיָא וְיִשְׁבַע הַמֶּלֶךְ שִׁלְכָה יֵצֵא מִן הַדֶּקֶל הָיָה עַד אֲשֶׁר יִשְׁחִית
 כָּל הַדֶּקֶל קִלְיָא / וְיִהְיֶה בְּיוֹם הַשָּׁנָה וְיִהְיֶה הַמֶּלֶךְ הַכֹּזֵאֵת לִי כֹן מִלְחָמָה
 וְאֶתְקַם אֶת נִקְמַתִּי מִן אֲנִשִּׁי קִלְיָא וְיִשְׁבַח אֶת מִלְחָמָה וְיִכְרַר עַלְמֵי
 הַעֲדִי וְיִכְרַחֲכֵי נִשְׁלַח הַחַיִּים וְיִבֶּה חֵיל לְכַסְמֵר דְּרֹם וְיִהְיֶה אֶת כֹּל אֲנִשִּׁי
 הַעֲדִי וְיִקְהֵל אֶת שְׁלֵשָׁה וְיִהְיֶה בְּכֹדֶל / וְיִהְיֶה בְּיוֹם הַשָּׁלִשִׁי וְיִשָּׂא אֶת

ויהי חורבן ירושלים

ויהי המלך להעלות בן ויאמר זה בבלי גדול ויבין להנה
 להכלל יתחבר מהכלל ו' הנשים ותשק שתייה הרבה ויהי ככלותה
 להכלל ולשאת ותתחזק חשה ותשבר חז בבלי הגדול כשאת
 העל יתקח חז בבלי הגדול ותק בהם מאה ואחמנע חיש ותקח כחש
 תבוק חילתה אחרי מההבית ויכ' הרבובים חזרית ולא יכלו להשיגה
 ותקח חשה בנהל ולא ידעו מה נעשה במונה וישבו הנשים
 חז המלך ויאמרו לך בן ויאמר זה בבלי הנשים חז להם וימנה
 תחת בבליהם ראשי נהשים וישרפם בהש ויקחו חז כל שלש
 ויחלקו ביניהם וימנע המלך חשם ויבא חז חז יבשה חזר והין
 זה כחוק וכל כנשיה שחוננים חזר ישער ראשם לבנים כשלי
 ושער הנשים הרומים חזר והינם הופנים כי הם הדושים קטנים
 הדורשים בעינת בתוך החיים והחגורים חז מתקנים ונחמנים בתוך
 הנושים ויהי אחרי זה וימנע המלך עש כל חיל חז חז
 לפיש והחז היה מלשה ברכות חיים ושמנה חזר והינם יכולין
 לבה בחז כי הם במפנית ויש המלך שלש מאות מפנית ור
 יעברו בחיים והיה דנה גדולה באה ותשק חז המלך וכל חיל
 עש המפנית יעברו חז לפיש ויבאו לחז כוש והיה ממנו
 לשאת השבנים ולא יכלו לבה חז כי חבנים גדולים מתהפכים
 בנהל כל ימי

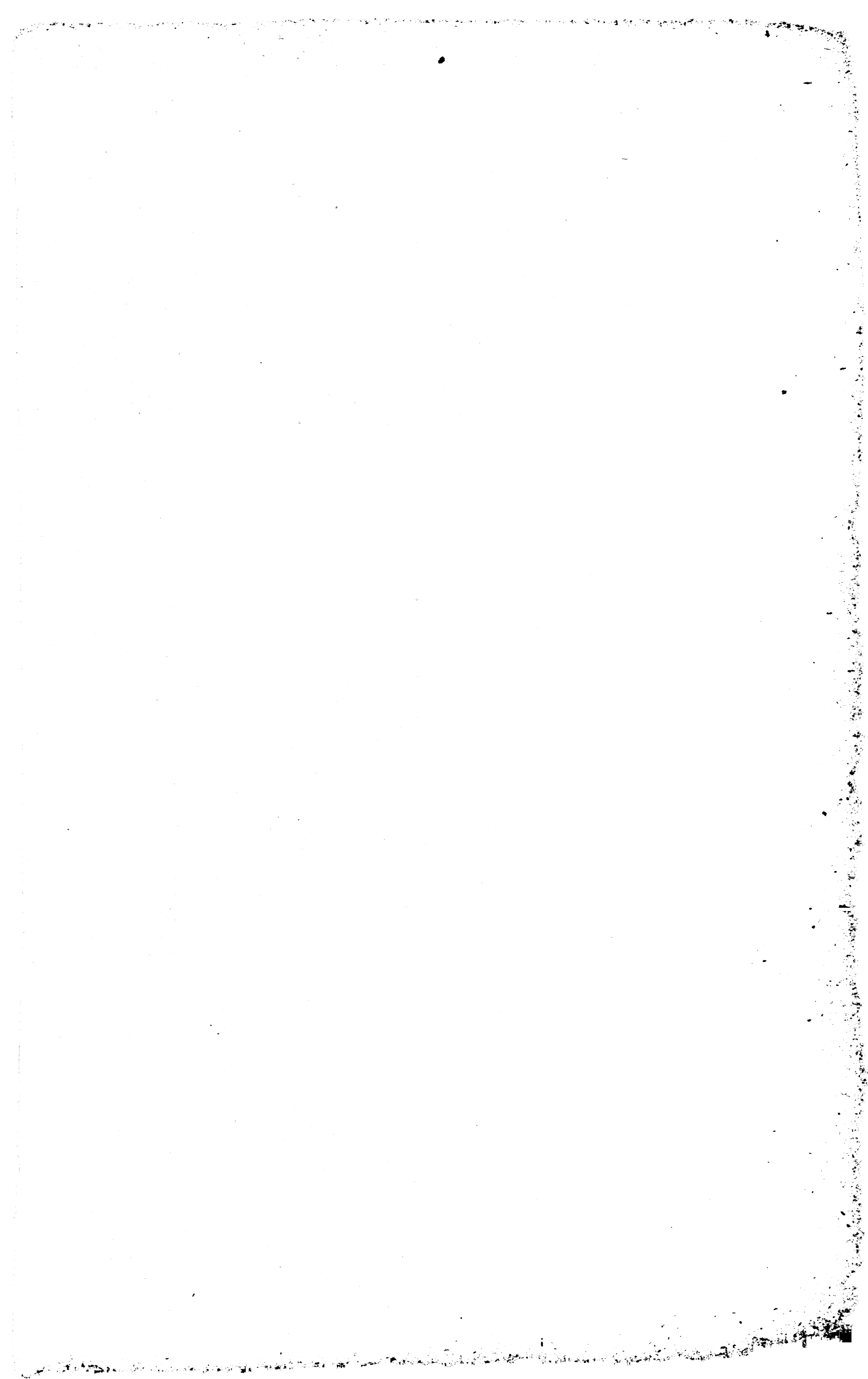
כל ימי השבוע עד ערב שבת ממנו לחטפה וינחמו החבנים ואינם
מתדככים ו יעבדו החלץ עם כל הילך בחיים ויחן שם עד יום הששי
עם כל הילך עד ממנו החטיפה עד אשר ידע חילך יכולה רבד ו יטעה
החלץ מלפנים אל עם הארץ לחקור ולדע מהיזה עם הזה ויבדור לו
לאמר אנה נלך ה' אשר יצאנו מארצנו בימי מנחם חלץ השור וישובו
המלפנים ויבדור לו בן נשמה החלץ מהר ו יטעה את מנחם המרפד
אל היהודים לשלול מהם אם הוא יכול לעבדו דרך ארצם עם כל ימי הילך
או לא ו יהי כבוד מנחם המרפד אל היהודים וירבי עמיהם בלשון
הקודש ויאמרו לך היהודי הזה ויאמר להם בן נחם חלץ מהר ויאמרו
לו ואיך לא יחלץ מהמהי הבריתך ותעש הדע בעינינו ובהלל חת
יום השבת קודש דע כי חנות תמות ויעל מנחם ויאמר להם ה' יחל
אפס בי כי אימת המלכות עלי והופרתי לעבדך את יום השבת
ואם לא הייתי עושה כן הייתי נשאר לברי והיית נפשי משובת
מפני חיות רעות ודבורה אחרי השמר לך ושמור את נפשך מהר
ואף חכמים הנאמרים אשר יעשה הוהם האדם והי בהם ולא שימור
בהם ויעל ויאמרו לו שך דברת כי הין חיות רעות בכל הארץ הזאת
כי בנינו רועים את פאנל והין מחזיק להם טרם חיה רעה לא ביום ולא
בלילה ועמה לא חן הארץ הזאת כי בן חנות הזה כי הלפת את יום השבת
כי הלפתה יותר מלפנים אמה

כי הלבב יותר מהלבוש אמת יהי כשמוע מנהם את הדברים ויתעב
 הלבב ויבה חל המלך ויאמר לו המלך למה כהן דעים היום ומר
 לך מנהם את כל הדברים ויתבבל המלך מאד ו יוסף עוד שלוש שנים
 חל היהודים ומה רב להשיב להם דבר עד אשר מלך בשר ברלחם
 ויבואו ויבאו למלך ויאמר המלך הנה נמול וילך הנה אל היהודים
 וימכאם חונם בתוך האהלם וההללים הין כבשים מכל מיני כבשים
 ויבה המלך אל חל אהר וימכא שם זקן אהר ומר בידו וסאלי לו
 המלך לשלום ומה ענה חונם דבר ויאמר לו המלך הנה מהול
 כמור ואת מלך בן מלך יהי כשמוע הזקן כ נקם כנדרו ויושב
 חונם בתוך האהל ויכבד אותו מאד ויאמר לו המלך מה זה שאני
 שהינכם מתקדשים יהר להלחם בי כי אתם רואים שיש לי חיל
 גדול ולמה הינכם יראים ממני ו יאמר לו הזקן וכמה יש מכל
 הילדתיך ויאמר לו המלך איני יורע את מספרם ויאמר לו הזקן
 הין הנחל יראים חונם כי נתקיים בן פסוק הנאמר בבורה ודבר
 מכם המטה מזה ומה מכם רבבה ירופ ויאמר לו המלך
 במה אתם מתפרנסים ומה מעשיכם ויען הזקן ויאמר יש ממנו
 גשרה שבמים ו המטה שבמים חונם יוראים להלחמה עלי גש
 אשר קבצו ותינו פנים אהר בעשרת שנים לכל דרוס ומפרנס הנחל
 מזה ולמקום עא

ולמקום אשר השנים יופהים המטה השבטים החזקים לכך כפון וסוללים
 וברצות הר מונגוס נחמד פרטים חנה יזהם בכל אשר השנים ובמקום
 אשר השנים חנה, חזקים חלפה המטה הכהן שנים יופהים לכך חזקים
 והחזקים יופהים המטה שבטים לכך מערב כ חנה עושים וחזקים
 חלפה לעולם ר ניהמר ל המלך ופי זאת חזקה מרת המידות היה
 חן מרות מרבית אחים גוונים את האומות / ויהמר לן הזקן מיונס
 שבעה חזקה לשראלי ולפי דבר אומות העולם להבליה אף חזיר לנן
 חזקה את מונגוס לשראלי שראמר דאך ... ופי ויפחד המלך
 מה מעשיכם / חזקה לן הזקן בכל ימי החול אף עומקים בתורה
 ודורשים בענין שבע ימים ולילה / ובשבת חנה, חזקה
 אמר המלך לזקן דבר נא באזהרה עש ליתר לך רשות לעבוד דרך
 אדככם / אמר הזקן להעשות כי ויתרע בשופר ויתרבו הלי
 אנשים כהול אשר על אפר ויהמר להם עשר את דבר המלך
 ויכונן ויהמר חזקן לך נדבד לעשות ולעבוד עולם ופדמאים
 בארצות / וישמע המלך ויתעבב אל לבן ויהי שם נר יוס השבת
 וסחר כן עבר את המים עם כל חילן ויכין פעמיים לזכר אל
 ארך כור וניא כי שמע המלך כי שם ידר חזון וילכו במדבר
 זקן ימים ויעברו את הנהר ויבואו אל ארך כור וניא וימלא, שם
 חזקים חזקים חזקים

הרים גבוהים מאד ועל ההרים כעין שלג לבן מאד ויעל המלך
 וגבוריו על ראש ההר וימלאו שם את המן ויהי מנוחם ויהכל
 ויקא את מאכלם אשר הכל מרוב מתיקות המן ויהי בארץ
 אחר מאגשי המקדש ארוך מאד ויאמר המלך מה לך כי נבהלת
 ויאמר המלך כי נבהלתי ממתקות המן ויאמר האיש הלא הכל
 המן יש עשב והוא מר מאד ואם תרצה להכול מן המן כדרך הזה
 לערוב מן העשב הנה עם המן והוא תאכל מנוחם ולא יהיה לך
 נזק כלום ויעש המלך כדבר האיש ויאכל מן המן ויהי מנוחם
 כדבש וילקח מן מנוחם המלך והנשיא מן המן וידן העשב ויהיו
 מנוחם כי היה מתוך מאד ויחן עם המלך עם כל חילו בארץ
 ההיה

עד פה מוכהתי את הספר הזה והוא חסר זה של המנוח
 והעתיקתי הויתן מספר החר יסן נושן אות באות מלה במלה בלתי
 תוספת ומחצית ומשלמה העתקתו ביום ב' ט"ז ליל סיון א' הדרגה
 ליצירה על ידי העבר השפל הזה ועבדה בעיניו הכעיר משה הלני
 ירו' בל' אור כיונהרר אברהם הלני הא' הא' הכיז הנחמן של
 ה' ירושלם תעבדה זכר

מצעצה בלכפר דומ מוקדון שבבש כל העולם אמר לשריו ועבדיו

אני רוצה שתעשוני אלה והשתחוו לי והתפללו לפני

המזבח לר חכמיו ושריו עדין אין אמר מושלים ^{של אלה}

הגדול ואחר רוצה להיות אלהים ^{ובבש} , היה עשה העל לירושלים ^{ועבד}

אחר והיתה לו לחמ עובר וכשהזר יושם אמר לעבדיו כבר בבשתי

את כל העולם וירושלים עשר איתי אלהים והם יושבים לפני

הכמין ושאל להם עצה , ענה לו האחד אין מוקדון המלך

פלמדין והשמים והארץ של הקב"ה הם בא מהם לחוף ואח"כ תלך

לשמים ונעשה אותך אלהים " ענה השני ואמר אחרי שלא בראת

שמים וארץ אין אתה יכול להיות אלהים שכן כתיב אלהא רשמיא וארעא

יאבדו מארעא ומתהנות שמיא אלה " ענה השלישי ואמר היותן לי

ואני אשיב לך דבר כי אני מרדך עתה , אמר לו המלך למה אתה

מרדך , אמר לו מפני שיש לי בים נהיה עומדת לעבדו וכל מחנות

בתוכה ויש לי מחשבה על זאת , אמר לו המלך האם רכונך שאשליח

שמה מפנינה להכיל מפנינתך , אמר ההפס שמה בתוך זה יהיה עובד

אלה אני רוצה שתשליח שמה מעבר דנה ותכיל את המפנינה , אמר לו

המלך מאין לי דנה אמר לו דנה אין לך ואחר מתעבה להיות אלהים

שכן כתיב בה אמר האלהי בורא שמים וכו' והם דוקע הארץ ופאצאיה

נותן נשמה

ומי שהיה מוסיף על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו
 כולם עליהם וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו
 ואיך יקיימוהו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו
 הקדש נתינתו להם וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו
 יוקה על מקומו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו
 העולם הזה ועולם הבא וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו
 תורה ויהיבורית על היין בחננאי שבת וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו
 יורש עולם הזה ועולם הבא וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו
 פרקה וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו
 בכל יום וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו
 רבנים עומדים ברומן של עולם ובני אדם מוזלזלים בהם והזכרת השם
 בכל מקום והזכרת השם בכל עת ונבטלות הפה וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו
 חיות הברן מן העולם וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו
 שלשה רבנים הקדש מוכרים עליהם בעצמם וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו
 הפרנסה וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו
 ומי שאשתו מקללת אותו בפניו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו
 שלשה רבנים מביאים את האדם לזרי חולאים וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו
 ותשמיש בשרו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו וימי שחכמו על חכמתו

זכרונם / וחדול בנות // שלטה הייחם אינם לא היים / היוזפה לשלחן
 הבית / ומי שאשתו מושגת עליו / ומי שימורין באין עליו / ומי שאין לש
 לא הלך אחר / שלטה אינם רואים דין של חנם / מי שחזר בחולת
 חמים / ודקדוקי עניינות / ומי שיש לו השגה דעה // שנאמר מוצא את חר
 מחמת את האשה אשר מפורים / והרמזים לבה // שלטה מועין עולם הבה /
 תטחיש / שמש ושינה // שלטה רבדים העושה אדם רחוק בראשון / וקרוב
 לחייה יותר מן הימים // יטן ועומד / מקיץ דם ועומד / משמש השחר
 ועומד // שלטה רבדים אחרן הבחיים / האוכל כל מהכל ולא הכל חלה /
 שותה כל מטהר ואינן שניה דוים / זו היא תהלת דנה דעה / אכל והנכרך
 לבית הבמה דומה לתנור שהימר על גבי עפר // וזהו תהלת דנה דפה //
 שלטה חבישין את הגוף / האוכל והוא עומד / ושותה והוא עומד / ומשמש
 מסתור נפלא עומד / שלטה רבדים מרהיבין את הגוף / השגה נה / ודין
 נאה / וכלים נאים // שלטה רבדים מרהיבין את הגוף בשם / יין / וימקץ /
 שלטה כושקים ואינם גשמים / החלקה מעשרתן בלח עדים / והחולק
 נכסין בחייו / והקונה ארון למצותו // ויש חורמים מי שאשתו רגלה
 נאמר בפרשה // ואף מי שיושב בעיר דעה ואינן יוצא מחנה / שלטה
 רבדים נאמר בתורה / משמעם את הלב / ומסמנה את העינים / ומכחיש
 את הגוף // שלטה רבדים נאמר בגדרה / יומעט את הכספים / ומאיר

את העינים

את העינים ותורה את הזרע " שלשה דברים נאמרו בפרעם / חנוני
 כרית / שורבן המזר / זנרן כשע " שלשה דברים נאמרו באשה ערוה "
 שער באשה ערוה / קול באשה ערוה / סרפה באשה ערוה / שלשה
 דברים אדם אינו נכונל מהם בכל יום / עיון תפלה / והרהור / ולטון הדע /
 שלשה דברים יחנים נאמרים עליהם בכל יום / על התורה / ועל המילה /
 ועל השבת שבתן לישארה " שלשה דברים אין להם מחילה / המערכה על
 מדרותיו / והמדרב אחר בפה ואחר בלב / והמעיד על חבירו יחיד /
 שלשה דברים לרין לזמור האדם לבנו / כתב / שימרה / מילה / שלשה
 דברים מוכחות שיש על אדם / היומית כל בשר / ובנה מהם ברוכנס /
 ובנה נשיא בטהור רן " שלשה דברים מוקצין יחיו של אדם / כל ימי שבתן
 לר מלך לזרה ואינו הורה / וכומר לזכר ואינו מברך / והנוהג בדמיה
 לעצמו / ויש אומרים כל ימי שנהיה מלך ואינו שומר חל פניו " שלשה
 דברים מאכילים יחיו של אדם / המאכיל בתפלה לפי שמה / והתקבל
 שנאמר תכין לבם תקשיב הזנך / והמאכיל על שלמה / והמאכיל בבית
 הכסא / המרחיב על שלמה / מרפא מתעטור שנאמר ויהי להם שלמה ליום
 שלמים כנכ / וכתוב בתורה אין כמך נהטב בימי שלמה / והבטלה
 בבית הכסא נכח ינכח דעה נמן החיותה / שכל מצינו בשאלה המלך
 שיטב במעלה ולא הדו דער ואנשינ שנאמר וישבע דוד את אנשינ "

שלשה עין הן

על שם שנין הן ישיבת באר שבעה , וכלל בתי יד , ותרומה גדולה בעומק ויש להחזיק

יִקְרָא עַד צְבָחֵי הַקֹּדֶשׁ אֶלֶף אַלְפֵי הַיָּמִים קְבוּרָה הַגְדֵּל בְּיָדָם שֶׁל הַנְּשִׁים

והאופל במקום ההר ומבצר במקום ההר / והמכתב בליל חבירו / אלה

דברים שאני ר' יהושע את מלך המלך הנהגה כל בשרה הנהגה לה להנהגה להנהגה

כד איהו בדכח ויחיד א"ל חלוקה היורה בשחבה חלוקה א"ל חלוקה חלוקה

מראה שיהיו שם שכינה מראה שיהיו / והם חשב חזק פניו שיהיו שם שכינה /

וכתוב בענין אלו חלק בהוצאת הדיוקן שלשה מלכות הם חסידים חן

הקרב / מאהת מור / ומאהת מועריה / ומאהת כעבו / מוריה ות / שלטה רבדים

יענשט אונזרס דאס צווייטן יאר די וואס זענען שוין געווען אין דער שולע

במחנה יהודה בנין נבקים / והיו שמואל אשתו בפני הנה בנין נבקים / שפטיה

דברים קצֵה שנהל והע אינ אהבן / האנחן בחנה וינשחין * וימנעו חסד

ערוס ו' והחומר דבר שבין השתן ובינן בכמה מקום : אצלם דברים יחידים

את הצדק / כת שערבים / ויין דעה / ולשבי הסדה " שלמה חזניני

י. בארם שאין להם הפסק , דם יורה , טכבת צרע , וכו' דמליס / טלטה

יְצַדִּיק מַעֲבָדִים בְּעוֹלָם / הַנֶּחֱמָה בְּרָדָה הִיא / וְהַיְוֵנָה בְּלֵא

במלכות ישראל ויהי עתה כדרכך במלכות ישראל ויהי עתה כדרכך במלכות ישראל

שלשה בנפלאות ה' " אל רחמים, אל גמלים, רכבים. פתח ה' לך את חוצותיו

המנוג וד' ואל תחייט החיט / וכתוב כי הע' ה' בפתח את קברותיכם //

ש"ס רב ר' אר"ה הכהן

ש"ד אחרת הבאים לעולם יאכל אדם וישתה פחות משיש לך / ויכבד בשר
 ובשר ביהו מורה שיש לך שהוא תלך בהם והם תלך בהם / לעולם יהיה אדם
 יודע העליון מים / ואכל מים / ואכל מים / ואכל מים / ואכל מים /
 קורה " שלשה אין להם מה לך / הבא שלשה חסד איש / והמתכבד בקל
 הבירן / והמתכבד שם להבירן / ש"ד מוזקת את האדם / הדר בעלזיה /
 והמתכבד תהנהגות בתוך בית / והמתכבד ואיך נשמוע / ש"ד מועמדין
 את האדם על פניו קור / ועל פניו דעתו / חלכה / ויכד דר / ורואה
 דעה / ש"ד דברים אחר הבאים / הנראה אשה לשם ממון / ולשם שמים
 ולשם ענין / לשם ענין הפתח הנראה / ולא יכד / ולמק / ולא
 פן בן קור / והנראה אשה לשם שמים עליו הפתח הנראה בדרך
 היה בביתו / וברוך היה בפתח / ולבמק / יוכהים מורה בנים מושיעים
 את ישראל / והנראה אשה לשם ממון עליו הפתח הנראה כי בנים זרים
 ילדו / חורש נכדו והנראה יוכה ולבמק / ובדרך לבדיות " ש"ד קן / לשולש
 ירחיך אדם מן הפורענות / וירחיך מן פניו / וירחיך מן פניו / וירחיך מן פניו
 חנה / שאלה דברים נאמרו בדמות חנה / כהילך עובר עלך ותורתו
 יושבתה / ושכניה חמתה ממנה / וימרין באין עליו / ותקלות באין
 על ידו / ובאמר ונחמר ביד בשר ודם / זמור נכסל באשת איש //
 שלשה פל זמן שחזקתן בביתו נחמס / דב / ונחמס / ונחמס // שלשה

כתיבם יש להם , אחר במדבר , ואחר בים , ואחר בירושלים , ושלשה
 מעבדין אדם על דעתו ועל דעת קונו ואמר הן , גויס , וזה דעה , וזה דין
 עבוד , בשלשה דברים אדם נכבד , בכספו , ובכוחו , והומרים
 אף בשחקו , שלשה מורבין את הצב , וכמקצין את הקומה , ומקצין אחר -
 יחד מוקמוס הואת מוקמוס עיניו של אדם ואמר הן , קבר , ושכר הרצו ,
 וידן חי , שלשה מוקמוסין את הצב , מקצין את הקומה , ומקצין את העינים
 ואמר הן , פת נקיה , ובשר שמן , ויין יסן , שלשה דברים עליו במוסר
 להראות ואם לא עלו דין הוא שיעשו ואמר הן , על היות שיטתה כן
 הלב , גלגל התבואה , ועל המטבע שיפא , שלשה הן מוקמוסין בהן
 ואמר הן , גני קטן , ונחש קטן , וכל מיד קטן " שר ארבע מוסס הנשי
 ירושלים " אל תדבר בדבר מוסס מושס שהיה , בקר בער שחור
 עבדך ונתנה לו , והני זהיר בהשקך מהרונה והעונה , ויה בשחור יפא
 למלחמה אל תכא ברהשונה ואם תכא ברהשונה פדי שתכנן לביתך
 ברהשונה , שלשה הקצה מוכרין עליהם בפני שחקן , על הר -
 בכרך והיט חומא , ועל עני היחזיק הבה לבשנה , על עני שחור
 שחשק פדיתו בכעשה , שלשה הקצה שחור , המדבר ההר בג -
 ואחר בלב , והיורה ערית להביר , והיט חומא , והואה דבר שחור
 בחבית חמיר , יהי , שלשה קייסם הייס ואמר הן , הרהשונה

והרהשונה

והחמנין והעבדים והעורבים " שלשה אלהבין זה את זה ואלו קן העבים
 והעבדים והעורבים " שלשה אלהבין זה את זה תרנגולים וכלבים /
 והחבירים " ואלו חף זונות " שלשה רבנים מבהיטין כחן של אדם ואלו
 קן " נהר ודורן ועון " כהר דכתיב לבי מהחזר עזבתי כהי דרך
 דכתיב ענה בדרך כהי " עון דכתיב
 כשל בענתי כהי "

ארבע דברלים כיה רבינו עבדו כשעבד משום רחמיש לידען טנהן
 וישכילך ... לנהק ואל תעב במינה מרחיקי כיכא
 דהמרי כוונה חרות ממנו משום מעשה דרב פפא ואל תברח דון חן
 היחבם דילמא משכה לך ושקול לך ממנוך / ואל תעלה בפני השאר
 בשעה שעולה חן יוכי שהעמן מוקד לו בין קרען " אחר ר'
 שמואל בשור שחור בימי טמן דתנ כ' אושיעא מרחיקים משור תס
 הדושים חמך ומשור מועד מולך עינין " הרבשה הדעת אין מובלעין
 ואלו קן דל גאה / ועשיר מוכח / וזין מנהק / וברכמ המתגאה על
 הכבוד בחנם / ואלו חף המגרש את השתר פנים דהשונה ושנה " אר' כור ר'
 יהודה בן בתירא לתלמידיו / הוהרן בכבוד הבירכם שהיה כבודם והוהרן
 בזין ששכח תלמודו מחמת אונסן שהלכות ושבדי לנהות מונחין
 וימנעו את פניהם מן החביון והושיבם בן ברכי הכותים והוהרן בבני עניים
 ובבני עש הארץ

ובבני עמ יהיה שמים תכא תורה " הרבעה דברים אחר הכמים " הם יקבעו
 אדם בשוק אך ויתלבן רעה בכמילם " ואם ידור גדי עם ארז תדור כלל עם
 חמורה " והם תמאא עורב טבלר לבן תמאא בשח בנאים " הרבעה מיומם
 הם מיומם עוף נכעים מיומן לשמאלת הנם " ירחון מיומן לעבודת הרוח " עגלות
 מיומן לעבודת הרה המכרה " הרבעה דברים קשים זה חזה " מוכת הלב קשה
 בדוק " חול מועים קשה מוכת הלב " השח דעה קשה מועתיק " והמרחן
 כימ קשה מחלן " הרבעה חסובים בחותים ענ ומוכורע ומכורא ימי שאין
 לו בעם " ענ דכתיב כי מתו כל הנשים הנקשים הם נמשך " ובי חותים
 היו והלא דתן והבירם חיים היו בבליעת קרה " הלא כשירדו יונכמין עשאן
 הכתוב בחותים " מוכורע דכתיב אל נה תהי כמות " ומכורא דכתיב בזהעמים
 הושענו כמותי עולם " וחו שאין לו בעם כתיב הבא לי בעם והם היו יתה
 אביו " הרבעה דברים יפן להם " חולכה ותורה ועצת קרעם ורוח נמוכה "
 הרבעה דברים נעים להם " שיהי במלכה " ואיזה ילדים " ועצת ילדים "
 ורוח גבוהה " אף קשים לבשפנס " החקנה בהרם בבית הכמא " ואוכל
 ירך מאמרה קשורה " והמרכב בעפר או במרהק ואינן שומק רבצן "
 והחנה כנס על גבי כרעי החמה או על ראשו " אף כרך הארס כרך
 להתחזק בהם וללך הן " תורה ותפלת מוכה ירך ארץ " תורה דכתיב חזק
 ויאמץ לבבם וגו' " ומוכר דכתיב קיה אלף חזק ויאמץ לבן " תפלה

דכתיב

דכתיב חלה לעל כי יעמק וכו' / דרך ארץ דכתיב חזק ונתחזק בעל
 עמנו // הרבעה מעביר עליהם הקב"ה עכריכין שחור / חול / נח וכל / והת
 כל / ויא' אף תה' בליטה // הרבעה כריכין שחור לעולם / חול / נח / והת
 גדול / נתלמיד הכס / ותנוק // הרבעה כריכין לחוררת / יורדי הים / והולכי
 מורברות / והינא מביט האמרין / והמתרפא מהלל / וכלם כתוב בהר
 יורו לה' חסד / וכלליתיו לבט אדם // הרבעה כתוב הינא מוכבלין כס
 שכינה / כת לביט / כת חפס / כת דמיה / כת שקדנא / כת לביט שטא
 בחושב לביט לא יטב / כת חפס שטאמר כי ליה לפסל הנק יבא / וכת
 דמיה שטא לא יטב בקרב ביתי עושה דמיה / כת שקדנא שטא דובר שקדנא
 לא יכון לעבד עינ / אר מבעללן את המזרות / כרקה / ובעקה / ושגני
 השם / ושגני מקום / כרקה שטא / וכרקה תכיל ממות / בעקה שטא / וכעקן
 אל ה' כור להם מחזקותיהם יוציאם / שגני השם שטא אל תקרא שמה שרי
 כי שדה שמה / שגני מקום שטא לך מארצך וכו' / אר שטא / הנה ליה
 החולך אחר אשה ואפילו אשתו / והמפטר עם אשה בשוק / והמונע שחור
 נובית המדרש / והמתחבר עם הארץ / הרבעה עכריכין יבא / והלכה
 בשכר הרבעה כמיעלות שפיעה החר המותה / ויא' בשביל הרבעה רחעות
 שבתה כשנכרה נחמותה // ואכלו הן מלית הפלגתי / ולחמי / וישבי
 חיש מרע / וכלם נפלן ביד דור ועברין // אר מוכריהן העין / הינא לדרך
 הינא שטא שגני

והיושב פניו / והנרני / והעני / ה' העושה חותם דמו בראשו /
השוחה כפלו / העובר בין שני דקלים / והיטן או נהנה בכל דקל יחיד /
או בכל שני לבנה / ארבעה רבדים מורישין לבניהם / המושחין בקוביא /
והחלוקה את הביר ברבית / ומדרג בהמה דקה

וכהנים ולוים החלוקין על המעשרות

חמשה דברים הין לאדם ראשית להחלוק בהן / שמה וקמחה /
ועצות / ובאות / ועלמיה / אחר שמואל הין דבשר
וולא חירי דמו אלא א"כ החמלה / ופה יפה / המטה רבדים האוכל אותם
דמו בראשו / האוכל שום קנקס / וביצה קמחה / והשונה משתין מוחלן /
ומשקה שבער עליון חלוקה / ה' העושה חותם דמו בראשו / ה' ה' בביר
הקברות / והיולא יחירי בלוקה / והנכנס לביתו או לבית חבירו בתאום /
והחזיק דם ומשכח משתין / והנזקק ממתו ביום ואינו מוחל / ה' משחידין
מפחה / האוכל פת שלל הפני כל כדור / והאוכל ביצה מוחל / והשונה
חמש שבטיורה בימה / והעובר אכבדו בחמה אחר הכילתו ל' וז' פעמים /
והחלוק פשמן צית ו' ה' הקב' הנהבן העומק בתורה / בדמילנות המרים /
והחלוק ערומים / ומבקר הוליס / ומנחם אבנים / וקובר דעתים / וי' ה' הק'
המזנוג זה לזה / המטה היחידת הן / היחידת חלש על חביר / היחידת מופיע
על החיר / היחידת שממית על עקרב / היחידת מנעית על הנשר / היחידת

כלבא על לניתן

כלבא על לוייתן " חז' נהרצין בשבת / זבוב שבארץ / ופרעה / וערוב
שבכזב / ונהש שבארץ ישראל / ויט היומרים שחיות טמא'
שחיות בידים תתפש ר"ת שבת וק"ל "

עשיה דבריהם כנה רבינו הקדוש לבנין כשבא לפאר מהעולם /
אל תדור עם אדם כע לפי שאומרו אני לרשע ואני

לשכנן / ואל תטב במנה ארמיות ממש מושגה שהיה / ואל תטב בעיר

שדושה תלמיד חכם / ואל תעמוד בפני השור בשעה שעולה מואדם

לפי שהשמן מוקד בין קדש / ואל תברח מן המכס כי אתה מחבר

את הכל / ואל תפא לדרך בערבי שבתות ולא בערבי ימים טובים /

ובליל רביעית ובמוצאי שבת החב מפני שאדרת בת מולדת יוצאת

בשמונה עשר רבא מולאפי חבלה ניש לכל אחר ואחר דשות לחבל /

אשה רבדים כנה ר' עקיבא את בעור / אשה שבתך חול ואל תכסוך

לבריות / ואל תטב בגבה של עיר ותשנה / ואל תגביה פתחך יותר

יופתח חבריך / ואל תעבור בבית הפנת בזמן שהכבוד מתפלג /

אל תמנע מנעלים מעל כנףך / הני משפים ואוכל בשחירות

בקיץ ובחורף יופת הכנה " אשה רבדים מאריכין יכני אדם בעולם

הזה והקדח קייחת לעולם הבא / השכחת בית המדרש / ועיון תפלה /

ובקור חולים והפנת אדחים / והרן את חבירו לכף זכות / ואין

ומחברת

והמקדש על היין

והקדש על היין במוצאי שבת // ששה רבבים נהנו בעם הארץ / היין
אומדן לנעיות / היין מתלבן לו עדות / היין מתלבן לו קור / היין יונק
אחר אכסרופם של היפה וקדק / היין מתלבן עמו בדרך / יא / אין
מכריצין על חברתו // ששה רבבים עשה הקדשין מולך יהודה / של
שלשה הנדו לו / ועל שלשה לא הנדו לו / מכה עצמותיו של אביו על
מטה של חבלים והנדו לו / כתת נחש של נהואת והנדו לו / בנ
מבד דמאות והנדו לו // קדק דלתות היכל ושדרס למולך אשור
על הנדו לו / מרס מן ביחון העליון ולא הנדו לו / עבר מן בנמ
ולא הנדו לו // ששה רבבים מובים לחול / עמוש / וזיעה / ושינה /
וקרי / הלך מעים / וחלום // עמוש שמוע עמי שנתן תהל אורו /
זיעה שאל בצעק הכך תכלה להם / שינה שאל יסגילי אצילות /
קרי שאל יראה צדק ימים / הלך מעים שאל מהר צועה להפח
ולא ידו לשחת / וחלום שאל והלחימה וחייב // ששה רבבים נאמרו
באדם / שלשה בבהמה / ושלשה בחולאי השדת / בבהמה / אפלים
~~והקדש בבהמה~~ / פרים ורבים בבהמה / וחולאי אים רעי בבהמה /
~~והקדש בחולאי השדת~~ / חולפין בקומה קופה / וחורבנים בנשון הקדש /
יש ביניהם בינה // ששה רבבים נאמרו בשדים / שלשה בבני אדם /
ושלשה בחולאי השדת / יש להם נבקים וסמן חסוק העולם ועד מופ
ויועלין מה שהיה

וירעין מה שהיה ומה שיהיה ומה שבשמים ובארץ / ר"ל מה שבין
 למהם כחפציהם העצמי // ומהם והינם נבחים // ששה דברים נבחר
 ימות נבחים // ימות הרש והלם יהרר בחיותה מוטנה / ואל ימותו בעין
 בהיין / ואל ישב בהושך / ואל יכסוך לבדיות / ואל ישכח למורו /
 ואל ואל יפול ביד אשתו ובעין // ששה דברים נבחר רבינו הקדוש לבעין
 שלשה לראות השם / ושלשה לדרך הדף / אחד להם בני כסאם מבעים
 למה ואין מוטנה ברמזים אפילו הם בידם הניחם ברמזים / הפול
 יל לבם כמה עבדים ואפחות אתם בעצמכם תביעו את יוספתכם /
 ואל תמיהו אחד הכותל / שלשה לראות שמים / בני אל תאכלו להם
 בשבת עד שתמחו הפרשה / ואל תישנו עד שתמחו קדושת שמו
 ואל תפגור הארבעה לבית המדרש //

שבעה דברים נאמרו בענין / המבקש ענה זוכה לחיי עולם
 הבא / ונודתו מוטמרת לו / ושכנה עמו / ויגדל
 מן הפורענות / ולא יאונה לו כל און ורע / והכל ינחה מין עליו / ונדל
 ינאשה רעה / שבעה דברים פשוטים הם שאין בהם מין ברכה / שבעה
 מופדים / ונולדו ים / והצנים / והמזכה לשכר השמן / ומעלות של
 יתובנים / והנשאל אשה לשם מרון / ומעלות של שחק // שבעה
 הכחות הן בעולם / דהרין הנקרא בראשית / הבין הנקרא חלוצה /
 הלכה הנקרא

הלכה הנקרא דיטורדיקה / שיכרים הנקרא מוקדקה / השבון הנקרא ארימאטיקה /
תשבורת הנקרא יאואיטריה / תבונה הנקרא הימקדנליטה / תג
כבנן שבעה יובלמן יובע אדם נחלן הן יום המיתה / יום המיתה /
ועומק הדין / ואין אדם יודע מה בלבבו של הבור / ויולכות בית דוד
נתי תחזור / ויולכות הרשעה נתי תשוב
ויוזלר של אדם /

משמרה נמכרים הם / אדם ישי שחנחל שאול שחרם כפעה הזקיהו
אלהו נמשיח / שחנה שחנה יש לעושיה / יכון / נמשיח /
כוח / חלל / עבד / יועץ / ד' / שר שלום //

משמרה נבנו היים לכן ערן וכל מעמון טעם מיתה / ואכלו הם /
בעמין בן יעקב / כלל בן דוד / מרח בת שמש אשר /
בתיה בת פגעה / אלעזר עבד אברהם / ועבד מלך הכנסי /
נמשיח / נחלהו / ועפרן בן בנן של ר' יהודה הנשיא / וכל הם
ד' ישיע בן לני //

משמרה קשים בעולם / הר קשה וברזל מחתבר / ברזל קשה
נאש חפצפער / הש קשה ודוים יחבה / דוים קשה
עבים מנצחים אחר / עבים קשים רוח חפצם / עפצפער דוה קשה
דוה מנצח / דוה קשה פחד שפחד / פחד קשה יין חפצו / יין
קשה נשיה

קשה ושינה מפרהתן / ומידה שיש לה / וזוהי תפלה מיוחדת /
 עברה דברים נאמרו בקרב של צדקה / הרהר ושמירה / בעלמך ובעלמך
 וכוונתך אחר בשתי ידיו . נותן ענין בן / אינו מניח על גבי השלחן /
 ומקדו לשאת ולתת ביתו . אל תפסד את החלינים " ודעו ה"ל
 הפלג לראותם " עשה שמות נקראו לנעם " אלמנה ואלמנה / וזמרה
 חמנים / אחרים / תרפים / נכבים / גלגלים / שוואים / תושבים /
 עשה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות / חמין / והבאה /
 והקשת / ועמוד האש / והכרוב והלחות / ומקצת של אהרן /
 שקדיה ופרחיה / ויאמר גם הנה יתן / וקבר של משה / והאיל והשחור /

מלך מלך מלך

שער נסיונות

בזמן שמזדעזעין איברי של בני אדם יבין ניעוין בזה המפר /
 וידע דבר מתוך דבר / וידע מה שעתיד לבא

לן אם רע ב"ו ואם טוב / והבאתה ב"ה המר יקובב

מוח ראשו רופף / יריב עם בני אדם / ואם עור פניו רופף יכנס

לגדולה / ואם קרן פניו של ימין / שמה יהיה

לן / ואם עוקף ימין של אופן ימנה יהיה לן / ואם של שמאל דבר

טוב יהיה לן / ואם קרן פניו של שמאל ימנה יקר / ואם אופן ימין כבד

ימנה

יחזק / ואם שחאל בן יהיה לן / ואם כולו חרבה תהיה לן / ואם עין
יחין בן יהיה לן / ופניו נשתנה / ושל שחאל שחיה תהיה לן /
ואם צוית עיניו של יחין נבר הוועם / על אדם יכנה / ושל שחאל
מוב לן / ואם עוקף פדפפון של יחין / דבר טוב ישמע / ושל
שחאל יצכה בבית דין / ואם למעלה יחין של העין / על אדם
יצכה / ושל שחאל בן יהיה לן / ואם למטה יחין העין / ויה שחאל
מבקש לעשות יעשה / ושל שחאל עשירות יחזק / ואם בן
שחור ללבן שבעין יחין / דברים יאמרו עליו / ושל שחאל יצכה
בבית דין / ואם פתה על של יחין כבוד ודרר יחזק / ושל שחאל
עשירות יחזק / ואם עין של יחין שחיה תהיה לן / ואם של שחאל
עשרו יאבר / ואם בר מלכו של יחין שחיה תהיה לן / ושל שחאל
פדולה וכבוד יחזק / ואם קלמטר פניו היו יחין כבוד יחין
דיוח יחזק / ואם יחין הוועם בקלן יהיה / ושל שחאל מוב לן /
ואם כל הוועם מוב יהיה לן / ואם שפה העלונה בבית דין יצכה /
ואם שפה התחתונה יבא אדם חזקה וינשקה / ואם צוית פניו של
יחין בבית דין יצכה / ושל שחאל שחיה תהיה לן / ואם לחי של
יחין בינה תוקף עליו / ושל שחאל חר שיבקש יחזק בשחיה /
ואם פתה של יחין מזור יהיה בחכמה / ויה הוא פתה / דרמית של
בית הבלעה

בית הבליעה / ואם פאת הקנה עשירות יחזק / ואם פך הקנה של
 יחין / טוב יהיה לו / ואם פנארו דע לו ב"ו / ואם פתח יחין עושר
 יהיה לו / ושל שחאל גרולא ובער יהיה לו / ואם מפרין של
 ושחאל יחזק / ואם פנארו יחין ימורין באים עליו ויתרפא / ושל שחאל
 טוב לו / ואם חזק יחין לארס יחזק / ושל שחאל עושר יחזק /
 ואם חזק גרולא של יחין / פנארו יחזק / ושל שחאל
 עושר יחזק / ואם חזק הקטן של יחין / רברים של פנארו יחזק /
 עליו / ושל שחאל שונאין יחזק / ואם חזק היחין יכנס תבואה /
 ושל שחאל שחאל יהיה לו מעורב / ואם פך יחין למעלה ארס
 רופא לבוא עליו / ושל שחאל עשירות יחזק / ואם פך יחין דע לו /
 ואם פך שחאל רבר פנארו לא יעשה / ואם פך יחין של חלב פנארו יהיה
 לו / ואם שחאל בן פנארו יהיה לו / ואם פנארו של יחין חזק יהיה
 לו / ושל שחאל פנארו יחזק / ואם למעלה פנארו של יחין אשח -
 תרות / ושל שחאל פנארו חזק יבוא לו / ואם פנארו חזק שחאל -
 למעלה חזק פנארו יחזק / ושל שחאל פנארו לו / ואם חזק
 פנארו של חזק פנארו לו / ואם פנארו רבר אחר יהיה לו /
 ושל שחאל פנארו לו / ואם פנארו חזק דע לו / ואם פנארו שחאל
 יהיה לו חזק פנארו חזק / ושל שחאל יחזק פנארו / בהזרתו יחזק

מרובה / ואם שוק ימין דוֹבִינ' אחר במרוב / ושל שמואל מואחזיס
 ינוצא מרובות / ושנאיו ימותר / ואם קרמול ימין ילך וינוצא יכילת
 הרבה / ושל שמואל שמונה תהיה לך / וינוצא מוציא / ואם כף היד ילך
 בשביל / ושל שמואל מרובה ינוצא / ואם עקב ימין תחת ארס גדול יהיה
 לך / ושל שמואל מנחה ינוצא / ואם תחת דגל ימין במקום שירצה לילך
 לא ינוצא לילך / ושל שמואל ינוצא מוציא / ואם דגל ימין כל מקום
 שיבקש לילך לא יתקבל / ושל שמואל יתקבל / ואם צדמת דגל ימין
 ילך בשביל / ואם כל מקום של יחלה / ואם אצבע ימין ארס או דגל
 ימותר / ושל שמואל שמונה ינוצא / ואם יד ימין לדרך ילך / ושל

שמואל גוסס וכבד

מלך

יהיה לך

מלך

עושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר

אם נאמר שוטה גדולות למה נאמר ונפלאות עד אין מספר
אלה כך נרשם הכתוב : בא וראה נפלאות של הרבה /
שוטה גדולות נחב כל יצירות שאלה נאמר חקרא זה / ונפלאות
עד אין מספר כבוד ה' שגורו בלש שבת צדק / ואמר ה' /
אמר של בן מירא " ואמר של כ' זירא " ואמר של דב פלא / וכלל הין
גדולתו בתורה ובמעשים טובים " אמרו שמימינו לא שמו שיהיה
הולך בבית המדרש / ולא ישנו בבית המדרש / ולא מצאן אדם
שותקים בבית המדרש / ולא כנו שם להבירה / ולא תפכרו בקלון
הבירה / ולא עליהם הלכת הבירה / ולא נסתכלו בדמות אנשים
רשעים / ולא קבלו משה' דין לדין מה שנאמר להנהיל אלהים
יש במוסרם שלש מאות ועשר עולמות כמות י"ש " וכן ילברד

אחרי כמות

פעם אחת הלכו לבית המדרש וכנסו בקובתן צדק יהודים ולא הין
יורעות מחי הדרה / אבל בן מירא נודע אחר שבתו של
יהודה היה " פעם אחת הלך יראה לבית המדרש ומצא שם אנשים
רשעים וצדק שבט אפרים ומנצאים שבת צדק לבטלה ומפני שהיה
הורו שביחי צדקיה

הרור שבימי כריתת רשעים גמורים / ובין שראי יראיהו כן התחיל להופקם
 ועמר עליהם והכרתו ואמר לר מפת כזה איך עושה כמאמר / לא תזוז
 מוכאן עד שתעשה כמאמר / אמר להם בבקשה מכם הנהונת ואשבע
 לכם שלא אבזר דבר זה לעולם / אמרו לו והלא כריתתו דאף נבוכדנאס
 הכל ארבעת היה ונשבע לר שלא יבזר וכשיבא מלפניו עבר בל
 שבועתו / ואתה תעשה כן / ועתה אם תעשה כמאמר יומרב / ואם לא
 נעשה הויתך כמדתך מרום / מיד עשה כן והתחיל לקלל יומא דכתיב
 ארור היום ילדתי בו / קבל ק"ק אפי' עבילות ועבול ועליו מיד לעהרה /
 מואותר מנוקש נעשה גם ועמר הצדע ולא המריה עד שבאה בתר לבית
 המרחץ ובגמ הצדע למיעיה ונתעברה / ולמנוקש שבעה הרשים ילדה
 כן / וזה הוא בן מירא ואמר היתה דותבישת מואברותיה שלא יאמר
 בתו של ירמיה דתה וילדה בזנות " אמר לה הבן אחי אל
 תבטישי בן מירא אב / אמרה לה מירא מה הוא זה השם / אמר לה
 מירא זה שם אבך / ולמה נקרא שמו מירא / ששר על כל השריה
 והמלכים / ואותיות של מירא נירמיה הר הוא בממטריא " אמרה לו
 בע א"כ היה לך לומר בן ירמיה / אמר לה שלא יאמרו ירמיה בן
 על בתו / אמרה לו שהיה הוא שהיה / ומי דאף בת שתעברה מואב
 אמר לה אין כל הרש תחת השמש / שהרי בזנות לומן נתעבדו מואבין

ומה למנוקש

ומה לומר נתעבדו בנותיו בלא ידיעתן / גם את כחן כן / ומה לומר
 נעשה באונם / גם את כן / אמרה לו בנ את תמיה על שאתה יורד
 ברבים כאלה / אמר לה הן כל הרש תהת השמש / שהרי ידמיה
 עשה כן כשאתה בורעת לילך / פתח פיו במועיה ואמר לא אכא ער
 שארע שמי / פתח הלך יהוה אביו ואמר לה יקרא שמך אברהם וכן -
 יבחר ער שערותן הליהו זל ואמר לו יקרא שמו ירמיהו שבימיו יריש
 חניב על יהושלם / ואמר כך שמי / ואהיה שאמר לי שמי יקרא שמך
 בשמו והיינו ירמיהו משמי הליהו ואח"כ יבא' מה הוא יבא ברשת
 גם את כן / ומה הוא יבא מועדי גם את כן / ומה הוא מפר הליהו
 ביתא / גם את כן / ומה מפרו רבדים קשים להבין ער שיפתרו בנ
 ארם ואח"כ יתגלה להם / גם במרבי יהיה כן / אמרה לו בנ מופת
 ייה הן אתה מתיירא מעין הרע / אמר לה יותר גדול דומך / שהללונ
 בנ ארם / ואנ לא הללתי את עצמי ששאתה יהללך ער ולא פלך / ואנ
 תדכית ברבדים שאעשה כל מה שעשה אבי / ועלי נאמר משל זה
 דהילא בתך דהילא אילא ובעובדי אמה כן עובדי כרתה / ומופת
 ייה אתה מועד אורי מפרבר אלך / אמר לה נעב אבבי / אמרה
 לו הא לך יואכלך מחלבי / אמר לה לפי קנ להם נקי ובשר -
 שמן ניין יטל ותאכלי שמי / אמרה לו מהיכן תקנה רבדים הללו /

אמר לה

אמר לה לבי נעש, בשרים נמכרי כרי שיתקיים בך הכבוד מרין
עשתה ותמכור / ועוד אומר דבנת בנות עשר חיל ואת עלית על
כלנה / ומיד היתה עושה בן והביאה לו לחם נקי ויין ובשר עד שגמר
בכך כל השנה // ובשנה האחרת הלך לבית המדרש ומצא שם חלמך
תינוקות שהיו לרף בנות / ישב אצלם ואמר להם למדנן ארונ / אמר לו
עורך קמן וכן אמר הפיוס בן הינט שנים למקרא / אמר לו לה למדת
היום קצר והמלאכה מרובה שאתה אומר בן עורך קמן / ומי יודע אם
יהיה לך ימות / אמר לו יופת מה אתה מוכה בשבץ הפיוס אמרו המורה
הודאה בשבץ רבן הייב מיתה // ואמר לו עדיין לא למדתנ ואת רבך /
ומיד אמר לו אמר אל"ף / אמר לו אל תתן בלחך דאבה ותונה כי
אנשים רבים הורגת הדאבה // אמר לו אין לי דאבה אלא על השתי שהיא
מפגעת ביותר // אמר לו אמר ב"ת אמר בנה לי בתואר אשה יפה
רבים הנשחן ובינה הרונה // אל אמר בי"ח / אמר בנה מנחם לאחר
מאלף ואם רבים דורשי שלחמך / וא"ל בלתי קנני ואלא לאחר / אל
למדת אשתי שאני מלמד דוכה וברשה בשביל אהרת שיפה ביותר //
אל אמר דל"ת / אמר רבך ובשרך מאשת הן כבשר מפת מחלת //
אל ומה אעשה אפ"ל קמן שאני הולך לביתי היא משמעתה לפת ודוחן
אני עובד בה נשרה בעיני // אל אמר ה"א אמר העלם עיניך מאשת

הן פא תלמוד

מן חכמי במוכרתי , א"ל מה מוכרתי אם בשביל כסף
 מתירא שאדם שלם תעשה לי כסף לפי שבגלגל החשן על דרך
 נחש על דרך , א"ל אמור וי"ו קר , נא"ל אמור וי"ו קר וי"ו
 קר א"ל תראה מהם כי היסוד יורד מה תדע , א"ל אני שומע לנאמר
 שהיה רשע לנשוא נישא לי אשה חמה ושבגלגל בנות ויכלכלונ
 בבביר , א"ל אמור ה"ל , הביבין לבל אדם זכרים ואני לאדם
 שבגלגל בנות , ואף אם אין נקבות אין זכרים א"ל תחננני של הכל
 היה נתיא לי כך אמור הכמים אני לאבי הבנות , א"ל אמור מלית
 א"ל תחננני שאנהבת לאביה חמורה לא י"ל בלילה , אמור לו אמור
 דרך , אמור ישמור הנרות שמה יפתר אותם ושמא בבביר ושמא
 לא תנשא , א"ל כל מה שאמרת חמת אכל אין אדם מוכרעך עלבון
 אלא קדם שנשאת , א"ל אמור כ"ף , אמור כשנשאת שמה לא יהיו
 לה בנים ושמא כשתקין תלשה לך כסף , א"ל הי"ו לא היתה
 לך כל הדברים לא ענית לי כך , א"ל מאשתי הטיבת לי העלם
 עיניך מבנותי שהם ביבין , יפה אמרת לי שאמרעך עליהם בעצות
 ובבנות וכשנשאת אין לי מרוב אלא שאבדתי וטא אכזה א"ל הודת ,
 א"ל אמור לך , אמור לא תכא כרות כואץ כי לא תרע היה ילד יוס וכן
 בדברים עד שמיימן מאלף ועד ת"ו , אמר ליה נסתבן עלך מרר .

בראשית / אֵל וְהָאֵל יְדוּיָה לְמוֹד אֵת בְּדָךְ // אֵל אֲמֹר אֵלֶּךָ עֲנֵה לִּי
אִיפֹה / וְאֵין כֹּל חַדָּשׁ תַּחַת הַשָּׁמַיִם // וְעוֹר שִׁכְנֵהוּ בֶן יְהוֹרֵד לְמוֹד בּוֹס
אֲחֵר מִפֶּסֶד נִיקָדָה / אִמֶּר עֲלֵנוּ אֵל בֶּן מִירָה לְשִׁנְתוֹ לְמוֹד כֹּל הַתּוֹרָה כֹּלָה /
שֵׁנִי לְמוֹד גְּבִיאִים וּפְתוּבִים מִשֵּׁנִי וְתַלְמוּד הַלְבוֹשׁ וְאֲמִירוֹת // שֵׁנִי שֵׁנִי
דְּדוֹקִי תוֹרָה // רַב־עֲשֵׂית קְלוֹת וְהַדְּלוּקוֹת בְּזָרוֹת שׁוֹרֵת תְּקוּפָה וְהַמְּסַרְאוֹת
הַמִּיֻּשִׁית שִׁיחַת מַלְאָכִים וְשִׁיחַת יִלְדִים וְשִׁיחַת שָׂרִים וְהַמִּלִּי שְׁלֵשִׁים /
שֵׁנִי מִכְּרָה וּמִפֶּסֶד וְתַנָּא רַבִּי אֲלֵהֵן הַדְּבָרִים הַמְּתַרְוִים לִבֵּנִי אֲרֹס /
שְׂבִיעִית לֹא הָיָה דָּבָר בְּדוֹלֵב בָּהּ וְרָחָה כַּמָּה הִיָּתָה חֲבִיתוֹ מִבִּיאֵין לָהּ
מָהֵר חֲמִישׁ וְאַיִנֶּר כֶּךָ וְכֶךָ חֲמִישׁ יֵשׁ בְּמָהֵר וְהַמִּלִּי כְּרַבְרִין //

ויצא שמעון בכל הארצות עד ששמוע בבוכר נזר מן הכמרים
וְכָאֵשׁר שִׁמְעוֹן הַכְּמִרִין אֵת הַכְּמִרִית בֶּן מִירָה אֲמִירוֹ בִּיעָהִם

שֶׁתִּדּוּ הַמִּלִּי מִפֶּסֶד הַכְּמִרִית שֶׁלָּהּ זֶה יַעֲקֹב נִלְכָּךְ וְנִלְשִׁין אִתּוֹ לְמוֹלֵךְ /
וְיִשְׁלַח מִמִּלִּי וְיִבְיָאֵהוּן וְנִשְׁאֲלֵה לָהּ דְּבַר קָשָׁה / וְהָאֵשׁ לֹא יָרַע וְהַדְּבָר
בְּאִתּוֹהִי שֵׁנִי // הַלְכֵהוּ אֵל הַמִּלִּי וְאֲמִירוֹ לָהּ אֲדוּמָה הַמִּלִּי שִׁמְעוֹן שִׁישׁ
בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל חֹפֶס אֲחֵר מִוִּכְלָה // וְהַמִּלִּי דְּכֹוֹנֵה שִׁתְּשֵׁלָה אֲחֵרִין -
וְתַבְיָאֵהוּן וְנִשְׁאֲלֵה אִתּוֹ דְּבַר / הָאֵשׁ יוֹכֵל לְהַשְׁמִיכָהוּ הֵנָּה מִהּ מְנוּבָה / וְהָאֵשׁ
לֹא נִהְרָהֵר // אֲמִירוֹ לָהּ אִיזָה דְּבַר נִשְׁאֲלָהוּן / אֲמִירוֹ לָהּ אִיזָה וְהָאֵשׁ
מִיָּד שֵׁנִי אֲחֵרִין קֵץ הַכְּבִי מוֹמִים מְעַרְפִּים דֵּם בְּאִכְבֵּעַ וְעוֹקְרִים אִילָנוֹת
מִיָּד אֲמִירוֹ בֵּנִי הַבְּנֵי

חויר אחרי בני העבר אל החלק הם תרצה חסר אמת לכל הארצות
 שבעולם ואלי תמסרנו לחכם אחר מושרהל שלח יעשה לנו פתח —
 ששם אלמנע להדור. אדם // חור שומעם לא היה חלק בעולם —
 שחור לך הלה העבדים פתח שחור לך כי חור העבדים הלה ישרהל
 שחור לך גם הית השדה נתתי לך ועבדך / ואדם תאמר הפסוק
 כשהביאו לפניו // חור הלכנו לפניו ואמרנו על הפסוק
 פתח פת פיון שקרא בן מרדא האדמת / חור להם לא בשביל שלח אליה
 בשביל האדמת שיש לך / וחור נמל האדמת וכתב על ראשה הרי
 לך הית השדה לאכלה ולעבדך // חור והביאו לפניו וברכך —
 וראשה חסר פתח בקרן בלח שער יהיה לך פתח וכתב בה שער
 את הית השדה נתתי לך // חור תמה ואמר לחכמים היאך חסר
 שער האדמת פתח / וכי אדם יכול לעשות חלק בעור ובשר תחתן
 ולא ירעו מה להשיב // חור שלח בשביל חור אחר ונכבדים מן
 הראשונים ושלח ואמר לך בשביל תבא בשביל האדמת אשר שלחת
 לך / חור הלך עמהם אל גבורה / וכשבה לפניו שבע שנים
 היה / כשראהו חלק שלח להכחין והביאם // חור להם הנה הוא
 לפניכם שהלך חסר מה שתרצו // חור לו אנו ונהי מה הוא //
 חור להם כשחזרתם הבחתי אהבתכם אנו / ובשבת לפניכם יחזכם
 נהי ואמרנו לנהי מה הוא

נְהִי " וְאֶחָד לָנוּ מִיָּהוּ נְהִי " אֶחָד לָהֶם מִטַּל לְהָרִים שֶׁהֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ וּפְדָה
 בַּן כְּלָב / וְכֵן לָנוּ אֶחָד בְּכָל חֹדֶשׁ וּפְדָה נָהָשׁ " בְּכָל מִנְהַשׁ וּפְדָה
 אֶחָד " אֶחָד וְנֶהְיֶה שְׂמִינִי " מִיָּד הַתְּחִילָה לְעֵצָה וּלְפִתּוֹת מִמֶּנּוּ
 אֶחָד לָנוּ הֵן אֶחָד יוֹדְעִים מִה לְהַשִּׁיב לָךְ " וְעַתָּה מִבְּקָשִׁים אֶחָד
 מִיָּמֶךְ שֶׁתִּקְרֶינָה חֲמִשָּׁה עֶדְוָה וְתִכְלִילָהּ מִיָּד הַמֶּלֶךְ " מִיָּד הַמֶּלֶךְ
 וְלִקְרָה שְׁלֹשׁ נְהָשִׁים הַמִּנְהָשׁ וְהַדָּבָר בְּפִתּוֹת דֹּאשׁוּת / וְנִמְלֵךְ עַל
 שֵׁשׁ עֶדְוָה הַמִּנְהָשׁ וְהַדָּבָר בְּפִתּוֹת הַתְּחִילָה וְהַמִּנְהָשׁ מִתּוֹס
 וְהַבִּיאוּ לְעֶבְרַתְכֶם " אֵל מִיָּהוּ בְּמִדְרָגָה אֵל אֶחָד וְנֶהְיֶה וְהֵי
 דְּכֹנֶן לְשֵׁם יֵדֶךְ שֵׁם וְתִכְלִילָהּ אֶחָד " אֵל בֶּן מִדָּה וְנֶהְיֶה
 תִּכְלִילָהּ וְנֶהְיֶה כִּיֹּן שֶׁדָּא הַחֲכָמִים נִבְהָלָה וְנִחְכָּל וּפְדָה וְנֶהְיֶה
 וְאֶחָד יַעֲשֶׂה הַמֶּלֶךְ בְּעֶבְרָתוֹ בְּכָל חֹדֶשׁ הַמֶּלֶךְ וּמִמֶּנּוּ לְבָן
 מִדָּה וְאֶחָד לְעֵצָה בְּהֵם בְּכָל חֹדֶשׁ " וְאֶחָד בֶּן מִדָּה וְנֶהְיֶה
 יוֹדֵה שְׂמִינִי הַמִּנְהָשׁ לְעֹבֵד אֶרֶץ וְעֵצָה וְנֶהְיֶה בְּאֶרֶץ
 שֵׁשׁ מִלֵּךְ הַמֶּלֶךְ אֶת בֶּן מִדָּה וְהַשִּׁיב עָלָי כִּמְלָה שֶׁלֹּהֵב וְהַדָּבָר
 בְּכָל חֹדֶשׁ " אֵל אֶחָד בְּכָל חֹדֶשׁ לְעֵצָה וְנֶהְיֶה בְּכָל
 כִּמְלָה הַמִּלְכִּית " אֵל אֶחָד הַמֶּלֶךְ אֶת דֹּאשׁוּת אֶת בִּית
 וְהַמֶּלֶךְ בְּכָל " אֵל אֶחָד אֶת כִּדְּיָהוּ וְהַשִּׁיב עָלָי כִּמְלָה
 אֵל קִמְלָה אֶת וְהַשִּׁיב עָלָי כִּמְלָה " אֵל מִיָּהוּ מִיָּהוּ
 כִּדְּיָהוּ שֵׁם יֵדֶךְ

כמה שנים יש לך אל שבע שנים, אל והלך יהושע מלך
 ישראל בן שנים היה במלכו, אל הוא היה בן זרע מלכו
 ואנן היה בן, אל שבע שנים, ואחכ השליח
 בשלום, אל שאל מה שתרצה ואוריאל את הכל, שאל
 מומנו יב שאלות ולכלם נתן לו

תשובתם //

ישאל לך הארבעת כיכר נספית ראשה, אל כגם במד אל
 תעלה שחורעמית את השער ועושין אותו כך ומוע
 ויוערבין מיד בזרעך וזה גם במד, ואם תרצה לידע שאל
 לאמר והיא תודיעך היאך יעשה, אל אחי מנחם יודעת זה אל
 כשבאה מלכת שבא אומר לשמוע את הכחות שלמה ראה אותה
 יפת מראה ודכה לבא אליה ומצאה מלכה שער ובאותו זמן
 לה היה אחר מבני ישראל שער תחת בגדיו, פתה שלמה
 והמר לבגדיו הביאו לו מיד והביאו לו מיד וארבע וקהל המד
 ושהו הזרעך וערבו ביהר ועשו כן וזהו גם במד שמכמה בן
 חמך ונמנה כל בשדה ומנחם השער ועשה בה כדכונן חמך
 פתחה פיה וחמדה לא האמנת לרב ריכס עד שבאתי ותראנה
 עיני והנה לא הושר לי חצי המפתח חכמה ומוב אל השמועה
 אשר שמועתי

אשר שחשתי / חזיר אחרי לבן מירא חזי המזל לך זה הדבר / אל ידעתי

בעלתי זה הדבר בעבדתי כי בן עבדא אנכי //

שאל לך אחרי שחשתי עבדא אחרי לך כמה הילכות יש בענין //

אברהם לך שלשים / עשרה חזים מאכלים כלם ואילו הם /

עבדים תפוחים אפרים מרמלס התרומם ותותים ושקדים //

מגבלים // ועשרה חזים מאכלים וקלפתן נזקקין ואילו הם / רמזים //

ערימותם אלו עשרה מלפנים פומתקים מלפנים וכו' / ועשרה חזים //

מאכלין מה שבהן ונזקקין מה שבפנים ואילו הם / קרימותם בעמדים //

הודיעות אלה עשרה מרמזים הרומים והזרים שרומים //

אל ומה לא נבדל כלם חזקין אחר // אל לפי שבהן מרמזות בן //

אדם / עשרה הנאכלין כלם הם רומות כדורים אברהם יצחק ויעקב //

יוסף ואהרן וכל המירי עולם שהם שלמים ויושלים חזים בלבם ובפנים //

ומכל אדם והן בהם און כלם כי הם תרומים בדברים // ועשרה הנאכלין //

מבפנים ונזקקין מה שבהן הם מרומות בע אדם שהם יראים חזים //

בלבם במתן / הבל אין הנזקקין חזים על כן ומרומם שם חזים //

לנזקק שחשתי כי לא ביונתן יזה הכל לא ידד אחרין כבודו / ועשרה //

הנאכלין מה שבהן ונזקקין מה שבפנים כ"כ הם מרומות בני אדם //

שהם רעים והמלאים חסדים לחבריהם בניהם ובלבם חזים להם כח //

שחשתי

שגחור בפהם שלום את דעיהם ידברו ובקרב ישים ארבע חור נבחר
בבוכר נזר / אל מי הנריעך את כל אלה / אל כשגדרס הרס הראשון
יוסף עדין לזה דכה לזאת עד שנתן לו הקדש שלשים מיני אילן ויתן
הבטחים ונמנע בעולם / אל אתה משהר בדבר זה לפי שראוי
היה בזה " אל מתום את עיני בבבך הן בעור וכן אתה וכל העבדים
עמך ועבד לפי בכמה גרודים ואומר לך באיזה גרוד אתה / אל
כן דברת חור מתם עינין ועבד לפי עש גרודין ונתן עמו אנשים
כדי לשמוע את דברין אם הם אחת או לא / יצא הגרוד הראשון והאחר
ועשה יוקולם / אמרו לו הוש המלך בגרוד הזה אתה להם לאו / ויצא
הגרוד השני בקולות ודעמים וחורכת סומים לבאן ולבאן / אמר לו
היש המלך בגרוד הזה אל לאו / יצא הגרוד השלישי בסופרות והאזרות
ותופים וכנורות וכל מיני חור אחר לו הוש המלך בגרוד הזה אל לאו
יצא הגרוד הרביעי בשתיקה ודמעה רקה ובהימה ואין שום אדם מרים
קול אמר לו הוש המלך בגרוד הזה אל הן והנה הוא כנגדי עומד
חור פתחו את עינין וראו כנגדן הן יחד המלך מכמה ונכל של
הבטין ונשקו / אל עתה ידעתי שאתם ואלהיכם אחת "

שאל לו מנין אתה ידעת שהייתי בגרוד הרביעי אל כך אמר
הבטחים מלכותך ראשית כעין מלכותך דרדעא כל העולם
של מרביש יאמר

יורעיש כופטן שנהמור ארויף שאב מיין פאר ירא . ארצונאן בזה כשהוא
 עובר הולך לפטון דוח גדולה מפרק הידים ומשבר קלבים ואחר הדוח
 רעש ואחר הדעש איש ואחר האש קול דמורה דקה ושם מלך מלכי המלכים
 הקב"ה " אל גב. בדבר היר לא מראת להטות מלכותי למלכות הקב"ה
 אל השוויתך במלכות ולא במעשים " אל אב אשיך בתי והתנהג
 לך לאשה , אל הקב"ה אמרה לי , אל והלא אתה השוויתך במלכותי
 דמורה למלכות הקב"ה , אל מלכותך דמורה למלכות בשר ודם ובשר
 ודם דמורה לבדמורה שגמור אשר בשר המורים בשרם , אל הראת פסוק
 בתורה שאמר לך הקב"ה את בתי לך ירעה שהם מורכב סדר , אל
 כשם שאמרה לפני המורה שיקים ודמשים , אל המלך המורה לי אמר
 מן המין , אל הקב"ה אמר בתורה בדמיה ולא פירש לפני את האומות
 ועתה אודיעך כן אמר לנו בעתידים שגמור בשמים לא תתחתן בהם
 לפי שאתם דומים לשקצים ודמשים , ועתה אודיעך את הכבוד בתורה
 אחר וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל בני ישראל זה את ההייה אשר
 תאכלו , וזה לא תאכלו , ועתה אל תתערבו באומות העולם כרי
 שלא תתערבו בהם עמם כי כל האומות נתונים למלכה כי איש
 שגמור כי אעשה כלם בכל הדמים אשר הרהיתך שמה ואותך לא
 אעשה כלם , ישובו רשעים לשאלה , אבל אתם אין מהם שולטת

בזה לכתב הברית מן האמות , וכן הברית אחרת לן שנהמר והברית
החכם מן העמים להיות לך , אמר להם משה דעו נחמדים לך מלכות
הנחשלים לבהמות ולכל הן , במלך ארבעת וחזיר וטלף והנה הוא -
המלך שפערך פך למלך , ועליו נאמר והנה הארבעת כי מעלה ברה
היה וכל כי עשית ואמרת שבהו של מקום ועוד שיקונו ארבע
מלכות אחרים , אבל אין לך עוד שנאמר ופדמה לא פדים ומלכות
היה נהדרת ותקום מלכות מדי אחרים שנאמר והנה הארבעת כי
מעלה ברה הוא , מה ידיו קצרה ומעלה ארבע בן יעמרו מוכשלים
אחרים ופרמ קבל מלכותך , וארבעת זה אחזקנוש עצמו , ומה
מעלה ברה שנאמר ופדמה לא פדים נה הוא יתבטל ומלכות
אחרת נהדרת אחרים והיא מלכות אדום הרשעה , עלה אמר הכתוב
כי מופדים פדמה וכל נלה ברה כל שאינה בוררתה מלכות אחרת
הכל מופדים פדמה שיש לו עקר ואריכות מלכות " וכתוב וברבבות
לא תבעו , ואלו הארבע מלכות אמר לך בין במגע בין במשא
ולכך נחשלו להיות האמורות , אבל יש אומרים אחרים לך בקהל
בשנתבירו , אבל בחר אמרה לאלתר , ארבעת זאת מלכות מדי
ופדמ , שכן מלכות יון , חזיר הנא מלכות אדום , ולכך נה
הזכרו שלך תשאן מהם ולא תשיאו להם , אל הנה כתוב ומבשרם

לא תאכלו

לך תאכלן , אֵל אֵין אֵינְהָ לֹא בִיחָה שְׂמֵחָה אֵכֵלָה וּמִחָה פִּנְהָ
וּמִחָה לֹא פִנְהָ אֵין וְהִיא לִשְׁוֹן בִּיחָה , אֵל רַעְרָה אֵחָד שְׁאִינָה מִרְ
הֵלֶן בָּהּ וּמִחָה לֶךְ , אֵל לֹא זֹאת בְּלִבְךָ אִמְרָה לִנְךָ הַתּוֹרָה אֵלָּה כֹּל
הָאוֹמוֹת בְּכִרְשָׁה זֹאת שְׂמֵחָה וְהִיא הִלָּה תִּשְׁקֹפוּ מִן הַעֲדָה לֹא תִאֲכֹלְנָה ,
אֵלָּה בְּנֵי נָח וְאֵלָּה בְּנֵי נֹחַ וְנֹחַ וְיִצְחָק וְיִצְחָק וְיִצְחָק וְיִצְחָק וְיִצְחָק וְיִצְחָק
אֵשְׁכֵנָה וְרִיבָה וְתוֹמָרְהָ אֵלֶּיךָ תִּרְשִׁישׁ כְּתִים וְדִרְשִׁים כּוֹשׁ וּמִכְרִים
וְכֹשֶׁר וְכִנְיָן מִבָּהּ וּמִבָּהּ וּמִבָּהּ לְדֹרִים וּמִכְרִים וְלִבְרִי
כְּתוּרִים פְּתוּרִים בְּמִלְחָמָה יְבוּסִי אִמְרָה וְדִרְשִׁי הֵן עֵרֶךְ מִנְּךָ
אִמְרָה כְּמִי הַמִּי וְהִיא לֹא תִשָּׂא וְלֹא תִשָּׂא , אֵלָּה אִמְרָה
שְׂפָרָה בְּעֹלָם הַזֶּה מִיָּהּ תִּשָּׂא אֵת זֶה תִּאֲכֹל מִכָּל טָרֵף הַעֲדָה ,
וְכִתִּיב לְעַד בְּהֵם עַל הָאָדָם וְהַדָּבָר אֵינֶנּוּ יִקְרָא , יִכְפֹּא נֹדֶע שְׂכֵל
הָאוֹמוֹת שְׂפָרָה בְּעֹלָם שְׂמֵחָה מִיָּהּ שְׂמֵחָה אֵת אֵלֶּיךָ מִיָּהּ תִּאֲכֹל הַדָּבָר
וּמִיָּהּ וְהַדָּבָר וְהַדָּבָר , אֵלָּה יִשָּׂא בְּעֵדָה לֹא אֵשֶׁל בְּאוֹתָהּ
עַד שְׂמֵחָה לִיהוֹשִׁעַ , וּבְשָׂבִיל זֶה נִעֲשֶׂה הִיא כְּשֶׁרָה , וְהִיא לֹא
בִיחָה , וְכִתִּיב וְזֶה לְפָנֶיךָ הַמִּלְחָמָה בְּשֶׁר הַחֹלֶק וְהַעֲבָר וְהַכָּב וְהַחֲקָה וְהַכָּה
וְהַחֲקָה וְהַחֲקָה וְהַחֲקָה , אֵלָּה שְׂמֵחָה שְׂכֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִתִּיב
נִשָּׂא וְכִתִּיב לֹא תִשָּׂא מִיָּהּ וְלֹא תִשָּׂא לְהֵם , וְכִתִּיב וְכִי יִפְרֹל
נִשְׂכָּלְתֶּם עַל זֶרַע מִיָּהּ הוּא , יִכְפֹּא אִמְרָה בְּנֵי וְעַד הַבָּה עַל בֵּית
יִשְׂרָאֵל

ישראל כשר הולך / ופי יותן חיים על זרע ונפול מנבטתם עליון ממלא
 הוא / חפץ אחרון יסדל הבא על גניה הולך פטרול / וכתוב ופי ימות
 יון הבהמה אשר היא לכה לאכלה הנודע בנבטתה ימלא / זה ישראל
 משומר שמור יסדל לה שיבן / וכתוב כל הולך על סמך ארבע
 זה עמון ומואב / כל מרבה דגלים / אלון אשר הארונות / כך אמר משה
 ה'ן וסחר ארונות שהמר לא תאכל מנבטתם ומבשרם / אכלה זו ביה
 דכתיב אכלה ונחתה פה וגו' והתקדש ישתם נהייתם קדושים / וכתוב
 ולהבדיל בין העמא ובין העהר / להבדיל בין האומות וביניהם / ועוד
 כדוש בין האומות אלון בין העמא ובין העהר אלון ישראל הנקראים מהודים
 ובין החיה הנאכלת / אלון אומות העולם שבהם אופלת אומה / ובין החיה
 אשר לא תאכל אלון יסדל שאין בהם טעם בהם כדכתיב חיה שאול
 הפרס / חיה תחילתו להקפד עליו " אל למה אתה מקפד על
 שחב רואה כל מה שכתוב בתורה חיה אל לא קא שהשון לקונם והיו
 דוכה בומר לישא / ויסדל שהם נבזים תשא מהם לא חיה ~~השון~~
 דוחים לקונם לא למחבת מלכות אבל יסדל רואין לכל דבר

ששאלה באיזה דבר יסדל נראים לקונם / אל לכל דבר שבשולם
 לא נבדל עולם הזה ועולם הבא לא בשביל ישראל שהם
 דוחים לקונם שבין שברא בר ימי בראשית ברה בריות מהורות שלה
 מעמנו מעמם חמה

מגמלון מלש המלך , ברה שבת שנהלך מנוחה שנהלך זאת מנוחתו עדי
עד , וברא חבים ומנוגדים שעתידים להיות , ולפי הין המלכאים מנוגדים
לכח אדם לברוא אותם עד שהיה מהם כחה וכחה והם אמרו רשע די
אמרו לך , ואם רונקך תשרה שכינתך בחקונינו ואם תתן כבוד ויונה
לא עלינו , אתה עמם הם אתם יורשים ינה שאם רוצה לברוא מהם רוחים
לי שאם נקרא להם והיה כחן , את נקרא קדוש , גם הם כחן ,
ורוחים לבם בגמל ישראל , מה אתם נקראים מלכאים , גם הם ישראל
יש במלכאים , מה אתם שכינה בינכם , גם להם עתיד להיות שכינה
עמם שאלו ושכנתי בתוכם , מה אתם מלכאים בכל יום , גם הם עתידים
למלך שאלו ה' ימלך לעולם ועד , וכששמעו המלכאים כן אמרו הני
ראה גני קדוש באלה , ונתקרה רעתם , כשראה הקב"ה כן אמר להם
בואו ואנכי אתכם מה שנאמר לכם , וזהם עתידים לברוא גם הם
עתיד לשלם שני פלגות ששברא שמים וארץ , וברא אדם ועמר
על רמון והוא ראש לכל הדורות ולכל הבריות , ואם עתיד להעמיד
לפני משה שיהיה ראש לכל הדורות ולכל הבריות משום שהנא ראש
לחכמים ולנביאים , וברא שבת וקראו יום מנוחה , גם את עתיד להמלך
ימלך בעולם שכל ימיהם לא תמצא שחוק לכל הבריות , ועתיד אלו
להחיותם ואחר שיחיהו נחה וטקנה האדף , כששמעו המלכאים כן אמרו
לפניו יהי כבוד ה'

לַעֲשֹׂה יְהוָה כְּבֹרָה הִיא לְעוֹלָם יִשְׁמַח ה' בַּמַּעֲשֵׂיוֹן כִּי יִן שְׂמֵחַ הַרְשֵׁה
 שֶׁבַח בְּן מִרְיָה אֶת יִשְׂרָאֵל יְהוָה הִיא מַחֲרֵף אִתָּם וְהוּא שֶׁבַח לְהַרְוֶה אֶת בְּנֵי
 מִרְיָה וְיִקְרָא לְמַכְחֵיו וּלְמַכְשָׁפִים וְהָמָר לָהֶם יִשְׁ לִי שֹׁנֵה גְדוֹלָה וְחַסְדֵּי
 רִיבָה לְהַרְדֵּם הַרְוִיעוֹנִי הֵן הַרְדֵּם שֶׁלֹּא יִנְדַע שֶׁהַרְדֵּתִין וְהָמָר לִי בְּמַס
 הַמּוֹת וְאֵל בְּשִׁבְלִי זֶה לֹא קִדְּמִי אֶתְכֶם אֲנִי קִדְּמִי אֶתְכֶם שֶׁתִּרְוִיעוֹנִי
 הֵן הַרְדֵּם בְּרֹבֵר שֶׁבֶן הָרֶם אֲדֹכֵל וְהִינֵנִי מַחֲרֵר וְהוּא יִהְיֶה נִימּוֹת וְאֵל
 אֵין חֲנֻנִי יִנְדַעִים רֹבֵר זֶה אֵין כָּל צְדִיקָה אֲתֹכֵל לִינְדַע זֶה אֲתֹכֵל לִינְדַע
 הַמִּלֵּךְ הֵתֵן לְכֶם זִמְנָן לִי יָמִים וְהוּא לֹא תִמְחַדֵּר לִי אֶהְרֹב אֶתְכֶם וְאֵל
 אֲנִי תֵתֵן לְכֶם זִמְנָן לִי שֶׁנִּי לֹא נִכְלֵל לְרֹבֵר הַזֶּה וְהוּא הַלְּפָנִים מִיָּהִם
 הַחֵד קִרָּא לְכֶם מִרְיָה וְאֵל תִּפְרֹג לִי מִי שֶׁאֲשַׁל מִחוּץ וְהֵתֵן לִי מִשְׁהֵל
 זָהָב וְאֵל שֶׁאֲנִי נִחְסְרָה לִי

שְׁמִי לָהֶם אֲמַר לִי שֹׁנֵה גְדוֹלָה יִשְׁ לִי וְהוּא רִיבָה לְהַרְוֶה וְכִי מִרְיָה ה'
 חֲשֵׁב בְּלִבְּךָ וְנִדַע שֶׁהוּא רִיבָה לְהַרְדֵּם וְהוּא וְהוּא וְהוּא לִי מִשְׁהֵל
 הוּא שֶׁחֲמִיד תִּרְחַק לְהַרְדֵּם וְהוּא מִשְׁהֵל אֲהִי וְהוּא יִיבָה הִיא לִי בְּאֶרֶץ וְהוּא גְבוּרָה
 בְּהַרְוֶה מִכָּל הַמִּקְדָּשִׁים שֶׁהֵיוּ עִם וְהוּא שֶׁנִּבְרָא עַד לְמִאֲדָה וְכִי מִרְיָה כָּל הַמִּקְדָּשִׁים
 כֵּן נִבְרָא כָּלֹס וְכִי לְכֶם וְהוּא לִי אֶתְכֶם בְּחֹד וְהוּא וְהוּא אֲנִי תִרְחַק הַנִּיחָה
 וְהוּא אֶת רִאשֵׁי וְהוּא לִי כִי כִי שֶׁנִּבְרָא וְהוּא בֵּית מִלֵּא תִכֵּן אֲמַר
 לִי שֶׁנִּבְרָא אֲנִי תִכֵּן אֶת רִאשֵׁי הַשְּׁעוּרִים וְהוּא לִי וְהוּא מִשְׁהֵל לִי
 וְכִי אֶתְכֶם אֲמַר

וכן אתה חנוך ל' שחורה לך רבך חמור ותשקלנה בזהב ואתה ל' /
 ואחר שחמיתך דוד יועיל לך כל זהב שבעולם / חוץ נשבע נבוכדנאצר
 אש הי' את שתי רפונת להמיתך לך שונה אחר גדולי יא' לך ואת דוכך
 להמיתך / א"ל לך אברהם חמור / האפילהו לשדה ימים רפונתם טובה
 של ביצים בלח מלח ובלח משה וימות / כששמה הרשע כך אחר
 רפונת להשביטך ביצים / חוץ קרה לבד / ומהן וימות / חוץ שדה כך
 לבן מרדא ונתן לו / א"ל הי' הכול מבשולך א"ל א"כ בשנה היה לעצמך
 ובלבד שתכלה העובד בלח מלח / א"ל את השדה כדברך / חוץ לקח
 לו מלח ולובן ביצים והמאה ושהי' אותם וערב זה בזה וקצר בקמיצתו
 ובשחיה מבשל הביצים היה מוציא העובד חמור ומערב המאה עם חמור
 ועם הלובן ואכל חמור בכל יום עד ג' חדשים ולא היה לו שום דבר / א"ל
 והלא אתה עשית שימות זה וזה / והיה הנך הכול זה ג' חדשים ואיך
 חולה / א"ל על שאת ממנו בן רבך אחר א"ל ומה הוא / א"ל העובד
 ערבותי עם העובד והכלתי / חוץ כש הרשע עשה כך והלה עד למותו
 אחר לבן שלמן אחר לבן מרדא שיבא הכול וכרהוהו חמור כדריך חורה
 נחלק ויבא רשע תחתיו / א"ל מלמדת מן המות הזה ואתה לך במשך לך
 זהב ואבנים מרובות ומרובות / חוץ כתב לו חמור ונתנו עליו
 ונתרפא עמו על המטה וישב אצל בן מרדא / א"ל חמור לא לך מה

המלך

המלך מן הביצים והנני נשבע לך שאני חייב מומן ולא אעשה לך שום
דבר דע כלום / אלה החמה ומלכה ולרובן ביצים / אלה קשרין ואשרי-
הביתך שזכר בן כמותך ומעולם לא באיתי מונח ודופא כמותך / אלה
בן מידה שפדה בפך / אלה מופת מה אמרת לי כך אלה מופת מה -
עשית לי מה חנות אלה על שמושלך בעיר הקודש קום וקמול וחסד
ניחמך אלה ובה עשית מידה אמר לבן מידה נפשי מדה ואיני
יודע למה אלה נפשו מדה מופת מה חנות שחכמת ועל כרחי
שקרובה לבוא עליך ולבך שחור ונבער על הרפואות שאין לך
מנוח ומפלט מחולצך

משאליה חיינו לו מופת מה בניס מחים כשיש להם חן ימים / אלה
מופת שלילית הנדבת אותם / אלה האם אין לו תקנה אחר-
שחר אלה אינו יודע / אלה כשם שדפחת הנתי והותך כך דפא אחר
הילך שפבר מות ואם לא הרקור הותך " הטב בלבן ואחר אם אכתוב
לו קמיע בסממנה בשם ע"ה אז יתרפא ואם לא יתרפא יתדע והחור
הכחיס אם יאמר לך אדם עבד ע"ה ואלי יהדע מונחב שיהרדוהו ואל
יעבור דתו כ' ישמעאל בפרך בן מורד ומורה ואפילו אם אמר
עבד ע"ה ואלי תהדע יעבור ואלי יהדע ה' בכניעה / ובה שעתך
עמר אכל בסדמיה שנה בשעת השחר לא יעבור שנה וקדושתו
בתוך בני ישראל

נמביעך בים / אמרה להם לא אופל להזור שכתוב בתורה לא יוכל
 בעלה הראשון לשוב לנחמה וכו' וכבר בא עליה השר הדגול / אמרו לה
 לא נעזבך עד שתקבלו עליך שיחותיך שדים בכל יום וקבלה עליה /
 ולכן בכל יום חתים כל שדים / ועוד אמר לה השבעי לנו שבכל שנת
 שתראי שחיותינו או דמותינו או גורב בפה שלא יחא לך רשות לכנס
 לאותו בית / ולפיכך כתבתי שחיותם שתזכיר לך השבעה ויתרפה היטב /
 ויור נמלה הקימה והעלה עליה היצר ויתרפה / וכשראה נבוכדנצר בן
 התהיל לשבח לפני הקדש ואמר ברוך שגלה מנון ליראיו ועמד חלל
 קומתו ונשתמח לפניו בן מירא וגלגל לפניו רגליו ואמר לו יורע את
 שיש בדרך מכה רפואות //

ששאלה אל יטל בת אחת שחמשה עשר בכל יום כל עמנושים ואין עוד
 עמי שום רפואה שלא עשיתי לה ולא העליל לה ואם תוכל
 לרפואה כי יורע את שאין חכם כמור / אל שלא את בתך אלה ואם
 ארצה אותה בעזר השליל וכן עשה המלך // וכשבאה הנערה אצל יצא בן
 מירא לשוק ואמר לביתו והתחיל להזכיר ביותר / אמרה לו הבת מה יש
 לך ולמה נזכרת ככה אל צרות רבות עלי ואני שותק אמרה לו מה יש
 לך אמר לי נאפליך יוצאתי / אמר לה מהיום ועד קץ ימים לא ישאר שום
 חכם לא בישראל ולא בארצות ניהרד / ואם לא נלך יחד לפני המלך
 ונעמנוש לפניו

והענין שלש אפים עמושים ביום חור יהרה , הורה לך אל
תירא כי את העמוס בשבילך , אמר לך אף החזיקי עצמך שלא תעמוסי
עד ג' ימים חור את עצמה ובשהיה בא אליה העמוס היתה עובדת
אותו בכל ימי ימים ולמקל ג' ימים אמר לך בן מירא בואי ונלך לאביר
ועממי לעממי אלך עמינות והיא הלכה ודחתה לעממי ולא יכלה ׀
עמר בעבורך נהבן את בן מירא נשקו יובין עיניו ואמר לך ימך
בגדה עשית לך , ומכר לך הענין כמר שהיה ׀

שלישי אמר לך נפשי ינה נבראן עמושים , אל שאלתם עמושים
היה נהבן בבגדו ויבא בבגדו ופסבא העמוס למקום השחור
חור הולך אדם ומפנה , אמר לך יישר כוונת ׀

רביעי למה פל העשרות שנים שנים בגומא ושל הראש כל אחד ואחד
ש לא גומא אל שאלתם כן שערות יוצאות מגומא אחר
מיראש היה מאמר שנים בהה ולא יוכל לדאות , וכן המעור כשהנה
יעד אס היו יודים כל מופת בגומא אחר היה מופת את הארץ אל
שהשית הקצה יטל הדנה ומפזרם בכל מקום שברא הנגד ברא
יפאה בדרו ׀ אמר לך יישר כוונת ׀

חמישי למה נברא יתושין ׀ אל כל היתושין טבעולם לא נבראו
אלא בשביל הימוש שברא הקצה טבו עתיד לעשות נקמה
יועצתם הרשע

מיגמרום הרשע , א"ל הארץ בשביל עיניהם , והאחרים למה א"ל כרי -
 לפלפל לבני עורב שנא' מי יבין לעורב פידו , ואמר לבני עורב אשר
 יהרא , א"ל בן אכזרים הם שאין מביאין לבניהם כדמקתם והנה כתוב והער
 והעורבים מביאים לרלם , א"ל הנה אשיבך שבשעה שבע עורב יוצאים
 מביניהם הם לבנים כשלם עומרים עד ג' ימים וכשרואה אותם היום
 שהם לבנים עוזבים אותם והם פועלים לפי הקצה ומכנה ליתושים
 שיצאו מתוך כנאקתם וכדמקתם בפניהם של האפרוחים ואם לא היו יתושים
 חלש היו חתים האפרוחים והקצה טולא להם מזונם ומתפרנסים ממנו
 והקצה לא ברא שום דבר לא לצורך , א"ל יישר כוונתך "

אמר לו למה נבראו כדעין ועכבישין שאין להם מחטות ומשמרים
 הכנה שאוכל בדבש , והעכבישין שמנין בהיכל חלק ואין
 בהם שום תועלת לעולם לא להם ולא לעולם לא ללבוש ולא לכסות "

אמר לו אלו שאתה דור עליהם באותו זמן שהיה וישא עיניו וירא כרעה
 ועכביש מתקוממים ומריבים זה עם זה ובא שומה אחר והפריך
 ביניהם , הנה דור עליהם רבשע למה בראת אלה בעולם הזה והשיבו הקצה
 על בריותי אתה מלשני היך לכלם תצטרך והם יפילך וכן היה בעת
 שרף שאול אחרי דוד נצטרך לנקדון לפנות בתוך המערה שנחבא
 שם דוד מפניו , והיה שם ארימת עכביש והשב שאול בלבו שאין

שום בריה במערה ויבא ויחלם העבד את נפש דוד חור רעב /
והוא צב נמרץ לשמור כשבא לפני אבימלך עשה את עצמו כשומר
שגא' וינכר דוד על זקן נתן על דלתות העיר ו כשראה חור
אבימלך אמר החסר מנומרים את נפשי שבתו של אבימלך היתה
מנומרת אמר הכעסו בביתי ויהי בתי יודעת לא נאכל לחיות
מפנה חור שחן למקומו ו ובזמן שיבא שאול לבקשן בכל מקום
שהיה שם דוד בקטור שאול ואהלין ו פעם אחת בא דוד ואביו
אליו ונחלא אבר יסן בבת המערה ראשו לפני יחין ודליו לפני
שחאל ונמסר מר כל המעלה עמר דוד ולא היה שם מקום ליכנס
שם ונעצב עד שהפריך אבר את דליו ונכנס שם נמלא אבר
בין דליו ועמר ולא היה יכול לפרס עד שפסע דליו ילקח כפחת
חיים והצלת וכשיבא הקים אבר דליו בשני עמודים וכתב לו בין
יחין ונמסר דוד והיה פועל ובופה ואומר אלל אלל למה עזבת
ובאה לרעה וסכבה על דליו ועבר דוד שלשון ונתן טבה והודיה
להקבה ואמר עתה ידעתי שאין שום דבר שאינן פזוק בן אדם
ולכן אין לאדם להציל נפשו בריה ו אלל יישר כוחך
אמר כלל למה אין לשור שער תחת חומתו ו אלל כשישאל ויהושע
מבבן את ידיהו היו מבואין אל החור להושע לרפא שליו

והיה נשבר

והיה נטבר תחתיו וכן קום ופרד וכל הבהמות נטברו תחתיו עד
שהביאו לו שגר נכבד עליון ומבב עליון וכשהיה יהושע בן נטא את
הש הטור ונטון מיתחת הוטמנו ולכן אין שער תחת הוטמנו //

אמר לו יישר בנחך

אמר לו למה קום והפרד והחונן מריחם בהטבת הברייהם אל
כשנבראו שלשתן נחמנו לרי אדם והתחיל להעריחם
ביותר // אמר הפרד למקום ולחמור אלכל הבהמות יש קנה לערחתם
ועל אין קנה לערחינו נטאל ינאת הקבה חתי יכלה ערחינו ואם
לא בעלן זכרם מן העולם // אמר לו יפה אמרת חיר הזכר לפעם
הקבה ואחרו לפעם רבע חתי יקל ערחינו זה מעלינו / אמר להם
כשיעשו חיותי רעפים כרי שימחנן רחיים וזנאתכם כריה בשמים
הז הקל ערחתם מעליכם וכל נטען אליו שיבעלן מפריה ורביה
והפרד טענה להם שיבעלן מפריה ורביה הקלן ולקנה מפריה
בטען לבד יולד טען / וכשטמע בן שיהיה קל לערחתם נקדחה
דעתם ונתנו פיתון לבניהם אחריהם לאמר בכל מקום שתרצו יי הש
השתתם בחן נהר גדול וימחנן בו רחיים וזנאתכם חריה כריה
בשמים אז יהיה קל לערחתם ולכך עדיין נושים בן אמר לו
החלף יישר בנחך //

אמר לו

אמר לך למה התול אובל עכבר ולא שאר שוקים ודמשים / א"ל
בתולה עשו שתפית התול עם עכבר והיה העכבר זר
בין והלשין לפני הקדש ואמר אני והתול עשיתי שחפות ביני
ועתה אינו נותן לי כלום והוא אובל את הבט / ואם יהיה דונק תן לי
רשות לאכל / א"ל כעון של שהלשנת את הבורך אתה תהיה לי
למאכל / אמר לפניו רבשע אמרתי לפטר רבדים בבאים ונתת
לי למאכל / א"ל לא למדת משמש וידה שהיה מאורן שנין ונתת
הידה למשמש גם אתה כן תהיה / אמר לפניו רבשע ולא תשא לי
שום פלגה כמו שהשאת ללבנה / א"ל א"כ תן לי רשות והלך פתאום
אל התול ואנקס ממנו / הלך פתאום ונשכר על ראשו / גם התול
קפץ עליו ונשכר והחיותו ואכל / כששמעו אשתו ובניו ברחו למערה
בתים ובתיהם הסלע עם חפני התול שלא יעשה להם כמו שלשה
לפניהם / כשיחלף התול עכבר ואינו משיבן אומר ארומחך ה' כי
לחבוב / וענה התול אם תבדיל כנטר ואם בין סחבם עכברים
שים קנך וגו' וכשמשיבן אומר ארנק אניבי ואשינם ועכבר אומר
פריה אתה ה' / א"ל יישר כוחך

אמר לך למה יש שמה בין התול והכלב / א"ל כשנפדו מעבד
הלך לו לכלב ועשה עמו שתפית והתנו ביניהם תגאי
שיחלבו פיהם שיפדו בשנה ויאכלו איש חלקו מחמיהם לזכר
זיר ולא חלפון

פיר ולא מפאן כלום / אמר הכלב על מה אנחנו יושבים ואין לנו פיר
 מונע שפער איש מחבירו ונשבע ושלח נהיה יחד במלון אחד
 לך אתה לבית ארם שיש שקצים ורמשים שם ותאכל לשונם / אמר
 החולב נקיים אנחנו מהשבעה שהיתה בינינו / וכן עשו ייחיו התנאים
 ביניהם שלא יבא איש במלון חבירו ופערו איש מעל חבירו מיד הלך
 החולב אל ארם הראשון ומצא ביתו מלא שקצים ורמשים ואכל ושבע
 מהם והשאיר בביתו מפניו / וכשראה ארם בן אחר לעצמו רפואה
 גדולה באה לזר מיד הרטחן לרוד עמו ולאכול מאכלו / ומה עשה
 הכלב הלך אל הזאב וא"ל הלנה היופ מלני / א"ל שכב וכשהיו
 שוכבים בחצי הלילה שמע חמם הכלב קול דגל החיות הלך והקריז את
 הזאב וא"ל ארנה קול דגל לערמים את שומע א"ל הזאב פה נראה
 שאני מסתור שלא יברשנו מן הבית מיד הלך הכלב ומצא הסרה
 מלא חיות ורבו לערשם מיד קמו החיות עליו וברח הכלב מפניהם
 והלך אל הקוף וברשו מביתו וברח משם / הלך אל ארם הבאן אמר לו
 תן לי מזון הלילה ואשמור את בעכס א"ל הן שכב כשבה בחצי
 הלילה שמע קול דגל החיות הלך אל ארם הבתלים ואמר להם לערמים
 באו אמרו לו פה נראה שאנו יראים פן יאכלו בעני מיד יבא
 הכלב והתחיל לנבוח ונשמע קולו למרחוק שמעו אותו הזאבים
 ואמרו הנה הכלב

ואמרו הוא הכלב שברה חפציו ונאבה לכבשים ועתה בואו ונלך
לכבשים ונאכל מהם ונשיב הכלב למלכאן מיד באו הזאבים לערו
ואכלו מהכבשים ובקשו הכלב וברה חפציהם ולא מפקדו / ואמר
הכלב אין לי חלק לא בבהמות ולא בהיות והלך לו אל הרם הרשע
ואמר לו העונ מרסם הליטה / ה"ל שוב ויהי בחצי הליטה וישמע
הזל גדל החיות מיד הלך לארס ואלו הול גדלי למסנים הנשי
שומע מיד עמד ארס ונמל הרומח בירו ונרף הכלב אחריהם
ענה ארס ואמר לכלב אתי תשב ותאכל מהאכל והולכו לביתו
ויבא החתול לקראת הכלב ואמר לו למה במלכת שבועתך ובאת
למלכאן אל הארס מביאה לבאן / אמר החתול לכלב לארס
למה בבאת הכלב לבית מרסאן מביאתך כי הוא גנב אל אתה
נאה והוא נאה לגנב לעמור עמנו / אמר החתול לכלב למה
במלכת שבועתך אמר לא במלכתי שבועתי ולא נשבועתי
שלא אבוא אלך לא לבקש מיד התחיל התול לריב עם
הכלב עד שדרסו מן הבית והלך אלל שית / ובכל יום ויום
היה הולך לעשות שפס עם החתול והיא הינה רופה / ובעוד
נאה שהחתול היסר נוסך את הכלב כי אם מכה אותך בירו
כלומר נאה אמרתי שבמלכת ומעשה אבית יעשו בעני
אמר לו נבוכדנצר

אמר לו שבוכרני למה קבלתי ידך את קולו והחלתי אינו מכיר
אל קרע שכל האוכל יומה שאכל העבד הוא שונה והחל שאוכל את
העבד עצמו אינו שונה " אמר לו המלך יישר בוחך "

אמר לו למה פון של העבד הוא תכור " אל כשבא נה לשולח
ועשה את התיבה אז אמר והבנתי בה מכל שקצים ורמשים
זכר ונקבה ו פנים אחר היה העבד ונקבתו יושבים אצל החל והקבתו
ענה החל ואמר לנקבתו זכר את שאכלתי יומא פחת זה והביא לי
חבטות בעורי גער קטן ואכלתי חממה והוא מאכל טוב ו ואני גם כן
אעשה כן ואפגעו חבטות ו דרך אחרין ודקה לאכלו וברה העבד
ועשה לו נח ומלא לפתו חור ונכנס שם ומלמל מיד החל ו ואז
דקה החל לפתח את החור ולהוציאן מים ולא יכול לפת פתח החור
זר והושיט את ידו לחור כדי להוציאן מים ו פתח העבד את פתו
ונסכו מים החל חבטות וקרע את שפתו העליונה מטה החל
את ידו והלך לו ובא ענה ואמר לו איש כדריך עשה לי חסד ותפוד
לי את פה אשר קרע אותו אניבי החל ו אל לך והבא לי סעד חזיר
ואני אתפוד את פתך מיד הלך אכל החזיר ומלא יסן ונב מטה
חשערו והביא לנה ותפוד את פון של חסד העבד " ולכך נקרא
שמו של נה כדריך כי עשה כדקה לבריותיו

אמר לו

אמר לו למה העורב הלכתו בדרך ירה , אל לפי שבעים אחר פסדיה
הולך בדרך נשא עיטון וראה יונה אחת והלכתה מיושרת
וישר בעיטון הלכתה ורצה ב"ה הוא ללכת פתוח ולא יכול ללכת
פתוח היונה " וכל העופות נתנו את עיניהם על העורב להחליף
עליו , שחם העורב שחמלקאים עליו ונתביש מהם ורצה לחזור
ללכת בהלכתו הראשונה ולא יכול וגם לא ידע והחליף לדרך " -

אמר החלף בדרך יונקה מרדן לראיון

אמר לו למה העורב נזרע חופן ואינו כשאר העופות שזרעים
בדרך כל הבריות , אמר לו שלשה שמעון בתיבה ואלי
הן " הם וכלב ועורב , הם לוקה בעונן שנסתנה לורדון לשחרות
וכלב מתעכב זרעו ואינו נסדר במהרה דהנהגה עד שיבליה קלנו
לבריות , והעורב נסתנה תשמישן שזרע חופן , והר אמר שהיה
העורב גב נרשע ויחנניב מקילה , והר אמר על שחשד העורב
את נה בנהגתו לחך נעשה חסונה , וחורב דשעותו של העורב
נעקק עם אשתו והיה יותחבה תחת כנפיו הנשר , וכשראה נה זה הרע
הרע אמר לעורב לא ילך התיבה וברוך אם קלן החיפ השב העורב ואמר
לו יופל החיות והעופות איך חבש כי הם אחי , אמר לו אין לך
דעות כי אם שנים ומתן לו מיתן וזה הוא המיתן על עורב יונה עליו
אמר לו

חומר על למד אלו ואלא אחרים / אמר יוסף שגיר אחרים ושמך ייך
 ועתה להכיר יושביו עלי יאמר בן מנשה שהוא אומר ומכיר והוא
 עתה כרובן של מנהגים / ודורב דורב של הערב הזה ואמר לנה
 אתה דאך להכיר בשביל נקבתי / וכל העוסקת שהכנסת לתיבה כל
 יי ומוימית לך הכנסת לא שנים דבר ונקבה ולכן אתה דאך להכיר
 בדי שתבא על נקבתי / יויד הלל נה ואמר לך כדור שזרע להכיר
 יסודת על בן תזדקק עם נקבתך יוסף / אל העורב דין לך שלש
 בשביל שהללתי / אל נה לך מעלי דא. שומע והלא עם אשתי לך
 נזדקקתי שמתחת לך ואינני מזדקק עמה עד שאבא מן התיבה וילך
 ולנקבתך את הזדקק / אל ולמה אתה אומרת לך דנה. אמר לו נה
 האומר להבירן דא. והמלביט הוא עובר על לך ואתה הערת
 בנקבתך ולכן קראתיך דא. ודשע / וכשם שידעת שכל החומר את
 הבירן עובר והמלביט בכת דבים אפילו אם הוא אחר / דרשבו דתניא
 כל הפוסק פסול ואמר שמעתי במעמון פוסק / והמנוס של דגות
 שאמרת על בך נתייחס חייך יכא העורב בכהי דבש / ולכן עד עתה
 הוא מוציג מפני להודיע לכל בשתו וכלימתו / אל יישר כחך
 אצחק לך למה הבחנות והחיות ושקצים ודמושים באים על הורחם ועל
 נקבות הבחיות // אל כל הבחיות לך למדן הדבר הא אלה

ומה שכתב כי כטבא הקב"ה את העולם כדברא כל הבריות וטקבאן וברא
 כלם לפי הקב"ה ואמר לפיכך דבש"ע הוריענו את שמינו ומעשה ידינו
 שיהיה בירינו / אמר להם הכל בידי שמים הוא יושב דברים שנתתי
 לבריות / המדות / ורשעות / אם תזקקן לזה הוא / ואם תרשינו
 לזה הוא / על כן שימו לבבכם ותשכילו ולכו אלל אדם והוא יביר
 לכם שמותיכם ומעשיכם כי כבר הוריעין והגדתי לך את הכל / וספרו
 כלם ואמרו דבש"ע חי שיש לנו בעים ורופה לתתם לבית הפקר או לשום
 חלפה חייב הוא שילך בעמנו ויפגירם בידם / ואם דכונן לך אתה
 עומד // באורה שנה נעלה והביאם לארץ החיים / והשיבן בתלמידים
 לפיכך כמו שכתב על ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו / וכטבא
 לפיכך לא ראו שום זנות ולא דבר רע ופחו שראו כן עשו גם הם ולא היו
 מתקנים זה עם זה ועמד העולם בעהרה עד דור המבול ובימי דור
 המבול נסחטו להתעבב אלם באלם / וכטבא הקב"ה כך הביא המבול
 לשתק כל הארץ / וזוהי למה לעשות תיבה / וקורם שהיה המבול
 כאלו כל הבריות אל התיבה זאבה זאבה / ופשהין בתיבה ראו את נח
 נזקק עם אשתו עם הם לא נזקקו עם זאבותיהם / ויהי ביום אחד ראה
 את חם שזקק עם אשתו וכטבא כן הלך עם האלילים וזקק עם נקבתו ועם
 העורב ראה אדם שזקקין ולא דבר להם כלום אלא הלך לנקבתו בשם כל

הבריות

הבריות והזקק עמה / ונולדו בתיבה שלשה זכרים ולא היה בתיבה
 ובעולם לא לאחד מהם והזקקו עם הורתם ונה לא מיחה בידם—
 כי לא נתן לו הקב"ה דמות לחיות בידם / ואחר שיצאו מן התיבה רבו להזר
 ולהיות שנים שנים איש ואשתו ובא העורב הרשע ואמר למה שאלים
 יומתי תראו וכן תעשו כהכבידם / ואם אתם יראים מהמבול הזה שיהיה
 בעולם כבר נשבע הקב"ה שלא יביא עוד מבול בעולם שנאמר לא
 אומק ולא אומק ככל הדבר שנשבעה ואמר יתחיל לנגזר בזה המעשה
 מיד הלך החומר ובא על הורתו והזקק עמה ונתערבו בהמות וטקאים
 ודמושים ונעשו כלם פסולים ודמושים יעד היום הם עושים כן "

אמר לו המלך ייער כניך

אמר לו למה יש בים מכל הבריות חוץ משועל וחולדה / אמר לו
 השועל בשביל שהוא פקח מכל הבריות / וכשנולד מלך
 הינות נשא עיניו וראה את כל העולם מלא מהבריות / אמר לפגשו
 דבשעתי לך כל אלה ואהרם / אל הכל דמרתו בדרך חוץ מדורו של
 מלכם העץ לפי שכל הבריות טעמן טעם הטא והוא לא רצא למענו
 ולכך נקרא שמו מלחם בשביל שהם טעם נפשו ונחמם מן החמא "

אמר דבשעתי את אפרי ~~ה~~ מן החמא יפ' אל עשה כן באותה שעה בנה
 עיר גדולה והכניס בה את מלחם ואת רובו והקק ברשתותיה כבר—

בצור שלא ימשיך בך וביושבך לא חרב מלך המות ולא שום אדם /
חור ואמר בפסע מה העשה משה בדיוק / אל קה זוג אהר מכל
חיין וחין והשליך אעס לים חור עשה כן עד שהגיע לשועל ולנקבתו
מה עשו בערמותם הזכר ונשמתו על שפת הים ואחרו למלך המות
אדונינו למה אתה מבקש אותנו / אמר להם אני מבקשכם כדי להשליכם
אל הים / אמרו לו וכי נומין אחר אתה לפרח ב צוגות / אמר להם לאו /
אמרו לו והלא מביטנו שקע צוג אחר בים נשא מלך המות את עינו
וראה דמות שועלם בים והעב ברעתו שחתם הם מרובדים ושרע מהם
צוג אחר בים / אל לבו לרובים מיד הזכר וברחו מפניו ופגעו חולצה
ונקבתו . אמרה להם החולצה למה אתם בעהים אל כך וכך חירע לבו
ממלך המות / שמעו ואמרו ק"ו נמה הוא השועל שכמה שנאשים יש לו
נחמם בעליונותו / גם את חולצה שנזכר בין החיים ובין המתים
לא נזכר גם את העשה בתחבולותיו ובעריותיו כינו שעה השועל
חיד הלך הוא ונקבתו ונשמתו על שפת הים לפני המלך והתחילו
לדבר / אל המלך למה תבכו אל על בעני שנהדעו בים אל והיכן הם
אל לפסע נשא את עינו וראה את דמותם בים אל לבו לרובים מיד
הלכו וברחו מפניו ונחמם מיהמלך // ואחר יספק לניתן את הים
ולא מלא מאלו השם חיותם ואמר לרבים מופת מה חסדים יחולצה

ושועל

ושועל אחרו לו השועל בחלמם בהכחמו / חויר לנה לרעם לבו והביאו
 לי שועל הפקח שבהיות והיכח את לבו האבן שברדבו / וכששמעו כן
 הרעם נקבבו והלכו לשפת הים ומכאן שועל אחר וישמחו עליו כלם
 יחדו לפדיו / והנח להם השועל אשרי מי שיהיה שבע מבשרכם / אמרו
 לן הכנעם בים ותעבד בכל שעה שתדע מכל חיינו הרעם / ויטען השועל
 ויאמר להם ודיו יוכל להכול לשאוב מבשרכם / אמרו לו אם תדע לשבוע
 ובשרינו הכנעם לים ומלך עלינו כי מלכינו הלניתן כבר יתן ואמרו
 בהם עתה לבקש לנו מלך שימלך עלינו / אלל את איני רוצה למלך
 עליכם בים לא אם תדעו אתם להמליכנו עמרו ואמלך עליכם ביבשה
 בבין / אלל עור האתה חא שאומרים עליך שאתה חא הפקח שבהיות אינך
 לא שומע דנוחלמך / וכי אינך יורע שבני אדם עושים רשתות ומכחורים
 כרי לצוד את הרעם / ואם נעלה לבשה חויר יכודנו / ועתה אם רכונך
 למלך עלינו בא עמור להאית האבן ושב עליה ומלך עלינו וחיר רצה
 לקבץ בים ויידא / אמרו לו הרעם האם לא ידעת את המשל שחושלנו
 בני אדם מאן דבעי ברי' למאכל דעלוי טריע בדומא אם רכונך
 למלך עלינו הכנעם בים חויר קפץ והלך עמהם וכשעברו מאתן חורס /
 חמר להם אנה תוליכונן אמרו לו אלל לניתן מלכינו שהנח רוצה להכול
 אתו לבקש אמר להם שומרים אתם ולמה לא אמרתם לי זה הדבר בהיותי

ביבשה והייתי נכבד עם לבי ועתה לבי אינו עמי כי שכחתי ביבשה
 אחרי לך האמת הנה יורדך ארצה פנים אחר ויציב / יויר החזק והן לבשה
 ויבא להוץ מיהים לבשה ודחיל לרנך ולקדך ולעלעל עניהם / אחרי לך
 ולמה תלמד עלנך ולמה דחיתך / אל שונאים מנהל פנים מיד מלךך דמות
 החלמתי את עצמי ולעצמי עליו ועלכס לא הלמד / המדן לך אתה אחרת
 למה תפילת לבשה אין לבי עמי הקדש ואשובה אלכס ואחר לכה
 שונאים אם לא היה לבי עמי איך הייתי נכבד עמכם בים / וכשחמלו בן
 חזקו בבבא אל פניתיך ומכדן לך את כל המעשה / אחר להם טוב עשה
 ללא בן עמכם למד כי ערוס ורשע הוא / אחרי לך על בן ותר לך
 עלה הבאנו אלך / ולבך אין מהלך השט מיעים בים / אחר המלך לכן
 מידה וכלא חולדה אין בים שנחמר ההינה כל יושבי חלך / אחר לך החולדה
 הוא ממין השועל שנחמר החולך והעכבר למינהן שכל מין יש ממין /

אחר המלך ישר ברוך

אמר לך ולמה הכל מתיס חוק משט דודת דודן של מלכס הלב
 נדודו של יורד בן רב / אל לא אלו בלבד לא יתיס
 שחלמנו מן החיתה והם עתה בן ערן ואלן הם " חנך / ואלהו / ומשיח /
 ומדח בת אשר / ובת נבעה הנקדחת בתיה / ואירס מלך פור / ולעבור
 עבר אברהם / ועבר מלך הכושי / וכברו של כ' יורא הנשיא / וילבך /
 וי יהושע בן לוי

וְיְהוֹשֻעַ בֶּן לֵוִי / אֵל וְעֹמֶה לָּהּ מַעֲמֹחַ מִגֵּם מוֹת / אֵל שְׂכָלָם הִיוּ כְדֻקָּה
 בְּרוּחַ / הַנֶּחֱךְ כָּל דָּוָרוֹ הִיוּ דְשָׁעִים בְּמוֹרִים וְהָאֵל הָיָה כְדֻקָּה בְּמוֹר וְלִכְן
 נִלְקָה לְמַלְאָכֵי הַשָּׁרֵת בְּשִׁבְלֵי שָׁלָא יֹאמְרוּ הַדְשָׁעִים שֶׁבְּרוּכוֹ מִהּ הוֹעִילָהּ
 לִי כְדֻקָּתוֹ וְלִכְךָ לָּהּ מוֹת / וְלֹא עוֹר אֵל שֶׁמַּלְאָכֵי הַשָּׁרֵת מוֹצֵרֵי עֲשִׂים
 מִמֶּנּוּ מִפְּנֵי הַנֶּחֱךְ יֵזֶה הָיָה מִמֶּנּוּ וְעַל שְׁמוֹת יֵשׁ לָהּ / אֲלֵהוּ אֵלֶיהָ
 כְּדֻקָּה בְּמוֹר וְעַל בֶּן הָאֵל / וּבְכָל מוֹקוֹם שֶׁנֶּזְכָּר בְּתוֹרָה וּבַגְּבִי' /
 נֶזְכָּר הָאֵל שֶׁנֶּאֱמָר וְהִיָּתָה לָּהּ / וְלִפְדָּו אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֵנָּה עוֹלָם תִּהְיֶה אֲשֶׁר
 הָאֵל לְאֵלֵהֶם וְגו' וּבַגְּבִי' הָאֵל הָאֵלֵהֶם וְהָיָה הָאֵלֵהֶם כְּשֶׁבֶנֶה הַיָּאֵל
 בֵּית הָאֵלֵהֶם אֵת יִרְיָהוּ מִיָּתוֹ כָּל בֶּנִּין וְכֹאֲשֶׁר גְּבוּרָה הַבֶּנִּין הַאֲחֵרִין בָּא אֶהָאֵב
 וְהָיָה יִשְׂרָאֵל לְבָקָח וּבָא אֲלֵהוּ עַמּוּסָה פֶּתַח הַקֶּזֶזִּים וְאֹמְרוֹ בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לָּהּ כָּל מַכָּה וְכָל דְּבָרִיו אֲרָכָה שֶׁהָיָה יְהוֹשֻעַ הָלַל אֵת הַעֵיר הַזֹּאת
 וְהָיָה אֲשֶׁר יִבְנֶה אֹתָהּ וְאֹמְרָה אֲרוּרָה הָאִישׁ אֲשֶׁר יִבְנֶה אֵת הָאֵלֵהֶם הַעֵיר הַזֹּאת
 אֵת יִרְיָהוּ בְּכֹחוֹ בְּיָמָהּ וּבְכֹחוֹ יִיכָבֵד וְלִמְתִּיקָה / וּפֶתַח הַחֶאֱבֵב וְאֹמְרָה
 וְאֹמְרָה וְכִי מֵאֲחֵר שֶׁדְּבָרֵי יְהוֹשֻעַ נִתְקַיְּמוּ / וְדָבָר שֶׁדְּבָרֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ לִמְךָ
 לֹא נִתְקַיְּמוּ שֶׁאֹמְרָה הַשָּׁמַיִם לִבֵּם מִן / פֶּתַח לְבָבָם וְגו' וְאֹמְרָה עוֹר וְהָרָה
 אֵף ה' בָּבֶס וְגו' וְעַכְשָׁיו אֵת הַשָּׁמַיִם וְגו' וְאֹמְרָה כָּלֵל עוֹבְדֵי עֲלֵי וּכְשֶׁאֲמַנְנוּ
 הוֹלְכִים לְבִתְיָן הַלְּלִינוּ נִמְבָּעִים בְּמִיָּתָם עַד בְּרַבֵּינוּ מִרְבֵּי הַשָּׁמַיִם " /
 אֲחֵר אֲלֵהוּ הִי ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עֲמָדָה לְפָנָיו אִם יִהְיֶה בְשָׁעֵם הָאֵלֵהֶם

על וחסר כי הם לט רצו ועל טקנה לכתוב הקנה ולכתוב חסר טנה
 בית לא ברית לעולם " וחסיה לפי שהיה ברורו רשעים במזכרים הרבה
 וראה את מלכו בית דור שהיו עובדים על מאמנם ובהר את שפ קרסן
 על הקנה לעצמו חלב שלם ובדפס הפכה ונתן בלבו לבקש רחמים
 על ישראל והתענה בערס ובעת שישראל הומאים הוא מבקש
 עליהם רחמים ואלך גמול הקנה כרי להושיע את ישראל בקבוץ
 עלות ולשמוח עמיהם בתהית חיותם / ומרה בת אשר חסדנותה
 כרית והחיותה וכשעבר יעקב למזכרים ומלא את יומם בנ הביבוי הי
 באה מרה להביר ולבשר את אביו שהיה חי וט היה מלך במזכרים "
 יויר בנך יעקב את מרה ואמר לה זאת תחיי לעולם וכן היה ולכך
 נאמרה הקנה מן החיות " ובתיה בת פרה כרי שלא יאמרו הגוים
 האומות והבריות ראו את בתיה בת פרה שאיש הם נישר כחוש הקילה
 אם נפשו מומות ומזכרה ואלה הועיל לה כריתיה ולכן כשנתגירה
 זכרה לכן עין והיא בחיים עד היום " ואחר מלך לור על שמרה בבית
 המקדש הושעו הקנה בנ עין כן שנה אהת ולבמקם מבה לבן ויאמר
 אבִי ונחשב אלהים ישבתי לכן אמר הקנה ליהזקאל ע"ה להביר לור
 כה אמר ה' יען מבה לבן ואמר אלהים אב על כן גרסו מוס עין
 והוא בפרס / ואם היה מזה הקנה לקבל ריגל לאחרים לא היה נחב

בית המקדש

בית המקדש וכל זמן שבית המקדש ייח לא רצה הקדש לשלוח יד בהירוס
לאברו מן העולם וכשנחרב בית המקדש נתן הקדש כמות למורת
הדן לקבל מהיום דין כלם על שמותיהם וברים נבר השכינה //

ועבר מלך הכושי כשהשליכו את ירמיהו בבור ומרע בעיניו עד שיבשו
ירכין ולא היה אחר מישראל שינציחם מהבור ההוא / דן עבר מלך
הכושי ריחם עליו והוציאו מהבור / ובקש עליו ירמיהו רחמים על
שחילל מן המיתה ובן נתן לו הקדש חיים לעולם " והלשעזר עבר
הברכה על שאמר העבד חס שקלטן נה להיות עבד לעלם / ואמר
בלבו מוטב לי שאעבור בעלי לעבדים ולא אהיה עבד לעלמה "

יה עשה נתייך ואמר עם אברהם אלה לעמרן ענה ואמר / בוא
וראה ברנה היא גדולה עמדתה כשהלך לארס נהרים אל עיר נחור
התחיל לכתוב את אברהם ארנון והסגן והקטן את עמרן ואמר עבד
אברהם אבני ולכך הוא חי לעולם בכל עת / ונברו של ר' יהודה
הנשיא על שהיה כרוך במור ואהוב לכל ולא נשא ענין אכזרי
למשתן ופ"ש פאטת חבירו ולכן רצה נכבדו לכן בחיים //

ורבי יהושע בן לרי על שהיה כרוך במור מכלם כשאמר למלך
המנות הראיני לך עתן והצביר את שם המפרנס וקבץ עמו בתוך
עתן את יורב בן רבב ורורו היו דשנים וכששמעו התוכחות של

ירמיהו. הנביא

יחזיקו הנביא ע"ה הוא צדק ולכך טלה הקצה את יחזיקו להוכיחן "

וטלה וטלהם העם על שהיה נחמה לו משה הדעת להכיל ולא ככה

להכיל ע"כ צדק ונכחם לנב"ה בחיים "

ועוד טלה חזקו ואמר למה קולו טל ארס אינו נשמוע ביום כמון

בלילה " אמר לו משה טלה חזקו חזקו בנביא כהרס

חזקו בחרצים וחזקו קול הנמרות מתייש כמון טל בני ארס ובלילה

השמש הולך דרך תהום ע"כ קולו טל ארס ינשא בלילה " אל ישר כוחר "

ועוד טל חזקו ואמר למה חזק השמש הם ואור הידח קר " אל בעביל

שהידח כלם טל על כן אורו קר וכן חזק דור ע"ה ידח יקר הולך "

אבל השמש בני קדושתו חבימות למוטלה לברר ופני קדושתו חבימות

למטה לאש , ואלמלא הברר שמקדש את האש היה העולם נבער באש

שלאור ואין נשתר מזה חזקו הרי זה בקיץ " ובחורף הופך פניו על

מוטלה למטה ולולא האש שחזקו את הברר לא היה יכול העולם לעמוד

חפני הברר שגאמר ולפני קדושתו יגאמר "

אמר לו ישר כוחר

ועוד טל חזקו ואמר למה הנשר נרח בארץ יותר יוכל הגדולות ^{גבוה}

אמר לו חפני שהנשר ברהסונה נחמה תחת בעלה עם עורב

אחר ונתעברה מזה ולכך נקרא שמו עורב על שעורב צדקו עם הנשר

ובשילה

וכשילך באו כל העוסות להרוג את הבנים / וקטר עליהם הקדש אשר
ענין עד שנתחלל ונבחו באויר ולכך נקרא שמו נטר ששכחה
שכינה ועל כן הוא פורק באויר בגבוה עד לרקיע שלא ישיגוהו העו
העופות ויהרגוהו " אמר לו יישר כוחך "

היה השלמות שאלו המלך נבוכדנצר את

בן מירא בן יחזיהו המכונה

בן מירא

ואחר כל אלה הדברים אמר בן מירא לנבוכדנצר תן לי חובץ שחרת
לי זהב כחשקל ראם וחשקל ראמים מרבלות " אל נבוכדנצר
והיכן תמצא מאזנים שתשקול בהם / אל לך והבא ראם ופז שיע
אני באורך ים מן והכנס הראם באני ובסתמבע נביא מן וגמשה
מימן באני והנא את האני מן הים ואמר הנא את הראם מן האני ושי
בתוכן אותו זהב שדרת לי והכנס את האני לים ותלך את זהב באני
עד שתמבע האני עד מקום המימן הנא / והנא חשקל הראם ותן לי "
אמר לו בשביל כל רבים שדרת לי היתן לך חשקל ראמים זהב
ומרבלות / המוכר רבים אתה " אל וכי לא שמעת מימך חכם
שנה אלך דני / כורך שקניתי מוחך בחכמת אלך לפי לפני דני.

זהב ועזה

זהב וסגרה הם חייב חכם לא חייב יושם בחכמה ואלה הם שותף לה משקל
זהב פבובר החס וזהב לך חסד ונתן לו כל מה שרצה להחזיק
וחזר כך חזר עוד בן מרדכי ואמר אל המלך הם חרפה שאל מחמת עיר כלב
רברים אחרים הן לא משקל זהב פבובר החס ויוצר הרע המלך בכל
מדינות מלכותם לכל הכתוב למחר שיביא אליו ~~משה~~ וישאלו את
מרדכי שאלות קטנות וכששמע הכתובים את הדבר חזר ובער אל
המלך לפדיון וכשראם המלך החרו להם הם שאלו את זה ששמו בן
מרדכי היהודי כמה שאלות קטנות והשיב לו על כל שאלותיו וסגרה סגרה
בערכם כדי שישאלו גם הם חסד שאלות ורברים קטנים שחיו יבול
למה תשובה להם וזהו ואמר המלך אל בן מרדכי הנה באו הלך חכמי
העולם כדי שישאלו מונח כמה שאלות הם תוכל להשיב להם אבל
אם לא תוכל להשיב להם תשובה מה העשה לך ואמר לו כל מה שעת
לי תהנה/ בחזרה אל יפה המזרח

אמרו כל הכתובים להם כל בוכי הקיום מהירים להבנים הוא מוכוב
החר שחיו מחר הוא וכל הילכו " אמר להם הוה מוכוב
חרוץ שחיו ויפה הוא ביותר מחר וכשבה סימרה להלכה עם ישראל
למה הקצה ובאו ~~משה~~ כל חייב/ וכן לעזרת ישראל שנהמר בוכבים
מחמילותם על חסד עם סימרה והוא לה בה ונדחה ושמעוהו ברוך ורבו
בארבע מחות שופרות

במדבר האות שנספרות עד שיהיה כוכב יורד הנה וכל חילולותיו
 שחורים כפחם וכשנל הקרה אחרי לן ישר כוהן
 אחריו לן ולמה כוכב כימה יחיר לעולם יותר מכל הכוכבים
 חמר להם היה כימה שמה הכל מקורם היה שמה כימה קטנה
 יפה עד מהר היתה נוספתיה את שמה וברור המבול היתה ובזמן
 סידרו בני האלהים לעולם עם בגד האדם שנאמר ויבאו בני האלהים
 את בנות האדם / פגעו בריבה הנזכרת ואמרו לה שמועני ללן
 יבואי שכי שמה אמרה להם לא אשמע אליכם עד שתביאנו לן
 יו אתם / אמרו לה מלאכים אלה / אמרה להם הורוני דרך עליתכם
 לרקיע / אמרו לה הן והנורה דרך עליתן לרקיע / וכשהנורה דרך
 עליתן לרקיע בנונה ברעה ועלתה לרקיע / אמר לה הקדה
 כיון שפדשת שפחך מטרונה ואלה הלכת את כבודך בזנותם
 כן את אושיבך בין הכוכבים והיה זיוה ואורה יותר מכל הכוכבים
 וזהו הנה כימה שמהיר כך כוכבים / אל ישר כוהן
 אחריו לן ולמה היתה הנה כוהן כשמש " אל מקורם היה אורם
 שנה / ולבנה המרה לפני הקבה מכה מה הנה והשמש
 מאוריהן שנה / אמר הקבה אל אלה מאורך והוסקף לשמש
 אמרו לן ישר כוהן
 אמרו לן

אמרו לו אם כן היה ראוי להיות אור העולם בשמש ועתה השתנה

דואים שאור השמש יותר מלפניה / ה"ל כך גזר הכותן

של הקב"ה ואמר אם הנה מעה אורם בעולם ומאורן בשנה / עוצבין

אורי בני האדם ומשתהיון להם ועובדים אותם / ה"ל יישר בוקר /

אמרו לו באיזה מקום הוא הכי שמים / ה"ל בבית המקדש של

מעלה וכן הוא חבון כנגד בית המקדש של מעלה / יאמרו

לן ור"י יורע זה אם הוא בהמקדש השמים אם לא / ה"ל עלן לשמים

ומדורו את כל סביבותיו / אמרו לו ור"י יעלה לן השמים ויראה //

אמר להם א"כ האמינו לך והאמינו //

אמרו לו ולמה זכרה הארמה לאכול את כל העולם / ה"ל כשברה

הקב"ה את עולמו אמר לעבדיו ה"ל נעשה אדם ולמה נמלך

עמו באותו יום ומקדש לא נמלך עמון ורצה לעבדו אדם מארמה //

אמרה הארמה רבש"ע אם תרצה לעבדו אדם ברוא אותן משמים / אמר

לארמה את עושה עמך תנאי והיוס עד ה"ל שנים שלשה ה"ל לך חבון

אדם ומאלף שנים והלוא תהיה נחמתי בכל יום תאה אנשים יעבדו אדם

אמרה הארמה למדון רבש"ע א"כ תכתוב עליך שטר על התנאי הזה שיתן

לך בכל יום מאה חבון אדם / והביה את מיכאל ועבדיו ואמר להם

שיחתו עדותם בשטר / חיד ה"ל הקב"ה ונמלך במיכאל ועבדיו

ואמר להם

ואחר לזה נעשה אדם ובהו לארץ ולקה הקב"ה מהאדמה וברא את האדם /
 וכתבו והתמו שער / ~~וזהו~~ וזהו נוסח השער " זכרון עדות בפנינו
 בשעה ימים לבריאת העולם אין חלק רחוק רחוקי ה' שרי-
 חור לפנינו הן על שריס וקנו חומת בכל לשון של זכות וכתבו
 והתמו על כל שון הקדש ותנו לה לאדמה וזכות שיש לה על כל הארץ
 הרוח הרבה הוא / ורשאה היא לזכות חומת אחר ה' שרי-
 וימלאה הוא חבט אדם בכל יום ויום ששקולין הם באדם הראשון בעצמו
 ק"ה זה התנאי מה שרי לאדמה בכל חיה שכתוב ומכירש לעיל והכל
 שרי ובריר וקיים

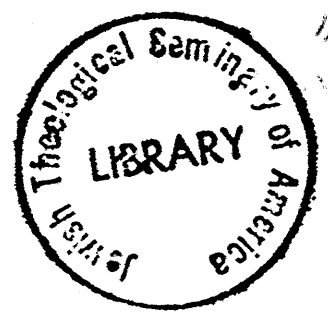
מיכאל שר החכמה ער

גבריאל שר המבורה ער

חמטרון מברה רבא כתב וטח לאדמה והיה הפקידה את השער לחמטרון
 וער עתה השער בידו ועל חתים הוא בנ אדם בכל יום

ישאלין השמים אם הם חתים הן לה " אל חתים כי כטבה הקב"ה את
 לילית ולזה רצה להיות עם אדם / אחר לה הקב"ה אם לה תדווג
 להרס הכתוב עליו שער הוב כמו שכתבתי על אדם / הורה לו כתוב
 חור קנה הקב"ה לזיכאל וגבריאל ואחר להם כתבו והתמו על כל חמון
 שכתבתי על אדם / חור כתבו והתמו וחמטרון את השער לחמטרון
 מברה רבא

מכרז רבא , וצירן הוא ער עתה ובכל יום ויום מתיס מאה שרים ששקולין
 כלילת " וזה הוא נוסח השמר " זכרון ערות טהיה בשבוע
 בשבעה ימים לברית עולם איך חלף כס נשאה דמתיקרי אל שדי
 אחר לשבועה הון על עדים וקנא יחונת בכל לשון של זכות וכתבו
 וחברון על בלשון קרש ותר לה לארמה שיש לה על הלואה ארבע
 אמות קרע וכשאה תהא הארמה לטובות יחונת בכל יום ויום לעולם
 מאה שרים ששקולין כלילת קנינא זאת מאל שדי לארמה בכל
 הכתוב לעיל , והכל שריר ובריר קיים " "

מיכאל שר החכמה ער
 מבריהל שר המבורה ער

ששקולין למה כשנולד הולד ידיו מתנומות כלומר כל העולם של
 הוא , ובשימות יהיו ידיו קרוחות , אל כאלה הוא אומר
 כל מה שקניתי הרי הוא לכם " ועוד כשנולד מותם ידיו כלומר
 שני עולמות ראיתי שמקורם הייתי בהלכי אבי ואחכ ייתי ברהם
 אחי ושב עולמות לי הם עולם הזה ועולם הבא " "

ששקולין כמה עולמות ראה הרם , אל ששרה , אחר בבית גנים
 ואחר בבטן , ואחר בחיים , ושבוע לאחר הלבן " "

ששקולין למה קמן בוכה בעת שיוכל מחנה אמן " אל בואו ואעזר
 לכם יצירת הוולד

לפי יצירת הולד , והוא כחשך יקרב אל השם כדרך השולל
 יתגבש צדקת האיש בצדק האשה בתוך הכחם ועולה במה שבת הקדש
 מברכה מהם ילד , ואף יתגבש מזדק האב בצדק האם כמין שגורד
 הרומח ודק , ואף ימגר הכחם בעד הצדק וכל יכא חסם ואהב
 יבוא כפי מה שיעלה במה שבתו על הקדש אם זכר או נקבה , ובעת
 ההיא יבראו לו העצמות והבזים לחולאות חץ ימים והקדש יחדו של
 עור מלבוש על ויכחיה השער עליו לקדש קדש ימים וכל ימי אהרין האשה
 חשבה הרשים שלבנים כחמכר ימי הלבה שלשים יום והיום חץ שעות
 עם לילן וחמכר הימים חץ ימים וחמכר השעות שש אכס על שש
 וכל הימים אשר הוא ברועי אמו פיו מרס ומבורא כחוק , ומזה אהרן
 הובלת הוא כיון חמנן מהכנסת מבורא אהרן מששים , ובכל הימים
 שהוא ברהם אהרן חלקך מרה לן נמחרות מועולם הזה ומעולם
 הבא , וכן אהרן דוד עלה אשר עשתי במהר הקדוה בתחיתו אהרן
 מלכו ראו עיניך וכל וחלמורו ~~המבורא~~ בין מרב לרע ואומר לן
 מור מרע ועשה מרע ושכח בארץ " וכל אשר יבאור הקדש לברוא
 זכר ונקבה אף יתקד עליו חלקך לנהוג לפי דעהו ומבטן אשר
 נתן לן בין מרב לרע , אך אלפן נהנה תשוקתו לרע או להמריב
 ובהתו מרסם אהרן ואפל לארץ דומה בעיניו כללן הוא גופל
 משמים לארץ וחלקך מוראו על פיו ולחך הוא בוכה " שאלה

שאלה למה האשה מקשה בלילה // הלא שלש חצות נזכרו
לרש"י חלה / ונדרה / והרלקה / והם זריחה היא בלילה
השלש חצות יולדת ביהמה / והם לא יולדת בצער גדול / משל
למה הדבר דומה לרועה בפסק שרועה שעורים ופרחים הלא יבוא
שה חמלהך בעת לידה ומטמא לה פעולתה //

שאלה ולמה הדנים שהיו מזונות על הלבן יולדות ביהמה / הלא
חפצו שכל צבות שיש להן בעת לידתן מטמאין להן ובשעת
היותם יש להן חמלים וצבנות ולכך יולדות ביהמה //

שאלה ולמה הקען פערנים פורח ופערנים בוכה ופערנים שוקק וסנין
מבין כלום הלא דיוקן שגלגל עד ה' הרעים יורדין לו מן השמים /

שאלה ולמה בני אדם שרניים ומתעבים בכף עת להחזיר בפניהם ויהי ויהי
הפול בעתות שאין לה כרה // אחר למה חפצו שאין אדם
בעולם שלח ידו וזכר את דיניתה והחזיר ויהי ויהי //

שאלה ולמה כל הבריות שבעולם משתחששים פנים גדר עורקם /
הוא מאדם ובה ודב שחשתינושי פנים גדר פנים / הלא
חפצו שדברה שכינה עמיהם / ששחזר ולאדם אדור אדור /
ויאמר אלהים למה / ויאמר הרע לרע אדור

שאלה כמה מים ואש נבראו בעולם / הלא ששה הימים / והוא שיש
אש אופלת אש

אֵל הַכּוֹכָבִים אֵל זֶה אֵשׁ שֶׁל הַקֶּבֶד שְׁמוֹכֵלֶת אֶת מַלְאָכָיו הַשָּׁרִית שֶׁהַחֲנוּךְ
 בִּי הִיא הַלְהִיךְ אֵל הַכּוֹכָבִים הַזֶּה / וַיֵּשׁ אֵשׁ שְׁמוֹכֵלֶתֶּנּוּ מִלְּפָנֶיךָ שֶׁל הַקֶּבֶד בְּשֶׁנֶּה
 שִׁיבֵנו מִיִּכְלָל הַנְּבִיָּה מִיִּשְׁכָּאֵל וְעֵצְרִיָּה לַעֲרוֹךְ הַחֲנוּךְ / וַיֵּשׁ אֵשׁ שְׁמוֹכֵלֶת
 וְשִׁמְרָה וְהִיא אֵשׁ שֶׁל הַלְהִיךְ זָלֵל שֶׁנֶּה וְאֶת הַחַיִּים לִיחֻכָּהּ " וַיֵּשׁ אֵשׁ
 הַכּוֹכָבִים וְהִיא שְׁמוֹכֵת וְהִיא אֵשׁ שֶׁל בְּנֵי הָאֵם " וַיֵּשׁ אֵשׁ שְׁמוֹכֵת הַכּוֹכָבִים
 הִיא שְׁמוֹכֵת וְהִיא אֵשׁ שֶׁל מַלְאָכָיו הַשָּׁרִית " וַיֵּשׁ אֵשׁ שְׁמוֹכֵת וְהִיא
 הַכּוֹכָבִים וְהִיא אֵשׁ שֶׁל הַחַיִּים הַקֶּבֶד יִכְלָלֵנוּ מִחֻלּוֹתֵיהֶם רַעִים /

יְשַׁמְרֶנּוּ וְלִמּוֹה בְּשֶׁהָאֵם מִשְׁמַחֵם עִם אֶשְׁתִּי בְּנֵי מִבְּטָרֹת לְמַעַן וְהִיא
 בְּנֵי לְמַעַלְהָ / אֵל הַחַיִּים מִשְׁמַחֵם אֵל מִקְוֶה שֶׁבְּרָא שֶׁהַחֲנוּךְ
 וְכִי הִיא הִיא אֶת הָאֵם עַל מֵן הַחֲנוּכָה / וְהִיא מִשְׁמַחֵם אֵל מִקְוֶה
 שֶׁבְּרָא שֶׁהַחֲנוּךְ לְקִיָּה יִקְרָא אֵשׁ כִּי מֵאִישׁ לְקִיָּה זֶה "

יְשַׁמְרֶנּוּ וְלִמּוֹה קוֹל הַחַיִּים עַל יוֹתֵר מִשְׁכָּל הַחַיִּים / אֵל בְּשֶׁבִיב שֶׁהַחֲנוּכָה
 מִשְׁמַחֵם וְהִיא מִשְׁמַחֵם בְּרָא " וְהִיא תִּרְכָּה לְהַבְהִיט קוֹל שְׁמִי
 קוֹרֵנִת אֶת מַלְאָכָה עַל מַעַן וְהִיא מַלְאָכָה עַל וְתִרְכָּה אֶת שְׁמִי
 עַל הָאֵשׁ וְתִרְכָּה מִי מִשְׁמַחֵם קוֹלָן עַל יוֹתֵר /

יְשַׁמְרֶנּוּ וְלִמּוֹה הַחַיִּים מִשְׁמַחֵם אֶת הַחֲנוּכָה בְּיוֹתֵר / וְהִיא מִשְׁמַחֵם מִשְׁמַחֵם
 בְּכָךְ / אֵל שֶׁכָּל מִשְׁמַחֵם אֶת הַחֲנוּכָה עַד שִׁיחֻכָּה הַחֲנוּכָה /

יְשַׁמְרֶנּוּ וְלִמּוֹה הַחֲנוּכָה מִשְׁמַחֵם וְכִי כָל כְּלָאִים / אֵל מִשְׁמַחֵם שֶׁהֵן רַבּוֹת
 שֶׁל מִקְוֶה לְהוֹמִיק עַל הַחֲנוּכָה שֶׁבְּרָא בְּשִׁמְרָת יְמֵי בְּרָא שִׁמְרָת /

וְעוֹד שֶׁהֵן

ועליון שאלו נחמד על המינות שהקדוים בבבא של בני אדם מה
הם " אמר מידא לנבוכדנצר שטע יהב הוא על האדם על כל
מה שעשה מטרוב ורע / בכך ימנע כותבין לו כל זכותין / ובכך
שנאלות כותבין לו כל הונותין שנהניו וביד כל האדם יהתם " /
אמר לו נבוכדנצר יישר כוחך השריך ואשרי הבין והיך שהולכין
איש הבס כמון " וייד נתן לו הית נדבן שהמר כמסך להם
יודענות והלך לו / ופנה נבוכדנצר הדשע והדב הית כל הכמון /
ויאמר היום נבדמו לפני דניאל הנביא מישאל ועזריה / ועלה בן
מידא להדק יסאלו ופזר את כל הממון שפיקה מהמלך לנבוכדנצר /
והחר כך ישב ועשה מרבים

הרבה עד הן הדי

ואין ממנו

מלך מרוב בן מידא הקדש יופיח יואכזב להנה

היו במהרה

היה בצבור שמעל כרס ישה יין בפורים ונשתכר

דרש ר' בקבוק ואמר כל מי ששתה יין בפורים ונשתכר כיון ש

הכריז הנה נשתכר כל השנה מיום שלש ימים

עין הרש והנה יס נשבע ו כה ידע מנה הכריז שבה החובל ונעבד

כל הצרות במוותי החובל אפילו העניים ג' ולא נשחט בעולם כי הם

הן נה ואשתו ובניו והער הרב בתורה וכל זה היה בזכות שהיה נאמן

במעשרת כרס ושהיה עתיד להשתכר בפורים ושהכנסו ציבורות בתורה

ואמרו רצו בר ביום שמעל כרס ובר ביום שיה ונשתכר //

אמר ר' גרמך זכור היתו הדין נה הכריז למנוח שהם טעו היה הוא

נאמן כרס לא היו יורדין העולם בערב היין ולא

היו יורדים מעם היין לא הנה בחכמתו הכנסו ציבורות בתורה כרי

שלא ישתכר תורת היין הן העולם //

דרש ר' חמדך ואמר למה כהן עינו לא יכהן אבנו מכל האבות

לא שכל ימיו ועסקיו לא היו כי אם להפוך בהרות

המים והעולם לא נאמן אפילו כרס אחר והמים יהלך עליו לעיניו ונכחו

נה לא חמץ בתוב בכל הקרבנות ויהי ה' את היה הנחום לא בנה הכריז //

אמר ר' עמרם ואמר חלמוד ויורדיע שבשל נה הקרבן ביין הי ואלה

היה למעלה ונכנס בהמון של תורה וזהו יום

שבתוב ניהה ד' את דיה העהוק / ועל זה אמר ולא אוסף להכות את
 כל ה' כהשר עשיתי / וזה סוד גדול והין למלות לא לשבחים /
 הנה ל' שכן פוק חזי כמה חביבה הימין שיהי כתיב בעשרת הדברות
 וכו' את יום השבת לקדשו / דמשו דלל דברנו על היין כלומר בקדוש /
 והייב אתם לכחכם בהוצאות שבת ושיהיה לו יין לקדוש ולהבילה וכו'
 בדברות הימין אינו יכול לפעור את השלחן עד שיהיה לו יין לעבודת
 הימין והפת הוא פועל / כל שאר ייני מזונות לול יין שאינו פועל הנה
 כה הם היה על השלחן ל' ארץ מים יין כריך לבדק המים והמטב והפיל
 הוא בדוע מהדאשון / והלל המים לזרייה והמטב לאחרים / ופירוש
 המים לזרייה שהוא שותה יין / והמטב לאחרים כי כשהוא שבור
 יט לו איזה עסק לעשות עם אחרים ומתוך שפיתו הוא עושה כל הנה
 שידבר / ומכאן הוא לזרייה והמטב לאחרים " כ"כ תמצא שזריך
 להביא כפרה על יזה שפיער עצמו מן היין וכריך שיכלה כל דופא
 יוכף דכלו ועד קרקדו כדי להפיר המאכל המים הזרועים מעליו ומדופא "
 דור המדבר אין להם חלק לעולם הבא והמעט כי כל ירויהם שתר ימים
 ושללן תמיד מים מהקבה וממשה ר"ה ובעולם לא שאל ולא בקש
 להם יין ומתוך כך המים מובלבלין אותם וקכזר בדמיעות "
 והעלף שהקבה נמך אותם במי מריבה בראשונה כששאלו ימים במרה
 שלהם להם ימים מרים

שלה להם חיים נצחיים כמון שכתוב ולא יכלו לשחקות חיים נצחיים כי חיים
הם ועם כל זה הענין פניהם חזק לשאול להם חיים ולא יין, דב' דלדול
של נפש דלדול היה על חיים נצחיים ונצחיים עליון שלה יכנס לארץ ישראל
ועד היה בשביל תלמודם שהתלמוד עליון לשאול להם חיים ועל זה
אמר דוד המלך אין להם חלק לעולם הבא "

דוד המלך בלחץ ואמר מאי דכתיב יין ישמח לבב אנוש, מלמד שכל
השמחות שבעולם הם ביוין, ולא מלמד כשמשא אדם

אשה כדריך לעשות ברכת ארומן ביוין ואחר שקרא אותה מברכין שבע
ברכות ביוין ואומרים עליון קול ששון וקול שמחה קול התן וקול פטר
ומצודים ומשודים על היין, דב' בברכת המילה כדריך לעשות
המצוה ביוין ולברך על היין ולקרא יום למנוח ולומר לו בדיןך היי

וצריך להמיר מן היין בפניו של המעבד כדי להכנס במצות היין וזהו
יום שכתוב יין ישמח לבב אנוש, שחם היה אדם אכל מכל מערב

ושותה מכל המשקים המרובים שבעולם ואמר שותה יין אינו שבע
ואמר שותה כי היין פורס השמחה " ר' שפרן בזמנו הזה הוא

אציל באצולה והוא מועיל יומא דפריא ארי שמע דהני חמרא
מרב להווא אחרא כד הוה בפלגות אורחא חמא הוה לחרא ולא

הוה ליה חמרא למשתי וזעק זעקה דברא נחור ויהי ליה דעלית
לאחרא

לאחרא ולית בה חמא וברע על ברכה וכל קדם הקדו והחפץ
תפלתו וברך היתה תפלתו / אלא אלהי נה הכריז זקנ שקראת אותו
איש כריז תמים בזכות שמעל ברם ונשתכר בפורים / יהי רבו
מלפניך שלא תכנ במכה ומשונה בזאת לשכות מים בפורים וזכור
לפניך את השבועה שנשבעת לנו זקנ ואלא אומיק פדכות את כל
הי באשר עשיתי / ושמע הקדו את תפלתו ויגדל את עיניו ר'
סכרן וימא לפניו באר יין וישת וישכר וידם יהלך לאתריה /
אמר ר' גרזרז שמועתי יואב אבא זקנ ר' בקבוק זל שמוע מאבין
שזה הבאר היה מוכן לנו משע ימי בראשית /
יהי רבו רבו היין רבו כרמי / ורבו סכרן / ורבו גרזרז / ורבו
בקבוק / ורבו חנוכ / הוא היה חנוכה סכרן / ר' סכרן בורמז שלא
היה יואב אפילו מנה החת מזה יין / ור' חנוכ מנהי המתקבד / ורבו
גרזרז אשרי וזרזר / ור' כרמי חמיר / ור' בקבוק אין דומה לו /
הוא היה חנוכ רס יהיו כל חכמי ישראל ושבועיהם בכף מאצנים אחת /
ור' סכרן בכף שנה הוא מכריע את כלם / ור' כרמי חנוכ רס יהיו
כל חכמי ישראל בכף מאצנים ור' סכרן עמיהם ור' חנוכ בכף שנה
הוא מכריע את כלם / חנוכ על ר' סכרן למה נקרא שמו ר' סכרן
לפי שהיה כל יום שבור וכסא לא היה יין שנשפך לארץ היה כורס
על ברכין

שלה להם חיים נוריים כמו שכתב ולא יכלו לשירות חיים נוריים כי חיים
הם ועם כל זה העיזו בעיהם בחיך לשאול להם חיים ולא יין / גד דלדול
של נשה רחלה היה על חיים ונבחר עליו שלא יבדל לארץ ישראל
ועד היה בשביל תלונותם שהתלוננו עליו לשאול להם חיים ועל זה
אמר דוד המלך אין להם הלך לעולם הבא "

דרש"ר ברחמי ואמר מאי דכתיב יין ישמח לבב אנוש / מלמד שכל
השמחות שבעולם הם ביוין / ואלמד שבעולם אדם

אשה כריך לעשות ברב ארומן ביוין ואחר שקדש אותה מברכין שבע
ברכות ביוין ואומרים עליו קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה
ומזמרים ומשוררים על היוין / גד בברכת המילה כריך לעשות
המילה ביוין ולברך על היוין ולקרא יום נעם ולומר לו ברכיך ה"
וכריך להניח מן היוין בפניו של הנער כדי לחנכו במצות היוין וזהו
יום שכתב יין ישמח לבב אנוש / ואם היה אדם אובל מכל מעשר

ושותה מכל המשקים הנורבים שבעולם ואינר שותה יין אינר שבע
ואינר שותה כי היוין נורם השמחה " / ר' שכל בזמנה הזה הוא
אציל באורחא והוא יועל יומא דפרגיא ארי שמע דהני חמרא
מרב להווא אחרא כדי הוא בפלגות אורחא חמא הוה לארץ ולא
הוה ליה חמרא למשע וזעך זעך דבא נחור ור' לוי דעלית

לאחרא

לאחר זלזול בה חמדה וכרע על ברכיה וכל קדם הקדש והתפלל
תפלתו וברך היתה תפלתו / אמר אלהי נח הכריח זקנו שקראת אותו
איש כריח תמים בזכות שערעל כרסו ונשתכר בפורים / יהי רבו
מלפניך שלא תבט במכה נשונה כזאת לשמות מים בפורים וזכור
לפניך את השבועה שנשבעת לנו זקנו ולא אומיק פהבות את כל
הי כהשר עשיתי / ושמע הקדש את תפלתו ויגדל את עיניו ר'
סכרן וימלא לבנו באר יין וישכר וישכר וידם יהלך לאתריה /
אמר ר' גרצון שמועתי יואבי אבא זקנו ר' בקבוק "אל שמוע מאבין
שזה הבאר היה מוכן לנו משש ימי בראשית /
הגן הם רבנו היין רבי כרמי / ורבי סכרן / ורבי גרצון / ורבי
בקבוק / ורבי חנוך / הוא היה מונה שבת / ר' סכרן בורמז שלא
היה נאמר אפילו משה החת מהיין / ור' חנוך מלך המעבד / ורבי
גרצון אשרי וזרעו / ור' כרמי חמיר / ור' בקבוק אין דומה לו /
הוא היה הנזיר הם יחיו כל חבתי ישראל ושכניהם בכף מאצנים אחת /
ו' סכרן בכף שנה הוא מכריע את כלם / ור' כרמי הנזיר הם יחיו
כל חבתי ישראל בכף מאצנים ור' סכרן עמיהם ור' חנוך בכף שנה
הוא מכריע את כלם / הנזיר על ר' סכרן למה נקרא שמו ר' סכרן
לפי שהיה כל יום סכור ובטחאה איזה יין שנשפך לארץ היה כורע
על ברכיו

היתה מששבת היה יורד היין מאילין אם תוך פנו זה עולה וזה יורד
ועל כן נקרא שמו ר' בקבוק ואי דומה לר' ישמעאל עליו שהיה היה
אשכנזי כי תמיד א תמצא את האשכנזים שאינם הולכים בליל בקבוקים
תעריים בכריהם מעלים יי' לזכר ר' בקבוק יי' "

רבא הזמין לר' זירא בערענדא דפגריא אכלן ושתו ונטבדו
קם רבא ושהמיה לר' זירא לאחר היין משכדו ושתו
בער דחמנא עליה ואיכמן ויכ' היתה תפלתו של רבא ו אנה אלהי
נה הכריה שהכלת אותו וימינו המובול הוא וכו' אשר אתו בתיבה
בזכותו ו וקבלתו מומן את ריה הנחנה מהקרבן שהקריב לפניך
וכן זה היה בשכר שאתה יי' ונטבדו בקורים " ואנ' ג"כ קיימתי
מוכרתו ונטבדתי בקורים ויהי נא הקורן לשלמה לר' זירא דפגריא
שלמה להחיות אותו ואנ' תנעול דלתי דחמין חלפני השכורים "
יין שמוע הקבא את תפלתו והחיה את ר' זירא "

פלוגותא דתנאי היא ו ר' שברן אומר שיהא כל גופן ביין הי' /
וכ' חזון אומר ששם על המכה חכמי ערבים ו ר' בקבוק

אומר ששם הפל / אחר ר' גרדון הלכה כר' בקבוק "

תר' ק"ג דברים נאמר ביין 'א' גורם שמחה ו'ב' גורם עצבות 'ג' גורם
שינה 'ד' גורם קיצה 'ה' מאדים הפנים 'ו' מכלכל את המוח 'ז' מכלל

הרבע יואות פרמה ויחבבאר חלון כלם לרעת יזה זך ועל יזה זך / ויבואו
חלון וישאלו לו מה היה חמשה נימפר להם ר' שכן חמשה הרע
שהירע לך עם ר' בארי שבא לביתו לשתות חיים בפרדים / ויועדו כל
הדבנים וישלחו אחר ר' בארי ויבא לפניהם בפהר ואימה ומסתומם יואר
וישאלו לו מי אתה ומאיך דבא ומאיך עם אתה ולפיך אתה הולך / והשיב
להם עברי הנבי ואת חלמי השמים אני ירא ואני הולך למקום פלג
לעשות דגש / וישאלו ער אותו מה שחך ומה עם ערך / והשיב להם
בארי שמי ושם עברי באר שבע ויש עם בארות חיים חיים וחסדקים
ופלגים ויהבאות שחבר הבינו יפה ע"ה " אז נחמכו כל דבני היין
והקרימו אותו ונדרו וקללנו בהרבע מאות שפרות ער שישנו מרד
הרע ושישנה שמן ושם עברי כי בארי שמו נאמריון בא אל ל"ה יבא "
ושלח ישתר חיים פלגים ושיעשה תשובה בחורב / ושלח ושלח לו שלש
דבני היין בכל יום בקבוק אחד / דבי בקבוק / דר' גרדן / דר' חורן /
ודברו על לבן שישנו מרדב הרע ולחמור לך מרדנת היין וחוללתי
ושמע מהם מה שזוהר נקבל עליו לעשות תשובה / וזו היא תשובה
התשובה שבער לו / ראשונה שיהיה לו שנים דכופים שלח ירא שנס
חיים / ושליש ילך אל החיים / וכל מה שיאכל שיהיה מבוסס ביין /
ושליש שנים יום שלח יהיה שפור / ועוד דבר עליו שיהיה שנה אחת
שלש פלגים

שלושה פגמים בכל יום אכל הבית יולדות יין ודופר יהיה ערום ושיהיה
יין הרבה בהבית מלכות עד שפסק כרי שיוכל לשתות ויחמו בלילה הבגדים
ובלילה הנשים / והלילה את שמו וקראו לו ר' שתיין / וכל זה עשה וקבל
עליו והלך לעיר והביא עמו את השתן ובטן ונחמיו והביא עמו הרבה
אנשים חסידים ונחמיו עמו /

אמר ר' חמדין שלושה חרשים קנים פגמים הייב אדם ללך ולבקר
חורבן אפ"ש לן יין מרוב בשביל פגמים ולשתות

יהיה מעט בכל יום / ואם אין לך יחבור כל מה שיש לך ויקנה יין
לפגמים / ואם עני הוא אפילו מרוב שגלגל יחבור ויקנה יין / ואם
הוא אשה יחבור הכסף שגלגל ראשה ויקנה יין בעבור פגמים / ואם
אין לה כסף רב יחבור ילך וישאל חבית לבית וישא חמיר שגלגל

שני בקבוקים גדולים אחד לליל ואחד
ליין ארום ואם יהיה יחביוש
ונכנס לשאול

על בן אחי ורעי ושכני שחמו והאזין למלתי / ואם תקוצו בתוכתי /

ביין חי כל תקותי / והזקנו מחוס חמרים /

מאז החמיר לארץ ולגרים //

יום א' כל מה שחלה לטמא ידבר / יום ב' וב' א' בהם היטות / יום ג'
 יום ד' בדרוש מובים / יום ה' לך יום ימים / יום ו' כל מה שחלה כן ידע /
 יום ז' כל מה שחלה יום זמן הרך ידע / יום ח' וס' כח שחלה כן ידע /
 ה' קהטב כי הין בהן יטות / יום י' בארבעה ימים ידע כל מה שחלה והמן
 הין בן / יום יב' בכבוד ידע היטות / יום יג' בארבעה ימים ידע כל אשר
 דחה / יום יד' ומן מובי תדע בקרב / יום טו' יום ידע זמן רב ידע / יום יז'
 ער ארבעה ימים ידע והב' כח / יום יח' יום יט' בעשרים ימים ידע הלחץ /
 יום כ' כל קהטב כי כח שחלה כן ידע / יום כב' יום כג' בטהרה /
 יום כד' כל מה שחלה רב וזכר ידבר / יום כה' כל מה שחלה לטמא
 ולטמא וטמא ידע / יום כו' וכו' ידע לך בקרב ער שחלה ה' עשרה
 ימים / לכן דוס וברוש כפך אל המים ושב בתענית ופלה ועשה בזה
 כי תשובה והפלה חשבתיך הר חם הגדה וברך כחל חמות / ויב
 תענית להולם / ואכלן בשבת / יום כז' וכו' וכח כל מה
 שחלה לטמא ולטמא ידע / וה' יומן כל הלום שחלה חמה קחור לאר
 יבוק / כי בזמן קרוב הוא בא " וטמא על ימאל
 פרק הרואה שחנה דינרית שלמים הוא יחלה / ואם הבט ה' שח
 כומכע אחר תהעבה הטב והברך / ואם יחלה דינרית
 שבורים ה' חסכע טבור לרה תבוא לן / ואם דינר עשני / עומר ברול
 ידע לן

יהיה לו / ואם בלתי של כסף או זהב / היום מוכר יתקנו לו / הרואה שלבש
של כסף או של זהב יעלה לעבודה של חטא היתה מעולה / הרואה שרוב
של רוב של זהב או של כסף כבוד יהיה לו / ואם מלא בברים של כסף או
של זהב מוב הוא לו

שער היין והשכר / הרואה כי ימחמם לבדים / מוב לו / הרואה חביות של יין
שחמה יהיה לו בקרוב / הרואה עצמו בחשה היין / הפסד יהיה לו /
הרואה עצמו שבור כרה יהיה לו / הרואה שהוא מחזק בין אנשים שיטתו יין /
חולה יבא לו / ואם לא שיה יבא / הרואה עצמו ששה שחורים של יין
כאב גדול יהיה לו / השונה שכר של העם רפואה וחזק יהיה לו / ואם
ישפס יין של שחורים קרב מרובתו / הרואה יין קמחים וכל שאר מיני שכר
מוב יהיה לו

שער הירקות / הרואה זרע של העם או של שעורים / או קמח וירק
ריוח יהיה לו / האוכל כבד או חזק או שאר ירקות /
רוח וקיים יהיה לו / האוכל לבד לבד הי / או מבושל / כרה וקרה יהיה לו /
האכל עכביש הי / כאב יהיה לו / האוכל בבלים או כרשים הי / או מבושל
כאב יהיה לו / הרואה שאוכל בהבשיל / מוב יהיה לו

שער המזון והרעמים וברקים // הרואה מזון יורד בזעק בלא עתו
גורר קרע על היתה מדינה / ואם ^{בגלגל} ~~הוא~~ / גדולה יבשר לאורכה

יורינה / הוואה ברוקס ורעמים וזמר / מובה תהיה להוואה מורינה /
 הוואה הוואה ולבנה וברקס ורעמים / רעבהותן הוואה שנושים המאס גדולים
 ירעם רבה וקאק עליהם הקבה " הוואה עברו שנומך תחת המער ויבוקו
 עליו / מובה גדולה תהיה לו

שעצור הרעש והרוחות / הוואה רעש יורד ודרהיב מקום / קאק גדול
 יהיה על אותה מורינה / ואס לא ירד קאק / רהמים יהיה / הוואה
 רעש אחר רעש / צרה אחר צרה יהיה לאותה מורינה / ואס נשא אורכו
 השלך הוואה / עלות יהיה לו / הוואה רוח חזק / רע יהיה לאותה מורינה
 מן המלכות / הוואה רוח ורעש חזק רעב גדול יהיה עד שיכלה רוב
 עם הארץ / הוואה רוח עוקר אילנות וקלס / אותה מורינה תחרב /
 הוואה גדול יהיה להם / הוואה רוח שלח האיקה כלום / רהמים גדולים
 ומובים יטלה הקבה על אותה מורינה "

שעצור הוואה ולבנה / הוואה חווא ולבנה בארץ / כהב יהיה לו /
 הוואה חווא ולבנה שלקו / קאק גדול יהיה לאותה מורינה /
 הוואה שנומך שנומך ואור יחיר חווא / גדול מובה לרע קבה
 לאותה מורינה / הוואה שנומך אש מן השמים / רבר גדול יהיה /
 הוואה כנוכבים שנומך מן השמים / עם יתות בתלהות / הוואה חווא
 מקוררים / שלמן גדול יגדלו בעיר /

שער הוואה

שער המורה / הוזה שהוא נרבר עם חלקך חיות / יהיה ויתרבה /

הוזה חלקך חיות על ראש / יהיה וירוח / ואם לפי

חלקן הוא יתרבה / הוזה עצמו בתכריכין של חיות / חושב טוב עני

שיקרבן החיות אליו / הוזה עצמו בקרב או בארץ / כזה תעבור עליו

הוזה עצמו שהוא נרבר עם חיות / יתברר עם אנשים טובים / הוזה

הרובן חיות ובה לראותן / עושר יהיה לו / עשיר וחבדן / יותר טוב יהיה

לו / ואם לך חומה שנס רבר / דע יהיה לו / ואם יתן לו חיות שנס רבר

טוב יהיה לו / ואם יראה לבין ואמן שחור / שחור יהיה לו / הוזה

שחור יתר את חלבישן או נאשן / אוהו האיש יתר חמור ופטר / הוזה

שחור אחר חמור או חמור את האבנים / האיש עשה חושב טוב

שיקרבן החיות אליו

שער הים והנהרות / והמעיינים והברכות נחזקו חיים /

הוזה שהוא שורה חיים / חזקון אמור יאכל /

הוזה שהים ירוח ויטביען / יפול ביד דע וידע לו הרבה ע"י חלב חיים

לב חלק בן / הוזה שהים יחמר נובע / החלק של אותה יודיע יוסר

חמור ופטר / הוזה שהוא שם בים חמור / אוהו האיש יקלף עליו חלק

דע / ואם הוא ים שאין לו חיים / אוהו האיש יתר חמור טוב / הוזה

שהוא שם בנה או בחמור או בברכה / אוהו האיש יתברר עם אים

כדיק וישר לרוב

לרין וישר לרוב / ואם ישרה מהם / הנאה מרובה ומותרת יהיה לן /
 ואם תצביעו אחר מהם / הפסד קטן יהיה לן / הרואה שמכר ברכש בחיים /
 או בעת / כרה תעבור עליו וינצל ממונה / ואם נפל מהם / הונ' יבא
 לו ויתרבה ממונו / הרואה שרעב אר קפץ מהם / ינצל מוכרה שחיה עליו "
שיעור הספעה / הרואה עצמו על כמ / או בים גדול / אוהו האיש
 ינצל מוכרה וזקה / הרואה שהוא במקנה עומדת

במקו / אוהו האיש יפול בכרה גדולה / הרואה שהוא במעבר ושוב
 יתקנה את קצה / אוהו האיש למד מרוב וישר למשנה / הרואה שהוא משבח
 להקבה / יחלה ויתרסק / הרואה שהוא עומד בראש תוכן המטה / יהיה
 הולכת בדם / ירבה מרובתו לרוב / ואם היא עומדת / יפול בפרה
 גדולה וינצל ממונה / הרואה שפיל יין המטה לרגליו / יפול ביד
 אויבו וירעור לו / ואם יחזור בשונה שלמה / יחון וירחם עליו המקור
 יפלה / ואם נפל במקנה / יחלה הקבה מוכרה "

שיעור מרגליות וטבעות / הרואה בזולתה נהי / וראי הקבה אוהבו
 הרוא שיש עמו כל מיני מרגליות של

מכרת לו של רבדים אחרים / כרה תבוא עליו / ואם מרגליות במכרת /
 כבוד יהיה לו / הרואה מרגליות חוש כלל מרגלית / משה ששה
 סיפור בר / הרואה מכרת כסף וחומות כסף / אוהו האיש יעלה לגדולה

הרואה מכרת

הרואה מרובת באכזבון / יהסדנה בדבר דע / הרואה שנתנו לו מרבית

מיתנה או מוצאה / מרוב הנא לרוב שמה ימצא הנכון

שער הסוסים והפרדים / הרואה שהנא רובב על מרמס / חסד גדול

תהיה לו נהגאה מרובה / ואם נפל מולתה

יהלך חולי גדול / הרואה שהנא מושך מרמס אחריו במתב שלו / איש גדול

ישמע לבקת / הרואה כי דגם אחריו מרמס נהפך / אחר האיש יבכהו -

אניבין ונפול לו / הרואה שרובב על פד / כרה תהיה לו / הרואה שהנא

שונה חלב של מרמס / יונקן ינפך / הרואה שהנא אובל בשר מרמס /

יתן יאזננהו / ואם בשר הפד / מחון אמר יקה /

שער החמורים והאתונות / הרואה שהנא רובב על חמור ערס

חולי יבוא עליו / הרואה שהנא רובב

על חמור במרדעת / הפד יבוא לו במרמס / הרואה שהנא רובב על

חמור ברוב / גדולה תהיה לו / ובן האבן / הרואה שהנא מושך אחר מרמס

מוב לו לרוב / הרואה שהנא אובל בשר אחר מרמס / חסד יהסדנהו

יגרפא אחר מרמס / הרואה שחמור דהפד / או בעמון / מרובא תבא לו /

שער הגמלים / הרואה שרובב על פד / ונהפך / יפלה לדרך

רחוקה / הרואה שמושך אחר מרמס / ינפך יתפך

ויפלה למרובה / הרואה שפד אחר מרמס / יהלך חולי גדול / ואם בעמון

יפד מרמס

במקור מוחו / הרואה שהוכח בשלם / בשורה טובה ישמע / ואם שיה

חלב של החר מהם / עושר מותר יהיה לו

שער הבקר והמריץ / הרואה שהוכח על החר מהם / כרה תבא לו

ונכח ממנה / הרואה שהוכח החר מהם

אדם עשיר יראה לו הדרך / ואם נפל מעליהם / ינצל ויכח כרה שהיה

בה עליו / קרה כי החר מהם רפס / טובה תהיה לו / ואם הכל יולחמם

שנה טובה תהיה לו / ואם שיה חלב מהם / עושר מותר יהיה לו

הרואה החר מהם הנלך / דבר ישמע ויהיה לו למנוח ויחיו / הרואה

סור שמן / טובה תהיה לו / הרואה כאלו לפניו יקנה והוא ירעה

מהם / קרובין יבט ויהיו יונכרבים לו / הרואה כי ידוית החרם / ינצל

לגדולה גדולה / ויעלה להנשים מברוכות / הרואה ששנתה חלב בא

האש / יוחסבה קטנה תהיה לו / הרואה כי נחא א' בעמנו / הספר

מועט יהיה לו

שער הארץ והלטיף / הרואה שהוכח על הארץ / ינצל באניבין

הרואה כי יחשוק ארץ / ארץ ישמע לו

הרואה בידו ראש ארץ / שנה טובה תהיה לו / הרואה שאוכל בשר ארץ

מעשה עשה שהכניס את יוצר / הרואה ששנה חלב להביאה / אימה

יראה גדולה יהיה לו / ואם הכל ממנה / יותר ויותר / הרואה כי הוא

לפע פני הארץ

לפני פני הארץ / הוא ירד בהם ואויבים בהם אחריו / הוא יתגבר עליהם /
הרואה אחר זועק עליו / כרה תהיה לו והול / ואם ישקו שלטן במהם —
שלטן להורגו //

שער החב והנמר / הרואה שרוף אחריו רוב / הרס בלילה ינקה
היכן / ואם רכב / ינקה בלילה / הרואה
שראש הרוב בידו / מדונן הקור יהיה לו / הרואה שאוכל בשר הרוב /
יהיה לו רבד שאינו שלם / הרואה ששונה חלב הרוב / ישלם על
שנאיו / הרואה שהרוב והנמר נורפים אחריו / שני אנשים ירדפו אחריו /
הרואה שרכב על אחר מהם / ינצל מוכרה שהיה מופחד ממנו / ואם
ישתה חלב הנמר / חולק קטן יהיה לו / הרואה שאוכל בשר אחר מהם / חולק
גדול יהיה לו / הרואה שראש נמר בידו / ינצל מוכרה וזקנה /

שער הצב / והאיל נדנדהו / מי שהרבה אחר מהם / דם נקי ישפוק /
הרואה ששוכב עם אחר מהם / עברה

עבר ונכעיס את קושר / הרואה ששתה חלב אחר מהם / מחנן ימא / מי
שהנהיג אחר מהם וימשול עליו / בן זכר מרוד וקדוש יהיה לו / הרואה
שהאחר מהם נותן לו מתנה / מרובה גדולה יהיה לו

שער החולד והשועל / הרואה שהרבה אחר מהם / שנה מרובה תהיה
לו / הרואה שאוכל בשר אחר מהם / יעשי
הרואה שרכב

הרואה שרכב על אהר מים / יכבד מוחלל / הרואה שרכב
 טהור אהר מים / טוב יהיה לו //

שער הצפורים / הרואה בידו אהר מים / בשורה טובה יטמל /
 האוכל בשר אהר מים / יתקן דמיון / במרוב ומינה
 מ ב יהיה לו / ומי שיקטר אהר מים / מעשה טוב עשה / ומי ששכח
 אהר מים / אין לו פורק לאחרים //

שער הקורא והיונה / אהר מים / בעם זכרים יהיו לו / השומע
 אהר מים / יצוה עובר עליו / האוכל
 יאר מים / יתקן דמיון / הרואה ששכח אהר מים / ירואה תפלה
 ענין / הרואה ששכח אהר מים / יכבד מוחלל / והרואה הרבה ימים /
 ירבה הקבץ את מעשיו //

שער הגבר והתרנגול / הרואה בידו תרנגולת / אשה מטבח וטעם
 אחרת / ואם הוא נשוי / בן יהיה לו / הרואה
 שר גבר / עבדים יהיו לו / ובן זכר יהיה לו / הרואה ששכח אהר מים
 וזכר מוחלל / טובה תהיה לו / הרואה תרנגולת הרבה חלבים לביתו /
 או לבית בער / עושר גדול יהיה לו //

שער הנשר / הרואה נשר יעופף בר / גדולה תהיה לו / הרואה
 שר נשר / אין לו פורק לאחרים / הרואה ששכח
 אוכל את בשר

אופל את בשרו / אינבים יש לו / השוחט נשר / על ארס גדול ימנול /

הרואה בידו נשר / מרובה יהיה לו /

שער העורב והדאָר / הרואה אחר מהם על ידו / יחלה חול גדול /

ויתרפא / הפר אחר מהם / כרה רבא עליו /

הרואה שאופל בשר אחר מהם / יהיה ענ גדול יתור / הרואה ששחט /

אחר נהם / מהפוקת יהיה לו עם ארס שיאמין לו / ואם שחט קול /

העורב / מרוב לו /

שער הדוכיפת והעטלף / הרואה שפר אחר מהם וקשר חות /

בשורה רעה ישחט / ואם שהם אחר נהם /

הפמר יהיה לו במחנה / הרואה שהבר אחר נהם / מרובה גדולה רבא לו /

ורעדה אברה / ואם נשב אחר מהם / רע יהיה לו /

ומכאן ואילך שער בת היסוד

והוא חמר

זה מעשה האורה " ביום ראשון באור צורה " ביום שני לבנת בית מורה "

ביום שלישי מורה " ביום רביעי אם הוא פקה " ככבי הוא בורה "

ומכאן ואילך אתחיל לכתוב משל חכמים והירדות

יש במנה כחידות חרב ולשון חכמים מורה

אם יאכל איש פל ממי מור " לב פתוח זכור ושמור " אין תועלת אין

ימור " חזיר יפה במר המור "

אני לשייר כחן רופה לחולה " ואתם לי כחן כבש וטלח " וחולבם

בשקל שייר וכוונתה " ודי לכם בשייר תהלים וכוונתה "

אני לשייר כחן רופה לעדר " ואתם לי כחן כדף לעדר " ודי לכם

להחבא בעדר " ודי לכם להתפלל במרר "

ראו פלח חסד נעשה " כבש כובש האשה " ובחלל נא

משור " הותרה לאיש זה "

הקורא במפבים " ולא ידע הביאורים " בכתבן הדברים " הוא

כאופה פת שעורים " ויהב לו אחרים "

אני לשייר כחן גדר לפרצה " ואתם לי כחן שופר לעצה " ויחך

לכם בשייר חבר המוצא " ודי לכם במשקל קל כנאף "

אנוש מקבל על אבד דמיו " ואינו מקבל על אבד ימיו " והלכה

חפשה להחזיר דמיו " ולא אפשר להחזיר ימיו "

ברוך מאש בעת יבער " ומצנע ים בעת ימער " ומאריה מרעב

יבער " ומחלץ בחימה יבער "

ישדתי אחינת הן " האחת בתולה " ואחת בעולה " ונה מזה הן בעינתן

וישכב בינתן "

חשל חשל

משל חשבו הכמים לאחר " על איש עבד ובעל ריב גילגל היה

הנני לחמור " כל העולם היה מחריב "

יש אדם תדיר מחריש " על כל דבר יענה אמן " הקדמונים על זאת

משל " מים שוקעין לו אל תאמן "

אני נשיר כחן ירון לנעמן " ואהפ לי כחן כרפ ואחנה " וחי לבם

בשירים המגולים " ודי לבם בשיר הורן ואנא "

וחי הביא לכרפתי בביתו שיר " ואיך בא זר חקוף קרש ורחם " ואם שיר

יעקב חקוף כדון חן " אני שחש והם שחש. ונחם "

זרע גבן את נקדה " זה דבר היין " את לשונה כאבן ירה " וגם
לשונא כל היין " אנוש מוח נדרס " הצינא הרמז "

יין ישמה לב הרז "

למחלף את משיבה " צעק מים בהלול " צבור לנה בתיבה "
ויתגל בתוך ההל " מלחמה את בשבים " כשעירים

וכרביבים " שהול את לבביאים ורהבים "

מתברך את ברננים " לוה יין במהולות " גם בברית הבנים

ובשמהת הכלות " מתענה את להולכי דרך " וגם

לעבוד בפרך " מוח מתהיל המברך "

נוקש יין נמשך " לוה מים במורה " כבר את אבך " מושם

אתה נבדא " והתה בני " הנה כפרני " נבר זקני העורה "

סרח יין באותו זמן " מחך את טובה " בפאדן הנה נמחן " על

ידי מי מדיבה " נסתלק רועה נחמן " אשר בגלגל זל נחן

לעם לל אלתן "

ודרך הק המים " יין להכחיש " מפני היל שמים " מימי נברשה "

גם איש וקשה " בתוכי עברו ביבשה "

פץ יין המטובה " מעט השיב למים " את נמשך על המעבה "

בכל יום בעמים " חזרת יקר כוסף " את בכסף " רב לך אל כוסף

רוקד יין וישלום " מול יין נבילה " ובור איש באיש למטר
עדות בנותן חלה " וישת היין מידיהן " ויבא מלחן
ותהן מאביהן "

מלחמה אחרת בין הקיץ ורחוקה

בחלומי ומה קיץ מתפאר על החוק לאמר " אב קיץ ארון ועד
אבי כל טוב לא יחמר / אב קיץ ומרוב / אבי כל עשב וכל
עלה רמוב / הנכנס נראו בארץ / וברחובותי אין פגל / הנשן בי פרח
אין יואת ואין פוחה / בי פתח המזר / ל תואר ול הזר / בי פרח
השושנים / הנכר החנונים / בי ירנן כל עצי יער / בי יטבה מלב
אגוש כל כער / בי ירבבון בנהות חברים / כפרים עם נדרים / בי
שושן יונקים / ברחובות ובטקרים / בי יסהקן הנערים / בשדות וביערות
בי ילאן הנערים והבתולות / בתופים ובחולות / בי יאה השמש במבוק
ביופן גדלן ובנעים הדרתן / בי ימאה כדקה ורחמים / עניים וערומים
בי ילבטן בנדרים קלים / שש ורחמי ומעילים / בי לא ימאה מוסר
ברחובותי / ומה יפן אורחותי / בי נמאה כרה וכפתור / ובי נשמע
קול התור / בי עת הזמיר / ברשע עמיר / בי יתאון לחברה / לבי עם
עופרה / לרעות בננים / וללקוח שושנים / לרעות רעים / כפרים

עם נדרים /

עם נדרים / ללכת השדה ולשנה / תחת התפוח / כי יצא כל פרי עץ
 ופרי הארמה / בר ולבם וחזון לאדם ולבהמה / לעוף השמים ולבהיתו
 שרי / ברכה עד בלי די / אני מוב לבך / ובי ילא הדרוש באשכול "
 דש ישתהו וישכח דישו / יגל לבד ותשחה נפשו / וכל עמל בי
 יחפא בעבורתו / והיה שבר לפעולתו / ובי ימלא חנה / כל יגיע
 כה / ובר הטלל והקרח / וכל העולם למורה / ודוה חזק וקור "
 ובהרב בלב איש יקור / וכל איש יקפח וירגל / מפני פחד כינים
 והטלל / ומחילות עפר יחפור / אולי ימחר מפני
 ובר דוה קשה מרחק / מפרך דרים ומער מרחק / ומיט דיון עד אדו
 היכבות / בשוקים וברחובות / וכל כלי יקר ומעילים / הרחם
 מוהלים / עד אשר מחסו בגדים המורים / ונבחרו עורות אילים
 ובגדים הכבדים / וכל איש יגדל חנעל לבד / ישב בבית ויפד
 יחוס כבוד האור / יבנה בית החורף ויעשה בתוכו תנור / ויחמם
 וישב על האבנים / ויעל בעצמות / וקבר דע יזכור / חימי יפד
 וכל עמל בר לא נסגר / ותבואתך נעבר / כי ילך כחבוא / עדו
 הובר חבל לבוש / ולא ישמע בר קול הדור / כי עת לבנות ועת
 למתור / וכל פרי בר לא יצא / ואיש בר לא ישחה / לעולם לא
 ישחור בר בתולות במחול / להבדיל בית וביטך כמו בין קורש
 לחול

לחול / כי בק יחשב / מאורים / וכלם יחששו בק פלורים / יחול
הואר ופלמות / שחק ובתוך הבית כמות / עליון תשכון עברה
והיית לשמה ולשמה / כי היא יקרה למרדנה / והנה קד זועה / יחול
מחמר יחמר / ולפני דרך מי יעמוד / ויחללך כל פודה פה
ולמכתך אין מרבה / הרור אלה בבואיך / והרור אלה בלאתך
כי כשמך כן אלה חורף אלה
ושמך למרבה מוכר

דירור אף חורף / ויחמר אלה קשה עורף / העלופים חילין תחשוב
ובק חמת עכשיו / ויהי מרבה חמר מלאש / ובק כל מאכל
ירוס תולעים ויבאש / אם יעמוד כחשן כחש / יקרהו עת ופכה
כי ישב איש ללחם / אף יכרו ההוס / וצבובי מות קבוצה / ולא יתאון
לחשמונתו / ואף חר חמות מוכר / חברים מן הקצה אל הקצה / ויהו
למה מוכרתו / והנה חמה בקערתו / והאדם אכלו ריחן נחר / ויש
חיתוך לחור / עד אשר תעבב כפשו כל מאכל / וילא חכל ולא יאכל
וכל אשר יאכל נזק לחמת / ויחמר ברק ריחן האמת / וכאשר כפשו
קצה / יגמר ויבא החובה / פתו אובל ניקיאה / בלכתו הנה ואנה
לחלל מושלן כאב / והנה רבים מבינו / ילחשו באזנין צבובות
לאלפים ולרבבות / ואף יפגעוהו פכעים / תולעים רבים ודעים
ומברק למרבה

ויבקר לערב / יאכלהו חורב / ובלילה בבא הושך ואישון / יקור
 לנה ולישון / והנה חרבושים / קופצים עליון כתיישים / איש איש
 מורכבם וחולבים / נורו חמורים כחצים / נישכירו הכידם מרס / ער
 אשר יבה עלזהם אידם / ויתפסן חיים נישפטן אותם / על רוב רעתם /
 וירבר אתם קשות / עת לרבר ועת להטות / מרוע אתם חלחמה
 תערבן / ורם נקי תטפבן / למה תתרהו / וידכם חלחל / הלה
 ידעתם / כי קטנ הרק אתם / בצנאים וחאוקים מירויכם / ומימי אב
 אבותיכם / ומימי דור גבלתה הרפתכם / ככתוב אחרי מי דור חלך
 ירחל אחרי פצעוש החר / ועדה השפמך אתכם יחר / הנה משחת
 מראיכם / וכיורדי בור דוגמת פנכם / מרוע לא יראתם לעלות על
 יובות ארס / לארע ולשפוך רם / אחת משל הקדמונ הדיות קופח
 ברהש / הדיות שחויכם ולבכם היום דע יחוש / ועדה השפמך אתכם
 כרף שופך / רם הארס בארס דמון ישפך / מהשבויהכם הרעה חל
 ראשכם תהפך / ובשביל דעתכם רחויכם ישפך / ואף יקום נקמתן
 יחם / ער שתבוא רעתם עלזהם / זה יהרע וזה ישחק / זה יחנק וזה
 ימק / ויקן לנה מחויבין / מכלל מביבין / והנה רבים ועבומים חזק

כמה וכמה נחמם ונבזק

וילאמר הניח אמונ ידעתי כי כן / כי הוא החלך ואנ הקיבן / וזה

בהר' ב

וְגַם בְּהַר בְּנֵי חִימִי בְּרֹאשִׁית / וְהָאֵל לְכַמֵּה הַשִּׁית / וַיִּשְׁתַּחֲוּ עַל־בֶּן לְמִלֵּךְ
בְּנִיזִין אֲדֻחֻתִּין / הֵנָּה הוּא מֶלֶךְ / וְהֵנָּה כְּאַחַר מִשְׁרֵתִין / וַיְהִי כְּשֶׁמֶנֶס
הַחֹרֶף אֵת דְּבִין / וַיִּשְׁמַח שְׂמִיחָה גְדוּלָּה / וַיִּשֶׁר שִׁירֵין / וְחִרְבֵּי שְׂדֵחֵתִין
הַרִים קוֹלֵן / וַיִּשָּׂא מִשְׁלֵן /

נֶאֱמַר הֹרֶף אֵת עַל־בֶּן / בְּהַמְרָה הַגְּדוּלָּה הַמְּלִיכָה בְּבֹר כְּפִין וּבְנִיזִין /
וְלֹא לֹא בִּי מֶלֶךְ מֶלֶךְ בִּי שֶׁתְּדַרְדֵּרִים וּבְשִׁיזִין / וְלִהְיוֹת מִכְּלֵךְ
אֲדֻחֻתִּין הַשֵּׁם הַמְּלִיכָה בְּהַמְרָה / וְלִהְיוֹת יֵאֱמָר לְהַמְרָה אֵת
עַשִׂיר וְלֹא אֲבִין / עַמְרֵת שֶׁ עַל־הָאֵל וּפְמָה לִי אֶפְרַיִם "

וַיִּשְׁתַּחֲוּ הַכֹּל בְּחִלְבּוֹתֵין / וְגַם הָיָה הַעֲדָה בְּהַמְרָה / וְהַדְּבָר עַל
לֵב שְׂמִיחָה / וְהַשֵּׁם שְׁלֹם בִּינְהֵם / וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֵיט אֵת דְּעִיזֵין

וַיִּלְלֵנוּ בְּשִׁירֵתֵינוּ / וַיִּהְיוּנוּ בְּחִלְבּוֹתֵינוּ / וַיִּהְיוּנוּ לִי מֶלֶךְ אֵת וּמִנְבִּיִם

מִשְׁלֵךְ / הַחַיִּים וְהַחַיִּים עַל־כֵּךְ / מִה מֶלֶךְ מִלְּכֻתֵינוּ / וְהִנֵּה נֶעֱמָן שִׁירֵךְ

עַל־כֵּן יִתְגַּבֵּר מִשְׁלֵךְ וַיִּזְרֶה אֲדֻחֻתִּין / בְּדִין אֵת בְּבֹאֵךְ / וּבְדִין אֵת

בְּאַחֵךְ / וַיִּדְרֹךְ כֹּל מִלְּכֻתֵינוּ / הַשִּׁית שְׁלֵחֵךְ הֵנָּה / לְמַעַן גְּדֻלָּתֵךְ

עַמְּנוּ חֶסֶד וְהַנִּיחָה / וְהַחֲרִי הוֹדִיעַ הַשִּׁית הֹרֶף אֵת כֹּל זֹאת / אֵין נֶבֶן

וְחֶסֶד כְּמֶלֶךְ בְּהַמְרָה וּבְחִלְבּוֹתֵינוּ / וַיִּלְךְ הָיָה אֲבֵל וְהַפְּנִי דָאֵשׁ / וַיִּמָּר

מִנְּחֵן יוֹתֵר מִלְּעֵנָה וְרוּשׁ / וַיִּבְרַכּוּ וַיִּלְבּוּ לְהַרְכֵּס לְשִׁלְטָנוֹ

וְהָיָה וְהֵנָּה חֶסֶד "

חידות חלבת שבה

ותבוא חלבת שבה לנמות את שלמה החלץ בחידות
 אחרי הכמים שחלבת שבה הביאה עמה ילדים זכרים ונקבות
 והביאה את כלם בגרי צמר / ואמרה לן ה' זה מהם זכרים
 וה' זה נקבות / וזה עשה שלמה כנה להביא קלות ואבואים וכן לכל
 החר והחר / מה הן עושים / הזכרים הן מקבלים בשולץ בגריהם ולא
 הן מתביישין / אבל הנקבות הן מתביישות להפוך שולץ בגריהן
 והן נושמות בחיך / מה הנמין נודעו הזכרים מהנקבות "
 ובעת שראתה ששמה זאת החכמה אהבה את שלמה דעה אהבה עזה
 ורצתה לשכב עמו / ובטביל שהיה לה שער אחר כנגד בית
 תורפה / ויא כנגד לבה / וכל מי שישכב עמה חייב יאלץ אותה
 שער וכנס בלבה וחת / מה עשה שלמה עשה בית אחר כל
 יוצאופיה מראה את הבוש / כדי לראות מה יש עליה / ואמר לה
 הכני ביאת התורה / כיון שנבנתה הייתה מוברת שהאמץ לריא.
 היה מים והכבה שולצה / ושלמה היה לחממה מן האמץ לריא והתורה
 והביט למעלה וראה אותה השער / חייב כנה לעשות דמך ומשה
 את כל גופה מאותו דמך ומשכו כל שערותיה וגם השער הדוא
 נטר ושכב עמה ולא נהיה לו שום נזק "
 אחרי הכמים שחלבת שבה הביאה עמה ילדים זכרים ונקבות
 והביאה את כלם בגרי צמר / ואמרה לן ה' זה מהם זכרים
 וה' זה נקבות / וזה עשה שלמה כנה להביא קלות ואבואים וכן לכל
 החר והחר / מה הן עושים / הזכרים הן מקבלים בשולץ בגריהם ולא
 הן מתביישין / אבל הנקבות הן מתביישות להפוך שולץ בגריהן
 והן נושמות בחיך / מה הנמין נודעו הזכרים מהנקבות "
 ובעת שראתה ששמה זאת החכמה אהבה את שלמה דעה אהבה עזה
 ורצתה לשכב עמו / ובטביל שהיה לה שער אחר כנגד בית
 תורפה / ויא כנגד לבה / וכל מי שישכב עמה חייב יאלץ אותה
 שער וכנס בלבה וחת / מה עשה שלמה עשה בית אחר כל
 יוצאופיה מראה את הבוש / כדי לראות מה יש עליה / ואמר לה
 הכני ביאת התורה / כיון שנבנתה הייתה מוברת שהאמץ לריא.
 היה מים והכבה שולצה / ושלמה היה לחממה מן האמץ לריא והתורה
 והביט למעלה וראה אותה השער / חייב כנה לעשות דמך ומשה
 את כל גופה מאותו דמך ומשכו כל שערותיה וגם השער הדוא
 נטר ושכב עמה ולא נהיה לו שום נזק "

לדעת אם מאה מעוברת זכר או נקבה / אם תקדים האשה בלבה

מלה הידועה לטהאליה היא מעוברת בזכר ואם לאו היא

מעוברת נקבה "

למקשה לגדר / כתוב על הכרס הרש שלא נשתמש אלו התיבות /

חום חוק חד"ש לבום " וישים הכרס על מבורה /

ומיד כשיכא חלק היקר ימיר הכרס חסם / פן יכאן חשד

ברוך ומנוסה /

ועוד חידות שהלך חלפת שבה את שלמה הנדה

חכם חר שבעה יובאים / ותשנה נכמים / ושנים מוצאים / ואחר

שניה " תתקן " שבעה יובאים / אלכך ימי נדה / תשנה

נכמים אלו יכתיב הכין / שנים מוצאים אלו דדי האשה / ואחר

לאתה זה התנך שמפרש חסדי אמו "

חוד שלשה בנ אדם הלבן ג' מילין / וישא להם לטאת שני נורות

יין / איך יטאו הנורות שכל אחד יטא הנור שני מילין "

חוד איזה חקוק בארץ שלא זרה עליו השמש כי אם פנים אחת כל

ימי עולם / ולתאר כן לא תזרה עליו השמש לעולם ועד /

זאת הארץ היא ים סוף בעת שברכע

חוד איזה אדם הוא שלא נולד ומת / זה אדם הדאטין / ואיזה אדם

שנולד ולא מת

שאלה ואלה חת / זה הלכה והגבא אל "

חוד איזה אדם שחית ואלה נקבב לה הסכיה ואלה התלגה ואלה סמחה

החרים / זה השתו של לוס / שנה ותרתי נביב חלה "

חוד איזה עץ הוא שאינר נסנוע לה בשמים ואלה בארץ והוא מדרג

פירות / זה הוא חסדה אהרן שמואלה פרה ניכף כף "

חוד איזה אדם שנולד שני פעמים וחת פנים אהרן " זהו יונה עה "

נבחרו ההירות

ועוד היתה מלחמה בין דיין והמים "

האזען עמים את רוב האים נכים / בלב רב זה את זה מנאזים /

התעשקו ברבבים בקופים / וכשענה דין בעלי האים "

היין פתח כהן / שר על המוסקים אהרן הוא / גורם ברוב לעבדו /

הוראים אורי בשמי / גיל יין כי חרתי חכל / יוי יריב עמרי

ימים קול / קן בעורני מתון באשכול / אכפי ראשית בבורי כל /

בברכתי נפטרם / כל המוסקים האחרים "

שדחק המים ולעב ברבבין / ויה תעשה אהרן בבה השכב / והם

מים לה יריד הרוב קהר / ויה תבא ברבבין רב לך רב "

לכל בריה קט חיים אהרן / כל רב דמי היוחס תלני בנן / גם לעפנים

ולמחיים / ולכל קרב ופרחים "

השני דיין

השלב היין ואמר בהיותו / מה תבדיל לטון כי חיותו / בוא

ואתם משק? לבהמות / אין לכם לא היה ולא רוממות

נשפכים על עפר ואדמות / ואני בשלחן חלבים / בי

יכר הנמכים / ואם איני בעבודה / ההבילה נתפררה

עצרה חיים לא תשוב בחנות לך יין הנחה / למחיים ירוך כל שני

וכח / בי יסרה נאלה וכל טרוא / ולמה תתפאר לנ

לחיות / אתה רק בשנים / ומשלה יורנים / ואנחנו חיותו

עולם / נשאל נהרות קולם /

אמר היין בפרוע די לבם / אם אתפאר חיים עלנכם / כי תוציאו

עתק מנכם / היעצכם כלן רבירים / אין לך דין ורבים

עמכם / ולמה תרצו אל כלכם / היה מרעם שלהי / את מי רציתי

אתם שופכי דמים / הורג יורדי ימים /

פתח דמים בין בהרין הפן / מי הוא היפה / שיש לך פצע או חכה

בגופו / וכל לך בשכרות כלביא למרחו / הלא כל חכית

ומבצות / לבאים אל ביתך בהקירות / הלא אתה גורם רע העבדות

רע אתה ורע תהיה לרורות / לבן יין חיוס שבר להבדל אל האמר

אין לך בושת פנים / הלא נאמרת לכהנים /

וידרך אף היין ויאמר רען לבם / ושהלן מעם קננים / והם יצדו לבם

מה חושבים

עָלְנוּ הַיּוֹם וְהַמָּחָר / בֵּין חֶפֶס הָרֹם / יין מִבֶּן לִמְחָה בְּגִדֵּי / הַלֵּל הָתֵר

ידעת ושמועת, כי את לבן הכשלת, לא ובדרך מעשיך היי.

חמה, וכן כבד מאמץ, כי דביר טעם, להחליל ולחזק, לה

פמאל תורה

ענה דין ואמר על הדברים , איך קצין ואיך הוצר בדברים , איך

שנה בכל שנה ואירים / שבת וכל הימים בי נזכרים /

אני כתר לברכות / ואהרי הם נמשכות / אני גדול בחקותי /

והבדל מרוב לשונות.

עבדך משה

חדושים של ר' גרשום המוהל ז"ל

וְעַתָּה כִּכְתּוּב הַרוּשִׁים מֵעַתָּה בְּמִלְכָּה שְׂבָאוֹ וּבְחֹלְכָן עֵי' אֶבְרָהָם

המנהל ע"ל והדושים שבאו על ידי יד. החדים כדי שילמדו

יזקם הרורוק הבחיה //

פזעם אחת עשרה ד' גרסום חילתה טובה וכשרה וגם דבריעה עשרה

כהלכותה ושתרכה הילך בתוך שבעה ימים / ואחר כך ימים

לשם שיתחברו כל אלה ויחברו להם ויחברו להם ויחברו להם

הכנה והצלר

الحمد لله
الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا
هدى الله لنا
ولا لولا
هدى الله لنا
ولا لولا
هدى الله لنا

הכאב והאכזר והנבואה היה יוכמה את כל העמרה / והיה קבור שמו
שמוחות כשיעור לביאת הנקובים נכמתה העמרה // ולמה את העמ
שניה והלביש את החילתה מהנקובות שנית ברוקן ובכער גדול
ער העמרה // והער העור למהורין כבתחילתה בקושי גדול ורחוק
הרוקן יראה למה הרבה והנבואה / והא"כ שם זיפה מעורבת
בשמן על הנקובים ועל האבר ה' ימים עד ששכב הנפוח ונתרפאת
החילתה בפעם השנית // ויהי למקם שבעה ימים אחרים הור הנפוח
למיות על החילתה כבתחילתה וכמועט שמתם פה החמה לחדור
מהנפוחה ובקושי גדול היה מאתן העמרה // אחר ר' גרשום החול
מכאן ואילך אינו יורע מה לעשות / אבל מרב בעיני מלך יומי
עוד לתת כער לילך // והלבו והראו את הילך לאומנים הקרים
ואחרו לחול אותן שנית / שנה ר' גרשום הלך ידעתם גם חיותם
בעיניהם העמרה מחולתה והחילתה טובה וכשרה / ואין זאת חלה
מחיות הולך שאיכר לן והוא רודף להורקא שמוה הומר אחר שטקער
מביבות העמרה / והלילה לבס מעשות זאת לחול אותן פנים
שנית // אבל שחמן לעכר זאת עשן ותחין את הילך ואלו תבטל
בו פן מחיתוהו ומחיתו לן אולי יש תקוה להחיותו / אם תראה שחולת
העמרה הנה מה מרב / ואם לא אף תחולתו אותן שנית / וישחמקו ה'

י"ח
פ"ח

רבין ויעשו כן / ולקח דזיבא שבת והשמן ושם על המילה שרה
 מיום בלא קדושים כי ירע היה שלא היה כדור לנקותים ונתן
 דבוק כושם ובין תרפא דבוק ומיום ליום התחילה העשרה
 להגלות מושם כושם / ובתוך הז' שנה היתה המילה יפה וכשרה
 וזה היה ירע כי חסד המהלך מוחא אירע זה לילך / אבל מתוך
 מברא הבין שנתשר הוא אחר מהמכורסנים קביב העשרה והחמשים
 ים קבנה ומהימיה דאביי שהיתה אחרת עליון / ואמר האי יבוק
 ולתליה הלך ליה / בלית' דלית ליה שיפתא ורבקה לעשרה מיתה
 המוסר לעילא / לפי שהוסר נחשכין מכה למילה /
 יצא בא משה לרי / אבל זה היה הרוש / בלתי מוחל דבר
 הנה והיה נראה כמו שמהלך בשעה הזאת ממך ללדתו /
 ועדיין להעלות המילה דרונה כמו דם והראו לה את העשר ביום לידתו
 והלך ב' ואמר שלא נבחרה העולה עדיין ועל פ' היתה העולה
 ארומה וברך את המילה ומלא שהיה ערל במוח / מיד לקח חפץ
 חלב כון דרך המכה את הקרב ומבל אורן בשמן צית ושם אותו
 על ראש הניד / והיה לו פאה גדול / ויהי ביום השמיני נתקשר
 העור ומל אותו כראוי ובקושי גדול כי היתה העולה קטנה
 ועשה לזה כאשר עשה לראשון / ואחר זה ראה שכל לידו דומה

לזה

לזאת החילת והיה קבור שם. כמדרך לחולתו, אמר ד' גרשום החולת
בוראי זאת היא ערלתו בבגדו ועלל בחורו הוא, הלך החולת והתקן
אותו בשר והלך עשה פריעה בראיו ומחצה ברביון //

עורר הרוש זה אינו לר' גרשום החולת על כשחל את בגדו יעקב
בשנת תתקע"ה כשהיה בוכה לעשות פריעה ולא היה יכול
לקרוע את העור עד שקה האיצטנול והתקן את העור ועשה פריעה
בראיו, והיה לו קפץ אם נגע את פה האמה שהיה מלכב הפריעה
והוא לא ראה ולא שמע ברבר הזה עוד " ע"כ כתב אבות

משולב פעם אחת התלמד האי יגוקה והל החילת ביום הכפורים—
ומל אבות לפני ארון הקודש והיה יוסף חסונן ולבב הסודות
עכב אבות ולא היה יכול לראות כפי הזקק " וכשהתהל להתקן
מחשבה הערלתו בידו מלחמה מן הצד ולא דקדק בידו להתקן מיון
לכפוכן, ועדיין לא היה בקי כל כך והתקן את כל העור שלחמה
לצד וקצת מן העור של הפימ וכחשטט שמהלן הביצים, וגם האבר
היה קטן מאד, ואחר לבויה אהת שתשרוף התיכת בגד יסן ובלני
והתיכת אהת קטנה מן הבגד ששפך עליו מים החילתו ומאכזות
מיוק ועשה אפר, ולקה מן האפר ופזר על המוכה פעמים ושלש
בלא כחיצה ולא עתור דרס " ויהי לעת ערב באה אשה ולקהה

מחשטט אפר

מעט מן האפר וערכה אחר עש חלבון ביצה וגם לקחה שגרות
 מוקדש עדות האש וכתבה אותו על המכה עם האפר ששטה ואז
 עמר הדם " ואח"כ עשה לו רפואה אחרת במורה גדולה בכל אותו
 הילכה הראשונה ולא נגע לחיילי כלל כי היה ירא פני יצא הדם ' מ
 הן החליפו הבגדים הלאים והחליבו לבנים מן הילך " ויהי מוקדשת
 עשה לו שחן ביצים ונתן על החיילי ועל המכה הרבעה פעמים
 ביום ככה עשה ג' ימים ולא הועיל " אח"כ הלך לדופה בני וקנה
 מומה רמיה שחשידין על הפכעלים והיה מרבה הרמיה על מעט
 פסחן ומשימן על החיילי 4 פעמים ביום וגם בלילה עד שברכה
 ובכל צדן שהיה משיים שחן ביצים על החיילי לא היה רוקח אותו
 בג' ימים הראשונים לעבורו / ואחר כן היה רוקח אותו בכל שני ימים
 פעם אחת מוכנה הולכת הער וברכה בעשרה ימים / ויהי הער
 ונתן שבתות והוראות לחילך מלכי החלבים הקצה שעשה לו גם
 והפיל את הער ממות ומגע אותו מבוא ברמים בזכות מזכרת
 החיילי שהיה מוכן השובה ומעולה / ומן היום ההוא והלאה
 התחיל להתקן מן הכר מתוך לכפון
 כרי שלם יבוא למכנה

במקרה להעמיד את הדם

בכל הילך

מאליט
עמ מרנח

במקום פרי להעמיד הדם

בכל הלך הענינים מעמידים דם חמילה " שורפים בגד בל

ומעמך מן הגבר שיפה עליון חזק חמילה ונאמר שיהיה /
עושים הפך דין ונאמנים על חמילה ונאמור דם / והם לה יועיל
זה לוקחים שער הנשים הכוחות בחזקתם שער האב ונתן על
החמילה עם הפך הנאמר ונאמור דם / והם לה יועיל זה קנה
המעמך פסח וישרה אותו בהלבון ביצה ויפזר עליו מן האפר
על חמילה והחכ ישים הפסח ונאמור דם בל מכה וזה ברך
ומנחה כהן כחבתי למעלה " שור דהר / קנה לבד שקורין
בלה היבולן שרובין עליון ושורף אותו נאמר חזק ונאמר על
חמילה ונאמור דם / ע"א / קנה עשב הנקרא בל נאמר דם
העמון של ביצה ונאמר עליון ונאמור דם / ע"א קנה דם של
הזיר הם ושים על בטן הנער ונאמור דם " ע"א " קנה עשב
הדול על גב הבתים והפך העלה למטה ע"א חמילה ונאמור
דם " ע"א זה נאמר כחבולת ושורף אותו לאמר ונאמר על
חמילה ונאמור דם " ע"א קנה מן דם וכתוב בחזקתן הלך השמות
הנפילה בורעם " ע"א להעמיד דם הנחירים קנה כנעה של
לבי ונאמר אותו בהכבד קמן של יר יחין ונאמור דם " ע"א
הושכן שני שערות בגובה הכהן ונאמור דם " ע"א להעמיד

מאליט
עמ מרנח

דם הינחה

וס היוצא בחובת הצדיק " פעם אחר דהר ד' גרסום המורה על
 גער קמן שחקך גרב את מוכהו וקרב הציר הסמוך לאופן ולא
 יכלו להעמיד דם בכוח ענינם עד שבה איש אחר ביום שגם
 וסרף בדל באש הם נחת הברזל על הציר ועמד דם / אבל
 מחילה לה יועיל והוא מוכנה לעשותה " ע"ה להעמיד דם "

זה ימן דם וכתוב במזכהו זה השם

בקהם והוא שם של ש"י

באת ב"ש

וזאת הדיוט דרש אותה בהור אחר לשני תחומי

שכולהו להבין ביום שבעשן תמימים ברייתא

דכבז אלגנדר

הג' בג' של ד' יהודה הנשיא הומר בשמחה הברהם הבינו ע"ה

ביום השלישי היה לו כהב גדול עד מאד " מה עשה הקב"ה

קרב הור אחר מתוך מהם והרתיק היום בינמן של רשעים / ויצא

מברהם וישב לו פתח האהל שנה" והוא יושב פתח האהל כהור

היום " אמר ד' דודא בר הנימא אוקר היום יום שלישי לביילתו היה

מטבה הקב"ה לשחול את שלום אברהם אשתו א"כ " אמר הקב"ה

לחלל אכז השחת בואו באר כוהה של חילתה עד שלח חלל אברהם

היה נופל

היה נאפל על פניו והלך הייתי מרבה שמונה שנה ויפול הברכה
על פניו הרבה וירבה אתר להם ובעת שנהולל הוא יושב והם
עומד שנה נדה הלמן ה' בהילנות מרובה ובר' ובתיב והנה שלשה
הנשים ובר' ויפול הברכה על פניו " ה" פנהם בשכר זה אומר
עני פעמים נפל על פניו כנגד זה נמלה מילתו נאבדן שנה
פעמים אהרן במכרים ובה חושה ונולד את בני ישראל / ואחר ביער
ובה יושב ונולד הורם "

מדרש תנחומא כיון שגילה הקדש לאברהם הבינו שנה
היה יושב שנה' והוא יושב פתח ההולל
ובר' קם אברהם לעמוד מפת השכינה אומר הקדש הול' כמלך
שנה' ראוס ה' להרונ' שב לעיניו " אל' ופי כן הוא דרך הר'
שנה' יושב ואחר עומד / אומר לו הקדש אהרן זקן בן צ"ט שנה
השיב לו הקדש אברהם בשביל שנה' עומד ואחר יושב / הי"ך ש'
שעתידין בנך לשלש הן הרבה שנים להיותם יושבים בבתי כנסת
ובבתי מדרשות והם עומד ביניהם שנה' אהים נאב בעד אל'
מסכת נדרים ר' חאיר אומר בר' נלך מוכר ימלך מכל המוכר
לפי שכל המוכר שנה' אברהם הנה' לה נהרה
תמים עד שנה' נאבן שנה' התהלך לפניו והיה תמים "

ר' חאיר אומר

וְחֵי הַחַיִּים הַגְּדוֹלָה מִיֵּלֶד לִפְנֵי הַמָּקוֹם שֶׁהֵן לָךְ כְּרִיךְ מְחֹר
כְּהַבְרָה אֲשֶׁר בְּעוֹלָם וְלֹא נִקְרָא תַחֲמִים אֵלֶּה הֵם הַמִּילָה שֶׁהִיא
הַתְּלִיךְ לִפְנֵי וְהִיא תַחֲמִים "

בְּרִייתָה דָּר' אֲלֵימָר פֶּרֶק ט"ל בֵּה נִרְאֶה גְּדוֹלַת הַמִּילָה בַשָּׁעַת
הַמִּפְתָּח שֶׁל יַעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה לִבְנֵי לְיוֹמָם וְהַחֹד לֵן
בֶּן הַשְּׁבַע לִי שֶׁהִיא תַעֲלֶה אוֹתִי לְהֵרֵךְ כִּסֵּן וְהַקְּבָרִים בְּקִבּוּרֵי
הַבּוֹתִי בְּחֹמֶרֶת הַחֹכְמָה " וְהֵן הַחֲשׂוֹנִים נִשְׁבָּעִים בְּבִרְיַת מִילָה
עַד שֶׁתֵּנֶה תּוֹרָה לְחֹמֶרֶת דִּשְׁמָה שֶׁאֵל וַיֵּאמֶר הַבְּרָה אֵל עֲבָדָיו וְהָן
בִּיתָן וְגו' וּפְתִיב וְהַשְׁבִּיעַךְ בֵּה אֲלֵהִי הַשְּׁמִים וְגו' וְנִשְׁבָּע לֵן אֲלֵמָר
עֲבָדָיו וְשֹׁמֵר וְגו' " וְכֵן גַּם יַעֲקֹב לְיוֹמָם שֶׁאֵל וַיֵּאמֶר הַשְּׁבַע לִי
וְנִשְׁבָּע לֵן וְנִשְׁמַךְ שֹׁמֵר וְגו' " וְהֵן בֵּה בְּרִייתָה דָּר' אֲלֵמָר "

בֵּה וְהֵן כֹּחַ הַבִּיבָה הַמִּילָה בְּעֵינֵי הַמָּקוֹם / וְהֵן שֶׁהִיא מְחֹמֶר מִשְׁמַר
יֵן הַחֲבָרִים נִקְרָא בַעַל מוֹם " וּבְכֵן הֵם הַקְּבָה לְהַבְרָה אֲשֶׁר עַד עַתָּה
לֵה הֵייתָ תַחֲמִים וּבְשִׁמּוֹלֵת הֵת בַּשָּׁר עַל־הֵךְ מַעֲלֵךְ הֵייתָ תַחֲמִים "
וְהֵן שֶׁהַמִּילָה הִיא מוֹם גְּדוֹלָה לְהֵרֵךְ יוֹתֵר מִכָּל הַמּוֹמִים עַד שֶׁיַּעֲבֹדָהּ
בְּהִיזְמִינָה " " אֲחֵר ר' יוֹנָה " וְהֵן לֵה כְּמֹלֶת מִפְּנֵי
שֶׁכֵּל הַמִּילָה שֶׁהִיא אֲכֹלָה מִהֵם הֵן מַעֲלֵךְ מִהֵם הַמִּמּוֹלֵת / אֲבָל
הַתְּלִיךְ הֵן הֵם מַעֲלֵךְ מִחֻמָּה כְּלוֹם כִּי אֵם עֹקֶצֶת בְּלִבָּהּ הַעֲבָר

הענין מחנה ויתבטל המוס " כך אמר הקד"ה להבדיל אבינו ע"ה
אין בין פסולת כי אם הערלה בלבד העבר היתה מעלתך ויתבטל
המוס שבך שנה' התהלך לפני והיה תמים ואתנה בריתי ביני
ובינך " " אמר ר' לני דאטל למערוטא שאמר עבדו
עברה לפניו ונתכבדו פניה / אמר שמה מלא בי מוס ודבר
פסולת לא כבינוטא של אכבה קטנה גדולה היא קיימעה העבר
היתה ויתבטל המוס שבך " כך אמר הקד"ה להבדיל א"ה אין בין
דבר פסולת כי אם עדותך בלבד / העבר היתה מעלתך ויתבטל
המוס אשר בין והתהלך לפני והיה תמים וד' / והערלה היא חרפה
לישראל שנאמר ויאמרו אליהם לא נכלל לעשות את הדבר הזה
לית את אחותינו לאיש אשר לו עדלה כי הרפה היא לנו / והערלה
היא טומאה על כל טומאה שנא' כי לא יומיק לבא בין עור עדל וטומאה
והפודש מן העדלה כפודש מן הקצר לפיכך כל עדל לא יבא וכל
יגע בקודש שנא' כל עדל לא יאכל קודש " וכן חזקנו במנהג שדי
מוציא לשמשון בן שלם ישא מובדות הערלה שנאמר אל תקח לך
מובדות הערלה

מסכת נדרים ר' אלעזר בן עזריה אומר מאוסה היא הערלה
שנאמר בה הערלה שנא' כי כל הדנים בערלה וד'

הנ"ל ר' יהושע

תבנה ר' יהושע בן קריה אומר גדולה מילה לפני המקדש שכל
 הדבוקות שעשה משה רבנו לא עמדה עליו בשעה שנתרשטל מן
 המילה / וכן אחר משה אומר ואכל לרחק מכנה היא דבוקה ויהי
 ביום השלישי בהיותם בואבים / מלמד שכל הק' ימים הנגזר הוא
 בהזקת מכנה / ואמר משה הם אומל' ואעלה ק' ימים הקב' אחר ל
 לך טוב מצרימה והוצא את בני ישראל מארץ מצרים / ומכאן מה
 נגזר משה / חפץ שנתעסק בחולין בתחלה טעם ויהי בדרך בחולין
 וכו' / ושמעאל אומר גדולה מילה ואביבה שילך בריכות
 נכדתו עליה ככתוב בפרשת מילה מן ויהי אברהם בן ח' שנה
 עד מקו כל הפעולה / והוא יק' בריכות נכדתו כנגד יק' מרות
 שתורה נדרשת בהם לפי ששקולה המילה כנגד כל התורה /
 ו אומר גדולה מילה שקולה כנגד כל המצוות שבתורה שנאמר
 הנה דם הברית אשר ברית ה' עמכם על כל הדברים האלה /
 וא גדולה מילה שקולה כנגד כל המצוות שנא' כי על פי הדברים
 האלה ברית אהרן בביתו ואת כל ישראל / וברית במצרים תרית
 לפיכך כל העוסק במצוות מילה והעם הנקבצים שמה בעת המילה
 דבר פאיל' קיימן כל התורה ותרית כחטן ברית / ואר דחמך זו היא
 מילה עצמה / הרי תרית חפץ שהיא הביבה כל כך שהכל ששים בה
 ובטא דם ערום

ובשאר ערוס המר כופל המזלות הוא מן המילה " ועל האר דור הע"ה
 משה והנחם שירה ונרש בשוהר טוב ובחמדת משה " "
 בשעה שבגמ דור הע"ה לבית המרחץ וראה עצמו ערוס היום הן
 לי שאל ערוס מכל המזלות והיה דותעבב מאד / כיון שמתכל
 במילה שבבשרו נתיטבה דעתו עליון ושמח שמה גדולה עד
 מאד " ואחר שיצא מן המרחץ פתח ואמר שירה וזה שאמר למנה
 על השמינית " זר מילה שנתה בשמיני " ועל כן נהגו העם
 לעשות משה ושמחה ויום טוב ומוחבבין את המילה יותר מכל
 המצות לפי שהמילה תרצה על האדם מה שהן כן בשאר המצות
 נופע שהטובה היא וקולה כנגד כל המצות שבתורה "
מדרש מביא לידן " ד' יומי הגלגל אומר גדולה מילה שדוה
 את השבת שהיה המורה שהיבין עלנה
 כרת / וא"ל ששבת שקולה כנגד כל המצות / ונראה ששבת
 לפני המילה משום קביעתה ומילה " חמדת פסחים " הלכות
 פסח ג' מ' מילה חמורה " ד' יומין אומר היו לפני שתי מצות
 מוצות פסח ומצות מילה יקדים " האדם יעמק בתחלה במצות מילה
 ואח"כ יעמק בפסח שאומר ומלכה אותו אז יאכל בן / וכבוד כל
 עבד לא יאכל בן / וזה נתיי / בפסח שנה תורה אחת יהיה לכה

להזדה

להוציא ולעבד ה' בעבדכם " כ' אל יעזב ה' את ישראל מלכות מלכה
 לפני ה' שבעות המילה העולם עומד / שאל מלך כן שבה
 קרבן של אברהם אלה / כיכר נתנו כפסס על המילה ומוקיימין
 אותה בכל יום תמיד / ואם לא היתה המילה בעולם לא היה בורא
 את העולם " שאל מר כה אמר ה' אם לא בריתי יונקם ולילה הקנות
 שמים וארץ לא שמי / ואין ברית האנוש כהן לא ברית מילה
 שכל ישראל עומקין בה וזהו הברית שנתן בן ביטנר ביום ובלילה
 וכל ישראל עומקין בה " נזר מילה שאל בה והיתה בריתי בבשרכם
 לברית עולם / מה הן הקות שמים וארץ בה דוד ופרעה מה הלל
 את שם ה' לה לפי שהוא כולל את האחרים ופתיב ויעמידם
~~לעולם~~ לעבד לעולם הן נתן ולא יעבד / ואין הן האנוש
 כהן לא מילה שאל ויעמידה לעבד להק לישאל ברית עולם /
 יוכחן מלכוד שהפילן שמים וארץ אין מוקיימין לא בשרות ישראל
 מוקיימים ברית בבשרם " אשריכם ישראל בעי אברהם יצחק
 ויעקב שכל יום ויום הם מוקיימים מכות מילה שבעות המילה
 העולם עומד / ובמזנה זו אופים בני ישראל ויש להם חלק
 לעולם הבא "

מוקיימין היכי דינו פרוש הותכן הערלה באימתי " כיכר ביום

השמיני

השמיני כשחזרתי את העיר למול הים שיתחיל המול
למול כריך למעלה המילה שיעמוד ~~בכיון~~ בכיון ממוכס
זה לעד ויתעברו ביהר כדי שלה ישמח העיר בין ירכין ויבא
לדי קבנה ו ופריך כחן כן שיהיה שני שוקין בשתי ידיו כדי
שלה יבעט העיר בדגל ותרקל המילה וימתכן על ידו
כח הילך ו ועוד כריך שיעבד את הקטן מלחמה וכחן אל מול
כח המול כחך הור כי טוב לו דאור ו המול כריך למעלה
את האבר ולמען הורן הורם שיתחיל למול ו ואם ידעו את הילך
כריך שיקדון הורן היטב מלחמה ויתחיל החיים ו ואחר שיטב
הבי העיר הן אחר על הכמה יתפוש המול האבר הילך ויחשמו
הורן עד שיתקשה האבר ויכח הורן מן הבשר הורן ו זה הדבר
מועיל כדי להבחין בין הבשר ובין העור ו ואחכ יתפוש העור
בין ^{האח} שלש אצבעותיו ו ובירא השנית יתפוש את העור ברהש
אצבעותיו ויבהין ויכיר היטב היזה הוא העור והיזה הוא האבר והבשר
ויסזין עור העלה בחזק ויכרות את עור העלה ו וכן ~~העור~~ כחן
חך כ' יעקב הורן והזדירנו כמה פעמים שלה ישמח העור
יורן הורם שיכרות העלה ו ובעת שיחיש הילך הכאב חך יחך
האבר מעכחן ו לפני המול האומן יהיה נזהר הרבה שלה יעזוב וישמח
את העלה

את הערלה קורס שיבמור לברות ולה יבה דילך לזרי מבנה
 וההכ יקה המולד את המבין בירן דימנית ויברות הערלה בבית אהר
 ממון לכפול כל מהר בעסקת הש"ת ובזכות שלוש הדבות
 ובשיברות ישתמור מהר ויזהר שלמה יחקוק ולה יפגע מחקום אחר
 בנים הו במה שלמטה חמון " וגב יזהר שלמה יברות חלמעה
 למטה כרי שלמה יהיה מבנה ויהיה ברות שכבה ויפג שימור
 דבר מיר המולד במקום כריתתו " ובשיברות יזהר מהר שיהיה
 כריתת בשוק מכל הכרדים ולה תהיה כריתת מוכר החר כי כריתת
 יוכר החר מוסק ומטהיר התיפת עור מערלה בלר החר ויהיה
 נחול המר או יתר " ואם יאדע חזקן ותשמור הערלה קורס
 שיבמור לברות יזרז ויתפוש העור במהרה פעם שנת נחול
 ממון אכל הכפול ואל יקר לבבו בזה המעשה ואכסר שיהיה
 הנכרת במקום פריעה

פריעה היכי דמי פורעין קריעת עור שני והוא מבנה דהא
 הבר תחת העור " וזה הוא מעשה הפריעה " אחר
 שיברות את העור ימהר ויעצוב מירן הערלה והמבין אל תוך כל
 שיש בו חול או הכר לעבר הכתוב ושמתי זרעך כחול הים ויתפוש
 בירן את האבר קורס שיבמה ה"ה דהא את הנקב ויתפוש אותו היטב
 עד שיחל הכפול

לפי שכל
 פריעה

עד שיבין הכלל החדש לפרשתו בתוך הקרב ויהיה ויתפוש בידו
השנית את הקרב ויחושך אותו העור הלבן בחשט ויקדשנו בלחמנו
בזריזות ובמהרה עד שתקבלה העמדה הזו רובה וזהו הקדש פרישה
כאשר יאמר יהושע ע"ה בשבועם לארץ ישראל ויחזקנו חזקת פרישה
שבה ליהושע בבריתו דר' אליעזר / כשיבא ישראל ממצרים
חלן כל העם חקטן ועד גדול שנה כי מולנס היו כל העם היוצאים
ממצרים / והמולנס בדרך לא חלן ממורה הדרך ומפנה המבנות /
כדכתיב וכל העם היוצאים במדבר בדרך לא חלן " ר' ישמעאל
אומר ופי' מולנס היו כששמועו קולו של הקדש בהר סיני / ואומר חת
ה' מולנס היו לא שאלו היו מולנס בתקוה כי היו כורתיים את הערלה
ולא היו כורעין את המילה " ואמרו בחתנית חלן ולפי פירוש פאלי
לא חלן כלל / לפי אשר הכתוב לא חלן / וכטבא לארץ אשר הקדש
אי אתה יודע הם ישראל מולנס בתקוה וכדכתיב או לא " לפי אשר ויחול
אותם פנים שנית / מאי שנית זו פרישת המילה / וכתיב ויעש לן
יהושע הרבות כוריים וחלן ופרש אותם " ואמר שחלן יהושע את העם
אמר את כל הערלות אל מקום אחד עד שיעשה אותו מקום כחבילה
שנאמר ויחלן את בני ישראל אל גבעת הערלות " והיו ישראל לוקחים
הערלה ומנחמים ומבקשים אותה בעפר במדבר " וכטבא בלעם דרש

ראה את חתנית

יחד את כל המדבר והנה הוא חלף מערלתם של ישראל " אחרי כן יוכל
 לעמוד כנגד זה המילך הזה שיהיה חכמה בעפר שנהמר חיי חנה
 עפר יעקב " ר"ה לפי שמואל. שכל בעפר שנה' והיה זכר כעפר
 היה, לפי נותנים הערלה בעפר הארץ או בקול " ומכאן ברור
 המונח שהקדמונים היו נקראים את הערלה, ואת הדם היו נותנים
 בכל שיש בו דם ושופכים אותו בעפר " ודבור שהיו יוצאים מבית
 הכנסת היו נמלכין ידיהם ופניהם כדי לקבץ את המזבוח "

ואחרי כן הנה שעשה פריעה בענין אחר והיה תופש את האבר
 בידו ומחפץ העור לזהור כל קריעה " ואם כשראית זה
 יודע לא ישר בעיניו הפריעה ושעתי בפניו שיכול לבא הילך
 בקלות גדול ויהיה כרות שפכה בפרידת הכפרן כי העור הינו
 נכרך ומקום קבוצו לא בקושי גדול ובדום שיפה דם הרבה " ויש
 בעמים שלא יכול להפוך את העור עד העמדה " לפי אינה ראוי
 זאת הפריעה חכמה מעמים ואינה טובה " אבל פריעתו היה כשרה
 והפנה עד מאד " כי אין לשון פריעה לא לשון חלץ פני קריעה כחן
 שנהמר גדל פניו שער ראשו " ופניו את דם האשה " ופניו לא יטעו
 וראשו יהיה פרום " ובכל מקום רומד הפריעה לקריעה
 "כאן יוכן ע"י שחמה חפזת ר"ל חפזת " והב' בענין קריעה נהר
 שיחה נחלה

הרבה מאד / ויהי כאשר ראו הקהל וכו' לא נעשה דברינה
 כלבה קראו להומן החר ועשה פביעה כדן והלכ עמר הדס
 ולא לבשון הנקובים למילה עד למחרתו ולא הזיק למעז כלום ויהי "
 מצאצא חי רמי פרוש המנהל מהנייב לעשות מציפה החר
 הפריעה מיר מבעמ האבר לתוך פיו ומאז הדס בכל
 כהן משום שהדס נקדש בפי החמה ומכנה גדולה היה אם הינו
 עשה מציפה ברהמור בפדקי כ' הלכעזר המור כ' פנה הומנה בלא
 מציפה מעבריה ליה משום דדס נקדש בין החמה והוא מכנה לפיכך
 אף בשבת נמי שרי ואעפ"י שעושה חבורה בשבת מוכח שהין דדס
 יוכה מחקוס חבורו לא על ידי מציפה הפילן הכי פשיטא מרתקת
 מהללן עליהן את השבת / מהו דתימא דס מפקד פקיד וכביתן
 בכלי דמי ובמציפה¹⁵ הין עושין חבורה והין פלן היסור תורה ושנס
 הכי שרי ולא משום מכנתא חקל את המילה חבורי מחבר
 ובשחור יוכה על מציפה עושה חבורה והפילן הכי בשבת שרי משום
 מכנתא ודומיא דהספלטת ובמון ורחיצה דכי לא עבד הוי מכנתא
 דכי נמי כי לא מאז הוי מכנה הילכך הומנה בהול מעברין ליה
 ובשבת נמי שרי וכן הלכה " והארי המציפה גומע בדיעה מן
 היין עם דדס שבפין ודומיה וזורק מפיו את שניהם היין והדס על

המילה

המילה כי הרי שמוחזר הדבארה / ויש אומרים שמוכרים שני פעמים

כחן שבארה

וכוונתו המלכה ובחון / פירוש המלכה היא תחבולה // דהא שנים

היו עושים הדבבה חלקים חלב או שמן תרנגול שאין

חלבה וחלב חזר שנה או זפת היוצא מן העץ מעורב בזה ומחזר

ומחזרין אותו על המלכה של גזר ונותנים על המילה ואף בשבת

שני ובחון שוקו דה היטב ומפזר מן העפר על המילה והוא מרוב

להעביר את הדם ואין מכהב ודומה בשביל בחון // ואם לך

שוקו מערב שבת לועם בשמן בשבת ונותן עליו כל מה ראשו

לשנות משמן // וביום טוב שוקו כדרכו ונותן עליו / ואם לך

מקף יין ושמן נותן זה לברו וזה לבחן בשבת // וביום טוב מור

מורכב / וכך היתה רפואתן של הדרמונים / בתהילה היו נותנין

על המילה בחון כדי להעביר הדם ואח"כ היו מערבין השמן והיין

בכלי ומורפין יחד והיו נותנים על המילה / כן היו עושים ביום

ראשון // עוד היו נותנין עליו המלכה בכל יום ויום עד שיתרפא

אבל אטמא לא נעשה כן / ורפואתינו היא עתה בעל הדבבה בזה

והוא שאחר הפגיעה זורק המורה יין מפור על המילה במקום—

בחון ולא יותר ואין מורפין יין ושמן כי אם דה שמן בלבד נותנים

על המילה

על חילת בבל יום חור , והין עושין הקללת אחרת ומלבישין
 ממדמונים קרובים באמצע עשין יובבדים בלס עדותם וקטנם
 וקרב שיעשה במדמונים כדרך שיהיה פון דר דן כפ מיה שיוכל
 להכניס בו דאש דהחך כד שיהיה דאש ופ העשרה מבהא
 ואין דאש קרר לבישת המדמונים הקרב בתחילת לוקה שנים
 ממדמונים קרובים קרב דר יקטן ומובל דותן בשמן זית ומלביש
 דר חילת בעשרה , ודנתן על דתן עוד ממדמונים אחר עדות שיהיה
 קרב מכול בשמן , וזה המדמונים יהיה כותב על דבשר דיוא מדיקבוס
 שלח יממח מן הדברים , ועוד מומכין על דל התכנות בדברים קטנם
 כפמ יר , וזה יהיה שחיה למדמונים הקרובים כד שלח יכאן -
 חוקחוס , גם שחיה למדמונים שלח יתקלל ויתלכלכ מן השמן
 יהם , ואחר שיהיה המנהל מהפגולה כדרך שידחק ויקטור דר
 הנער משה יריבין דה ביהר כ שלח יכאן ויתקלל דתל בנהליו
 ויבית המדמונים הקרובים מן חילת כה דא מכה גדולה לילך
 ואלך הלכות חילת לבב שבת , ומשנה דא במעבר
 בפר ד אלעזר חילת , חילת בשבת אין עושין לה הלך
 לבתחילת , הא דיעבר שפיר דמי , פירוש אס טבה וכלא עאד קרובים
 וטבה למדמונים מערב שבת , אין עושין בשבת דלמא מדבק בידא

חייבה ואתי לורי כרוך שפכה / ופרוש גידה שמה הקוט יכא —
 ויהיך בבשר ויגדו גיד מלחמה מרוך לעמדה ומשניה ליה כרוך
 שפכה / אבל כורך עלה ממחממים קביב לעמדה כחן הילוך עלה
 ישוב העור ויכפה העמדה שנית " ואם יש ממחממים מוכנים שפכה
 מעש נהגה הוא כר ולא יכנה בראש העור בכ העמדה של כהלכה
 חומר להרהיבן ביום ש"ג ע"י שימי באכבבן ואכילן לבתחילה מירי.
 רדנה אשאר מכשירין רכשר מילה שמועדין לבתחילה
 אימיה ראבי כשעשה הלך למילה / הייתה ודברת יותובן כפ הלק
 כחן שפה / ואם לא התקין מעש חביה הפול מוכר החרת / ר"ל
 אם שכה ולא הביא שם חלוק והמחממים נקובים כורך על ידו או על
 אכבבן כחן מלבוש ומביאן שמה אכילן מוכר החר דמה ראשאר
 לשנות מרוך הולאת הול מושטטן
 ע"ש **ע"ש** כל כרכי מילה בשבת / ר"ל כל כרכי המילה בין רבדים
 שגברים מרס המילה בין רבדים לאחר המילה כחן שחנת
 מילה / דוהה השבת כך מכשירים נמי דוהה שבת " ר"ל אומר אם לא
 הביא כל בגד שבת מביא בשבת חמלה לפני כל חסיד חביב
 חנות מילה ^{שחמלה} עלה את השבת " ובמכה חמלה לפני עדים
 ר"ל אם ה' גזרו שלא יחול היקר כריך לכפותו לפני עדים שיעורו ב

שאיחיל

האיזמיל של מונה הוא מביא כרי שלם יהודי על שם הפזן
 יבט שהייב האדם להרהיך עצמו יון השך " ועוד אמר לא בורחם
 עכס כרי לעשות פחמים ולעשות ברזל לעזוך האיזמיל הזה
 ולחול בו בשבת ויהיזמיל הוא הפזן שכורחין בו העלה " והיכי דמי
 ה' כנס הפזן מותר לתקן לבתחילה

מכיליך שחין דהין השבת " ור עקיצה נוכח חלק ברבר ומה
 כלל גדול אמר ר עקיצה כל מלכה שאכשר לעשותה

מעט אינו דוהה השבת רל כיון לברות עכס ולעשות פחם ולתקן
 יברזל מחדש אי היכנס האיזמיל מעט אמר לתקן בשבת הואיל
 והפטר לתקן מעט אבול מלכה שאי אפשר לעשותה מעט דוהה
 ה' השבת כדון חמילה עצמה וכריעתה וחכמתה והמלכות והחיותה
 חכל מכשירין שלפני חמילה נמי דוהה השבת כדון הם נקב לו נכנס
 האיזמיל בשבת חקתי רל חול כי לא היה זה פשיעונו לכך דוהה
 השבת אבול שפה ולא הביא האיזמיל מעט בורחין לו היא פשיענה והיא
 דמר לשחול אבול ע' בני דוהה " וכן הם נשכח החמין הו נתפס
 נתפסו הממונים חקתי דוהה מותר לעובר החריט ע' הרמז
 כו ששכחן שלח מרעבן ורהיה מהל שרי למיידור לבני
 ה להחיי איזמיל אחרים לו הם נשכחן החמין הו דהתפזר הממונים
 חקתי רל חול

מקמי רלימיה שרי למימור לפני למעבר אחרים " ועוד ראיה "

היה ימיה דאישתך הוימיה " אחר לכו דבה לכו מוצבית " אל אב

וזה לא ערבינן " אל לממך מר מוסיק דירי וליה סיכך " הוור ליה זיל

הוור לכו ליוול ולכיה ינוע

ערהמין הללו לפי

המילה הייגר נוחמדין הפלו לבתיה " יוכהן דאיה כחן כן לרה יכך הוין

זרם המילה לרבר העלה שריה שבת " הילכך בין להביא מכן בין למחם

המין בין להביא ממומנס זרם המילה בכל מוור ע"י אריות בשבת דאיה

עולה בפרק חפני כל כרפי חולה שהין ב מכה עושין ע"י אריות בשבת

ובשבת חביבות המילה כ"ש ע"י אריות מוור לעשות בשבת והעלף שהין

בו מכה לפני המילה " " הרי המרה נוכסין לפני המילה

אין דוחין שבת וע"י אריות מוורין " אכל נוכסין ולאחר המילה

הואיל והמילה כריכה לכן דוחין את השבת לבתיה " אף ע"י ישראל

והזרין הרי זה משובה כען שנשכח החיוב או שנתכחש המומנס להחר

המילה שרי לישראל למעבר אחרים איהו בעצמו לבתיה " בשבת

נפנ שריה חולה שיש בו מכה " והיתור בפרק חפני " אחר שחולל

הזר דם ונכסין עושין לו מוור בשבת ואפילו בתקופת תמוז כרי להחם

הזר וכו' למילה שהיה מוורת לכל בר ישראל לעשות מוור כרי להחם

המין לכורך המילה בשבת לבתיה " והזרין הרי זה משובה מפי שהמין

דפואה למילה

רבנוה למילת כי נאמנן הדף מן הדם שיכא במילת " ועוד ראי
 בפרק הלן רבנים במכת כהנים / המר רבא לרבבי ד' אלעזר מ
 יחזקוני חמין למילת ולקמן בריה ולחיה בן להשקנכו בן להבדוק
 ואחר ליה רבא הי בריה הוא חמין למיה ליה לאה חמר רבא הכל הכל
 מילת חולין הו' ולת שנה קמן בריה ולת שנה קמן חולת יחזקוני לן
 חמין בשבת להבדוק ואין חמרים נזקין עד מוכהי שבת אלא
 ב' שין לן חמין ואכלן מדרול ישרא " וידאן חמרים ויקבט
 חלבה לדורות ויהמרו דאין ב' דול חמין שבת ליה חמין
 יבא בחמין ולתחר מילת דה חמין וכלתה כר' עקיבא דאמר ר'
 יהודה אמר ר' חלבה כר' עקיבא ליה חמין בשבת דה ר' לעזר
 שמוני דה " ועוד יהיר ורבים חלבה כרבים ואין חמרים דבר רבם
 ועושין ביהיר / והם שבה להחמין חמשים חמין לעשור חמין
 רוחין חמילת עד לאחר השבת ומלן בתשיעי כרבי ד' עקיבא
 מילת דוחה שבת / מילת בזמנה וחמשים רוחה שבת חלבה
 דרבי אלעזר / מנה ליה לר' אלעזר דהא קאמר קרא ביום
 השמיני יחול ביום ואכלן בשבת / ועלל אמר מילת בופה חלבה
 וכן חמין ד' אמר חלבה / וכן אמר רב יצחק חלבה למשה חמין
 ומחז שחילת בופה חלבה חמין ליה חמשים חמין חמילת
 חמין חמין

הכריבים לחולת / ור אלעזר אומר התייה אות אות משבת כתיב וכן
והיה לאות ברית / וכתיב בית ובין בני ישראל אות היה לעולם ויה
להלך אות בשבת גם כן נתיי אות וחולת בשבת / הן הכי תפלה
נתיי רכתיב בהו אות ששמו ויהן לאות על ירך לזרה נתיי שבת
אלה התייה ברית / ברית משבת / בשבת כתיב לדורות ברית עולם
ובחולת כתיב והיה לאות ברית בית וביתכם / ויה להלך שבת הק
כאן ברית וחולת דוהה שבת / הן הכי חולת גדול כן יק שבת
וכתיב כתיב בית ברית ששמו ועל זכר אשר לן יחול בשבת
עלמה וברית נכח היה דענייה את בריתי נכח לזרה שבת
ולקחן אחר חולת שלה בצדנה אינה דוהה לה את השבת ולה הר
יום טוב / והן קרה בצדנה דנייזי מרהיב ליה ברית שהם לה חול
אותר לה ימים הייב היה לחול הר עצמו חלה התייה דורות דורות
ושבת בשבת כתיב לדורות ברית עולם / ובחולת כתיב יחול
לכם כל זכר לדורותיכם / ויה להלך דורות בשבת הק כן דורות
וחולת דוהה שבת / הן הכי כיצית רכתיב בית נתיי דורות ששמו
על כנף בבריתם לדורותם עשייתן תדוהה שבת / לא אחר בו חול
בר יכהן וכן אות ברית דורות מאות ברית דורות שבת כתיב לה
לעשות את השבת לדורותם ברית עולם / ובחולת כתיב וכן שמונה
ימים יחול

ימים יחול כל זכר לדורותיה מה להלן בשבת / אף כן נמי מילה דוה
 שבת / להפוך הנה תלת / מילה גדול ותכלית וזכית לעשות
 אלה דכתיב בהן הן מיינין לה דחן שבת / וד' יוחנן אומר מילה
 ג' דוה שבת מהכא ביום השמיני יחול / ביום והפילן בשבת והא
 יוכיחין שהן לזכור מילה נמי דוהן שבת / וד' אהא בר יעקב אומר
 מהכא ביום השמיני יחול / שמיני והפילן בשבת / אומר ליה הני שמיני
 למעשה שביעי / וכן שמונת ימים יחול לפי מבעי ליה למעשה
 תשיעי דהי אהרן ה' שביעי הוא דלא דהכא ל' מטה זיננה אבל
 משמיני ואילן זיננה הוא דל וכן שמונת ימים יחול
 תנא ר' יוחנן בנתיב דר' יוחנן ואלא בנתיב דר' אהא בר יעקב שמיני
 יחול והפילן בשבת ומה אהרן מוקיים מחלליה דנותר
 יומה בשאר חולותיו הנה מילה שהיא דוהה את השבת שנהמה וביים /
 הפילן בשבת והלכה כר' יוחנן דילף מן וביים דמילה ג' דוה
 שבת / ויוכיחין הלכה כר' עקיבא כדאמרן לעיל ואלא מבעינן מילה
 דוה שבת כדאמרן דהא אהא בר יעקב מילה נמי דוה שבת לפי
 שהביעה הנה כמילה דתמן מל ואלא כר' כהנא לאל מל "
 דרמין בירושלמי תנה ושבש כרת ואלא שאלה תנה מוכח מביעה
 להכריח אלה ואפילן הכי דוה שבת כדאמרן בנתיב הערל "
 אחר דב נחמן

החור דב נהנין בר יפה היום רבה לה נתר פריעת מילת להברית הנה
ער שבה יהושע וקיים מצות פריעת שנה חור בעת היתה חור ה' אל יהושע
עשה לך הרבות פורים ומתרגמין היחזקאל הריפין ושוב מול את בנת
ישראל שנת / וזילדנה הך רלה מילת לבחור אף מוא שנת אלה
פריעת מילת / ומקיש סוף מילת לתחילת מילת / וזה תחילת מילת
לכרות העלמה דוק שבת / אף מוק פריעת מילת דוק שבת / ובה
יואחזי ~~משה~~ ^{משה} שנתה מצות פריעת למשה במצרים / אחרי ל
הקדמה להושע חנ ליהללה ב' הכ דמילת במצרים משה רלה נתר
פריעת להברית אלה למשה נתר דהי מר פריעת מילת להושע
א"כ ^{החנה} שוב מול את בנת ישראל ולשבות משנת אלא מוא שנת
כלומר שנת למצרים וכן הוא בורה ודאחר מצות פריעת לה נתר להברית
ער שבה משה וקיים מצות פריעת במצרים לפי שהיה לו לקבל את התורה
בה קינה ולתת אותה לישראל שכן / ולא היה ראוי לישראל לקבל התורה אם
לא יחולל בתקונה / ובש"כ ישראל ממצרים ער אחר יותן תורה לא מל
לבחור מפת מורה הדרך ער שבה יהושע אחרי וקיים שנת מצות מילת
ופריעת בחו משה רבן / וכן יואחזי ב"ר מר יורן אם מקבל אלוה הוא לה
לאלה ואם לאו ואלו מקיימין בנך את המילת הם נכסמן לאדא ואם לאו
אין נכסמן לאדא " הנה יהושע וקיים בישראל מצות מילת ופריעת שנה
ניעש לך יהושע

ויבש לו יחוש הרבות כורים ויחול את בני ישראל אל גבעת הערלות ויחוש
 לפריעה מן התורה מניין בירושלמי א"ר זירא בר פפי הוה חזקיהו רמיס
 למחלות מנהלן לשני מילות אחת למילה ואחת לפריעה "חמול יחול"
 אחר למילה ואחר לכיבן / מילה הוה רוחה שבת / כדאמר רש"י וילכין
 פקוה נפש מומילה שפקוה נפש רוחה שבת "
 ממחוררע תנהורא פרשת אלה חסדי מנין שפקוה נפש רוחה שבת /
 שחמור ושחמורא הוה קוטי ואת חספאן אשר יעשה הוה
 וחי בהם וחי בהם ולא שימות בהם / ובמילה כתיב וביום השמיני יחול
 בשר ערלתו ביום והכלל בשבת / בר יוחנן אומר והלא רבדים ה' ומה
 מילה שהיא אחת מהיבדוק של אדם דהין השבת ומכילין כל הדק
 מהייב כרת ע' תקון אותה איבר שמקיימין ב מוצות מילה בזמנה / כל
 גופו של אדם על אחת כמה וכמה שמהללן עליו את השבת האחר כרי
 שיקיים הרבה שבתות / רבי נחמיה אומר גדולה מילה שדוהה שבת
 תר בפרקי מילה / מילה רוחה את הכרעת בין בזמנה בין שלא בזמנה
 רל בין קטן בין גדול "מנהח רתנ רבנן יחול בשר ערלתו העל
 שיש שם בהרת יחול ומה אכזריות השומר בגבעה הכרעת טלה תקור
 הבהרת בשאר מקומות הוה מן המילה דהי הכרעת או אינן אלא גבעה ומילה
 בכלל השומר / הוהיל ושבת זמנה הוא / ומנין שהמילה רוחה הכרעת
 דכתיב השומר בגבעה הכרעת לשומר ולעשות / ואחר עשה דביום השמיני
 יחול ורוהה

יחול ורואה את לא תעשה / ועשה דמאורע השמר לא תעשה הוא / ולעשות
בכל אשר יצוהו / היינן עשה " ואמר ר' הובן בר הילמי כל יוקום
שנאמר השמר פה והל' הינן הנה לא תעשה / רבה חזר מילת בזמנא
דרחיה כדעת לא כדן קרא דאיתא יקרא ומה שבת שהיא חמורה שיש בה
עונשין ואזהרות הרבה נרחיק מפתח המילה כדעת לא כ"ש / והבינו
דיחול הבחית בזמנא כדן שעבר עליון שחננה ימים ולא נחול מפתח
הול' או שהיה בו שום מפק שנה נחול בזמנא יומי / אבין הימר איתיה
ליה חבנות הגדול שגורא עבדא כדת וקמן שהיה עבדא כדת " ורבה
אמר הנאיל ולא כדן קרא לא יקרא בין קמן בין גדול בין בינוני מילת
רוחא תכדעת בין בזמנא בין שנה בזמנא / וכדא נרתן היפוק יומי כדן
לפסקי הנבע מן המילה " הנה יקרא דהיתילת לא נבעא בעלמיה
מקמי דמהיל מילת לא ויפסקי נבעו כדאמר / והי לבתר דמהיל
הדר עסקי נבעא בכשרה דעילתהי מילתה בעור שני ומהי כחמין
ולא מהיל ומעכב הפריעה כדן למחלה זמנא אחדית ויפסקי הנבע
ינעור הפריעה כחן בעור העלה וכולה קרא מילתא היא " אבל
איתילת לא נבעא בכשרה דמילתא ועסקי על בשכיה תחת גור
הפריעה לא לפסקי הנבע משום שזה אינו נעכב המילה ולא לתעור
אימר דאורייתא לאו השמר דכתיב השמר בנבע הכדעת וכן הלכה
והפולר ד' יעקב

ופילגש בגומר יבנה ביתו ויהיה שם ביתו ויהיה שם ביתו
 בבשרה דמחולתה תחת העדשה בעור הדריעה יהיה על כל האמה עצה
 נאמר קטן כעשרה חבב הוא לא הדגיש בו ומה דאף שומר לבריות
 הערטה ולא היה יכול לקיים חכמת פריעה מוכח העדשה עד שהזר והקה
 היוצאין וחקר העדשה שבת אה"כ גמור הדריעה בהלכותא גס א"כ
 והיה על החולצה בדוק הבשר תחת עור הדריעה כדומה פסוקים כדומה
 העדשה עצה כשלה ולא היה מעבב החולצה והיה אותו מראה עובר מעצמו //

דחיבה לחולצה בשבת

מרחיצין את הקטן קודם חולצה עליו ביד אביו כלל /
 כל בהול דוקא כדרכו ובשבת מוצאין עליו ביד אביו כלל /
 בבית / ומתבאר אתא לאשמועינן יום ראשון שהלך בשבת אין מרחיצין
 כדרכו לא ע"י שבת // ו' אלעזר בן עזריה הומר הוא מרחיצין את
 הקטן ביום השלישי שהלך להיות בשבת שנהמר ביום השלישי בהיותם
 כוהנים // רבה הומר מרחיצין את הקטן בין לפני חולצה בין לאחר
 חולצה ביום ראשון של חולצה כדרכו / וביום השלישי שהלך להיות בשבת
 מוצאין עליו ביד אביו כלל / כי אתא רבין הומר ד' אבה הומר ד'
 יוסף הלכה כד' אלעזר בן עזריה שהומר מרחיצין את הקטן ביום
 שלישי שהלך להיות בשבת בין בהמין שהומר בשבת בין בחמין -
 שהומר ביום

אנהנו מלש בין דהיכר כל מלך בין דהיכלה לברך מלך מלך
 הוא לך ולעלף שאין דהיה לרבר זכר לרבר שאלהו יידי ביום השלישי
 בהיותם ברחבים עדין / וכן אמר י הנלך בר דמלך כל העמולין ביובר
 להם היכלה ביום השלישי יתר מיום הראשון לכן היתר דברתם זל לעשות
 יורדה למחוס היין ולעשות כל כרז מילה בשבת שאלה להיות בתוך ג'
 מים הראשונים כדרך שעושין בחול היכר דלך היכר לברך ואלעל
 שחכה בבשר מעלה אדוכה מהרה הינה ריהה למילה לכן שאין הילך
 מותר וכן הילכה " ואלה הכעיר הדיזר התנהגות לברך קדמן ביום ה' ג'
 בשאלה להיות בשבת באותן המין שהנהנו מלש דהוק פליטה ויועלכין
 ליה לקמן כל השבת בלילה דהיכר עד מוצאי שבת ואפילו הם העדויות
 המין מלש אנה ירא שדוא ימקלס להבא בשבת / ואזאת ההורדה אנה
 מחמיר לא שאנה יורע בבירור שאין בר מלך כדן שגשג פריטה
 ככורך ואין כריך לביטת הנקבים וכלן שאלה יכא דס הרבה מן היכלה
 אר מלך הם ואינר כריך למחמיר ככ " אכל קמן שיש בר מלך מוחמיר
 לר המין ביום השלישי ואפילו בשבת והדיזר דהי זה משובח / ודוכס
 עליו שומע אל תרעבול או מן החלב הדיזר הוכמה את הקרב בכל
 בשבת אפילו לאחר ג' ימים הראשונים ולעלף שאין בר מלך יועלה -
 כרי שישמר הבשרים את היכלה " וזה דתבר רבנן בפדן מילה מן
 יבש ומפוג יבש

יבש ומפוגע יבש על חנוכה בשבת דלא לרפואה היא לא טעם יסוד
 חבדדים הקשים את חנוכה כל טעם מילת שהיה מותר / הכל
 להחיות החיון בשבת למהר טעם ימים הוא חסר

✓ מילת בצמנה דוה שבת ואלבד דר' יוחנן דאמר מן אביוס
 כדאמרינן לעיל ואפילו בשבת / אכל מילת טעם בצמנה
 אינה דוה לא את השבת ולא את יום טוב / שבת אינה דוה יגדל
 לא צמנה הוא / יום טוב כמו אינה דוה דאמרינן כדן מילת /
 כל כל מקום שהיה מוצא טעם וטעם תעשה / ואמר דאש כתיב ופי
 יתר שבת / ושבתון טעם הוא והוא לזה יתר טעם וטעם תעשה כל
 מילת / ואין טעם דמילת טעם בצמנה כי הייתי מביא לומר שיהא
 מותר מה' ומה אם נשית אכל נפש טעם דאמר כדן טעם וטעם
 הפיה שיהיה דהמנה ביזמן מילת טעם בצמנה לא כל שכן לכתוב
 הוצרך לומר הוא לבר יעשה / אכל נפש מותר לטעם ביום מרוב
 לא מילת טעם בצמנה / ולולי דאמר זה היה טעם על דעתו שחילת
 טעם בצמנה דוה יתר מה' / אכל בחול שט מותר יכול לומר
 הק טעם בצמנה לפי שהיה מילת מותרים בחול שט מותר

דנולת במס' אינה דוה את השבת דתן מס' ואדרבה דאין
 מהלל עליון את השבת / ד' יהיה מותר באדר דאדר

ואמר ד' יהיה

ואחר כ' יורה באדרובינאם מהללך עליו את השבת והייבין עליו
כרת וחד ביום השמיני יחול בשר עדלתו לא כריך לכתוב קרא ער
עדלתו ויהיה שכתוב עדלתו כוונתו מעוט / עדלתו כוונתו וראי
עדלתו דוהי שבת ואלה מפת / ואדרובינאם כוונתו נקבות שבת /

יורש כל זכור פדע לאדרובינאם שאין כלל זכר / כ' יורה חתור
באדרובינאם כוונתו זכרות שבת וכתוב החול לפי כל זכר מרבה
זכר כל דהוא / והלכתא כרבנן ראיין דוהי שבת " לאדרובינאם
במחציתא זכר ונקבה / אבל שאין הנכנס תהמר שתי תיבות הנדר
בינאם אחר חבר כלומר חבר יט לא זכר ונקבה /

תנו רבנן ביום השמיני יחול בשר עדלתו / וראי דוהי שבת
ולא מולד מולד דוהי שבת / עדלתו וראי דוהי שבת

ולא הנולד מפת לוח הרשים דוהי שבת / עדלתו וראי דוהי שבת
ולא מולד בין השמשות בערב שבת דוהי שבת / ואחר מר עדלתו

וראי דוהי שבת ולא הנולד מחול דוהי שבת זאת מחלוקת ב"ש וב"ה
שבית שמואי אומר מולד מחול כריך להעניק דם בבית ומעלה מוסיס

עדלתו כבושה היא ולכן מילתו דוהי שבת / ובית הלל אומר אין
כריך להעניק מחול דם בבית לבחרי / ושבת לא נתן לרחות אכל

על מולד כשהוא מפת " ואמר ר' שמעון בן אביו ב"ש וב"ה לא נהגין
על מולד כשהוא מחול

והנהיג
האמוראים
לחלוקת
המחלוקת
בין
ב"ש
וב"ה

על גולג' אהיה כהן שצריך להטיל דם ברית ויהלל עליו
 את האבן העליונה שהיה מקבץ עליה כבועה ועל מה נחלקו על
 מד שנתנה שהיא מהול ומבועה מהול ולבד שום מקבץ שבו
 היום צריך להטיל מומן דם ברית ומעמא דהית ליה עדיין עוד
 הרעיה " ובה הומד אין צריך להטיל מומן דם ברית למחר
 ומהלכות כן בהול לפי שחילת גדול חילתן בישראל אינן
 רוח שבת לרברי הכל וכל שכן גר שנתנה " היתח
 היום רב הלכה כה"ל אלכבא דב"ה דאמר על גולג' מהול שאין צריך
 להטיל מומן דם ברית בהול " וכ"ש שאין מהלל עליו את השבת
 ומהול היום הלכה כד' שמעון בן אלכבא דאמר ששניהם שנים
 שצריך להטיל מומן דם ברית ולגולג' מהול חילתן בהול וכ"ש
 שאין מהלל עליו את השבת / ומהלכות ב"ש ובה בגולג' מהול
 וכמעשה דרב ארז אהבה אתלגד ליה יהוא ינקה בשנה כשהוא
 מהול מהרריה רב ארז לנקה אתלגמר מהילא דנהר ונגד
 שיטות מומן דם ברית ולא דבר להלל עליו ~~ומעשה~~ את השבת
 משום מקבץ והאומר הלכה כוותיה דרב ואלכבא דב"ה והיה היות
 בעצמן ומל את בני והתך העור עם הבשר ונקב הניד מלמטה
 מוקדום שהמים והצרע יוצאים בחוץ ועשה כבוד טפה למעשה

כלל היה יורה

כי לא היה יורע שהיה העולה כבושה ולא היה בקי כד להפריך דברות
 העור מן הבשר בלא איצטנול כדון שאחורו עולה כבושה כריכה
 בריקה ולשפוע ביד ואלה באיצטנול כרי שאלה יעשה כדונת שפכה "
 אמר ר' אבה תיתי לך דעברי אררב / דל העון גרס לך שעברתי עליה
 דברי רב דאחור הלכה פתך דאחור אלכבא דב"ה שאין כריך להמיק מוחם
 דם ברית לבחרי וזה שעברתי על דברי רבב והלכתי את השבת
 ועשיתי אותן כדונת שפכה " אל ר' נהמן ועל דשמואל לך עבר
 מוס איחור דאחור שמואל הלכה כדשכא ששעיהם שנים ב"ש וב"ה לדולר
 מהול שכריך להמיק מוחם דם ברית בהול ומשום שחא היא עולה
 כבושה / אבל בשבת מי אחר להלל עליון את השבת על ספק והיה רב
 ארס מעבא בדרב יוסף והטב ודאי שהיה עולה כבושה דאיתחור רבא -
 אחור היישיגן שחא עולה כבושה היא / ור' יוסף אימר ודאי עולה
 כבושה היא / ואחור ר' יוסף כנסא אחימא לך דתנא ר' אלעזר הקביר
 אחור לא נהלקו ב"ש וב"ה על גולה מהול בין קטן בין גדול שכריך
 להמיק מוחם דם ברית בהול / ועל זה נהלקו על גולה מהול והל
 שחית שלם בשבת / שבש אחור ממניפין ומחללן / וב"ה אומר אין
 ממניפין ואין מחללן יוכלל דתך אלכבא דרב יוסף קבר ודאי עולה
 כבושה היא / ודברי רבב מחללן ולית הלכתא כרב יוסף מרחי פלג

רבא / ורב יוסף הלכה כרבה בר משה עבן ודחינהו / ועוד אמר
 ר' זבה בר נחום משום ר' אושיעא הלכה כרבה דתלמוד לפי ר' אחא
 דעבר כרב יוסף מנה ועשה כרב בר משה שפכה / יושלחו / רב
 וקמרי אמר ר' אבה דתענה עבן בר וות / שאלו לו שאלו לרב האי
 גאון עבן מי שאלו מהול אם הוא כריך להמקף מוחם דם ברית בחול
 או לא / ואמר להם שכריך להמקף דם ברית / מברכין עליו ברכת מילה
 או לא / והשיב כלל של דבר רבן דמאי בותיבתא אמרימו הכי
 שכריך להמקף מוחם דם ברית לא שכריך לברוך דבקות העור לבשר
 ביורהית העין / וברידה ביר ולא באיזמיל כדי שלא יעשה כרות
 שפכה וכל מקום שכריך להמקף מוחם דם ברית כריך נמי לברוך
 ברכת מילה כי עבן יר שהוא מלך וחותך הבשר יצא הדם לשם מכה לכן
 כריך לברך ברכת המילה / ואלו מהול שחל שחיתו שאלו בשבת
 הן מסיפין יומם דם ברית בשבת משום שהוא מסיק שחיתו שחיתו
 כבושה היא ועל מסיק לא נתן להלל את השבת ולא יעשה חבורה
 ומפנהא וחבורה בשבת אמרה דתולדה דשחיתוהא היא ואותה מילה ודאי
 שכריך לרחותה עד אחר השבת ולאחר השבת מסיפין יומם דם ברית
 ויחייבין מכות מילה / והטעם דם כחן מילה היה ברכתיו ודם
 את דם בריתו טענתו אמריך ובר' וכן הלכה / ויום טוב נמי אינה

עליו חשבה ונודענו לו בין פני חשום רבין ז' הי' ואינן השיב ככל לבוא.
נפקא מינה שאם חת בתוך ז' יום מתאבל עליו כרי' לפטורו מייבום / קמן
שנולד לה' ובין מפת' ז' ובין מפת' ח' אם חת בתוך ז' יום דרי' הוא כגבול
למא'. נפקא מינה שאין מתאבל עליו ופוטור את אמו מייבום דתנא פת' קמן
בערב דשבת אומר כל זמן ששה' ז' יום אינן ככל שנה' ופרנין מובן הרש
תפדה ותנה היצו בן ח' כל מי שלל גזרנו לן הרשין / ד' אומר מיומנים
מוכחים עליו שערן וכפרתו מוכחים עליו ואעפ' שמענו בהשבון וללא
ידען להשוב זמן עבורן מעמדה דלא גזרנו דא' גזרנו אחרים דא' בר' ז'
הוא ואשרהי הוא / ומעמדה דשבת דאמר כל ששה' וכו' למא' נאמר
לפטור את אמו מייבום / ולמב' דהינן מתאבל עליו אם חת קודם ז' יום
הא לא שיה' ז' יום מפת' הוא מומחל היכי מתלין שום קמן ביום שדויל
בשבת דילמא ככל הוא ואינן דאנ' להלל עליו השבת שלא לשם חזקה
לא נראי מתלין מחוץ גפוך דקאמר אם הי' הוא שפיר ואינן
עושה חבורה כדלעיל " וכל העולם מומחין על ז' וחלן גזערים בשבת
כשם מפת' שמים ומפת' תשיעי " ואנ' דהינן שהכונים בדרן לילך
בשגרו וכפרתו ואם הי' דאנ' למולד אורו ביום ח' אם לאן " וז' דכלל
ממור הוא בידינן והלכה למשה דמסיב יום אחר חשוב כשנה ויום אחר
פחדש לענין אם נולד לה' או לה' ואם נכנס יום אחר מחורש התשיעי יצא
מכלל שמונה " "

נולד בין השמשות

שבת חבבער יום בחלות החמייס קטן שגולר בע"ש אחר שבת חבבער
היום בין השמשות הורה חילת אינה רוחה שבת / ואע"פ שכבר קבלו
בשבת עליהם לאו זמנה הוא / ומנעו כחיו ראוי דאיה לארס הבא מן
הדרך בע"ש אע"פ שכבר התפללו האכור בב"ה וכו' קבלו עליהם שבת
חבבער יום חותר לו לכנס בתוך ההוס מאחר של"ה הבע עדין בין
השמשות וכן היא הלכה " מעשה היה במעבדא שגולר ילד בע"ש
אחר שבת חבבער ועדין השמש בעולם והיה מהלכות בין הרבנים
לאחר חת יחולק ולא ידעתי איך עשה "

מן עשרת ל"ז שני ילדים ליחול. אחר בשבת והאחר בע"ש ושבת ומל"ט
ערב שבת בשבת / רבי אליעזר מחייב המאכל ור' יהושע
פוסק / ר' אליעזר מחייב חטום דמילתא שלא בזמנה אינה רוחה שבת
ואע"פ דמעה ברבב חזקה ועשה חזקה שהיה מרוב באותו של שבת ויותר
פך מעה בזה גם בזה / עשה חזקה שהוא דהני ליחול לא שאינה רוחה
שבת ומבדא ליה לר' אליעזר מעה ברבב חזקה ועשה חזקה פסוק הס
היה ליחול שני תנאים אחר בשבת ואחר בע"ש ומעה וחול של ש"ט
בשבת / ר' אליעזר מחייב המאכל ור' יהושע פוסק / ר' אליעזר מחייב
המאכל מע"פ דמבור בחזקה ומעה בזה כיון דלא חזקה הוא חפס שהוא
שלא בזמנה / ור' יהושע פוסק חפס שהוא מרוב להתעסק בחזקה

בחור שחרי אחר חכם ולכן מרור הוא לחור לעשותה ומתוך מרדות
 מעד וחל את השב שאלה בצמחן ולפניך פסוק הוא / ואם הקדים ומל
 אובן שדוא עתיד ליחול אחר השבת בשבת חייב לדברי הכל כי לא העב
 זממן ליחול ולא נתן שבת לרהות הכל זה לפיכך חייב הוא / ומי
 טהרין לו שני תנודות ליחול אחר בהול והער בשבת ומעב ביניהם
 טהרין יורע איזה חכם גולר בהול שניהם ירהו / והמעט כי אין
 יועשה זה שום הייבא לא שאין מוקדימין החלוקה בצמחן / ומעט
 שניהם ירהו ולא יבואו לזר הייבא המאכל לבהחילה הא דיעבר שער
 דתי / ואם גולר שני ילדים בשבת ומעב ביניהם ואינו יורע ד
 חכם הראשון / יחול איזה שירצה ואין בהם כלום כי שניהם גולרו בשבת /
 דין דמין החולה

קטן החולה אין חולן אותו עד שיברא / פירש בהם היכה רמל
 עלה דמקרא הול ומחלש אותו מעכביה לזה עד דחיתפה
 ולבד דשבקא לזה החולה איסורא נהציט ונרפא מחיתתן לו / ימים
 ואחר חולן אותו / דאמר שמואל הלכותו חמה נוחה לו / ימים
 להבריא / פירוש הלכותו חמה נשלק החולן חממו ויכא נוחה / בפס
 חילה " איבעיה לזה מבעינן מועת לעת או לא / תא שמוע דתנ
 ופי' אם חכם יוס דבראחמן מבעינן מועת לעת ואם דזיע בהכי

היום חלן אור במקף הכי היום , ואם הייע בערב חלן למקף כי בערב
 והא חלן לורא: דעריף יום הבראיתו בן דאילן יום הולדו חלן בבוקר
 ודוקצת היום בכלן ולת בעינן חסרת לעת , והילן יום הבראיתו בעינן
 חסרת לעת , ואם הייע בהכי היום חלן אור במקף הכי היום , ואם
 הייע לערב חלן במקף כי בערב , והא חלן לו דה דעריף יום
 הבראיתו חיוס הולדו וכן הלכה " הואיל ועבר יום השמיני של
 אינן רוחה לא שבת ולת יום טוב " ובירושלמי אחר שהואיל להצחן
 חמה חסרת חלן לו לא יום ואמר להכילן תרומה ולקחון בשחון תרומה
 אבל בעצרת הימים הואיל הלב תרומה ומוכן אור בשחון תרומה "

כי אין חסרת חלן את החילת

ואילן חלן כי אין חסרת חלן את החילת " בשר חסרת את רוב העשר
 אינן אובל בתרומה " ר"ל אם הוא כן אינן אובל בתרומה
 אחר ר' אבינא , אחר ר' ירמיה בר אבה , אחר רב , בשר חסרת את
 רוב גובה העשרה ואינן גובה העשרה , שורה חסרת ראש הנזר כחון
 נזר זה העשרה , ורשם הראש חסרת ויורד לחסרת עד פה האמה
 ולת תימה האי עד רוב גובהה של עשרה דקתנ בחסרתן זהו רוב
 תיפה לא ברוב גובהה בחסרתן זהו חסרת הנזר עד פה האמה בחסרת
 האבר , הילכן אם חסרת ראש הנזר חסרת חסרת ברוב חסרתו כשרה

חסרת שעתיד

מוסד שעתיד להגלותו כלל לאחר זמן שיגדל כן קבלתי וכן כל
 הגל פריך לתקנו תמיד עד שיגדל הגער כחן לקמן המכירבל בבשר
 ספריך לתקנו תמיד " תנו רבנן מלקטין את המילה / ר"ל כיצין
 מעכבין את המילה מלקטין ומלכין כעס שנית שנה מור המול יחול
 אהת למילה ואהת לכיצין מעכבין את המילה " ואם לא לקט חייב
 כרת / הרוק ר' פפא בגדול בן י"ג שנה חייב דכתיב ועדל זכר
 אשר לא יחול את בשר ערלתו וכרת " מתקיף ליה רב השי גדול
 ברויה כתיב ועדל זכר אשר לא יחול וכרת / לא הוור רב השי הורמן
 המול עמו כרת חטום דלא בחור כולא כתיב כחטפס " ר"ר המול יחול
 בשבת כל זמן שהוא עומק במילה ולא מילק ידיו ורמליו ועדין עמק
 ב' ורה שדשתיירו בו כיצין הוקר עליהן בין על כיצין מעכבין —
 ובין על כיצין שאינן מעכבין הפולן הכי שחור עליהם ופריך לחתוך
 כעס שנית בין כיצין מעכבין שהוא רוב ובין כיצין שאינן מעכבין
 סין מוכריינן דבולגה חרה מילתה היא ושבת ביקן לזהות לגבי
 מילה / ר"ל מן המילה כדון שמילק ידיו ורמליו על כיצין מעכבין
 הוור עליהן כמילה עצמה / ובה"ב מפורש דהי לא טקיל ליה דמי
 כיוון דעביר הבורה בשבת ובר מלקות הוא כי לא בחור המילה
 כהנייתה " ועל כיצין שאינן מעכבין אינן הוור ומוטל דהוה ליה

במילה מלכה

בדחילת מלכותו בפני עבדו / ועל זה לא נתייחס לרחוק / ודין רחוק
מחמת עונותיו כל דבר מילתו בשבת כל עתותיו חמי / להחזיק הפל
כיצד שהיו מעבדי שחזרו עליו כפי שנתן מילתו ידיו ופלו כדגם
כפי שנתן כיצד יחזרו בערוך / שיורד העלה דמה והנה והופך
העמדה / ועוד כדש בערוך בתשובה דב דיי חסד שדירא כמי
יוצא ועורק על שאל דבש בראש חצר והופך העמדה / בשאר

ההופך בהחזרו / כפי בלשון כיצד כן הוא כל דבש דיונה והופך
העמדה אינו נקרא כיצד אלא נקרא חזרה ונשייר חזרה מעמדה
והעמדה דנה אורח לקומים וכן נקראין כיצד / דחיונה כדון שש של כיצד
כדון וידהנ בצדק ראשי והחזן כיצד באין בפשיעוהו של חזרה כי אינו יודע
להחזק העולה בשנה וחשייר לקומי העמדה / וד ברשום המוצר חפשי
כדוש אחר על כיצד ונדא שדא שדו ואל שדכיצד באין בעור חפשי
ועל שם שדכד שדו חפשי כדון דהנ חכך ומכך לכל כדו דהנ
אורח לקומים נקראים כיצד ואורח כיצד כשבאין לדי שכיב באין בפשיעה
האומנם שאינן חקקין כקון חולה בלבישה דקדובים / מה מעמ דיו
פשיעים כשעושים חמילה בקון אין העור נקדע כלל והנ כדור חמקום
הבורן כחכמה וחשייר לקומים דבקים לבשר שהופך העמדה ומהחזר
מהירות חזרה שדיו הושט על הורח שדורים באין לדי שכיב כיצד

ואינו יודע

ואין ערדק עליהם לשבעה ולהעבירם בלבישת הנקובים באין לרי שבעה
 בחילתה ויהרהר שבעה בשמינתה האומנים כי לא יקדקו בלבישת הנקובים
 על הוה כיצין חשים הילוק לבבי שבת דתן רבנן חילת בשבת
 כד זמן שהיה עומק בחילתה ולא מילת ידיו ודלן ודא ששתייר בו
 כיצין דבקים לבשר והופת העמדה והואר עליהן בחקיותן בעור שהיא
 מורד ברבר ויקדענן שנת בשבת בין כיצין חמעכבין שכן יוב וכן כיצין
 שהיה חמעכבין שכן חמע רכלה הרד חילתה היה ושבת בתן לרחוק
 נבבי חילתה ופרוש מן החילתה כיון שסילת ידיו ודלן והלך לא על
 כיצין חמעכבין כגון שרה רובן שאינו פרוש הואר עליהן שנת וקודם
 נד היה בחילתה שכהן כי פרישה הובח בחילתה כרתת חל אל
 כרע כאילר לא חל וועל כיצין שאינן חמעכבין שכן חיעומן אינן
 הואר וקודם כי חיעומן אינן חמעכב ודא ליה בתחילת קדיעה בשבת
 והעומה הבורה בשבת הייב ובחופהי שבת יאוב ויקדענה יותר הר
 ידא וכלל הם יוכל החולל להעביר בשבת אותם השוירים בחיעומן
 על שני בלבישת הנקובים כל הן דברים חלל חותר שפעל שמינת
 ידיו ודלן וכבר נפרט וקדדק היא שהכיצין באים בעור הפרישה
 כי כל הים כשהוא חל חותר הערלה בשנה ואין עושים כיצין ועור
 מתן לרבר דא חתרים בפרק העל כתיב שוב מול את בני ישראל

נראה כערב , אחר שמואל קמן המפורסל בבשר רואין אותו ובירדן
 אותו יפה , כל זמן שהתקשה הבר ונראה מהול אין כריך למולן שנת
 והם לאו כריך למולן שנת " בחתנות תנה נשבע אותו רואין ובירדן
 אותו כל זמן שהתקשה הבר ואינן נראה מהול כריך למולן שנת
 והם לאו אין כריך למולן שנת יואין בניהו , נראה ואינן נראה היכה
 בניהו , כמק הלכה בהם ברש"ב , בין אלכנה ושמואל בן אלכנה ורש"ב
 הם נראה מהול ע"י קושי או ע"י הרק שכהית רוב העמדה ע"י הרק או
 היה חילה מובהק וכסדה ואין כריך למולן שנת לרברי הכל כי עתיד
 להגלות מעצמו אחר זמן שיגדל הנער , והכי נקט המאנה בזה הלשון
 הם היה בעל בשר מתקנה כפי מראה העין כל כריך תקן ברברי אחר
 ונה באיזמיל כי הרבר תלני במרהית העין בירדן אותו אם הוא מהרשת
 שהוא בעל בשר העור הופה את העמדה וע"י הרק רואין את הרוב מאלה
 יואין כריך למולן שנת מפני שעתיד הנער שיגדל ותכלה העמדה
 וכש גבי בקשיותן ישוב העור וינה מהול , אבל כריך לתקנה בכל יום ,
 כרתן מתקנה מפני מרהית העין , ואין יעשה לו , יופה בשר הבר
 מחוץ לעור והעור יראה להקורין וכן יעשה עד שיגדל הנער
 יכריך להלביש לחילה אותו הסממנות הנקובים בריוק עד מה העמדה
 יואין כריך להתקן אותו באיזמיל עוד " מתנתין קתנ מתם מתקנה
 ולא קתנ מהלן

וזה קצת יחולק חשבונו שחוקקת בהיצה ענין שירצה שיהיה נכון
 בענין כשיגדל ומהנחתו הקא לחשבונו ענין הפולק להור שחולק
 פרוץ לקצת עד שיגדל אבל הם כשברקן חזיקה דין בעור וקצת
 רבין לבשר ככ והיו יכול להחזיר בשום הוסף זה ודאי ענין גמור
 ילדה לא יעלה שום קטן והן לא קנה ופרץ לחולק שנת שנה
 חולק חולק הפולק הרבעה והחמש פסחים

דין חולק ביום

וכי מהלינך לא חולקין לא ביום רביע ובן שמונת ימים חולק לבם
 כל זכר ימים ולמה בלילה ועוד פריב ביום השמיני

חולק אבא ביום ולמה בלילה ועוד תנא בפרק הערל ביום הן לא
 לא חולק לשמונת ימים שחולק לשמונה חזקין לרבות לתשעה
 לעשרה ליוצי לר"ב ושהר כל החולקם שנה בשנה כדון חזקין
 וחולק חולק וכדון בר שנתביר יהיה חולק וכן קטן שגבר חזקין

ויפא אבא וחי שיש לו שתי ערלות וכן חולק שנה יום חזיקה
 כל חילק חילק לא ביום ולמה בלילה חזקין חל וביום הפולק לחולק וחי
 חי הפא ריש וכל חילק חילק חזקין בשבת וכן היה חלכה

דין חילק פסולת לידול

הבול מליץ הוי מחשו ומדי הרבעת לא חולק לבתחילה ה

כרעב שפיר דמי לחילתן כסדר " חטן לא יחול משום דלח בנ דעת
 נינה ושרה יקללן בעשייתן / וגוי נמי חטל דאמור לו לחול לבמהילג
 לבר ישראל וכתב מחול לו כל זכר ואף יקרב לעשותו / ודוקה ישראל
 כסדר מחול יקרב לעשות מכות מחילת / פרסם לבני אפולו הם גאר מחול
 לא יחול לבר ישראל " דא אף יקרב לעשותו מי שנחול יבא ויקיים
 מכות מיילג ויחול ישראל אהר " יבא בני שאינו מחול לא יחול לישראל
 אהר בעור שהוא ערל / ואם נחמדין חותר לו לחול לישראל כי מכה
 הילך הוא מוזהר ועומד בכל מכות הדירה בכל ישראל בפרק הן מעמידין
 דחור נמי מילג בבני שהיה פקולג דאחר רב פסג משמיה דרב /
 והנה את בריתי תשמור / כל שהוא כפול כן פרס לבני שהיט מחול
 כיוון " ודוקה חור מחול יחול קרי ביה מחול יחול / מי שנחול
 יחול לאהרס פבס לבני שהיט נחול שלח יחול / מה בינייהו /
 היכה בינייהו אשה / לרב דחור והנה את בריתי תשמור / אשה לכה
 כיון ולכה לח מחול דא לא חיפקתה מחילת / ומה / ומה כתיב
 וברית את ערל בנה ותקח כפורה כור / קרי ביה ותקח / והנה
 כתיב ותכרות את ערלת בנה / קרי ביה ותכרות עי אהר " ולע יחט
 וחור מחול יחול כיון דישל הפלג כי גדלים דמי אשה נמי בכלל
 ישראל היא והלכתה כד יחטן ומחילת היתה שפיר דמי / וכן הוה
 בהם היכה ולכה

בה' היכה רלבה בדא דידע למחול ויהיבה היכה דידע למחול
מהלך היכה שטר דמי / ויהיבה רלע בער המהלך היכה כדחן
ובא אחר ושטח כריעה נותנם לן שטר מכות כריעה ובשבת נמי
שבי למעבר הכי / ויהי הם אש במורה מכות כריעה נותנן לה שטר
כריעה כי היה שטח בומר המורה //

ורמז קל' ערך שמת, החי, מהדות מילך ויהי מאותה משפחה -

דרכי דמי ה' מורה לך שינוי שיטתא והמור במה

אומות העולם לפיכך אע"י ישראל שכל מורה לן ליחול לישראל אחר
הכל בוי הינא כן רבי יחול המור לן ליחול לבר ישראל דתנן שא"י
נהנה ליחולן אמור בעל ישראל מורה בחילתן הודות העולם לפיכך
אע"י ישראל שכל מורה לן ליחול לישראל אחר / ודני אע"י דנחול
כחולן רלע נחול דמי ואמור לן ליחול ישראל / היכך דני מור וערב
יחול וישמעאל מורל ובעדונ מורל דמי הוא בעל ואמור להם ליחול
לבר ישראל ואף רלע תנא בכלל ומה חת בריית דשחור לפיכך לנה
יחול / אבל הידועות ובר הולקין בישראל שכל יחול שנהחר
יחול יחול מוכן לישראל שכל יחול / דמקנן בשאלות דרב
אחא קונס שאינן נהנה לעולם מורה בעל ישראל ואמור בחול

אומות העולם

דן בחקוק שחין שם מורל

ויהיבה רלבה

והיכא דליבא הווינא דירע לוימאל מהי / מי הימנין משהינן
 ליה כן ערל עד שיביע הכל מואל הוין ומווימא
 ה' לה / נראה שיותר לרהור מילא זהת עד שביע הכל מואל
 שירע לימול ולה ביאנן לרי מבנה / והתורה הורה שמורתם את
 הקור ואת משפטן אשר יעשה אותם ההרס והי בהם / דהיינו במקום
 ההר שהקילן כבמים לבבי מילא מוכת פקוד בפס כהן קטן הולא
 ה' שמתו הוין מוחמת מילא שדוהין מילא / וכן קטן דהרס הו' ירין
 דוהין כח כן מוכת פקוד בפס

דן מולן במקום כבודות

מכילין שהמילא היה במקום כבודות ולה במקום ההר / בימורא בר
 ד' שמעל הווימא הכהם כן גדול היה שמהר יהיה כן להל
 עליון / הם ימול מוהוין אינו שנמע / והם כן כפד אינו נרבר / והם
 ין הלב אינו הווימא כשר להקריב / לה מדיכין ימול ויהיה כשר /
 להקריב / הוי הווימא עז עלות הדק / ד עקובה הווימא הכבד עלות כן
 הווימא / והלב / והדק / וההמר לו התהלך לפני ויהיה תמים
 ימול ויהיה תמים / הוי הווימא עז עלות הדק / הווימא ד תנה וינה
 ימנהבה דה' ונקרה זכר דכתיב ועל זכר השם ימול ^{לה} את בשר
 עילתו / ד חב בשם ד' ברכיה הווימא וכו' יש ערל נקבה לה במקום
 שהיה נכר הם זכר הוה

שמה נברא זה וכו' או נקבה ממש מולדן הור' ובמקרה נרכים הברכה לה
היה יורע מזה יחול' הור' ו הנה דמיון לן קצת יחול' ונרצח הרק
במהר יור' במקום שהיה כרס ממש מולדן' ולמה נקרא מור' חולס'
במקום כנענית בערנה בשביל שלה יחסה ב כל ראה' שהיה כל ראה'ם
יכירו כי הם זרע בן ד' ובמילא יסכל חכמינו ונכריס מעט ההור'
שנהמר כי הור היה בית וביניהם

דין החוק בדין לה יחול'

החולך בדין יי' לו בן ליחול' כמור היה מהחיל' ממש חולס' והיה
רבותו וכל העם הילכו' במדבר בדין בכהתם מנאכרים לה
מלך ייפג' חולס' והור' ורנה בפרק הערל כל הור' השנים שהי'
ישראל במדבר לה נשבו להם כנה פרע' ומה' מעשה היבשית ה' כנה
ממש דנפג' הין' ויבשית ה' חול' נחבר' ענת כבוד ויור' ויור'
מעשה לה חול' והור' כב פנה הילכך ה' יור' ראוב' ויור' דע
דע' לה חול' ביד ומה מקובר' ביד ממש מקנה' וההיר' דע'
כזה רבים מלכין ומקוברין ממש שנהמר שומר פתאים ד' והי'
חול' בן דומה של קנה מופג' שהיה קודעת ומעכבת ושמה נברא
דימה בבשר והוא מקנה'

דין מולד הור'

ה' מברא

האזי גברא דאיתילך ליה ינקה ויהי מרהב גופא דרום ספ יחיד
 או ירוק ספ לא מהלכין / דרום חסר מוסר ומוכר בן
 עור לבשר ולא נכנס דרום בהיבריס / ואם יחול אורו בזמנו לשמונת
 ימים יחול כל דתו נימות / לכן כריך שיחיתו למחלה מוסר
 והכל לא בלע ביה דחיה ולשמה ליה עד שיבלע דרום בבשרו ולחמלה
 וכן היה דתו הבבל תנה חור דתן פעם אחת הלכתי לכרכי דים
 בחנה השא אחת לפני שחלה את בנה דראשון וחת / ואת השני וחת /
 אפי' הביאתו לפני ויהי מרהב כל גופא דרום / והכתיבו בו שהיה
 דרום עדין בין יעור לבשר ולא נבלע דרום בהיבריס עדין " אמרתי לא
 בני החיתו לי עד שיבלע דרום ביה / והחיתוהו לן וחלן אורו ויהי
 דין דודתן אורו דתן הבבל על שמי /

דין גולד ירוק

והאזי דירוקן ספ נחל לא למולו חסר מוסר ולא נכנס עדין
 כל כרכו ולא נכנס בו דרום עדין / וחסרן כן הוא
 חלש ואין בו כח למבול החילה ויהא מכנה לא למחלה / ודריך שיחיתו
 לא עד שיפול בו דתו ולחמלה / דאחר הבני / אחר לן אס דהא ינקה
 וירוק ספ לא למחלה מוסר ולא נבלע ביה דחיה עדין / וכן דתן
 תנה / אחר דתן פעם אחת הלכתי לבגדי דפאמקיא בחנה השא

אחת לפני

אחר לפני שחלף את בנה ראשון ושני ויורו / והטלשי בביתו לפני
יהי מורה כל גופן ירוק והכחתי בו ולתה ראיתי בו דם / המרה לה בתי
המחית לו עד שיפול בו דם והמחיתה לו והאר חלל אורו וחי וקראו הורו
ד רחן הבבלי על שריו

יחלן המהבים שעושים ביום החילתה ההר הרשום

וקוראים המהבחה

דין חולתן בבוקר

אבותיט נהגו ביום השמיני של החילתה מתפללין השכם בבוקר וחולין

בהשכחה לפי שצריצין מקרייתין לחכות / חולל מהבחה

א"ל / וחורט הוא כחוב בפרט תצריע וביום השמיני יחולל / וביום

חלחור שכל היום כשר הוא לחילתה לא שצריצין מקרייתין לחכות שכל

יחלחור בהבחה א"ל שהיה איש צריץ בחלחכותו שנהייר נישכם הברכה

בבוקר ויהבוש את החורו / ויעקור את יפהק בגן / וכשם שרדחין שהשכם

הברה בבוקר לעקור את יפהק בגן / כך השכם עב בבוקר לחילתה את

יפהק בגן / וכדיב חבא ויעקור את יפהק בגן / וכדיב חבא ויעקור את יפהק

בגן / חב חב עקידתו של יפהק חיה בבוקר / עב חילתו של יפהק חיה

בבוקר / חבאן נרע שחפוק לחילתה בבוקר בהשכחה / ואם עבב ולת חל

בהשכחה יחולל כל היום כי כל היום כשר לחילתה ראחר חור כל שחלחל

כל היום כשר

כל היום כשר / ורחוק מן המורה ימין כל כריתות כתר ביה בפרשת
 וילך כגדל כל שעות של היום על כל היום כשר ליחול / והר דיתר
 כתר להיפך כתר הם לה חל / והי הוא דיתר וכברתה הנפש היה
 מעותה את בריתו כשר / ואע"פ שהחזקו שחזקה ליחול בהשכחה
 כשר למורה מתבררם ה"ל / המור הבי דוקה בימי הקיץ חפץ שהור
 היום היה הדין כי אז יכולין ליחול בהשכחה " הכל בימי המשמים לדרך
 להחיתן מעט עד אור הבוקר / וכדרך להחיתן ביום מורים ובתפלה כרי
 יתיר לך היום לחול / כי בימי החורף העם חשבימים לבד ומתפללים
 חכמים בבוקר / והם יחול בימי החורף בהשכחה יהיה מכנה חפץ
 שהימים הם ימים מעוננים / השנה ומה הקצת הם מתירה להקץ בלה
 הר ויחול כל שכן כריכה להור גדול שהיה נחמת בין הימים במקום
 חורף לה כל שכן שדרך להור יבדיל " ונלקח לה למעלה חמוללה
 בשבת מעט / ומה חולה בשבת עושין לה כל כרחה ודוקה שבת חפץ
 מכנה של חולה / להחיתן בתפלה שלה יהיה עליו כחשאלו וכרי
 שלה יבואו שנים העשר וחמוללה לזרי מכנה " והנהגה אין לה למחור
 על הנק כהברה ה"ל דשנה הברה על כן הרבה ליחול ושחול את
 עכור והשכינה היתה בעזרן שנהגה וכרות עמו הברית / וגם לה
 חפצו בפרוש בפסוק הייוב ליחול בהשכחה / לכן חזק הדבור

ברטום אינ רטא לקלל המדברים ב'וס המילת במדברים ובתל
אבל המהרץ בה לער יהיו ברובים ובאור פריקים לחיי ער יהיו צופים

דין ער

ומתקנץ שם ער על שם כי ער מלכה ותורה לור / כלומר נר בשעת
מלות המילת בחן שחשימים ער לפני התורה / וכל דועט
התורה בחן מילת דומה " יש מקומות שורבים בנרות ויול
לפני הדין הקודש ששם יונתת התורה

דין שני התרחות

ומתקנץ התרחות ועלנים שני ברי פנים ופירשים עלנים חסד
או כל רבר יקר ותפחת להרוך החכמה " האחר כריכך לפעל
הברית שיושב עליה / והאחר לאליה הנביא אל הבה שחק יושב וריחך בקים
המילת ועומר עליה " יושב חת הוצק אליה הנביא אל לבא ולבא
בקיום המילת יותר משאר החכמות / מורכב הוא בכרי יחד דרכי אלעזר
ישראל היו נהגים ליהול חסבהו לארץ ער שנהלקו לטת יחולכות
אפרים נחמנו חתם ברית מילת ועמר אליהו אל וקנא קנאה גדולה
ונשבע לשמים שלא להוריד מלך וימנע על הארץ שנאמר הי ה' אם יהיה
מלך וימנע כי אם לפני רברי / ושמעיה הוצק ובקשה להרוג אותו ועמר
אליהו אל והיה מתפלל לפני המקום ואמר טוב דומתי חתמי " אחר לו

הקבה

והקתלדאור יוטהים הותם בבד ועוררים שחם ערוכים בהוד כל
השליש ימים / ויחבב חם עשו זה הקין כרי שירה
התם הכבד חיוך ויבדש רחמים על העור ועל חוץ / ולחם דוקה ג'
ימים לפי שהם העור הלש כל שלשת ימים שגחור ויהי ביום השליש
בהיותם כולבים וגו' " חזקן שריבין לבקט עליו רחמים " דאיה ביה
ברושלמי במקו הדבד תטלה הקוטה רדוני ורהני חן קרם חרה רנהחיים
למטה להביא הרן דהוד כריך חם חסית במה דהתמיהו חוץ רחמי
על הני חסיה וברוני דיריהו ע"י דהלשע בן היתמי רביה הרן בעלמה
ובזמן קריב ואתרו חין " ועור תטלה חסותה דהי ורהני חן קרם
חרה רחמיא להיחם רביה הרן דהה כריכה חם והיתמיהו כרוני רחמי
ע"י חסיה וברוני דיריהו ע"י אלשע בן היתמי רביה רביה בעלמה
ובזמן קריב ואתרו חין " חבאן דאיה שריבין רחמים / והכי קבעו רבית
ב"ה ברבית רביתו ד' אלחיו ורבה ברבית שחיתת לעור שהיה הרב
ורבואה ליעקב דהוד כ' הייה והיתמיהו ד' לעי חסות שגתה חיל
בשחית שריבית רביה לכן קבעה בשחיתת / ורחם חן דהוד חזקן
שגחור יהיינו ביום השלישי ידיומן ונהיה לפעם / וחבאן דאיה שחם
שחיתתין הקתלדאור ערוכים ג' ימים כרי שריבין עליו רחמים "

ומבאין שם חנה נקיה כרי שיקט חמולת חת ידיו ופיו חמולת חס

חן דרם

ונחמן בו ז' גבלים / עדות היות בו / עדות ברכת השם בו / עדות
 ברכת החילה בו / עדות הלכה בו / שנהמר נקח בועז שטרך
 אנשים חזקת העיר / לחס כחן כן ויהיה חסרם של התי יומם נל
 בכסוף יוצר דבריו לעקב ז' פעמים חילה בפרשת חילה / הר
 דיתיר לה נחשבים הכתוב להיבן כרת הם לה חל שנהמר ועדל
 זכר אש לה יחול את בשר ערלתו ונכרת מעמיו / דא עשרה
 פעמים בתיב חילה בכרסה כנער ז' נמאות וז' דברית / ונכר
 שרה חלמות שבת גבלה העולם / להמר לנא שבזכות התורה
 וחילה העולם עומד שנהמר הם לה ברית יחוס וחילה הקות שמים
 וארץ לה שחתי / ועוד ז' תיבות שחלפה בזה הפסוק וגם הם הם
 בדין שלחתי אמריך וכו' לכן חללן בפני עשרה / וכל חלטה
 תורה כחן חילה קל פקודים חלפה בפסוק חן ויהי חסרם בן ז'
 שנה עד סוף הפרשה נחללו אתו / כנער קל תיבות חלפה בכסוף
 הם שחלל תחלל בקול ד' חלפה ויהי שנה בפניה תעשה והלשון
 לחללתי וכו' כי חל ד' חלפה / לפי שהחילה פריכה רפואה יחוס
 חילה רפואה חלפה שבת כחן כן ז' ערלות כתובים בפרשת חילה
 והר כתיב וביום השמים יחול בשר ערלתו / הרי ז' כנער ז' יחוס
 שחלל ערל / כנער יחוס תיבות בכסוף תורה כזה לכו חלפה יחוס

קבלת יעקב

קדמת יעקב " מלמד שכל מעשה החילה רוחה לנרדף לבסוף
 יורדקין לפני החילה כחו שמרדקין לפני חרדה
 מהרדקין את החילה

מהרדקין את החילה בכל ענינים בריב ובענינים נאים ויפה
 במהכל ובחמה כדמך בסך חילה לפני כפיית זה
 חל ואמרו / חנה לפני בחור / עשה לפני קובה נאה ויפה
 חנה נאה / ואלב נאה / סופר נאה / ופיית נאה / כתוב

נאה וכוונתו בשירדקין / וגם כדך להרד את החילה קס יס סס פילין
 ר' ספר מהרדקין את החילה יוס שלפני החילה עושין חייבה האב
 יבעל ברית כל המנהג כדי להרד החובה / ודוקים הצבור גם כן
 עיניהם חשום כבוד החילה / חדרים עצמם בחלבבואים נאים ביום
 טיפון בו להכנסו בבריתו של אברהם אלה / וגם חוהל כדך
 להרד עכמו בחלבבואים נאים חשום כבוד החובה / ויש חקירות
 גם הצבור מהרדקין עכמו בחלבבואים נאים חשום הביבוי החובה
 שהיה גדולה ודקין עיניהם / וגם את הנער רוחלן קורס החילה
 כדי לנקותו הפילן בשבך נחי שח ^{והלבישים} חברים לבנים לנער
 חשום הביבוי החובה כדמך בר ומבול של חעיל וחכמה של
 חעיל על דהשו ביום חרונה / ונאש הורו השת המנהג וחיליכתו
 בהרד לבנה

בהרור לבד ו ותיך ההר שגורו הכבוד וחספסות ו יפה איש חבית הפנקס
והקבל את הער מיד האשה ויחבנימו לבד ועודו יס הכבוד לפניה
ואחרים ברך דבה ו יחבנימו אומר בשם ה' //

וְהִקְדַּלְתָּ אֶת הַמִּצְוָה הַזֶּה יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְיִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

ואחרים בקץ דבה, ואחכעמן אומר בטס ד' //

ד"ר ישראל בן יצחק בן יצחק בן יצחק

אור לשמיני בעל הבית לוקח שוק ומוסר בסביל חבר

בחיילי חסד שמקיים הוא לרצון חסדו ברחמים

למה למה נקרא ביהקו, חתול, דש במדרש תנחומים בשם חזקוני

וביום השמיני ימול בשר ערלתו / בוא וראה כמה קבוצה המלאה

לפני ישראל שכן יצק שים חפיהות הרבה ער. להבב אה החפוק ולעיווק

וְהַיְדֵבָה אֶחָד לָהֶם כִּם הֵנּוּ מִדְּמִיָּה לְכֹס שֶׁהָיָה שֶׁהָיָה וְיִסְמְנוּ אֶת־

בֵּן שְׁמֹנֶה וָאַבְיוֹנֶה הָיָה בְּקִרְוֹת יִשְׂרָאֵל יִגְלָל, חֲכָאן נִהְבָּה בְּהוֹר יוֹסֵף

השמים בעל הבית עשה שמואל ויחטא בין ימים יחזקים / ויחטא

היהו העשרים שחולצו כיום ונחמכם ונחמנו כר: להיות בעל

בדרכו שותתת למוצק רבה והביצה כשהוא ארבעה חלקים

מאכל שכולל חמשה כל החיות " ועדיין הוא יונה בשוק —

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁבָּאֵים יוֹמָנוּ וְחַוֵּת אֶהְרֹת וְנִשְׁמָעֵם שִׁחָה כְּרִי שִׁיחִין בֶּם הֵם

במחשן ומח.ימין הוא הוילע החביבה שבזכותה נפוליס מריג

על מנהג " קאנעס חתונה לעבערן געבן

ומה' זל

ומצויק לו לבעל חילת שמואל חכיה כטחופם דנער בהיקן
 ליחול י נוכל ללחוד חוחורא בעל ברית הברס
 ונחיה נקח שמו יחורא י כ עזריה בשם י יחורא
 אינור שחורא פנים באברהם שחור קבא להבית ליחול י הלך
 ונולד בשלש ארבעין שנים עבר השכול וחורא י עבר חור ל
 כבר אתה בן ק' שנה לחיה זה הצער הר נפסך י השכול חור ל
 לחיה חיה חולך ונמריה הר נפסך בין שאלך י וחורא חור ל
 ובי לא עמר לך אלהיך בכבשן האש וברעב ובהלכים וברבר
 חיה שחור לך ליחול אין חיה שומע לך י חור קבא לחורא
 חיה נחת לו ענה ליחול י היך אינ נבל לאוהבי לא בפלמין
 אלך ואתה חיה עמו שוקף בברית חור וחור וירא אליו ביהילון
 וחורא י חכאן ראה לבעל ברית שזכר בחלות חילת ע" שגשג
 שור לברית חילת י עור בחורא חזית י חול יחול יבא חור
 וימסל עס חור י ר' חכאן בשם ר' יוחנן חורא חילת חורא חור
 אי חכסר לחור קבא שעה שואבין לאברהם חיה ותפא בן
 בבעל ברית ער שחול אברהם הר עכרון שחורא וברית עמו חור
 וברית לו לא נחור י לא וברית עמו י חורא חיה קבא שחור
 בבעל ברית י חכאן ראה לבעל ברית שמואל חכיה י עור בחורא

שחור חור

שוה טוב בשמך יחזק חסן וכו' / אל תהי / רוד יזה אלה עושה
 ל. / אחר רוד את משבחך ויחללך בכל היבתי / בראש. את כבוד
 בתפלתך / בשמך ראש. את מקיים לה קייף / פה ראשכם / ויזה
 תפלתך בראש / בראשי את מקיים חכמת עמיתך בראשית / בעיני
 את מקיים ודחיתם אותו / בפי הע יחללך שגאון תולדת ידבר
 פ. / בשכתי את משבחך שגאון תבעה שפתי תולדה / בזקת
 לה כשהית פה זקנך / בלשונות ולשונות תהיה פתך / באה
 השתחווי וישתחו להפין ארצה / בדרונ נהר דרונ / בלב שגא
 בלב כשרתי אחרתך / בהזד שיחור כיכית על הלב כל זמן שהי
 דורא ק"ש שגא' והיו הרברים תלה על לבבך / מאהרי וחלונ
 השלכתי שתי כנפי מלכתי כשהי עומד בתפלה / ביר יחנת /
 את כותב ודאח בה מעדתי תורד / ביר שחלל בה את דושה תפלת
 של יד ובה את אוהי תפלתך וכיכית בעת ק"ש / יוכלן ראה שחלל
 לאחור בראשית כשהוא דורא ק"ש / בכפרתם לעשות בהם פריעה
 ולתפלת בהם / בכלותי שגאון הק לילות יסרון כלותי ובחיע
 שגאון ותורדך בתוך חיעי / בקרבי שגאון וכל קרבי את שם
 קרשו / ברעל יחין / חלות הלכה / ברעל שחלל לקדם שלש
 פמיעות שגאון התפלה / בכרעים לכריעה בתפלה / חזר חזר

חילתה ופריעתה / ברכי אתי בעל ברית לילדים לברך נהמר
כל עליונותי תהמרנה / חיי כחור / ויזכר רחמי לבעל ברית טהור עולם

מכור גדולה

ד"ר מטתה וטתה להב' הבן ביום החילתה
וביום החילתה הבן חבדיל בשחמה ומטה ויט' ומשלים חבור
לחבדיל ועד קטן יטוס הביבוק וכבד' החילתה / ובתוך
השחמה יבדש כהמים במחמורים ופחמנים כל החסובין על החילתה
להיים / ועל קנער טיגל בתוכה ובחמשים טיגים / והנער יונק
והילך משרי חמו יב' הרשים / והקנה כל' הרשים / ומכין והילך
ביונק שקר הם מכהה דקדא מכהה לא תבטל גרי בחלב חמו / ותבטל
במחמרים שט כעריים שטקלך דחירה נבר יוס לורה ויוס פריטה /
ומכין טהב' הבן חרבה בשחמה שנהמר גיל יביל' הב' לרין וישמה
ג' / וכתב יטחא אבן ואחך ותגל יולדתך / ומדרש הוא בבריתא
חב' אל' עזר / כ' אל' עזר אומר לא עכב אברהם אלהי מכל אשר
לא הקצב טנה / ובן שמונה ימים יחול לבס' וד' / וכשחיה יכהן בן
שמונה ימים חבישו לחילתה טנה / ויחול הברכה את יכהן בב' בן
שמונה ימים וד' / מכין אתה לאומר טכל' חיי שחביש את בעל לחילתה
כהיטן הוא חקריב טנהה ונמך על' החצבה / ומכין רחמי שחייב
הרס לעשות מטתה

[illegible]

וְגַם הַמִּזְבֵּחַ לְעֹמֶק בְּחֹבֶה וְזֹכֶה בְּכַהֲנָה כֹּדֶת הַבְּרִית וְיוֹשֵׁב
עַל־ן הַכֹּהֵן כֹּהֵן הוּא יוֹקִים וְתָרִיץ יוֹכֵת כְּמוֹת
בְּרִית וְכֹהֵן הַעֹלֹם עֹמֶד יָדוֹ שֶׁנֶּאֱמַר הֵם לֹא בְרִית יוֹחֵם וְלִי
חֲקֹת שְׁמִים וְאֶרֶץ לֹא שְׁמִיתִי / וְכֹחַ שְׁהוּא עֹשֶׂה פְרִיעָה עֹלָה לְאֵלֹהִים
חֲכֹת פְּרִיעָה לְכָל יְחֹת עֹלָם הַשֶּׁנִּי עֲשָׂה כְּמִשְׁכַּן פְּרִיעָה / נְחֹכָה
שֶׁנֶּאֱמַר בְּזָכוֹת הַפְּרִיעָה הַעֹלֹם עֹמֶד שֶׁהַחֲכֹה הִיא עֲרֹלָה
רִ"ן חֲכֹלָה לִי"וֹם הַחֲכֹלָה

סדר תפלה בית / ביום חמשה ותענית כבוד / שאלה זהר
שאלה אותה ב' בעתם ב' חפיר את בן דוד ב' יצחק ב' יהודה

וְלִי יוֹם מוֹלֵדִי טָהוֹל לְהִיוֹת בֵּינוֹם תַּעֲנִית כְּבוֹד כְּבוֹן יְיָ בְּתוֹמוֹת הַיּוֹם שְׂמֵחָה
 בַּמִּשְׁכָּה אֶחָד בְּתוֹרֵי כִיכָר הוּא לְהַחֲלִיל בְּמִקְרִים וְהַחֲמִים וּמְלָחוֹת וּנְדוּנֵי
 וּבִיּוֹם כְּנִמָּה הֵינְךָ אֲדוֹמִים וְהוּא רַחוּם וְהַחֲנּוּ וְהַלְלֵךְ הַכֶּסֶף אֵם לֵה
 וּבְמִדּוֹרְכֵיךְ עַל הַיָּיִן הֵם יִשְׁעוּס הַמִּבְרָךְ וְגַם הַיָּלֵךְ אֵם לֵה וְכִיּוֹה הוּא שְׂמֵחָה
 הַמְּלִיחוֹת " זֶה הֵיךְ הַתַּעֲנִית " כֵּן אֵהְיֶה בְּהַחֲמִים בְּמִקְרִימוֹתֵינוּ בִּיּוֹם
 תַּעֲנִית וּמוֹלֵדִי וּבִיּוֹם כְּנִמָּה שְׂמֵחָה מְלָחוֹת וְהַחֲמִים וְנְדוּנֵי כְּדָרְכֵי
 וְהֵינְךָ הַחֲמִים מְלָחוֹת וְהַחֲמִים כִּי יוֹם שְׂמֵחָה הוּא שְׂמֵחָה שֶׁשׁ הַכֶּסֶף עַל
 הַיָּדֵיךְ לֵבֶן הֵינְךָ אֵהְיֶה בְּהַחֲמִים וְהוּא רַחוּם וְהַחֲנּוּ וְנְדוּנֵי הוּא שְׂמֵחָה
 בְּמִקְרִימוֹתֵינוּ לְבִיכִים לְבִיכִים לְבִיכִים וְהַחֲמִים וְנְדוּנֵי אֵל הַכֶּסֶף וּמְלָחוֹת
 וְהַחֲמִים תוֹרֵה הֵיךְ עַלֵּנוּ וְיֵהְיֶה כְּדָרְכֵי בֵה
 וּמְלָחוֹת בְּמִקְרִימוֹתֵינוּ אֵיךְ נִפְלִים עַל כְּנִמָּה בִּיּוֹם שְׂמֵחָה וְהַחֲמִים מְלָחוֹת
 וְהֵינְךָ הַחֲמִים תוֹרֵה אֵל עַל כְּדָרְכֵי יִשְׁעֵךְ הַיָּיִן כְּדָרְכֵי וְיֵהְיֶה
 הַיָּיִן הוּא יוֹם שְׂמֵחָה שְׂמֵחָה שֶׁשׁ הַכֶּסֶף עַל הַיָּדֵיךְ וְהַחֲמִים שְׂמֵחָה יוֹם
 שְׂמֵחָה הוּא לֵבֶן לְהַחֲמִים כְּדָרְכֵי לֵבֶן הֵינְךָ אֲדוֹמִים בִּיּוֹם הַיָּיִן לְהַחֲמִים וְהַחֲמִים
 הַחֲמִים וְהַחֲמִים בְּשְׂמֵחָה וְהַחֲמִים וְהַחֲמִים וְהַחֲמִים וְהַחֲמִים וְהַחֲמִים וְהַחֲמִים
 הַחֲמִים וְהַחֲמִים אֵל הַכֶּסֶף הַכֶּסֶף וְהַחֲמִים וְהַחֲמִים וְהַחֲמִים וְהַחֲמִים וְהַחֲמִים
 וְהַחֲמִים מְלָחוֹת וְנְדוּנֵי כְּדָרְכֵי וְהַחֲמִים עַלֵּנוּ בְּרִיךְ הֵיךְ וְהַחֲמִים כִּי
 הַיָּיִן זְמוֹן זְכוֹר בְּמִקְרִימוֹתֵינוּ לְבִיכִים לְבִיכִים לְבִיכִים בְּרִיכֵי מוֹלֵדִי טָהוֹל

זה עם זכות דם ברית של אברהם שהוא ראשון בחזקת מילתו ויעמיד לנן
זכותו וזכות של זה וילך בערימו ביום זה לום תעניתנו ופרותינו

פזם אחרי דברטום היוהל על קיים חזות מילת ביום ראש השנה

והזן שהתכלל בהיותו היום אחר חרוץ אחר קורס אחר דברט
של זכרונות / גם כשהחזר להיות לבס להללים הנה / התחיל והחזר
זכור ברית חרוץ אחר אחר גבורה דברט / כי זכור כל הנסבות עק
זכור דברית / ושבתו אותו כל הקהל כי היה מעדון כפחית ברב

כיון דעתו שיעלה זכרוננו למנובה בזכות דם ברית מילת עם זכור

עקדת יצחק ועם זכות דם ברית אבותינו // ובחזקת היוזרים לחונקה

ביום המילת ויש להם מעט ברבר הזה לפי שגררש בשוחר טוב / אחר
שראש

יהושע פץ במקום יש בחזקת הזה כשר פץ הרעים שהיה חתעבת בהם

וזהו אומר דעת הייתה ענינה יתכן וית דביה הרץ / ויושם דקית לזה פער

למקל היוזרים יעקב ד' ביום כרה / ואין היוזרים והוא רחום ואין נופלים על

פניהם בהשכחה כדון שאחרת / כי הוא יום שמחה / ובערב נופלים על

פניהם / והכל חורים שער שיש בר שתי פנקיות / ובהיותה דכנת

שאין בה ברית מילת היוזרים והוא רחום ותהנה ולחונקה כי הם אינם

בכלל אותה השמחה והחזקה / וכן מניין שמתכללן בבית האבל הייבן

לומר לחונקה ותהנה כי אין שמחה בבית האבל וכן היא הלכה

מעשה

מעשה היה בבריתיה ביום ד' יעקב הלוי אל והל טעה באב ביום
 שבת ודחו התענית לאחר העבת כתרין חכמים והיה באותו יום
 חילה ויהא בעצמו ד' יעקב היה לב ברית וזו להתפלל מנהג גדול
 אחר שש שעות ואלך למורה ורחץ הוא ובעל ברית עמו אהב הלכו
 לבד ומלן את הילך והאר הלכו לבית ואכלו ארביהם ולח הטלחיו עם
 עם הכבוד והמעס כי היא מעורר מלכה ו גם התענית היה בל בהב
 וגם מזה המעס כדברמין ובהמטה מותר מלבד כבוד העבת וכל הבא
 לכבוד החילה והחירה יותר מכבוד השבת

דן מעולה ברכה לזו תענית

ועוד זאת תשובת ד' יצחק בן יהודה לר' משה בן מוכר החובר
 על היין בתענית חן הערה אין צריך למעש ולח ליתביה
 ליתקח דלמא אתי למימר לא לשהיה עד לאורחה ואילה לא לשהיה
 לחילה דרביא מוטוס דהיא אינה בתענית אע"כ דאמר חר המצב צריך
 שימנעו כי מעש לזה אחריטא שפר דמי / וקרה מקשיין וביום הכפורים
 למחר זמן על הכום בבית הכנסת בשאר ימים טובים וצריך להימנע
 וברכין ליתביה ליתקח דלמא אתי למימר / ומעמא דהא למימר וקח
 בתענית החמורות דהיא ליתקח / אבל בשאר תעניות דלמא למימא
 כי מעש לזה אחריטא שפר דמי / וביום הכפורים אין חמורות זמן על

הכום

הכום כשאר ימים טובים אינן מברך דיומה ליתר דברך למשתי כושע
 קדוש היום וכה לכה לחומר ליתיה עד להורחה לחיובה יום הכפורים
 הלבך אין אחרים צדן על הכום ביום הכפורים דלא אפשר " ויהי שאלתם
 כדור היא שער שתי מעינות בבי חזקה הוא רבעי חלה לבחין / אבל שיה
 ברכות לא בעי חלה לבחין ואכלן הכי בינראה רתענית אקור למיטעם
 ואע"פ ואחרים אשה בתענית מועדות את התבשיל ואין בכך כלום מה
 מעינות בעינות בלה בליעה ואכלן בולעת הימנה אין בכך כלום "
 במסר הכללים מזהה גם בשאר ברכות בעינת חלה לבחין היית דהי
 דאמר דבה בבי יום הכפורים שיה בולע לבחין הייב דרי זה מברך בנה
 כריך שימנעם חלה לבחין וכה דאמר ר' עמרם ז"ל הכי חלק דוקדוק
 קדושה דיונה כריך שימנעם חלה לבחין ואי לא מעשים לא יפה ירי העת
 הואיל וברך בנה לבחין ואי לא מעשים מוכיח שם שמים לבטלה ודוכה היה
 שימנעם מן החובה / חלקן למרמם שכל המברך על כום אל חלק ומילה
 ואל קדוש ואל הברכה כריך שימנעם חלה לבחין / ואם הימנעם שהי
 יכול לשתות מן הכום לפי שהוא מלובלך מרס המילה ימנעם בידו ואין בכך כלום
 ואל יוצא שם שמים לבטלה וכן היא הלכה

דין מילה ביום הכפורים

יום המילה שחל להיות ביום הכפורים חלקן בהאי היום בין תפלת יוצר

לתפלת מוסף

לתפלה מוסק לזהר קריאת התורה בעוד שהכבוד נוסקין כדקדק בעד נשמות
 הבויתין ויחסיין הברכה עד הלילה ובלילה ימנעו המבקר וגם הבין ואמון
 כי המלכה באה על יום וכן מלאך בחתן המבקר מנעם בדאשונה ואחכ
 מנעוים חתן וכלה כי הברכה באה על יום ואלה ליתבי לניקח למנעוים ליום
 הכפרים לפי שתענית יום כפיר הוא המור מעטן כרת ואיפה למיחל
 וליוה אחי ליה לניקח למימך לטנה חרות / פעם אחת חל רבינו
 גרסום המנהל על ביום הכפרים והורה לו רבינו מנחם על לעשות כן
 יטה הכוס של ברכה עד הלילה ומנעם בלילה הוא ואם הילך

ד'ן רהיפת הילך ביום הכפרים

רחיצת קמח רוחה יום הכפרים בין לבנ המילה בין לאחר המילה
 ועושים לו כל כרכן בבשר הימים במלכה שאי אפשר
 לעשותה מערב יום הכפרים כמו שהמרחק למעלה / ואם אין לו המין
 עושים לו דורנה ורוחמנין לבתחילה כשהין הדני מנחמן שיחמם לפי
 שחזות מילה רוחה יום הכפרים / ואם אין שם עירוב יוצאים הכבוד חבית
 כנסת והולכים אכל הנער וחלן וחוצרים לבד ומתפללן תפלת מוסק //

ד'ן מילה בתשעה באב

יום המילה שחל להיות בתשעה באב מתפללים תפלת היום בהשכמה
 ובחורים קרינות ומקיימים מצות מילה להלכה בבוקר קדם

שיחמרו היוב

שיהיו איוב המעט לפי שחזרה לחול בביתו / ועוד שהבנות פסקו קצת
 שחזרו כבר מן הקרקע וישבו על כסאות / אבל בגדיהם נהגו שהיו
 חלני יורם הכות / ואחר הכות חזרים לבב ומוקיימים בנות מילה והמעט
 שזרם הכות הל ועדיין האבלות / ובנות מילה קבלו עליהם בשמחה כדון
 שיקבלו תורה דכתיב שש אנכי על חרותי / ומן הרין היה להמתין עד אחר
 הכות לא שזריבין להמתין מעט ואין מעכבין כ"כ להמריה את הפעל
 להיוזר לבב לא מיד אחר שבחזרו הכות ענות קינות ידמיהו ואיוב ואחר
 קצת נחמות שביעיר / מביאין את הילך וחלני ואיוב מחוייב להתעבב כי
 כל היום כסר לחילה / ובלילה מרבים בשמחה ומסתנין לה לבדקה עד
 לאמתה ויסעו החברך ואמין ואיון כי החזרה בזה על ידם כי פרי במעט
 הוא ולא היה ברוב זה לבטלה ולא לתביה לה לנקלה למעט לא בטרבוג
 ולא בפלוגה רבא כי הם החורים מטהר תעניות דכתיבים / ויום דכפורים ענין
 כרת / תשעה באב חמור כחן לפי שכלי מלכיה ונחב חקרע
 בחרש רבא מעוברות ומנקרות מתענות ומשעמום במ' באב כרץ שח' /
 שחבנות בטא תעניות ומשנחות ביום דכפורים ובין השמחות של
 אמור הילכך החברך לא יסעו עד אורחה ולא לתביה לנקלה ולחא התי
 לחוסרה לשנה אחרת כחן יום דכפורים אבל שאר תעניות אינם החורים
 כחן ד' בתשרי וז' באב / וקץ בתמוז / ותענית אשתר " אע" שגם החורים

מרדכי ויהי נותנים לתנוק למענוס מן הדרכה ולא נחיש דלמה את למימר
 והעל דאדורין שהמבקר כדרך למענוס כי מעים לה אהרין שפיר דמי
 והפילן בתעניות הללן הכתובים ודף ג' שיהא המבקר שדרך למענוס
 היכא דאפשר והיכא דלא אפשר יהיב ליה דא וסעיס כד' טל' יהיב
 נכר שם הקב' למעלה מהא דתנן דבגן לה יכריס ארס כדומה לאדריס
 לא הכ' אובל עמיהם' לה אובל פורמ לבנו ולבנ ביתן כד' להנכס
 בחבורה הלכא כי לא מעים איהו ומעמי אהרין ע' דרף שפיר דמי
 וכן הלכה' וכן דאין וכן עושים הלכה למעשה בכל יום לבדית
 התנים שובנים לתנוק למענוס במקום המבקר בתעניות הכתובים הללן
 כחן שמה במבד ואוס המתר ואין חוששין דלמה את למימר לפיכך
 יפה נמי למד מילך נמי לא נחוש' אבל שחר תעניות שהן מברכים
 כחן תענית דתשובה וסנ' והחיש' ותענית דיהיר ותענית הלום ימענוס
 המבקר ואין בכך כלום' ובכל מקום שטעמין מן הדרכה בנ' הילך
 כחן שדילן לעשות כי על ידו באה הדרכה ומאמרים גם להם הילך
 בכל התעניות ממש שהיה בתענית הו' חיוס הכפ' ור'ס ופ' באב טעם
 היה שרנייה בתענית ולמה שורה ההם לפי שהמלוה באה על ידו' דא
 לפי שהמורה שיה עליו לכך שורה חמ' טל' חינוך' להב' אתו הכומר
 א' אפשר כיון שבך עליו בפה בפה לכן כדרך שימענוס המבקר תהלה
 וההכ' להם הילך

ואה"כ אם הילך שכן עושין להחן וכלה וכן דרך כל המכרזים ו אב"ל חאב
משה"ל לזה נכנס ע"ד ומשקין להם ואם הינה דוכה לשירות
ישתו אחרים ואלו יהיו אותם הכנסות בידים כיון שגאון שיהיה עליו וכן
הלכה בשבתות וצד"ק ובשאר ימים מוכרים מולין אחר בית הכנסת
ד"ן מוהל שחל לו אגלות

מוהל שחל לו אגלות ואלו לו חילת בתוך ימי האגלות בג' ימים
הראשונים אל יפה חסדה ביתו ובשאר הימים יתפלל בבית
ואה"כ ילך לבד וימול ואלו ימרה קהל לילך אצלם ו וכן הורה ר' משה
ז"ל ומילתא אחת לאה הוא ילך אצלם ביום ראשון חפז כבוד הכבוד
אם יכול להיגר בעל בית ויתפלל בביתו ובשמיאין הילך לבד ילך
גם הוא לשם ויקבל הילך מיד האשה ויכניסנה בחור ויתפשט/ בה"ק
עד שימולו אותו ויחזיר הילך להשיג ויחזור גם הוא לביתו ויבדוק
אצלם ואלו יתפלל בבד"ק " עוקא בשביל מעורר החילת הוא מועם מהאובל
כדי להיותו חבר למכור גדולה כזאת שהיא שקולה כנגד כל המכירות
יעשה ויפנה בה ו אעפ"י שהחילת נקראת שמוחה ואינה רומה לשאר
שמוחה " המוהל בימי אב"ל יונתן לו ליתן כפרתו שזכר לעשות כן
מדינה ואעפ"י דאחר דב"ן אב"ל אמר לו בתמורת הכה מוסר חפז
כדיעה חובה היא מראשי יתא בחילת עברה ותמכורת אינה חלה

מחבר

מורבך וואס מענט נח אס טכע וואס זומין זאכערנס מווערן לערן
 צוואל המועד וואס דאמיר דבן אין מילדעין במועד דבי גב
 מילד מווער / דעסע וואס דאש ודקין דען מווער לכא מן דעביה
 ובית האמרים ולכורך פריעה כ"ש שהיה מווער / וכטס שמכשירי
 מילד דוקין אה המועד כן מכשירי פריעה דוקין אה המועד לכא
 שמכשיר פריעה דוראורייתא "

מלך מנהג מילד / בעצרת שוכן מעלה
 וזה דין ברכת המילד ומעמיה

תר המזרח אומר ברך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וכוונת על המילד " ואם מעה בצרכי המילד
 דרך לבקר פסח שבת לכא שהמילד צריכה פונד וברך שימול לשם
 מוצות מילד וברך לבקר הברכה קורס שיהיו הערלה כדאמרינן
 בפרק דפסחים אחר ד יחיד יהיה אחר שמואל כל הברכות מבקר
 עובר לעשייתו / ואי משמע דהא עובר לישאל דאקדמוי הוא טעם
 וירא החימול דרך הכפר ויעבור וד' מופ דבין י"ב דהא עובר
 להכה למעט לא שאין מברכין להחר קיום מצות ובאותן המצות שאין
 בן שהות לבקר כשעת עשיית המצוה כמון מילד ושהיטת הנבחרים
 בשעה קלה אכל שאר מצות שיש בהם שהות כדרך לבקר קורס עשייתו
 ואין אומרים

ואין אומרים ליהוה אלה אומרים על החילה כחן על ביעור הדוח על
מחילת ידים , על נתינת לולב , ועל חזרה חבילה " ומעם זה כחב
חפז דעי ר' מנחם ז"ל שהמר לו בעל החילה חפז מה מברכין על
החילה ולא ליהוה , כנדר השנים שהין אברהם ושרה בלוחם שנה שנה
לו יוצאת חיל על במחמריה ק' דחז' להבדיל שהיה בן ק' שנה בהמולד את
בשר עולמו , והחילה במחמריה דחז' לשרה שהיתה בת ח' שנה כשילדה
את יצחק שנה' ואם שרה הבת תשעים שנה תלד , ולפיכך התקיימה רבן לנצח
על החילה זכר להבדיל ושרה לפי שהם קיימין תהילה חזקות חילה לשמונה
ימים חלון את יצחק שנה' ויחול הבדיל את יצחק בבן בן שמונת ימים וכו'
מדרש פסקתא גם הנה כשבקשה דהמים על בן זכר בקשה בזכות אברהם
ושרה ובתכלתה דחז' שיברכו עליו על החילה , ואמרה הנה לפני הקב"ה
רבש"ע עשה לי מעשה גם כהבדיל ושרה שהין זקנים בלויים בימים ופקדת
אדם בבן זכר שנה' ונתת להמתק זרע אנשים וכו' וכתוב ותתפלל הנה
ותאמר עלי לב' בנה' , נלך דחז' להבדיל ושרה על דחז' להבדיל שהיה
בן ק' שנה כשנולד יצחק , ונלך דחז' לשרה שהיתה בת ח' שנה כשילדה
את יצחק " חפזן דאיה שהנה בקשה דהמים כחילת הקב"ה שיתן לה בן זכר
בהמולד שיברכו לו על החילה שנהמר נלך במחמריה על החילה ,

ד"ן אב' רבן מה מברך

בעצרת שיושב המוהל ועוסק בחילת עומד אבי הבן בחקוהו בתוך הצב
 ומבקר ברך אתה ה' אלהי אהרן להכניסו בבריתו של אברהם
 אבינו וחסדו זה אבי הבן הייב לבקר מעומד חסדו רכסו בזה לבס'
 ובזכות כתיב והיו לבס לזכית בלולב כתיב ולקחתם לבס' ובמזרת
 העומד כתיב ומזרת לבס' ובחילת כתיב המוהל לבס' וכלם לחור
 חמזרת העומד שכתוב בה מההל הרמז בקומה אלה תקרי בקומה אלה
 בקומה רחמנו מעומד " ואין האב דשאי להכניסו עד שיגמור הצב
 חסד המוהל וכבר התהל ליחול חסד מעם שאם יאדע בו דבר ולכ
 יחול והל להב הבן ברכה לבסלה " והב שרר רב שלום ריש חתיבתה
 אבי הבן אין דשאי להכניסו לא אהר החילת ולא עבד דהמר ר' יהודה אחר
 שחולל כל המזות כלן חובר עובר לעשייתן הוא חסד רחמי שיש
 שמה תקלקל החילת ותהיה ברכה לבסלה ומבילת המר נחמי חסד
 ועדין אינו בר חסדו ואל תקטל חמילתה מלמה שחברך על חמילתה
 חסד יכול להתוך קורס שיבך רבחוזה דעסקי ואלת שחיסה ותקיעה
 נחמי נחוש לא רחמי להב תיתי דהב בירו רחמי חקיים " אכל חילת
 שבו אהר היה מי יאמר שחקיים הלכה אבי הבן מבקר לאחר שחילת
 ליחול " וכן חנה בשתי ישיבות " וכן כ' דת במסד היסד החול
 אומר על חמילתה ואהרי שחול לבך אבי הבן להכניסו ולאהר החילתה

ידא. הוקבע נ

ידא. הוקבעו נ

והוא קבעו זו ואין כלן לווד כל החיות מבין עליהן עובר לעשייתן ול
להכנתן בברית הכי משמע אהרן שחול הוא מבין להכנתן בברית
שכנתן בבר לברית כגון הנה רם בברית אשר כרס ידו / וכבר הי
שחולס כשעלמר להם זה הפסוק / כחן בן החילה היא הברית שביטנו לחקוס
לכן האב מבין להכנתן אהרן החילה לפי שזכר על שכנתן את כל
לחיות החילה כאלן חורש היום הברית שביטנו לחקוס " דא חפנ
יה אחיו שחברכן להכנתן להאר החילה כחן לברכת חורש שחק
שתי ברכות אהרן לפי הקריאה ואהרן אהרן הקריאה / גם הנה שתי ברכ
אשר לפי החילה וברכה אהרן לאחר החילה יקר דעל החילה יקדים "

ר"ן א"ס חמולל הוא א"ב יבן מה מבין

ואם חילוף הוא בן של חמולל מבין שתיין לפי החילה / יעבך בראש
על החילה יאר להכנתן בראש דעברי בזמנה אהרן
שמבין חמולל חילה וא"כ מבין האב / אף הכא יקדים על החילה
ברישא ומבין שתיין קודם שיחול והמעט לפי שהאב יורע בעצמו של
ינה חלחול את בן / וכן יורה רבינו משה ז"ל / והא"ב יורה רבינו א"ב
העצמי כעבה לחול את בן אחר כדך שיבין שלש ברכות קודם שיחול
על החילה / ולהכנתן / ושהחיינו / והמעט כדאמרינן שבי פרין בן
במפת פמחיס ודברן דקדושין / הם הייב לבן לפרוט ולחולל וללמר

תורה ולתורה ולתורה ולתורה / והכונה את בני הבכור יובקר שמים
 על פניו כן ושהיה יין / וכן משמע בחמשת מופי דתת בכולהו
 לעכמו וגם כוונתו ראה קתת לעכמו חס חס שרוב בני אדם אינם
 בקיאים לחול את בניהם ולכן לא הורגלו לומר שהיה יין לכן החול
 דרך לבקר שלש ברכות על בני דהיינו על חמילה ולחכמתו ושהיה יין
 ובינו בשום חמולת זל עשה כן ובקר שלש כחול את בני "

ד"ר כ"שין האב בשעת חמילת גדל

במקום שאין האב אצל בני בשעת חמילה / יובקר חמולת שתייה
 על חמילה ולחכמתו / ואם לא בקר חמולת הכס הגדול
 יובקר במקום האב לפי שאחרים הייבם בן לחולת כדאמרינן בספר
 וקדושין ת"ר האב הייב בבנו לחולתו ולמורו ולתורה ולתורה
 ולתורה ולתורה " לחולתו מניין דכתיב ויחול אברהם את יצחק בבן
 וכו' וכו' לא חולל אביו מחייבין ליה אחרין לחמילתו דכתיב חמול
 לכם כל זכר / וכו' לא חולל ליה אחרים הייב איהו לחמילתו חכמה
 דכתיב ועל זכר אשר לא יחול את בשר ערלתו וגו' / וכו' תיחא לבקר
 האב שהכנתו בביתו של אברהם קבילן ולא תיחא חמילתו לא דמי קבילן
 ובין אקבא לכל היוצאת תקדו ואז נמי אברהם יובקר חמולתו ולא מני
 ולא אקבא לחכמתו בביתו של אברהם אבינו והענינים שם עונים אמן

בשם שכתב

כֹּה־שֶׁנֶכְנֵם לְבַרְיָתָם כִּן יִכְנֹם לְתוֹרָה וּלְהוֹפָה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים כִּי הַכֹּל
שָׁשִׁים וּשְׁמֹנִים בְּקִיּוֹם הַבְּרִית / וְהָעֵת עַתְּ דָּבָן לְהַפִּיל לָן תְּהֵנָה שֶׁנֶּסְפָּךְ
דָּמוֹ עַל קְרוֹן הַשֶּׁם לְכֹן הַכֹּל מִבְּרִיָּה עַל־ן רַחֲמִים " "

רִ"ן בִּרְכָה אֲתָר הַמִּילָה

וְאַחֲרֵי הַמִּילָה הַמִּוֹלֵד נִשְׁמַח אֶת יָדָיו וּמִקְדָּה יָדָיו וּפִן בַּחֲפֵי הַתְּלֹוֹהִי
עַל הַפֶּתַח / וְיִצְאֵנָּה כּוֹם שֶׁנֶּ וּמִבְּרִכָּן עַל־ן הַמִּזְוֹנָן

לְבִרְכָה בִּפְנֵי / וְיִשׁ מִקְדָּוֹת נִוְדָּים שֶׁנֶּם זֹאת הַבְּרִית מִבְּרֵךְ הַמִּוֹלֵד
וּלְבִי שֶׁכּוֹם רֹאשׁוֹן נִסְבֵּם בְּרִיךְ לְמִוְצִיָּה כּוֹם שֶׁנֶּ וְאִוְחָר עַל־ן שִׁירָה

בְּרִיךְ אֱתָהּ הִי אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדַשׁ יָדָיו לְבִטּוֹן הֵן בְּשִׁאֲרֵי שֶׁם
וּלְאַלְפֵינָן הֵם בְּהוֹת בְּרִית קְדוֹשׁ עַל־ן כֵּן בְּשֶׁכֶּר זֹאת אֱלֹהֵי הַלְהִיטֵם לְיָדֵינוּ
כּוֹה לְהַכִּיל יָדֵינוּ שֶׁאֲרֵינוּ יוֹשֵׁהת לְמַעַן בְּרִיתָ אֲשֶׁר שֶׁנֶּ בְּבִשְׂרֵינוּ

בְּרִיךְ אֱתָהּ הִי כֹוֶת הַבְּרִית / עַל־ן תְּלִמְדוֹר בָּבֶל וְתוֹמָפֹת פְּמוֹקִים שְׁהוּי
מִן הִירֹשְׁלָמִי " אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ קִיִּים אֵת הִילָר הַזֶּה לְאַבְיָן וּלְהַלְלוֹ

וְיִקְרָא שְׁמוֹ בִּישְׁרָאֵל סֶבֶף יִשְׁמוֹ הָאֵב בִּיוֹצֵאֵי הַלְלִין וְתַגֵּל אִמּוֹ בְּפִי
בְּעֵבֶה כְּכַתּוּב יִשְׁמוֹ אֲבִין וְאִוְחָר וְתַגֵּל יוֹלְרִיךְ וְנִהַר וְאִעֲבוֹר עַל־ן

וְאִרְאֶךְ מִבְּרִית בְּרִיךְ וְאִוְחָר לֵךְ בְּרִיךְ הִי וְאִוְחָר לֵךְ בְּרִיךְ
הִי / וְנִהַר זֶכֶר לְעוֹלָם בְּרִיתָ רַבֵּר כּוֹה לְהִלֵּךְ דּוֹר / אֲשֶׁר כֹּוֶת אֵת

לְבָרְהֶם וּשְׁבָעֵתוֹ לְנִכְהֵךְ / וְיַעֲרִיחֵה לְעֵקֶב לֵהָן לְשִׁחַלֵּל בְּרִית עוֹלָם /

וְנִהַר וְיִחַלֵּל אֲבָרְהָם

ואומר ויחול אברהם את יצחק בגן שמונת ימים כאשר הוא אומר
 אלהים ידורו לך טוב כי לעולם המון " ואם בגן הוא אומר
 כלום בגן הקטן גדול יהיה " ואם אינו בגן אומר כלום הקטן גדול
 יהיה כשם שכתב לברית בן יצחק לתורה ולהופה ולמעשים טובים
 ואומר במקום רדכי הימים וזכרו לעולם בריתו אשר רב לאלה דור
 אשר ברית את אברהם וזכרו לעולם בריתו וטובעו לזכר " וכל
 האומר זכר יצחק כחן לזכר " ואם יערב המקומות " אבל את
 המלכות לדור זכרו לעולם בריתו וטובעו לזכר "

פירוש ברכת המילה

פירוש לברכת המילה ע"פ הגאונים " למה מברכין ברכה על
 גיין ביום המילה והלא למה נזכר ברכת גיין בתלמוד אלא
 גאונים רב יהודה ורב שריה וסאד גאונים תקנוהו כדרך טבע ברכות
 לבום של הקטן ונזכרו במעשה הגאונים ידור רב חר לרוך גאון
 אל המברך ברכת אירומין או נשואין או ברכת המילה או קדוש או
 הברכה כדרך שיבדק בפה לבולתו ברישא והאם ידמור הברכה
 ושיתא חלה לאגמין ביום או ביד ואח"כ נותן לבום להקין או לבנה
 ושיתין " ובום של מילה מוטב לו לאם הילך כיון שגאומה של
 שיה או ובום של קדוש והברכה נותן לאדם הבית וכל מה שמברך
 בפה ולא שיה

בִּפְנֵי וְלֹא שָׁהָ מוֹצֵיָהּ שֶׁם לְבַסְמֶלָהּ וַיְרֵי מוֹצֵיָהּ לָהּ יָצָה וְלֹא הוֹצִיָהּ אֲחֵרִים
וְכֵן הָיָה הַלְכָהּ " אֲשֶׁר קִירָשׁ יָדִיר מוֹבְסָן , כְּבִינָה פִּירָשׁ יָדִיר מוֹבְסָן זֶה
יִכְהֶן וְכֵן פִּירָשׁ כְּבִינָה כֶּסֶם בְּמִכְרָה הַיִּשָּׁר יָדִיר מוֹבְסָן זֶה יִכְהֶן עַל שֶׁ
שֶׁהָיָה אֲהַבְתִּי מוֹבְסָן אֲבִי יִכְהֶן , שֶׁכֵּן קוֹרֵם שְׂמֹלֶר יִכְהֶן מִתְקַדֵּשׁ לְמֹלֶךְ
זֶהוּ שֶׁנֶּאֱמָר אֲבָל שֶׁהָיָה אֲשֶׁר יִלְדָהּ לֶךְ בֵּן וְקִדְּמָה שָׁמוֹ יִכְהֶן וְהָיָה יְהוָה
אֲבִי בְרִיתִי אֲחֵן " בְּרִיתִי הַיֵּינָן בְּרִית מִיֵּלֶדֶת " אֵלֶּים מִלְּמִדִּיקוֹן אֲשֶׁר
קִירָשׁ יָדִיר מוֹבְסָן " רַב הָאִי וְרַב טְכִירָה פִּירָשׁ מוֹבְסָן זֶה יַעֲקֹב רַב־הַ
וְאֲהַבְתִּי אֲבִי יַעֲקֹב וְאֲבִי עֲשָׂן שֶׁנֶּאֱמָר , וְהוּא הַמְּתַקֵּן מוֹבְסָן וְעוֹמֵר הוּא בְּמֹעַ
אֲחֵן שֶׁנֶּאֱמָר וְרַב יַעֲבֹד כְּעֵינִי כְּעוֹמֵר שְׁקִדּוֹתָיו שֶׁל אֲבִירָם זָקֵן הַמֹּלֶךְ
בֶּן שֵׁנָה' וַיַּעֲקֹב אֵלֶּים תָּם יוֹשֵׁב אֱוִילִים , וְהוּא מִלְּמִד שֶׁיַּעֲקֹב מֹלֶךְ מִהוּלָּה "
הִרְרֵי אֲפִרִּים מוֹבְסָן פִּירָשׁ יָדִיר זֶה אֲבִירָם כְּדֹרְמִיטָן בְּכֶן כֹּל הַמִּנְהוּת
יְבֹא יָדִיר בֶּן יָדִיר וַיְבַנֶּה יָדִיר לְיָדִיר בְּהִלָּה שֶׁל יָדִיר וַיִּתְּכֶמוּ בֶּן יָדִירִים ,
פִּירָשׁ בְּשֶׁמֶת הָרַבֵּן הַבֵּית בֶּאֱ אֲבִירָם אֲבִינָן בְּבֵית הַמְּתַקֵּן לְבָקֵשׁ רַחֲמִים
עַל בְּנֵי , אֲחֵר הַקִּבֵּץ מִה לְיָדִיר בְּבֵיתִי עֲשׂוּתָה הַמְּתַקֵּן וּבִשֶׁר קוֹרֵם
יַעֲבֹד מִלְּמִד " פִּירָשׁ שֶׁעֲשִׂתָה כְּמִתְּ יִשְׂרָאֵל בֵּיתוֹ שֶׁל הַקִּבֵּץ מְתַקֵּן
יְבֹא לְרַעֲהָ , וּבִשֶׁר הַקִּרָשׁ זֶן מִיֵּלֶדֶת , יַעֲבֹד מִלְּמִד זֶן כְּמִתְּ יִשְׂרָאֵל
שֶׁלֹּא מִלְּמִד בֵּיתוֹ יִרְמִיָּהוּ אֲחֵר אֲלֵנָה לְהַקִּבֵּץ קִנָּה קִנָּה כִּי עֲזָבָה בְּרִיתִי
יִשְׂרָאֵל , וְעַכְשָׁן אֲנִי מוֹתְכִים יָדִיר וְכֵן שֶׁל אֲבִירָם אֵלֶּה שְׁקִדּוֹן הַקִּבֵּץ לְמִיֵּלֶדֶת

ולבדוק לבד שלא דבר לקבל לז' תשלומין על שגברו בנין על החילתה
 ועדה באים בנין לקיימה נקדשו חבטין אמן כחן שגורש בכר שגרב
 אשר שמוע אברהם בקולו ובר' ואברהם הי' קללק שנה ו' אחר אל מלמד
 שהיה אברהם אבינו בן יצ' שנה בשכרית את בוראן וערב שנה שמוע בקול
 בוראן " " יורש הוא נחריד דאז שגורש בן שהיה מאבר
 את כל הבלדים ומבטל על' וזוה לאבר את כל הזכרים באוזה שנה
 יקרה אמן של אברהם את אברהם בנה והעמינה אותו יצ' שנים תחת הקדוש
 ואחר יצ' שנים נחכס אברהם בהכמה ודכיר את בוראן ומאמ באילתם
 וסבר אלילת הבין שנתקדש אברהם בחמי אמן יק' בשארן שם ולפרוש
 ובינו הם בשארן בבשרן של יצחק כחן שאר בשרן ו' בשארן תרם
 וקריב ליה ומאמ של אדם קרוב לו חבל ו' שם בוקר של חילתה ולפרוש
 וב שריחא חילן יק' בשארן שם זה יעקב לפי שלא נאמר יק' לא ביעקב
 שנאמר ויעמיה ליעקב להק' ופאזאין התם בלות ברית קודש הילן
 בנין אחרין כחן יוצאי יריבן התם בלות ברית קודש זהו ברית קודש /
 לפ"ש ור"ת בנין אחרין בבריתו של יצחק שהוא קודש שגרב על
 לבו החזקה ו' ולפי פירוש האחר בין אברהם בין יעקב " זאזאין -
 אילן בנין אחרין התם בלות ברית זה שהוא קודש ו' החילתה נקראת
 ברית קודש שנאמר ובשר קודש יעברו מעליך ו' החילתה נקראת ברית

שנאמר

שנאמר יהיה לאור ברית ביני ובינכם / על כל בשכר היות הברית
ובשכר המצוה שהם חולקין את הבעה לשחורה ימים הל' ה' חלוקת
גם לעולם הבא שנאמר ה' יונת חלוקת וכו' אורית כזה להביל ידית
שאריטן משהת / ואין אור ביהם הקדש שנה' אין קדוש כזה כי אין חלק
ואין אור באלהיטן / והקדש נתן לנו את מכות החילת וכו' להחול את
בשריטן כדי להביל את ידיות שאריטן משהת / משהת זה מהת
שנאמר גם את בריתך שלחתי אסירך מבור אין מים בו / ואין בר
לא מהת שנאמר יורד אל ידתי בור / לעולם בריתו אשר הם בבשריטן
הברית שבבשריטן הוא ערוך לישראל שהינם יורדים להנהם שבו
ובאותם החילת הם נכלים מרינה של מהת / הבל העולם שהינם
נחולים הם יורדים להנהם בשביל העולם שבבשריטן שכן מרש צמור
תהומות בפרשת לך לך משעים הינם נופלים להנהם לא בשביל
העולם שבבשריטן שנה' לכן הריבה שאלו נפשו ובערה פנה לבל
תק / ואין תק לא חילת שנה' ויעמידה ליעקב לנה' / וכתוב כי רבנים
שם בעמקי שאלו קדושים קר מילת לומר לך כל ה' שלם חול בשר
מזונת הוא לעמקי שאלו / ולעולם הבא הקדש חביל את ישראל מרינה
של מהת בכות החילת לכן אתר שלמה העה' לה תירא לביתו משלם
כי כל ביתו לבוש שנים / אל קררי שנים לא שנים חילת ופרישה

וידיות שאריטן

ירדוק שהרינו הוא ירדוק עצמו כמון והיה שהרינו יעקב / וגם בבר
 נרשן בשביל המילה והפריעה / אמר ר' לוי לעתיד לבא אברהם
 אלה יושב בפתח גהנם ואינו מניח אדם מהול מישל לנה לתוכו
 ואולם שהמלאך הרבה היה עושה להם הקבה מעביר העולה מעל גבי
 התנוקות שחתו בלה מילה ונחתה להם וחורגן לנהם כדכתיב
 טלה ירין בטלומין חלל בריתו " " ומכאן במפר האונס מהו
 טלה ירין בטלומין הוא להנדיע כוהה של המילה שהכלל אדם נשע
 מישל ומילה בבשרו אינו יורד לנהם טכר מכללן שעתיד הקבה
 נשע ביום הרין ומחמם דינם של רשעים / וחזרת הרין הומרת לנהם
 כנ' ה' שהיה כוהה עולה בדופן פתח גהנם ובלעני אותו זכן אמר
 הוקהל בעבאיהן בניס אריריס אל ארץ תחתיות אל יורדי בור וכתב
 ה' ערלים ליורדי בור שמה ארום וכל מלכיה וכל נשיאיה וכל קהלה
 וגו' שם עולם וכל המושג שם כרעה וכל המושג / והומרת חזרת הרין
 והומרת לנהם תנ' דעתך טלה לנהם בארם שהוא מהול ששומר
 לכן החיבה שאלו נכסה ופעה פיה לבלי חק / למי טלה קיים
 יוצא מילה בבשרו / הנה למדת שאין יכולה גהנם לטליט בארם
 שהוא מהול " " ר"ן הותבין ע"ל ה"ל "

ומכאן ראה לאותם שחיתבין ערלת הקטן שחת קורס שחמול
 ויחי הם הקומחים

ומי הם קוֹמָאִים יוֹתֵר מִרְאֵי בִפְתִיךָ עוֹשִׂין כְּמִן הָיָה רִמְחֵי־יָדֶיךָ
שֶׁל בְּהֵמָה חָדָא שֶׁעָלָה אֶתָּה הַבְּרִית וְיִקְבֹּץ לָהּ בַּר יוֹהֵבָה עַל הַבְּרִית
וְחִטְכָּה עֲרֻלָּתָהּ וְלֹא חֹבֶטְקָה לָהּ וְהַכּוֹפֵר בַּעֲדָהּ הֵם שֶׁהִמָּלְאוּ יוֹרֵר
יִוְרָאֵי וְהַעֲלֵף שֶׁהִמָּלְאוּ אֵין בְּהֵמָה טוֹלֶמֶת בָּהֶם וְיוֹד עוֹשֶׂה הַקֶּבֶץ לַהֶם
טוֹלָה לָהֶם עַיִן מוֹלֶהֶק וְהַמָּלְךְ עֲרֻלָּתָן שֶׁל קִמְעָנִים שֶׁחִמְּנוּ בָלָה מוֹלָה וְכִי
לֹא יִהְיוּ שֶׁהִמָּלְאוּ וְכִינִי בְּהֵמָה יִקְבֹּץ לָהֶם טוֹלָה בְּרִיתוֹ שֶׁעָלָה
שֶׁלָּהּ יִדְּיוֹ בְּטוֹלָמִין הַלֵּל בְּרִיתוֹ וְהֵם כּוֹרְבִין טוֹעֲבִירִין הַעֲרֻלָּה לָקִיץ
כְּשֶׁמֶת וְהַיִּסָּן דִּימֻלְהֶךָ-נִמְלֵךְ הַעֲרֻלָּה וְהַיִּבְעִית הַיִּמָּה צֶדֶק אֵי־יִת
הַעֲרֻלָּה בִּיד הַקָּמֶן וְהַיִּמְלָךְ נִמְלֵךְ מִיָּדוֹ וְהַיִּבְעִית הַיִּמָּה עוֹר הַבְּרִיעָה
שֶׁנֶּשְׁאָר לָן עֲדִיין אֲוִתוֹ עוֹר שֶׁנֶּשְׁאָר נִמְלֵךְ וְנִתְּנָה לָהֶם טוֹלָה בְּרִיתוֹ
וְכִי מִרְשׁוֹס הַמִּוֹלָה לֵאלֹהֵי נֶחֱךָ הַכֶּסֶף בֵּין הַקִּמְעָנִים וְהַקָּמֶן שֶׁכָּלָה לָהּ הַרְשִׁין וְסִי
וְקִימְעָנִים מוֹכִיחִים לָהּ שֶׁעָרְוּ וְכִפְּרִיָּהּ הִיָּה לִיחֻלֵּי אֵם לָהּ שֶׁמֶת בְּתֶךָ
שֶׁמֶת לָהֶם וְהִי מוֹעֲבִירִין עֲרֻלָּתָן כִּי אֵינָן כָּפֵל מִחֻר וְהֵם הִיָּה הִי
הִינִי מוֹלֵכִים אֲוִתָּן מוֹלָה טוֹבָה וְכִפְּרָה וְהַשְׁתָּה מִיָּדוֹ אֵבֶן יוֹסִיפִין לָהּ וְכִי
עֲרֻלָּתָהּ בְּבִרְרוֹ אֵין בְּהִרְחִימִית שֶׁל קִנְיָה אֵבֶל לָהּ בְּהִימָלְךָ וְכִי בְּרִית
וְכִי מוֹשׁוֹס שֶׁהִיָּה מוֹכִיב כִּי הַמָּלְךְ נִתְּנָה לָהֶם וְכִי לִיחֻלֵּי שֶׁהִיָּה
בְּחִימִים הַכֶּסֶף וְכִי כְּשִׁיחֻת הַאֵדָם נִעֲשֶׂה הַכֶּסֶף מִן הַמָּלְכֹת וְכִינִי לָהּ
לִהְיוֹתָן יוֹאֵשׁ שֶׁל בְּהֵמָה וְכִי שִׁיכְנֵם לִבְעֵד הֵם שֶׁמֶת בְּרִית קוֹרְבָּה
אֵבֶל נִפְלִים בְּחִימִים

אבל הם נכבדים בחוריהם שמה גמיעה לכלל פני הרשים וילקלה חולת
 ואת היתכן ערלתה והקבה שולח חלקך ומעבירך ערלתך ונתן לאותה
 שהמחוי יורה כנראה ומוריקך להגדנם וכן רחוק לה הקבה בתחילת התורה
 בהיות ברה שית וברית הש' להגיד להן שכל בני שלח יחיים ברית בבשרו
 מוריקך אותם להגדנם וכל בני שית יחיים ברית בבשרו כולו מהם הגדנם
 שמהמר לה תיחא לביתה מאלה כי כל ביתה לבוש שנים ואל תהי שנים
 לא שנים מילה ופריעה וזה אותיות שבת רחוק בברה שית כלומר כל
 בני שיתן שומר שבת נכבד ושחק באש של הגדנם ויבטעה שולח
 הבריה ועמך בדוילתה נטבע לה הקבה שבצבות החילתה יכול את ישראל
 יוריה של הגדנם שמהמר והקמותי את השבועה אשר נשבעתי להבריהם
 הברך וברך אתה ה' בורח הברית ותדברמו גורר ומקיים ובה הלשון
 ברת הקבה ברית עם אברהם שמה אשר כרת את הבריהם וברית נגמון
 הברית וגל' וברוב הגדנים הברית אשר כרת וכן גומרים הברכה -
 בריך אתה ה' בורח הברית " דא כמו שתקטן שחר ברכות שיש בהן מבר
 רברים ברכה תחילה ומקום תחילה בפ"ה ולבסוף בורח הברית "
 ויין להקרא שם להגדנך

קיימים את הילד הזה לחבון ולחמו ויקרא שמו בישראל כח שיהיה עומק
 בברכת הקטן כריך כשמו " דא מנצח מה תקנה שם להגדנך תחם
 להחיר החילתה

לאהר חנוכה משום שער עתה היה לן שם מומחה והרפה שם ערלה
 ועתה שמואל יקיימו בו מכות חוילה כדרך לשנות את שמו ולקדשו בשם
 עמר יקדוש כעם הבוריו הברם יפה ויעקב ושאר שמות שקוראים בישראל
 יושין שפריך לשנות את שמו בשעת החילה נלמד מהברם העל ער שם
 חל את עלותו היה שמו אברם רביב ויהי אברם בן צ' שנה וגו' והיה חמר
 אורח אחר ודויד כמחול את עלותו נשתנה שמו לשבה ושמוק לו עוד אות
 אחר שהיה היות ה' וקרא שמו אברם שגא' והיה שמוך הברם ואלמה דוקא
 ה' שבה מברא העולם שגא' חלה תולדות השמים והארץ בהברם כל בך
 ב"הם וכן הן הותיות הברם ואז נעשה שלם שגא' ויהיו להם אלה הברם
 ואתה את בריתי תלמוד ופתיב התהלך לפני והיה תמים ור' חפאני במחנה
 תנחומא שטינה הקב"ה את שם הברם לשבה ונתוסף לו אות ה' ואמר כלני
 אחר לו הקב"ה לאברם אתה הושב שהיה שלם חייך שער עתה אתה חמר
 איברים ושמוך אברם כחשבון רחוק כשתחולל כדמך תהיה שלם והמר
 לענין דבש"כ מה יקרא שמו' אל לא יקרא את שמוך אברם והיה שמוך הברם
 ותהיה שלם כגמר רחוק איברי של חס " הדר התהלך לפני והיה תמים
 שנעשה שלם ויושין מומא שקדחו בענין ויהי אברם בן צ' שנה יתעשר
 ופתיב בתביה ואברם בן כ' שנה ופתיב דהיה מחשבת שם הנער לשבה
 תפק בחילה משם ערלה לשם יהודי " במכילתא דרש ר' יוחנא מפי

זיה נשתנה שמו

חוק נשחבה שמו של אברהם ושל ישראל / ושל יצחק לא נשחבה
 חוק נשחבה ויצחק אברהם קראו בשמות / לפיכך הקדש הדגלים בשמי
 שמוות חסד קדש להם / אבל יצחק הקדש קראו בשם יצחק קורם שמואל שאל
 אבל שדה השחק יולדת לך בן וקראת שמו יצחק " קראו בשמות מרד
 שמואל קראו להם יצחק וישמעאל יהיה ואלמה / חסד מה דנה הקדש להם בזה
 שמואל שאל חסד קורם שמואל יצחק " חסד בברייתא וד' חסד
 אברהם הביט במרד שמואל חסד שעה לא היה מרד בחסד / בשמואל
 חסד שעה היה מרד צדק ואלמה להקריב על דבי המצבה בין למך
 שמואל ויין תקריב למך " שעה בדר למה שמואל אברהם קורם יצחק דן
 שנה חסד בלבר והיה לו שמואל בן עזר שנה כשרכב עם בברית בין
 הבתרים / וזה בדי שיפה יצחק חסד קדש ואלמה / וימול בן פון
 שנה בעת שמואל שמואל ויהיו שניהם בולרים חסד קדש ואלמה " /
 לפיכך הקדים חילת אברהם לזרעו של יצחק דן שנה חסד לעיון שיפה
 בולר חסד קדש ואלמה / אבל לא שמואל / וזה שחמר לן בשעת
 העקידה לאיזה בן / לבן העולה או לבן החולה / דל לבן העולה זה שמואל
 שמואל כשהיה אברהם ערל / לבן החולה זה יצחק שמואל חסד החולה /
 אברהם שער חסד מואה יוהרת שעה שחמר לו הקדש לא יקרא חסד שמו
 אברהם כי אם אברהם " טוב לא חסד לא אברהם " אבל יעקב שיפה חסד

קדש ואלמה

פעמים בדמיון יורדש בברייתא דר' אלעזר המור יבאק הביט אל יעקב
 ועשו ויעשו מעמד בבית חילת כסם שמוקם בבכורה שנה (יבז ע"ש)
 את הבכורה ויעקב רבך בבית חילת ויולד את בען // ומעט אהרן
 בחולת שנה' הק' בזה נהיה לפס' הם תהיו כמות להחול לפס' כל זכר
 וכתב הק' בזה יהיה למה האנשים לשבת עמו בהחול למה כל זכר
 מכאן אתה למד שבע יעקב בחולת הין // בע יעקב חול את בניהם ובע
 בניהם והנהילם להם להק' עולם עד שיעמד ברה"ק חסד ודור עלניהם
 שלט בזה קשת ומהל מהם בבית חילת // וביום שיפאן בע ישראל
 מאדך מוכרים בחולת כל העם יוקמן ועד חול שנה' חולת הין כל
 העם היוצאים ממצרים ונהיו לוקחים ישראל דם בבית חילת ורם
 פסה ונתנו על חמטקן וכשעבר הק"ה לנבא את מוכרים דאח
 על חמטקן בניהם ועל החזקת דם בבית חילת ורם פסה ונתמל
 דהמים על בע ישראל שנה' והעבור עלך ואחרך מתבוסמת בדמיון
 בדמיון אין כתב חלל בדמיון בשע דמים דם בבית חילת ורם פסה
 לכך נאמר בדמיון ה"י ש"ע פעמים // המר ר' אלעזר ופי' מה לא הפסד
 לומר ש"ע פעמים והומר לק' בדמיון ה"י // לא המר הק"ה בזכות דם בבית
 חילת ורם פסה תחלת יומאדם ובזכות דם בבית חילת ורם פסה שתיים
 ליגאל במוק חולת רביעית לכך נאמר ואומר לק' בדמיון ה"י ש"ע פעמים //

פדגמנו יהדות לבן בדמו דמולתה החנם עלבון ואכזרית לבן בדמו
 פמקה אנה פבין יתבון " ויורש תנחומה שחשון התמנה חומר
 בזכות החילה נקדע הים שנה' אם לא יומם ולילה הקות שמים וארץ
 לא שחתי / ואיזו ברית שהיה ביום ובלילה זו חילה לבן משה רבינו
 ג' פתה שיתן בא' פ' אחר ו' שבעה הרי'ן אמר משה בזכות החילה
 שנתנה ב'ן נקדע הים וקלם להקד'ה בא' לבן פתה שיתן ואמר אם
 ישיח משה " אמר כ'לני לעזר ים מןם לעזרים / שכן קורין בלשון
 ארמי לעזרים בלשון / מוכן רחיה שבעות החילה נקדע הים ועור
 בזכות החילה שנתנה לבן ימים עתיד לבא הדין ויושה רבינו עמנו
 שנה' אם ישיח משה / שר לא נאמר לא ישיח משמע לעתיד לבא
 עתידין שכל עומד שיה' לב' נה' השירה והשירה נה' לב' פ' אחר ו'
 שבעה הרי'ן מוכן רחיה שבעות החילה עתיד לבא הדין ויושה רבינו
 במדרש **משל** מלכות משה ר' ב' שנים החולה על ד' ד' מה הוא א' א'
 יכנה לבבם הערל וא' יכ' את עורם / וכתב וזכרתי
 את בריתי יעקב מה הוא ענין זה אצל זה " הנה פ' ב' במערכה' זה הוא
 השבת פ' במערכה' פ' ח' זו חילה שנתנה לשמונה ימים / וכן אמר
 הקד'ה לישאל אם יכנה לבבם הערל בתשובה אין הכנה זו אלא
 תשובה שנה' הראית כ' כנה אקרב / אם יכנה לבבם הערל וישמרו

שבת ומו"ט בלגד בצדקתם הזכור ואמרו להם למה לא תאמרו
וצדקתם חת צדקתם יעקב וכו' וכן יסעיה הנביא ע"ה גבא כן ואמר כל
שומר שבת ויחזיקו בבריתו וימנעו ליה והביאותים אל ה'
קדש וכן יסמך יסמך שבת ומו"ט בהלכות חזק והביאותים אל ה'
קדש וכן יסמך שבת ומו"ט בהלכות חזק והביאותים אל ה'
לא ברית חזקתו וימנעו שיהיה ברית חזקתו עם אבותינו ביום
המו"ט שאל הנה דם חזקתו אשר ברית ה' עמנו ומהמר השם כדעת
את אברהם ויבטחו ליכחך וימנעו ליכחך למך לישראל ברית עולם
ואין חן לא חזקתו ויבטחו ליכחך ברית חזקתו אשר ברית חזקתו
זה היה אברהם וזה הקדש לברית חזקתו לפי משה רש"י ופירש
שהיו דשעים והעביר מהם ונתן ע"ה דורות קדשם שגברא הרס
הכאשין ונשאר כן דורות מהם עד שגמר משה ונתן לו הקדש התורה
והחזקתו ואלו חזקת חזקתו כבר נתנה לאברהם ששה דורות לפי משה
ואין הם אברהם יכחך יעקב לני קדש בלגדם לפי שהאבות קיימון כל התורה
שאל יעקב אשר שמוע אברהם בקולו וימנעו כדמכרין חזקתו הקדש
ותורתו וכן היה שאל חזקת חזקתו ונתנה לפיכך נתנה להם חזקת חזקתו
זהו שאמר הכתוב דבר חזקתו ונתן ע"ה דורות שיהיה התורה
משה ויבטחו כן דורות בא משה ונתנה התורה לו וזהו לאלף דור
רא ליה נתנה לאברהם

דא למה נחנה לאברהם יוצאת מילה / גלגלי וידוע למה הקב"ה שעתיד
 אברהם לעמוד על כתף בהם לעבד המהוללים שלה ידרו בתוכה ולה
 היה נאה לך שיהיה ענין לפיכך נחנה לך יוצאת מילה " ומצדד הקב"ה
 ברת ברית עם אברהם בל"ג בריתות ובשבעות המוכות / יל"ג בריתות
 הכתובים בפרשת מילה / ובשבעות שנאמר ושבעת לזכר ושל
 כתוב ביצחק והקדושי את השבעה אשר נטבעתי לאברהם אביך /
 ויעמידה ליעקב לזכר מוכות מילה היה חזק לזכר / ואין חזק לא מילה
 שנא' הם לא בריתי יומם ולילה הקות שמים וארץ לא שמעתי ולישראל
 ברית עולם לעולם " ועוד הקב"ה נתן לישראל ברית מילה להיורש
 בבשרם לברית עולם / שמה תאמר אותם יל"ג בריתות נכרתו להם
 את הרק כנגד שנא' וכרת עמו ברית לזכר את הרק הפעם " ועוד
 נאמר ביום ההוא ברית ה' את אברהם ברית למחר למדעך את את הארץ
 הזאת " לפיכך כריך למחר בפירוש ויחלל אברהם את יצחק בנגדן
 ימים כאשר פנה אותו אל הים / להעביר שבועות דם מילה נכרת הברית
 הדרו לה' כי עובד כי לעולם חסדו " הצבור נותנים טבחת והוראות להקב"ה
 שזכו להיות מן החטן וקיימו מוצות מילה משקולה כבוד כל המצוות
 תר"לג כבוד ברית " דעה בל"ג נכרתה אותו כי מוכה הוא מלמך
 שמשו דו"ה מלך מהול' ובין שמואל זה הער וכן ונתן ע"י המילה

כמו דעה שחמור עליו פסוק זה הורו לה' כי טוב כלל כי טוב הוא
לומר שהוא חמור כדורו כמו דעה שחמור בר כי טוב הוא " עור חמורתי
במסר החמורים שחמור זה הפסוק / המבקר הורו לה' כי טוב
והקדש עונם כלל לפי שחמור בד' נישתחוו למעלה וימנעו להולכה
ובלידת דבר מזה דתן המבשר שילדה השתי בן דבר וכו' ובפסוק
אחר חמור הורו ה' אשר בער את הב' ואלו לך בן דבר / לפיכך הורו
הורו לה' כי טוב כלל על שחמור מזה דתן והכבוד עונם החמור כלל
לומר לעונם ועד אשר חייבים להורו לה' ולמטה / והאחר שחמור
הפסוקים כדור שיבדק אתם הנער בשדור פלוגת הדת יהיה
וכשם שחמור לבדית בן יצחק להכנס לתורה ולחמור ולמעשים טובים
והעונם כמו שכללן לעשות לשאר הולכים שחמור שיש עליהם דחמור
ומחמורים דבר חבט כמו בן מבקשים לה' דחמורים ומחמורים לה' דבר
אבות ביום החילה כמו אשר בדת הת הברכה וכו' נישתחוו למעלה לה' /
וכן כלומר בזכות יחמור הילך והמו נישתחוו החמורים ויזכה לתורה ולחמור
ולמעשים טובים " ולפי שהענין על כלל ודל ודל ודל ודל ודל ודל
דמיר בשאר למען שמו המור יחמור ויהיה הילך ויעלה כל העם אמן "

הלכות דברים ועבדים

גרים ועבדים " מורש ברייתא דר' אליעזר ומן הג' וגם כרן מילה
תנא דבר אל בני ישראל

תניא דבר הלל בן ישרא' אין לי גלגל בן ישרא' בן בורת ואפס
 שאינה משוקדדת דנכין " תלך הנה כותריע וילדה זכר ושמין ליה
 ביום השמיני יחול בשר עדלתו / ויטבל דאית ליה אפהה שנתבייה וילדה
 הייב לדוחלה כסא בר ישרא' שנה' ובן שמונת ימים יחול לבס כל זכר
 לרבותיבס / כל זכר לרבות אבילו בן שנה' ויחללן עליו את השבת
 דהוה בהא תלפא הלול שבת תלפא במילה וכל חי שניחול בשמונה מילתו
 דהוה שבת וכן הלכה / וחי שאינן נחול לך אין מילתו דהוה שבת
 דילק ליה וביום השמיני יחול / וביום אבילו בשבת / בנחול לך
 הכתוב מרוב הלכך הפלגן בן שנה' שניחול לך מילתו דהוה שבת וכן
 הלכה " אמר רב אמי כל שחמו ממהה ליה נחול לך שנה' מה' הנה כו
 תזריע וילדה זכר ומהה שבע ימים וכתוב וביום השמיני יחול בשר
 עדלתו / וכל שאין חמו מהה ליה אינן נחול לך כהן יוצא דופס
 וברית מילה ונתבירה / והוא נחול ליה ומה' חמו שאין חמו מהה עדין
 היה בליתיה כשנתבירה ליה אין מילתו דהוה שבת " אל' אביי דרית הראשונים
 יביתו שאינה מהה ליה ונחול לך / יש מקנה כסף נחול אל' תורה
 שנה' ונתחדשה הלכה כתנאי / ילד בית נחול / יש שניחול לפי ויש נחול
 לך / יש מקנה כסף נחול לפי ויש שניחול לך / יש מקנה כסף שניחול
 לפי כפר ליה שנה' ונתעברה / זה מקנה כסף שניחול לפי כיון שלח
 נתעברה

ונתעברה חממה עובר בדרור הוא מקנה כסף קדיש ביה לפיכך נחול
 ליום כי דכתיב חמול יחול ילד בית ויזנה כסף " ולקח שפחה
 ונתנה לכל ונתעברה בשותו זהו מקנה כסף שחמול לך משה
 שנתעברה במהרה וילדה ורונה לבר ישראל לפיכך נחול לך שחמול
 וכן שחמול ימים יחול לכה וגו' ילד בית ויזנה כסף / ולכה דומה
 ולכה / כל דבר לרבות הפיל בן שפחה " רבי הונא ילדה ואחזק העבירה
 זהו ילד בית שחמול לך משה דליתא היא בסנהדרין " העבירה ואחזק
 ילדה ונחול לך חמול חמול דמין חמול עמה שחול ליה נחול לך "
 ברייתא דר' הילעזר / ר' יוחנן הונא כל הערים הבאים בישראל נחוללים
 בטובתם ובכבודם וביראת שמים הם נחוללים " ואין מאחיבים בדר ערף
 דורות עלה ישכון חמול לחופאיהם / אבל העברים נחוללים בטובתם ושלח
 בעצבתם ואם אין חמול בעברים לפיכך העברים שחמולן עם אברהם הנה
 לא נתייחמו לא הם ולא צדקם בישראל שחול וכל העם בית ילד ביר
 ומקנה כסף יזנה בן נבר נחולל איתו " ואברהם לחמה חולל לא חולל לא
 בשביל עתיד / מאת בן נבר נחולל איתו שחולל ימחא / אה ארנסה במחולל
 ובחמוליהם שכל מי שאוכל עם ערל כאלו הוא אוכל בשר טהור / וכל הדוקף
 עם ערל כאלו הוא דוקף עם נבלה / וכל הנודע בערל כאלו הוא נודע
 בחמול שחולל ביהם נחמול חמול ובחמול כנבלת בחמה ואין תכלית

נאמנה לפני הקב"ה ששומר לא החזיקו יחלוק י"ה " אבלי ישראל שהם
 בני אברהם יצחק ויעקב שהם נאמנים לשומר של הקב"ה כדלית נאמנה
 לפני הקב"ה כדלית שומר ואומר נאמנה נאמנה י"ה משה ואלו הן
 י"ה " מדרש תנחומא וגם ב"ר עמי לא מלך אברהם תבא מיד אפי"ר
 את בוראן / לא שלך תגדול הדלת מלפני הדלים למפך מלך אברהם
 לעצתו שנה כח ללמד לעבדים שהם בקש אדם להתגבר שלך יאמר זקן
 ה"נ ואי"נ מתגבר / לא ילמוד מאברהם שחלף את עצמו לעצתו שנה
 וכו' שלך תגדול דלת בפני גרים שהי"ל היה מלך בנעבותו אין לך
 דר שימולך בנעבותו לכן היה הקב"ה מלך על עם אברהם הע"ה עד שהגיע
 לעצתו שנה וכו' שיתן שבה טוב לעושי רצונו ועצתו תיבוא תחפץ -
 בפרשת ויילך מן ויחי אברהם בן צ"ק שנה עד ויחי לו להם לאלה י"ה
 נאמנה שנה שהיה אברהם כשנאמנה " "
 בפרק החולץ וגם בה"ב י"ה / דר שבה להתגבר אומרי לו מה -
 דאית שבת להתגבר ולהצדק באומה שכל
 כישל אי אתה יורע שישל בנאמן הזה עם בני הוא מטרופים בעליות הם
 וליה ליה למימח הכי דאי פריש יברוש " דאמר ר' הלבן קשים גרים
 לישל במסכת דכתיב הפא ונלוגה הגב עליהם ונמכרו על בית יעקב
 וכתוב לשאת ולמסות ולבדח " ועתה בנאמן הזה שהיה מכרת נפשות
 ואם אומר יורע ה"נ

נחם יאמר יודע את ואיך כראי לקבל אותי / מקבלת אתר חייך ומוריעת
 לו קצת חכמת המורות // וואי ניהן חומרים הני יודע שער גתה
 אכלת חלב הי אתה שנוש ברת / הללית שבתות הי אתה שנוש מקילת /
 ויוערת אתה הייב ברת על אכילת חלב ומקילת על חלול שבתות זה
 חכמת המורות // וקצת חכמת קלות אלמך לקטט שבה ופאה ויועט
 עני רחי פריט פרוש // וואי מעבדא הני דאמר ד' הייא בר אבה
 א"ר יוחנן בן נחמיה על שנה פדומה ולא בתן לקשבון וכשם שמוריעת
 אותך שחש שנושין של חכמת בן מוריעתן אותך שבתן של החכמות
 ואומרים לו הני יודע העולם הבא אינו כפון לא לצדיק וישרה בזמן הזה
 אינם יכולים לקבל לא דוב מובה ולא רב פועלות ואין מרבין בלן
 ואין מרדדין עליו ויולין אותו חייך // מנלן מאין מרבין שכל עליו
 אמר ד' אלעזר גלמוד בורות המולאביה שטאמר ותאמר דות המולאביה אל
 קפדני כי לעזבך לשונך מאחריו / אמרה לה נעמי / בתי מפקדני
 מתרית חכמת / השיבה דות ואמרה עמוך נעמי / חייך אמרה לה נעמי
 מפקדני מותחוס שבת / השיבה דות ואמרה באשר תלבי אלך / אמרה
 נעמי איתמר לנח יחור / השיבה דות באשר תלבי אלך / אמרה נעמי
 איתמר לנח נח / השיבה דות ואמרה אלך / אמרה נעמי כי ייתות
 נאמר לנח / השיבה דות באשר תמותי אמרת / אמרה נעמי שכל

יבדים מתוקים לבד / הש יבה דות והמרה ושם הקבר / יייר ותרם כי
 יורה מוכת היא ללכת אתה ותחול לרבר אליה // כדנש מתחמכת
 הוא מתחזקת / ור מנחם כדנש מתחמכת בזרועותיה היתה יתקנת
 עכמה בחלב ושיה כהנא שמתקן עכמה ללכת ברק

ג"ר שאור למרדכי יהושע

ג"ר שחזק למודי יהושע ייבן נמך ופתי כתי כתי ופירוש מרדכי
 מרדכי מרדכי קוממים ושחר כל רבדיו כדנ / אין מלך
 את הדבר בלילה לא ביום / מילת ורחיכת הדבר אין דוקן
 לא את השבת ומה את יום מרד

ג"ר שחזק מרדכי הוא דר שחזק כדנ / שחזק וסרבו וסבא
 מרדכי כלם כריכס להעניק יום דם ברית

חשים שחזק ופס את דם בגיתך שלחתי המריך מבור אין יום בן
 ואם מלך את הדבר ושייב בן פאין חממבין את החולב הואר עליהם פעם
 אחת שחזק חמול יחול הפלגן ק' פעמים / ופ' חמול שחזק את
 ברית הדבר זה חמול שחזק / כדנ רבן חמול כדנ לחול שחזק
 חמול יחול הפלגן ק' וק' פעמים / ודחה לר' גרסא חמול ק' שחזק
 יבדים הינם כריכס פריעה לפי שחממבין חמול ע' חמול // וכן
 חמול בכר אברהם שחמול ע' חמול כתיב בן ואברהם בן
 שחזק בחמול

שנה בהחולן בשר עדלתו ואלה כתב את בשר ווישחטוהו שלא נחמץ
בשר עדלתו ע"ה שחמץ כתוב בו את בשר עדלתו " לפיכך נהיה יחולת
עיה קמן וזה היה כדרך פביעה / והברכה בה בימים ונחמץ ע"ה שחמץ
לא היה כדרך פביעה " " מילת דבר כדרך לנשוא לר דפלה בכל
העטנים כמון שגשגים לקמן בשמן זית ודחיה בהדין בכל יום עד שיתר
חוק מן השבת " ופריך להלכיש למילת דבר הלוקים בנחמץ מלוקים נקובים

כמון שגשגים לקמן

ד"ן מבינה דברים

הלכות מבינה דבר והבדלה ועבר ושפחה " ה"ח מבינה את הד
עד שיתר מן החיטה משום דמים קדים מרזי למילת וזה
מכנה / ולזה שיתר מבינה הורא חיר / שמבינה מעבדת הורא חיר
יועלחבול ולשמות עם שאר בני ברית קדש דאמר חור / חל וזה מכלל מכל
ולא חל / הרי הוא כבד בכל דברין והפיל קמן בן יוחנן עושה את היין נמך
ולעולם אינו נקרא כד לא עד שיחול ויטבול הורא חיר בריש וזה מבינה
מעשה אינו במעשה דבר שמכלל וזה חל / והורא חל הכתי מעבדה
שכרך מבינה ההר ישנן דה"ל אינו עד שיחול ויטבול
חיל בריש והר מבינה / ואי לא תימא הכי מאחר דאמר בפירי הורא חל
שכני מופק לא משה ימך למא לן לבולא לכתילה ולחמורין מן חילת
עד שיתר

ער שימרה יון החיים / קורס ימבלין ואהב ימול לא ודאי ימול
 ברישק ואהב ימבול / ובברייתא דבי גמלי נחמה מרבלין הוון חיד ולי
 למבליה קורס מילת לא באבותינן שמלן ואהב מבלן כדאמרינן
 בברייתא דבי אבותינן מילת ומבליה וכו' / ואעל דבין ד' הליגה
 ובין ד' יהושע בפסוק החולץ מבליה / להכחיש מילת ואהב מבליה
 כ' היקר הומר הקבץ על המבליה ועדיין אינן בר ואינן כוזבין ושמה
 יזהרות כער המילת יברוש לא מילת ברישק ולאהר מבליה ומבליה
 זריך לברוכ' / כדאמרינן בפסוק קדש ופסחים / אחר ד' יהושע אחר
 שמאל כל המזנות כלן מברך עובר לעשייתן הו' מן המבליה היינן
 מבליה דבר דאי מבליה נדב ובעל קרי דרי מותרין הן לבקר ולקדח
 בתורה / לא ודאי בבר אהרן ואינן בר ער שימול וימבול כן פירש
 דה' וד' דאי וד' קס וד' וד' שמעיה וכן הלכה למעשה ומנהג כשינן
 מברכין תהלה ודור מרבלין וכן הלכה לפי שכן מותרות בכל הברכות /
 בר שמבל לקרי או בנדרת / ואין מרבלין את דבר בליה לא ביום /
 כל הייב מבליה וק מרבלין בכל ימי השנה חוץ חוץ ביום וק בשבת
 וזוהר למבול כוסת קרי ואבליה בהמין היה מותר מהחמין מעבר
 לא שפירן על ההמין כחן שאמר במסכת שבת שהדבר בא לברי
 חול שבת אבל מילת עדיין במקוריה / עומר בפסוק החולץ ודס

בהג' בר כריך

לכל הכותה הוא יושבתות שלה תתענה " והנשים מעמידין אותה ער
 כוהה ועומדים שם תהא שם השופי העיר מבהוק כהן וקר הרץ טיהא
 אותה ערומה ומוריעין לה קצת חכות המורות וקלות ועונשן של חכות
 ויתן שכן וואחרים לה הן יורג שהעולם הבא לה היתן גבול אל
 לבריקים לעתיד לבא " והנשים עומדות שם ואחרים לה כער רין ^{הערה}
 סדריה מבינה וואין מדבין עליה ואין מוקדקין עליה וכולל מורות
 היוהביה כראמריהן לעיל ויהם קבלה עליה מובלג היתה חיה ויהיה
 כשה לכל התורה ודאניה ומוותרת הא לכל בר ישראל להנשא ואין מובלג
 היה בליה אלה ביום " גם זה בזה אחר בר שנתביר לשם שמים
 ה לשם השם או לשם שלחן של חלבים " אחר ברי אריות ואחר פני
 הנומית וואחר ברי נערכי ואמר אחר רבא כלן בדי אריות ואריות
 בר תושב כל המופר בעץ ואוכל נבלות ומרפאות " וער כמה נקרא
 בר תושב ודמר ר' יחזקאל בן לוי כל יצי הרעים " מוכאן ואליך אם הוצר בו
 יומב ואם לא בני במוה הא " הרע ושומר טבא להתבר אין מקבלין
 היתן חפץ שאין בו דעת להתנות עליו וכל מי שאינו כשר להתנות
 עליו יורע לקבל התנאים אין מקבלין אותו " הבל בני חסן העלף שאין בו
 דעת חלון אותו על פ' אבותין ומתבין עליו רב הונא אמר גם בר חסן
 מובלג על בית רין וכש עבר משוחרר " ואמוראל אמר עבר משוחרר

ברוך לקח

כריך לתקן בחיים חסוס דאין כריך לקט עליו החכות / ואין מוסיף על
 העבדים בשעת המילה " ואלו דמילת עבד הו' עבד כריך לבמות עתה
 כשהוא יוברך ברכת המילה ויחול חסוס דערוסן ממה / ואמר
 להצביע עם הקדש בפניו כשהוא מוהל / וגם ישראל גדול הייב לבמות
 עתה כשהוא מברך ברכת המילה " אבל בן ח' ימים אין כריך
 לבמות וכן היה הלכה " ואעפ"י כן דאית' שהיה מברך גם לבן ח' ימים
 וקמן שגם כרכין קודם הברכה כריך לבמות הנראה בין העבדים והיו
 יברך " ואם השתין כריך שיברכו ואח"כ יברך
 ברכת המילה לכה ולעבדים

המלך את הגר ואת העבד כריך לברך את הברכה עובר לעשותה

חז"ל דהנה עבד יושא מכות " ונא. מברך הקדש
 על המילה לכתר דמילת עבד מברך בפה ואומר הקדש לזמנא את העדים
 והמניח מהם דם ברית שאמרו להם דם ברית לך עתה ייחן שמים וארץ שש
 אם לך ברית יומם ולילה הקדש שמים וארץ לך שנותי / בריך אתה ה' כות
 בברית " אלהים נא להי' אבותינו קיים את האיש הזה בתורת האל ובדבור
 ובדנאותיו ויקרא שמו בישראל פלג עב אברהם אבינו כשם שגם
 לברית בן יצחק למנה ולחופה והמששים מרובם וישמח בתורה ויגל
 במצותיה ובמששין המעשים " הורו לה' כי מרוב כי לאלה המר "

מפי מר ארנצ

חבני חיה אומרים פסוק אם לא בריתי יוחם וליילך וגו' לזוילת הדבר /
 כן בצכות הזוילת שנושין ישראל העולם עומד " ועדה בין חברית שח /
 שחוק ייתין בטר לשחון בין ברית שחוק ייתין אחרים לשחון יתבצר יוחם /
 וליילך העולם שער שחא' אם לא בריתי יוחם וליילך וגו' כלומר גם /
 בשביל צבאות שח זה שחיים מוכר הזוילת בבשרו העולם עומד ואע"פ /
 הוא לא היה מוכר ליחול צבאות עומדת לזכר " ולמה נקרא שחון /
 בין הברית אבינו ואלה בין יאחזק' הן יעקב " לפי שהברית הוא היה ראשון /
 למרים לבן כל הברית נקראים בשחון הברית / הוען לפי כי מוכר כלל /
 ויהי העולה לזכר שחא' לחזק מוכר גדול על ידו " וגם הוא נהיה /
 שבה והעולה למקום כלל על שחא' להקנות יחא' כח השכינה /
 כתוב בחזקת האומות / החל את כל השמחה אין כדן לבן להבנת /
 צבאות על הברית אבינו / אבל לשאר גרים יתבצר להבנתם " /
 מלך העולם גרים ואכילת וזוילת

החזקה לפי מור חלפת המורלות יענין ויבין מזה במעב כחש /
 כותבי ודעתת חזקת ר' גרשם המורל על אשר קבל /
 חזק יעקב המורל וחשאר הבחי הרד היענים בעצמם הזוילת /
 וברית להם הלה למוכר כי להבנת עשו ואלה לקנות שם לא כח /
 שחא' יבשלת אחרים במלכותם ויענין רבינו היסוד ואלה יאכילת /
 על יס

יום / מו' ה'א'ש' החפץ ללמוד לחול' ילך תמיד אצל הקטנים
הגדלים קטנים הייתה וימחקל בערוותן וילמוד הרבה דברים שהם
טובים וטובים ללמוד אותם כי עקריהם הם " וישם א'ש' אל לבו ללמוד
וידועה שבעלת אינה שנים גם חומרים אינם שנה / והיך הוא דע שיש
ילך שבעלת גדולה הרבה ויש ילך שבעלת קטנה / ויש ילך שבער
עלתה רבה וטובה ויכולה האדם להבחין בין עור לבשר / ופעמים ידועה
העור קשה מאד ולזה יכול להבחין / ובעור הפריעה גדולה " ויש שער
העור יהיה כפול והוא קשה מאד לעשות פריעה / ויש שער היתר
הוא חלק מאד ולזה יכול החומר לפרשן מעצמו הרבה חומרים / ופעמים
עולה החריץ של חומרים על פי האמה וחרץ שחורה גדולה כשעולה
פריעה / וכשעושים רפואה ישתדלו עד מהר שלא יהיה מכה לבד חומרים
לכן אנה חזקת לחמולתן שתמיד ילכו אצל הקטנים קודם הייתה כרי
לפרוק העולה שמה ימכה איה רבר הדם והחומר וידע מה יעשה לו /
ויראה ג"כ את ראש העור כרי לעשות הקטנים לפי ענין " ובשעת חומרה
כשעומרים במילה ילך אצל החומרים ויראה ויעיין היטב כיצד הם עושים
ויראה את עצמו במלכות המכה הזאת " ולזה יהיה לבו מוקד בתוך -
קהל ועוד כשתבט לזר המכה הזאת לעשותה " גם יעלה לו שיחה
היך החפץ עור הענין / וגם יראה היך חכמים הכפרנים הרעין בתוך

הקרב שבשר

הקרב שבעור התהיון למשורר כרישך ו אלכל אלן הענינים הוא טוב
 ילך האיש הרבה להחלימו ולדעת מלכות הדמיונות אכל המהלך
 נשערת המילך " ובכל זאת לך יוכל להיות אורן בזה אם לך יהיה בקי
 נב ברפואות שעושים למחלה וגם יהיה הכס בלבישך הנקובים אלכל
 שירע למחלה כריך כך שירע גם זה כי נחכרת הרפואה לוורדן חכה
 ובריס שהם טובים יותר וחובלים למחלה " ועוד ילך אכל הקטן מרדך
 למחלה אחר כך כי יראה הך מתקנים למחלה בלבישך הנקובים
 כי הרבה בעמים כשעושים כרישך הן העור נכדו יומקום הבשר
 נחכרתו כשהוא קורע וחשיך קצת מן העור רבוק לבשר וברחיקה
 והשונה שעושים מרדך למחלה נותקין הדמיונות בלבישך הנקובים אם
 יתקלקלן " וכן בשלך יכולין לתקנו כאשר תוכלו כתוב " עכ"ל המרת
 היתן שהינן בקי בענין הרפואות לך יראה שמו מומחה במלכות המחלה
 כל יחיי היין

ואכלו דרך רפואות למחלה ו ואשר שיכאן מובית הכמקת תכף ויניד
 מרדך למחלה נחכרין את הילך כי המחלה היא טובה מאד
 לו ופריך להלביש את המחלה נקובים אחר כל מחלה ורחיקה " ואם
 נשארן הרפואות אשר לבש בבית הכמקת עד העמדה לך יוכיח היותם
 עד שיכאן מעצמם כדי שלך ירבה כער וכאב לילך בלשך כורך
 ואני אומר

ואת אומץ שלם יוציאנו כשיורג שגמרה הפריעה כדורך " והם
לא יפלו הנקובים ליוס ולילה או לשע ימים יקדע אותם ויוציאם אל ידבר
בעד לילה " וזאת הכחה נהג בה מחרש שמחמשים בבער ובבאב הקטנים
וכדא שנים לא עשו כל " " והם הכעם את הנקובים דהקום שכן היה
כדרך לשונם אותם באותה שעה " וערה דהקין יותר מרואי ודא ש הנזר
נראה שחור חרוב דוהק הנקובים " יקדע אותם וישים אחרים תחתם
ולא יהיה סכנה לילה " ואותה כוילה שפדע כדורך ולם שם עליה הנקובים
עד נזר העמרה בבית הכנסת מחדות דהירות או בהילתה או שמה נקב
שבחלון הוא כר " לכן כציבה לבית יהוה עליון וילבישו ברוהק עד
נזר העמרה " ולם יתקן לקול בעקת הילר ולם יתחול עליון " והם יהיוול
עליון באחרית סכנה גדולה תהיה לן " והם תקב שבהלון יהיה כר עד
מאר שאינר יכול להכניסם ברוהק יוציא אותם וישים אחרים תחתיהם
יותר רחבים ויכניס עד העמרה כר שלם ישאיר עוד הפריעה דבוק לבשר
" יהיה ערל " " והם הוא ירוא שמה יאף דם יותר מרואי הם יוציאם הכל שונים
במחירה " ימתין ולם יוציאם ברהיבה דא שונה עד שיבטור דם " ובבט
השעה או בשלשית יוציא אותם וישים אחרים תחתיהם " "

ד"ר מ"ל שט"ה נפ"ה קל"ל

המחיר שאלה לו סכנה ולם עשה פביעה לכהנכי בבית הכנסת מחיר

בהילתה או דהירות

בהיותו או יהדות או שחא כמה דבר את עין החילתה ואלה יכולת לראות
 איך יעשה חכמה / יחזור לבית ויעשה כריעה כי הפריעה היא חכמה
 גדולה בחילתה רחוק מל ולת פגע באלו לא חל שאל המול יחול .
 חזר לחילתה ואחר לביעה " המול יחול הפולק נק פנחס
 וכל חילתה שפריעה כפונדך ופונדך יהיה תתפא " ואם כן אינ
 יכול לעשות פריעה גם בבית כי אינ בקי או חפץ הולשת הילך יעשה
 לו מקנה כאשר כתבתי לעיל אם הוא יכול ואם אינ בקי גם כן ואינ
 ידע היה לעשות כדו להעביר לבישת הנקובים / יעשה תקנה שיכלה
 היות עוד התחלת מעצמו כאשר עשה ד' גרשום המנהל ז"ל כשחול את
 בגד ולא היה בקי לעשות הפריעה ועשה לו תקנה חד' יעקב המזר ז"ל
 יתקלקל אותו עוד בלח קריעה כי העור היה דק עד מאוד / הבלח
 יהיה העור עב ולא יכול לתקן בכל הענינים הללו לדרך למול היות
 בעם שנית ביהדות מופת שהוא ערל שאל מול יחול / חילתה
 יביעה " המול יחול הפולק ארבעה נחמשה פעמים "

אין מלפני ע"ה הפריעה

וכיצד מלפני עוד הפריעה / פותחין עליו עלה אפיא עם שורק
 תנעלם שאינ מלוק אחר החילתה תמיד / ובתוך שעה
 ימים יכלה העור דק מאד ומערבין בשמן זית ודוד בקין מחמם מעט
 עליו בבר

על בשר ונפשם אשר על המילה אחר ההיכל תמיד / ובתוך שנה
 ימים יכלה הער ועשה ליה בראש הער / ואח"כ חתן המילה יחיה
 ליה כשר ענין לשהר חילת שהיה בין ליחית / ובג' ימים יסג
 המילה ויהיה טרבה ופורה // והיך חתן את המילה יזה הטיפת הג
 תן דרך החכמה את הקרב או הטיפת שומן תרנגולין ויעבול אתו בשמן
 צית וישים על המילה ויתרפה // ואם הוא נזק לעשות או לעשות אס
 יכול להעביר הער בלבישת הקופים יעשה ניצנים // ובכל יוקוס שז
 שכיח לזיוול פגם שנת כריכין לבגד ברפת מילה כי חסיד
 חומר דם ברית שנת / וגם ברפת אשר ידע כולה עד כורת הברית
 אכל אין כריך לעור קיים את היקר הזה ולפי אותם הפסקים שאמר
 כבר בראשונה בשמול אותו / ובבר פך אותו בשמול / ועוד לא תמנה
 בפדשת מילה יותר מאלה // לא תוספות ידועותי הוא // לפי אין כריך
 לאמר פגם שנת //

דין ג"ר טעם

ואזכור שאירע לו שבה לזיוול ונכבד הער באיזמיל או בברית
 הפלגן וכריך שיעדויר דם דויד ואח"כ יעשה כמלה בשכונ
 של ביצוס כי הוא מובח משמן צית לרפואה המילה ולפכעם יקה
 חומר מן השמן ויתן על הבשר וישים על המכה כה יעשה בכל כח
 אחר המילה

אחר דחילוק ויחזק מחד , ואם יהיה צורך להקדים ילד ל-
 יורד כד' שיעמוד דם וזה יעשה פעמים ושלש יורד מכלם כד' שלש
 הקלל המכה וימחק העבר "

ד"ן חילוק העפוח

החילוק שהיה נפוחה מחמת המכה או יורוק הכריכה או יורוק
 הקובץ או יורוקה או חסבת היצה דבר שיהיה יזה עלה
 אפנה וישק אותו דרך היסוד ויערב היסוד בשמן וית וישם אותו על
 העפוח ויעל דבר וגם יסיר ממנו הפאב ואפנה שתהיה החילוק
 נפוחה אל יתח מלבדש הנקובים אפילו לשאר נפוחים בימים אחר
 הפנה טוב הוא מאד " ושמועתי שבה הפנה שיש יורוקות שאין
 להם שמן וית ועושים הפנה למחלה משרק היופה דוהפנה במקום
 השמן " ועוד שמועתי ששרק הנקרא וניב"ך וגם דוהין ל-
 פל"סין גם הוא טוב במקום שמן וית , ועטב בארנ"ה ובכל מקום
 שאין בו שמן וית ואין לך טוב שמן ביצים ואין כחמה והוא ברור
 וחנמה " " ד"ן היצהו מקום חסוב

יצא מקומות שמוברים אם נפכה הבר מלמעלה שהוא חסוב
 כחן מלמטה ואינן כן כחן שמוברים כי אינן מכנה
 לא אם נפכה מלמטה בחריץ הסדוק למטה ברוקם שהמים והצרע
 יוכלו להם

יוצאים משם ושם העמדה משופעת ויורדת למטה כקול מנוק ע"י האמה
מלמטה אם נפצע משם הן הן ממוכן שמה יתקב העז ויתעצב העז
ויהיה ברות שלכה " ויטעמיה דרב הנה דאמר רב הנה בפדן העז
כקול מנוק כשר ו כחצב פמול דהי שלטן ביה אנרא ו והאי לט שלטן
ביה אנרא ומעלה ארובה " ופחן נראה אם נפצע העז מלמעלה
שאינה מקנה משום דשלטן ביה אנרא ומעלה ארובה " אבל אם
נפצע העז מלמטה אז הנה ממוכן משום דלמ שלטן ביה אנרא " ו
ועוד דאיה נקב העז למטה מן העמדה שכבדו למעלה מן העמדה
איה נעכב העז משום דהרר בריא " ויכל אומר נקב בעמדה
כל שהוא נעכב בכל מקום שנקב הן מלמעלה הן מלמטה הנה מקנה
מפלט דלתיך אין מקנה לא א"כ נקב העז מלמטה במקום החרץ משום
דלמ שלטן ביה אנרא . אבל אם נקב במקום אחר איה מקנה משום
דהרר בריא " ועוד תנן רבנן נקב פמול משום שהוא שותף
נמס כשר נופע שהוא מוליד " וזהו פמול החוצר להכשירו דל אם
נתקב העז מלמטה יחזקו שמים והזרע עובדים ותובו פמול ואיה
מוליד נופע שהזרע שותף ויורר " נמס מלמטה ונתקב מלמעלה
כשר והוא מוליד ואיה נעכב העז " על כן אם נפצע מלמעלה
איה מקנה כ"כ כחן מלמעלה מלמטה ונקב טל מעלה ארובה

ושלמא

جاء
في
الكتاب
الذي
هو

١٠٠

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسمًا من موسمي الدنيا والآخرة

פריעה והחית שאינן בקי בחלאכתן / הן הוא חוהל ויהיה בחלאכה
 יהיה עושה חוילה בחזירות כדי שיצא לו שם בחזירותו והוא רביל
 שאינן פורע בבית הכנסת והוא שבבלבן שיעשה הפריעה בבית
 ההר שיצא מזה דרך להעבירן מפני שחומקן צעד לילך //
 רבינו גרשום חוהל לל ראה הדבר הזה וכתבו דוכ' ר' יעקב המוצר
 ואמר לו כמה בעדיו שיש באיזה ילדים עור שלשי תהיה
 עור הפריעה / וזו אותן ואמר לו אם יורה בן שיחיה ויפרע ויפרע
 פעם שלשית ואין להקום על הילך כי העור הוא יהיה רק ומעצמו
 יפלה / ואותן המדקדקין אהרין חומקין צעד לילך בל כוקר / ודרך
 שיהיה חוהל חיושב הרעת ומכבד היטב בחלאכתו וכל העושה
 בישוב הרעת הוא עושה כדן וכשורה יותר מן החזירים בחלאכתם
 כדי להקנות להם שם ומקללן בחלאכתן חסבת החזירות ומכערים
 את הילך כעל גדול לחולא לה לפורעו פעם שנית ה שלשית בבית
 גינת פגם הוא שיחזור את החילה

והפריעה בבית

הכנסת

מלך ענת החילה ואלה המרא שבה ומהנה

ד"ן ודברים שחורגין להיה בשבת

אמר רב נחמן אמר רבה בר אבון אחר רב כל האומר בפרשת

התוכה במקדש יהא אלו עושין להיה בשבת /

ואפילו לכתחילה הוא מותר חטא פקוק פשט ששומר וכו' וכו' וכו' /

ביום הולדת אונק' / מוכאן שחילד' את הויה בשבת / לך כרת שר /

מכאן שחורגין מן הולד' בשבת וכו' וכו' / לך שחילד' את /

בן / ובמים לך רחמ' למשע' / מוכאן שחילד' את הקטן להולד' בשר /

הולד' / והחלה לך החלה / מכאן שחילד' את הולד' בשבת /

וכ' וכו' פירש מוכאן את הולד' ממש כו' להקשות הבשר / וכו' /

ברשום המורה אמר שהקד' את החילד' וכו' ואמר / שאין מוכאן את הולד' /

למחר' ה' כי אף יוכל למבול שום מילה / אבל מוכאן את השלד' /

וכו' שנתן שלד' יין ואמר שהיה מנה לילד' כו' הוא ממש מוכאן /

והחלה לך החלה / מכאן שחילד' את הולד' בשבת / מוכאן ר"ל /

קושין את הולד' בבלאי' בדרים ומתקנים אותו ומישיכין איבריו /

מחא שאומר ענה כל האומר בפרשת התוכה עושין להיה בשבת /

מוכאן שהולד' הוא יהיה חסון אם לא יעשר לו כל האומר בפרשת /

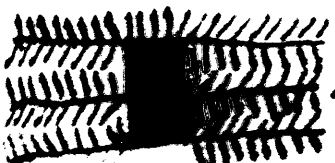
זאת לכן מותר לכתחילה בשבת "

ד"ן דומעין וכו' וכו' את האשה

מסעדין ומילד' את האשה / ר"ל דברים דומעין וכו' וכו' את האשה

בארבעה

אחר הנה ורפואה הוא לה / ואותה חילצת שחמדתה יהיאת חילצת
 חיוס שם או חיוס שלש / חסדכנת בנפשה // חסד חיה חביאה
 חילצת קרבן / חסד חסדים שחמדת בשעה שיושבת על החסד
 חסד ונשבעת שלא תקרב עד אכל בעלה עד פניה שנים לבן היא
 חייבת להביא קרבן כרי שיתכפר לה על נדריה ושבועתה שחמדת
 ובחמלת ידיו מהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו ובר
 ר"ן רפואה לשלמה

האשה שילדה חולד ונתקשה חולד בשלמה עושין לה רפואה בין
 בחולד בין בשבת וחומר לה רפואה בשבת לכתחילה חסד
 שהיה בחזקת קפדן ונחתים בפיה לאכול חן העשב שקוראין בלש
 ארזא ואין כחודו ואין בערכו ושוה הוא כמק וזהב והוא מלב יואר בין
 שהוא לה או יבש / ומיחמך כרי לה זכור שם העשב בשם הנדה העצ
 בתוך גרתיצא " וחסד שהעשב הזה שהוא חביב עד מאד והוא נקרא
 לנדה השלמה והוא ברק וחמדה עשיתי פונד ורמותו כרי להרדת
 לחלאת חמדתו / וחמדתה אחר עולמן שרשים הרבה כזה

עוד אחרות

נשכח בראש של שום ואחלת אותו " נא זה נאכר עוף ושדוף אותו בקר
 קרדי וחמדתו עשור חסד פנה " נא עושין לה בחמדת של קדוח

סיפא

ציפון וכו' יבין את האשה על כמה נקוב חתוכו וכו' כמין הכמה בחדרים
 כרי שיעלה ההחיות לה וכשתהיה האשה חלומה תכא השליה
 עוד אהיה מוסר המה הרופא זה לבר שקוראין בלל פילג ואדק
 הומו ויתנהו בדרך פניה שיעלה העשן בהמרה ויתעלה ויתעלה השליה
 ע"ה זה מן החיים שבכר שר דרכים ומן לה לשחוק
 לה"ה הר"ה ש"ה ח"ו

לח"ה ש"ה ח"ו חתוכו הולך לו חסד רב אחר שפדל ב"ה
 חולין על כוונה אבן שקורין בלל אבן אבן וכו' נקוב
 באח"כ והיא נחלקה בשדה ונחלקה בחי' ביצה ועדולה היא ונחלקה בבית
 ויוראה כזכוכית ואין בערכה / ע"ה אש אין לה האבן הנ"ל תהיה לה לב
 ארבע הנקודה חסד וכו' בעורכו הי ויתלה אותו בארצה והוא טוב מאד
 לה לו יבש "

יח"ה לח"ה ח"ו חתוכו חסד וכו' חתוכו חסד וכו' חתוכו חסד וכו'
 וזה הרבה הוא חסדן לאשה שלא תכבה בטובה ויש לה
 בער גדול חסדן חסד וכו' חתוכו חסד וכו' חתוכו חסד וכו'
 הנקרא פ"ו חסד וכו' חסד וכו' חתוכו חסד וכו' חתוכו חסד וכו'
 ויתנהו חסד וכו' חסד וכו' חתוכו חסד וכו' חתוכו חסד וכו'

לח"ה חסד וכו' חסד וכו' חתוכו חסד וכו' חתוכו חסד וכו'

דם וכוונתו עם חולה הנחבב מן החי וערבבנו עם שריון זיב ואחר
 תבטלנו עם עלה דם ואחר בשולל יסבול בו כחך לבן וישים על פני
 הדם וינעיל " ע"ה למה היוצאת תמיד בנדה זה עבר מן התורה
 שאופן בו פת ותטהר למה שלטת ימים בבוקר וינעיל " והיה האופנת
 פרי הבושים אחר לנדה טוב הוא להמיר הכאב וחומה " עוד אחרת זה
 קצחון חכמתו ותבטלנו בין טוב ותן לה לעשות והוא טוב יותר " ד"ה
 למה חקשה לנדה יופי הנשיא כשהיה בבית והיה ברוך ומנומה
 זה לבונה שקורין בל"ה ויידע ושוור פני אמת ומעמידין את האשה על
 העשן או יושבין אמה על כמה קרוב כרי שיעלה העשן לבופה ותלך
 במהרה חיד " ע"ה זה עשב הנקרא בל"ה ביבוש וקטור אותו תחת כפות
 כליה השמאלית ותלך במהרה והוא ומנומה / ותמיר אותו במהרה וחומה
 בעד שכל מפת המכה והל תשכה להמיר וחומה "

למה מעבדת שרואה דם

תוליד לה בלאחר דיער דם וינעיל " עוד אחרת ברוך ומנומה
 אשה שהשלמה פני הרשיה והביע זמן לנדה ויחקה לה
 בלילה זה עכש של פניו ובעור אותו ותן לה להכיל או לעשות חומה
 ותלך במהרה " ע"ה למה שמקשה לנדה / זה כואה של חומה ויהיה
 אותו אצל האר בכל דם ותעב האשה עליו כשהוא חס ותלך במהרה "

ע"ה למקשה

מן חנה יהיה דבר עת וואס מן היר יהיה גבבה / ואס מן הרעל יהיה
זאנית / לכך ברה מן הרעל טהור מחופה מבור / כלומר אתה יהיה
כבושה וינשבת בבית תמיד / וזהו מה שנאמר בבורה בת חלף פנמה
ואס היה פורס מרד של עולם / גם הדר פורק עלנה ותביא לנדר.
קלקול כמו שארע לדינה בת לה /

יחי הרין כל בדיה הלמח כחה הם

עמי הרין של חרדולת בלע יס כגד הימן לוא / הכלבמה בלע יס
כגד הימן תהיה " החרלה ל יס כגד הימן של תהיה
שאלה וכל חייט שרכים הכי שנה / כגד הימן גפן " בהרה גמה טהרה
הי שנה / כגד הימן זית / בהמה גמה טהרה שנה תמימה / כגד
הימן קהל " הארי והרוב והחב והנמר והכרמל ופיל והקוף לשל
שנים כגד הימן שוק / הפעה טבעים שנה / כגד הימן הרוב
חרוב זה חשבת נסיעתה עד גומר פבין טבעים שנה / ויחי עבד של
שנים " נחש לשל שנים / ולמות דמע לה נחמה הבר /

הרציה לרעק גורר בשמים בעל שנה וטנה / ימחל בהלן שלמה

יחיים בהרש תמוז / בלע בלע בלע / ומיחל בלע בלע

יס יהיה מעונן יס בלע / דע שיהיה חסר בלע הרעים והשונים תמוז

אלול תשרי / ואס יהיה מעונן יס בלע / דע שיהיה חסר בלע הרעים

החכמים

המזכירים מרחשון כמלך מבת שבט " והם יהיה מעונן יום ט"ז ב-

דע שיהיה חסר בארבעה קדשים אחרונים חדר נימן הייר קינן "

ואם תראה לרעת שער התבואה אם יהיה בצול או ביוקר בשנה

אשר אתה עומד בה " השוב ודע איחתי היא תקופת

מבת האילת אם מראש הרש עד עשרה לחודש " יוקר גדול

יהיה ביהמקדן " ואם חן עשרה עד ט"ז בינוע יהיה " ואם חן ט"ז

עד כ' זול ולא זול " ואם חן עד כ' שובע גדול יהיה בעולם "

ואלף הימים שהם קשים לעשות ולהתחיל בהם חלצה " אחר

החכם העמד לך ושמור נפשך מאד מכל דבר בעולם

לעשות ולהתחיל חלצה בימים הנשכרים " והוא יום חן מאד

הייר כשיבא בשנה בשבת " ויום חן מאד אלו כשיבא בשנה

בשבת " ויום ט"ז מאד מבת כשיבא בכניסת שנה בשבת והוא

כסחל ר"ה באחד בשבת " והחזיק דם באלף השלשה ימים יחולת

באותה שנה או באותו יום או בזמן עד ק' ימים יחולת בנראי ויגד

היום לכל ישראל "

וברואיו מה כי כלל אלמים כי כן כתוב בכל המכרים / ולא יחד ביומי חן
 לחנן אלהי מוסר להרים / את עונם להים אשר על פני הארץ ומרוב
 לשונות קברים / את חזקת זכרים / גם נקבות ששים כי זקנים ועלרים /
 ולא יתחבלין כי האכלים ובי לה ימכרו על חיות ישרים / ובי ימכרו העקם
 ובטח עבר ואחזק והדרים / אשר הם בשערים / וגם כל הבריות נהין בי
 אשר הן ביד איש יחזק במקום כחמלים כשונרים / וכל משכיל בייט / הוא
 יוקרע וגם מבורל השופים בשירים / ובכל יום ימכרו שער תבונה וביומי
 יכרתו ימאד שערם / מבורר הוא מעשות דבר וגם ימכרו הכפים ומור
 כל הרברים / שמדקך בכל מושבי כי שמרתה מאד מימי העורים /
 בזקנך שג / כן ומכאן אשר הובא אלך מעבים / וספ כתוב בטביל
 ליל שביעי ואיך תחטה ולא תדור נדרים / להבר הברית דין המונה
 יתלטהיה אל כל העברים / ויען ויהמר אלך שר השבת / הדר הדר
 ל אשר הביאו תלמידיך אתחולל אל ביתך פגוש תורה / וגם כתוב
 להלל את השבת / ואהיה תאזור מתוך כעבור כבוד השבת להללם
 במלחמתה של תורה עם אניבי השבת / ולא תשא פני איש / ואיך
 מוחלמי ותתפגש כוהי על ונכסי נבילה מאד / והקום והיות בעד
 כי עד מאד / ולבשתי את בגדי ואכה את ידי ואקרא קרית שמש
 ואזכיר את המכרים ההוא אל אור הלילה וקרהתי שם והנה כתוב שם

פירוש ויהי ערב ויהי בקר והוא אומר כאשר היה בוקר יום עלה היום הנא
 יהיה אחר " כי הלילה הולך אחר היום " וכמעט קדשתי בברי בראשית
 הפירוש והמדת מרוב הוא שהלילה שבת אחר וכל הלילה שבתות הרבה
 בראשית זה הפירוש " והתאריך שר עבד השבת ושרדתי נהר והמדתו לה
 אכן שינה לעית לאחר השבת " ואכתוב אהרן הרובה כרי לבאר
 כותי הוא ראשית יום התורה כרי להמיר מופשט כח " ומוקט ולמדדים
 קצן התורה " כי כל הפירושים והמפרשים יורשים שלא נכתב פירוש
 התורה יוספר בראשית ומועשה האל בכל יום לא בעבור שידע
 שנתתי התורה הן ישמרו את השבת וישבתו כהשר שבת השם הנכבד
 למפגור יחי השבת " והנה אם היה סוף יום הששי בוקר יום שביעי
 היה לומר לשמור את הלילה הבאה אחריו " ונהי זה הפירוש ארבעה ויכל
 יט בר ברוכה ובמערב הקרובים והרחוקים ההיים והחתים " והמהרש"ל בזה
 הפירוש השי"ת יתקום נקמות השבת מומה " והקורא אותן בקול גדול
 תרבה לשונן להבן " גם תפטר הכותב אותן בפירוש התורה יבוא
 חבש יד יחינו " ועין יחינו כהן תכנה " ולכל ישראל יהיה אור
 מאת הארץ והאור

זאת תורת יהושע / הרואה לעמוד על עקר התורה יש לו לרשת
 כי פסחים נחכה תורה קצר או נדחק / וממך תצא על
 דעת המעיד עליו ניש קצרים / ניש ארוכים / ניש חמשים "
 וכמו אלה / ה' אל באתך תוכיח / ובחזק תימנך " עוד יהי ראובן
 ואל ימות ניהי מותן חסד / פירוש אל רעיל קאי על שנה
 וכלומר אל בחזקת תימנך / וכן ואל יהי מותן חסד / עוד ופברי
 להור לא אתן ותהלי למקלם / ועוד לה רבים יהמון וקנים יבין
 חספס / יהודעת להם את הדור ילבר בה / עוד נותן נשמה לנש
 בלה / ודוח להולכים בה " פירוש המר חסד / ועוד לא ימות מכל
 לבני ישראל רב / שפירוש מכל אשר לבני ישראל / לא ימות בעל
 בעמין / עוד יראה הנש אין כסף / בעל פירוש בעל / וכן אין כסף
 כחו באין כסף / ועוד ויולך הוטר ואלה אור / כל בהושך / ועוד זכרה
 יושלים יחי ענה / כחון ביחי ענה / ועוד כי ששת ימים עשה ה'
 את השמים / כל בששת ימים / ישפוטן הם / עוד חסדן תעבור
 וזה / ועוד שפתי חכמים תשמורם / פירוש דבר / ישפוטן תעבורן תשמורם /
 ולבן שוקים חסמה / עוד פור חסין בר / זכיר להכחש ולר חסן
 יונין מרשן בתיך / ועוד אויבך יחמין / ועוד ובכל כפך יחמין /
 פירוש דינש ידון יחמין יחמין / כי כל הערה כלם קדושים / עוד כי כל
 יולבי גנים

חלבי גנים כלם / ועור כל בית ישראל כלם / ועור וכל עמך כלם ילכו
בשבי / ועור את ה' כבדות אורכו תקרישן / ועור / ^{ואחיבה} ~~אחיבה~~ כל בית ישראל
איש באחיו / ועור אבנת כלם / אבנת / ועור כי אבנת את יעקב ואבנתו
פירוש תחלה בכל מקום חלה כלל חלה שלם לצורך כיון כי כל העדה
היא / כי כל העדה קדושים / ובנימין בפה על פיהם / ועור יסחוק
ישראל בעושי / ר' צוהם שחרי אין להם לא צוהם אחר / וכן בעושי
ר' בעושי שחרי הקדש יוצר ובעל לבדו / וכן איה אלמה עושי / ועור
בועלך עושיך / וע' ארבע / וע' בקר תחיותם / ר' תחיות / ור' תחיות
אני רשאל את החיה / ע' ופסתי את בכל חשתי / וע' החיה תחיות
חלבי / פירוש את חיות בכל אלם ובעל שלם לצורך / והיו תחיות
אשר תחיות מן היאור והיו להם ביבשת / ע' והיה ערך הזכר חבן כ'
שנה עד בן ששים שנה והיה ערך / פירוש והיה ערך השנה נכבד
שלם לצורך / וכן והיו שנה פסחים / השנה שלם לצורך / וע' ופ' יצא
הלוי מאחור שערך אשר גר שם וצא בכל אור נפשו / וצא השנה נכבד
שלם לצורך / אלמה ל' אלם גדולתם / ע' פסח ומען להם / פירוש ל' חיות
וע' חלם חלם ל' / ל' חיות / אלמה לצורך / ע' כי ידע דרך למה
פירוש חלם ידע בשנה / אלם חלם למה / יד ידע בשנה / ור' ידע
נכבד את הנכבד הנכבד את הנכבד / אילם אחר והנכבד / ל' / והוא

ע' ור' חמסין

עֲדָה וְהָיָה חֲמִישִׁי עַל מְדֵנָה בְּכִיָּה וְהָיָה יְחִידָה / כִּי מִלֵּל
 יִשְׁמַח / עֲדָה / כִּי יִשְׁמַח / פִּדְיוֹן כָּל מִלֵּל שֶׁלֹּא לְבָרֶךְ / כִּי
 כָּל שֶׁיִּהְיֶה וְכָל דָּבָר / עֲדָה חֲמִישִׁי כָּל / לֵךְ כְּלוֹם / וְיִהְיֶה בְּלֵךְ / עֲדָה וְיִהְיֶה
 יִשְׁמַח / כִּי יִשְׁמַח בְּדִוְכָרִים / עֲדָה וְכָל הַעֲשֵׂה רוֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת / פִּדְיוֹן
 שְׂדֵה עֵשֶׂה / וְכִן וְיִשְׁמַח / הֵן יִדְבַּר יְהוֹשֻׁעַ / עֲדָה הֵן יִשְׁמַח לְדָוִד / וְעֲדָה
 וְיִשְׁמַח יִהְיֶה אֶת הַהֶהָרִים / וְעֲדָה הֵן יִשְׁמַח חֲמִישִׁי / וְעֲדָה עֲמִים יִשְׁמַח / וְעֲדָה
 יִשְׁמַח עַל בְּהִיבָה / וְעֲדָה וְעַל יְדֵי עֲשֵׂה יְדֵי בְּרִית / וְעֲדָה יִשְׁמַח יִשְׁמַח אֶת הַהֶהָרִים
 בְּ / כָּל עֲדָה הֵן / כָּבֵד כָּבֵד / עֲדָה שְׂמִינָה שְׂמִינָה / וְעֲדָה בְּלֵעַל שְׂמִינָה
 יִשְׁמַח עַל עֲשֵׂה / וְעֲדָה חֲמִישִׁי מְדָה / חֲמִישִׁי הַרְמֵה / וְעֲדָה וְיִשְׁמַח יְהוֹשֻׁעַ
 הַחֲמִישִׁי הַחֲמִישִׁי / וְעֲדָה וְהֵייתָ לְעֵשֶׂה / וְהֵייתָ הֵן עֲשֵׂה / וְעֲדָה בְּנֵי עֲשֵׂה
 בְּנֵי עֲשֵׂה / וְעֲדָה וְחֲמִישִׁי כְּפִדְיוֹן / וְחֲמִישִׁי לְבִי / וְעֲדָה חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי
 חֲמִישִׁי בְּנֵי יִשְׁמַח / וְעֲדָה חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי / וְחֲמִישִׁי חֲמִישִׁי / וְעֲדָה חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי
 יִשְׁמַח עֲשֵׂה / וְעֲדָה חֲמִישִׁי / פִּדְיוֹן כָּל אֶלֶף חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי / הֵן בְּעֵשֶׂה
 חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי / כָּל חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי / חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי
 עֲדָה חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי / פִּדְיוֹן חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי / חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי
 עֲדָה חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי / כִּי בְּדִוְכָרִים חֲמִישִׁי / וְעֲדָה חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי
 עֲשֵׂה / פִּדְיוֹן חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי / וְעֲדָה חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי / וְעֲדָה
 חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי / עֲדָה חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי / וְעֲדָה חֲמִישִׁי חֲמִישִׁי

הוא / ועל ער קידוש המסן / פירוש מסן קידוש / ועל בחמת כה /
פירוש בכה המתי / ועל הקדוש לא תכלה / פירוש קדוש הכר / ועל
כפרת השמן / פירוש שמן הכפרת / ופירוש שמן הכפרת / פירוש שמן הכפרת
כח / וישם היו למחבה / ויבדלו החיים / כל ויבדלו קדוש ואהב הרבה החיים
על וירם תולעים / ויבדלו / כל מתיילת / ויבדלו / ואהב נולד / בר תולעים /
ועל אדם כי יקריב חכם קרבן / כל אדם חכם כי יקריב קרבן / ועל נאם
פסע למטה בקרב לבן אין פה להיות למטה ענין / כל אחר למטה
בקרבן פשעיה הרשע פשע שהוא אומר אין להיות / כי הולך אליו
בענין לחפץ עונן למטה / כל הולך פשע בענין כרי למטה עונן
ואהב שמע / ועל חסד תתנם קדוש / פירוש חסד קדוש / ועל
יחולל נפש / ועל בית דעין יפה פרי חסד / כל כחן יבש ויחולל /
וכחן פרי יפה חסד / על למטה אל יוסף / כל אל יוסף למטה / ועל
אשר היה דבר ה' / ועל נשא אברהם את ענין וידה וידה איל נאח / במסך
בקרבו / כל נשא אברהם את ענין אחר הדברים האלה וידה איל נאח /
במסך בקרבן / ועל נר להיות מרס יפכה ושמאל שוכב בהיכל ה' /
פירוש נר להיות מרס יפכה ושמאל שוכב בחקו השוכבן —
שחרי אין למחר שהיה שוכב בהיכל ה' / ועל ויקח את כזית השלש
בזרס / כל ויקחן העם את כזית בזרס / ועל אותן החל לבנות חסד לה' /
פירוש אותן חסד

פירוש אותו מזהב החל לבנות להשית / ועד ביום שמוען וההריש לה /
 זל וההריש לה ביום שמוען // ופעמים ינה המקרא את הדבר הקרוב / והוא
 אל קמח הרהיך שלפניו ושלפני פניו / כדון והם שלש אלה לא יעשה
 לה / אינו מוסב על טהרה כמותה ועונתה דמחופים / לא קאי על אשר
 לא יעשה לא תהא ולא בנה / ואף קדושים לא פדוהו / והוא ע"ד וחסר
 בזהו / ובדלת יהיה לך עבר עולם / ואף לא מתקן יעשה כן " לא
 הדביעה מוסב על האמה שלשה טהרה אינה כדו דביעה אלא קאי
 על הענין הענין לו שלפני פניו / ועד אם זרהה השמש עליו דמים
 לו שלם יטלם / פירוש קאי על המטה בקר יטלם תחת השור וארבע
 זאן תחת השם / כל אם דמים לו שלם יטלם / והוא ואחר אם אין לו
 כל אם אין לו דמים דמי זה נחבר בגבבתו / ובדו כי הנה אתם חבדש
 הנה אל דא / כי דעה נהר פנכס שאמר מקורם / ועד כעקו וד שמוען
 כל קאי על ענין דאל כדקדים / ולמה קאי על פני דעושי דע / ועד
 כאשר דבר דביר משה / פירוש להחין ספדה חסרהו שאמר מקורם
 וחכמהו נקבות שחורבן המקרא בלשון דבר / ובדון וכל הנשים יתנו
 יקר לבעליהן / פירוש יתנו לשון דבר / ועד ויבואו הדושים ויעבדו
 לשון דבר / והיה לו לומר ויעבדו / ועד ויעבדו דעבד ותוכל / ועד
 ותבא עד שמתקן / היה צריך לו לומר ותוכל ותבא / אבל על

הזכרים לא מלאה/ בלשון נקבה / רק בשני חלקות בענין אחותי והלך
מטברנה / הלך תענה / כי על הבנים חומב כחן שלחנה העור ל
בעים / וכל דלהם / ופעמים מהלכין הזכר למקור בפועל עבר כחן
הטבע השביעי / ר"ל שבע שבועה / ועד למחן היום האמרי / ר"ל האמרי
ההלך ועד חור על נפש / הנין דורות / עד והמים היו הלך והמור / היה
פריך לו לומר הולכים והמרים / וחזית / הפך זאת / לבדתי שבו איש
מורכב ולבדתי האו חספסן / היה לו לומר לבדתי שבות ולבדתי האו
עד והיות דכוא ושוב / כל דכוא ושוב / ועשן אחין בא מפרן / ר"ל
מפרן " כי שם הנין כחן שחור כח היה / עד וכמה הכרעת
כל עור הנבע / פ' הנבע כי הכרעת הוא הנבע / לומר עני / ר"ל
לחמול / עד הכחכת מכה הכהן / ר"ל מוכהן והמר נ"ו בזה ובזה
^{השוערים}
עד ^{השוערים} האמרי ^{השוערים} / ר"ל השוערים / כל ימי המפר הנבע עד כחן
והכל פקוק והחלש / פירוש דימן להיות המפר והחלש / בכל מקום
אשר אזכיר את שמי / כל אשר תזכיר / עד כי על כל אורות פירוש
ותרא / עד אם תחלל חלל ואם לא יחלל הערה ל / חספסן לבד טוב
אם לא תחלל בתיר / אבל כחן הוא לשון דרבות כי לא רצה לומר לו
ואם לא תחלל את נהלתך / ובאדם האומר להבדיל אותו האיש ולי
אמר אתה / ועד ואשת שוערים אל יבדל / כל חפץ / כי מה זאת

החיבה

התיבז כלומר אל יבדור אותו האיש / והכתי מדרך כריך ורשע /
 ר"ל כלם היו כשעים / אבל יש בהם שמירה על כחן כריך / וע"י אלהים
 אחרים / ר"ל בעיני בעליהם הם אלהים / אבל בעיניהם הם אחרים ושקצים
 ותולדות / וע"י אונם חבית האיש / וכחן שהוא מונען / שחל לא נגב /
 ע"י בשר מראה כעק / כלומר אע"פ שלא כעק / וע"י בכל מקום
 חוקטור ודוגש לשון / וזוהי מהורה / ר"ל לרבותי מחריב / ובגדי
 ערווים תפשיט / הלא כלם לערום / אלא על שם העתיד / ע"י ויתרוכלא
 יבטם בקרב / ופי קרייב בטם / והלא עדין לא יכא מן הבטן / אלא
 ע"י העתיד / וע"י יהב הכח להכחין / והלא לשונם היה לו לומר
 כי חזי כריך להכס הכח / אלא ע"י העתיד " וע"י והאריך יתה דוהן
 ובוהן / הוזה ארך / ע"י העתיד / וענתם את נפשותיכם / ע"י לעשות
 את הטבת / וכן העני נפש שהיא זום " ר"ל אין עושה מעשה בעשיית
 טבת אלא יושב פניו ופומק חאכילה ושתיה והוא העני / בחנוכה
 ונפש והיא הטבת " וכן העני נפש שהיא זום אינו עושה מעשה
 אלא יושב פניו ופומק חאכילה ושתיה והוא העני " והיה כי תקראנה
 חלחלה / ר"ל חלחלות שהי תקראנה לשון רבים / ע"י אשר סבבוהן
 חלחלות / וע"י תן לי הנפש / ר"ל הנפשות / וע"י שחן וקטורת
 שחן לב ר"ל שחן / וע"י בפיו יברכנו ר"ל בפניהם / וע"י וילך ביתו /
 וע"י ואכלה

ועד ואכלה כל פלחה רל כלם " דוע פלן דין עברך , רל דועים
 לטן רבים מוהמר עברך ויהי דה" בחקום יוד , וכל סכלם לטן רבים
 עד כי מעלה גרה חמה , ועד ניתפדו עלה תאנה ^{תאנה} , כלם ד" במקום ,
 בחקום יוד , וכל כלם לטן רבים "

פירוש על מילות המקראות

וילמד שם שבורים / רל שם מידות שבורים ודוא סמר מידות , עד
 לא יבטק ולא יטמע , והמר קולן , ועד ישאן בתוך ובכבוד
 רל את קולם , ועד שם מדינה ללכת אופרה , ענהות לך על סרך ,
 רל איש ענהות , ועד דמטק איבער , רל איש דמטק , ועד חט חמורות
 רל איש חמורות , ועד חודש יהין בלבבן יב בביתן רל איש בביתן , ודומחן
 רבים , כמעט ובריס בה , כהף של כמעט יתרה , חכמה העורך רל העק
 עד באבה לשורה , רל לשורה , כמו לבא חמד שדוא בלש כהף , ד" במקום חכמה
 כמו ד" או ד" כמו יברכוכה , ויאחר אל בנותין ואין , דואן יתרה , עד ואיה
 ועד , ונחלא דואן כושחשת ביוקום עם עד לא אובל און ועדה , רל
 עם עדה , ועד ויומק דיה בחכמים רל עם יוסף , וחכמה אביו ואמו רל
 אן אמן , עד תבור ופריס רל אן פריס , עד בלולה בשחן והרבה רל אן
 הרבה , וכן ואנ לש אחום על טינה העיר המולד אשר יש בה יותר מחוץ
 רבוא אשר לש ידע בין יחידן לשחאל , ובהמה רבה , ונחלא ד" ובהמה

ובחמץ במקום כל כדון דולת חסוד על זידי ועל כל חסות כל בעל ער
 ביאן לבוש חלבות אשר לבש בו החלף ואשר נתן כתר חלבות בדישו כל
 כאשר נתן בו ואלא קרא שנתן הכתר על ראש מורדכי כי לדומה אומר ונתן
 הלבוש והקום והכתר לה נזכר " ויש ואין חשחשת במקום התיבה שלא לזיך
 כדון וחיתו ארץ כל חית הארץ ער אם יקדש האחר כל יתקף ועל וחר
 וקדשו את הילך כל וקדש " ועל תבאון וקדש עמון ועל בלעם בן בעור
 ותחמר בהמר ובצפת כל ותחמר בצפת אם כי לא שייך בלשון
 חמר עם לשון צפת כי אם לשון ציפוף ועל שאת ארץ וקול שחל
 וטע כפדיוס נחמן ותשמע כל במקום כל כחו ונפלו לפניהם להוד
 וכל בחרב " ער איש חרבו לפניה וילך להבדיל כל עמנו ובחבורתי
 ועל להחרוב ימנו כל באחרונה " והנני חרבתי כל חרבתי " ער
 וכל חקך חזק כל חזק ותשמע כל במקום כל " כחו ואמר מדע
 לבני ישראל כל על ידו ער אחרי לי אחי הנא " ועל ומה דמון נאול
 לפני אדני כחו על פניו ותשמע כל במקום כל וכחו אשר לחלף נשע
 על ידו וכל חולף ועל שייך למעלות כל חמולות ואלה הם כל
 והם הם ותשמע כל במקום בעבור כדון לדור חזיון כל בעבור
 דור אומר חסוד זה חסודם ועל לעבדים ולשפחות כדכרנו
 כל להיות לעבדים ועל האם ארני לארני כל בעבור ארני ותשמע

ל' בראש התיבה

לָא בְרַאשׁ הַיָּמִים בְּהַנֵּפֶה / כִּמּוֹן וְיִשְׁכַּבְּ עַל־לִשְׁכּוֹנָהּ לָא שְׂכוּרָה / עַד־כְּדִבְשׁ
 לְמַחְסֵיךְ לָא מִתְּרַךְ / וְעַד־לְהַבְטִילֵם בְּחַמְדָּה / לָא אֲבִטְלֵם / יִבֵּן יְיָ בְּרַאשׁ
 הַיָּמִים בְּלִי כֹחַ / כִּמּוֹן לְהַבֵּט אֶת־רֵדָה / הִיָּה לֹא לְרֹמֶר קִרְיָה / וְעַד־כִּי־וּפֹס אֶת־מִנְיֹן
 כִּי יַעֲבֹר לָא כִּי־וּפֹס תִּמְנוֹל / וְעַד־אֶזְכְּרֶנּוּ יִקְרָה תִּשְׁכַּר לָא זְרוּעַ "וַיֵּשׁ יְיָ
 בְּחִפְזָה בְּרַאשׁ הַיָּמִים בְּחִיָּה / כִּמּוֹן הִלְבֵּא אֶת־רֵדָה לָא אֲבִטְלֵם / יִבֵּן עַל־
 מִנְיָן לְשׁוֹן עַרְבֵי שְׂכוּרָה־בִּישׁ עִם הַנֶּאֱמָר שֶׁל קִבֵּץ לְעֹלָמָה יְיָ בְּכָל דְּבָרֵיהֶם כִּמּוֹן
 אֲבִל פִּתְלָא / וְהַמִּשְׁכָּח בְּמִקְדָּשׁ יְיָ כִּי־וּפֹס בְּשִׁפְטֵיךְ / וְעַד־וְהִנֵּחַ
 בְּבִשָּׁר וּבְלֶחֶם לָא מִן הַבֶּשֶׂל וּמִן הַלֶּחֶם / וְעַד־מַעֲמַל נִשְׁאֵר בִּשְׁנֵי לָא מִן
 הַשֶּׁנִּים / וְעַד־כִּי־יִבְרַח בְּמִסְכָּה וּבְרִין לָא מִן הַרִין / כִּי־וּפֹס לֵאמֹר כִּי־וּפֹס לָא
 שְׂכוּרָה / וְהִנֵּן יִתְרָה / וְעַד־שְׂבַע־בֶּה בְּנֵי לָא שְׂבַע־בֶּה / עַד־נָשִׁים דִּהֲחֻמְנוֹת
 בְּשִׁלְחַן יִתְרָה לָא מִן דִּהֲחֻמְנוֹת וְכִי יִתְרָה / וְלִפְנֵי דְבָרֵי אֲבָן עֲלֵיהֶם כִּי אִי־יָדָה
 נְתִיבָה מִנֵּם לְוַחֵד שְׂנֵי־דִּהֲחֻמְנוֹת בְּשִׁלְחַן יִתְרָה / אֲדַרְבֵּה לֵאמֹר הִי־נָה דִּהֲחֻמְנוֹת
 לְכָן לָא הִנֵּן יִתְרָה / וּפְדוּשׁ דִּהֲחֻמְנוֹת כְּלָמָה בְּעַל־דָּהָם "וַיֵּשׁ יְיָ מִשְׁכָּת
 בְּמִקְדָּשׁ אֲשֶׁר כִּמּוֹן שְׂכָתָה מִרְבֵּר עַמִּי לָא אֲשֶׁר אֶתָּה מִרְבֵּר עַמִּי / עַד־טָחֲמִית
 דְּבֹרָה / וְעַד־שְׂכָתָה אֶתָּה כְּעֹמֶה / וְעַד־לְמַעַן תִּרְעֵן שְׂדֵן בְּרִין / לָא
 אֲשֶׁר דִּין / וְדִין פְּעוֹל מִנְיָן הַעֲלִין " מִיָּה בִּירָךְ לָא מִיָּה זָה " כְּלָמָה בְּ
 חִבּוּת " עַד־מִלְבֵּשׁ תִּרְכֹּסֵן עַמִּי / לָא מִיָּה לִבֵּשׁ / וְתִי־הַכִּי־נָה מִיָּה יִתְרָה /
 עַד־נָה דִּי־נָה / יִנֵּן יִתְרָה / מִיָּה אֲבִיךָ / יִנֵּן יִתְרָה / עַד־מִיָּה שְׂכָתָה

לְחִמּוֹן

להחן דל אשר שמנה לחיון / כמו יהודה אתה יורד אחר / צבולין לחוף
 ימים / יש שפר החור גרם / וכן בכלם לא תמצא כל בראשיתם / ועד
 מחצית השבת כל יתרה / ויפתח האחר את שוקו / עד ויהי ערב ויהי בקר
 יום אחר / כל יום ראשון / וכן ויפתח האחר שהוא ראובן שהוא ראשון לבני
 ולא כפרוטי שאחר שהוא בני " ויכל להיות ביום השביעי כל יום שלפני יום
 שביעי והוא יום הששי / עד ארץ ביום הראשון בשביתו שאחר כל ביום שלפני
 יום ראשון של פסח שהוא ערב פסח / ואת כל ונכחת / עד ויכל להם
 וישת מים כיהש לן / כל נושא רבינו עד שהוא בעל המעב הוא העבד
 והוכיח עליו שלא ימנהג / ולא אמר אבימלך פסוק זה / אף כן בעל
 המעב העבד שהגביה שרר כיהש אל הגביה האמתי שבקש גביה השרר
 והגביה האמתי שיכל עניו כי אמר אל הגביה האמתי הקדש אמר
 שהכל עמי והיה מכהש ומעליף על הקדש שהרי לא אמר זה דובר
 יצחק בן אברהם / עד בקרן בן שמן / פירש בן כל ראוי
 כלומר יצחק ראוי להיות בן של אברהם / וכן כל בן שמן בן ראוי / ותאכלנה
 השבלים עד ויכלעו מטה אהרן את ממונתם / אינן בן כל בלעת השבלים
 אינן בלעת כי לא בנן בלעת ניהו / לא הוא לשון בלע וכן ולא חול
 שהיו מחבבין זה את זה " ואם מאן היה לשלח את עמי / עד ושבח את
 את החיים / כל מאן כדון מוחלן / וכן ושבח כמון ומשבח / פבר לב פבעה /

עד כי חפץ

ע"י כי חסד בבת יעקב / פירוש זה וזה לעון פילג ופירוש פועל / ברוב
ובכרשין / ע"י ככפונת יכריש ל"ל פקדש נקרא כך על שם שנוקד המור
בכרשין ונקודות שלהן " יחוייך ה' נארכי / ע"י מי בחור בארבע ה' / וע"י נשא
נהרות ה' / כלן ככל מילת " לא חננוך הנה נשאתי / ע"י חמור להם /
ל"ל חסא של חמור / שיר השירים / ע"י ארבע הארבעים / ל"ל חמור שבארבעים
במערקת / ע"י אח נאחת / וחשבהם המר אור אחת קמ"ל קמ"ן / ואח ל"ל
אחר / וכנ"ל את הרבה אשר נאכל בחכמים הנם את הישואים / ע"י נאכלשע חלם
את חל"ן אשר ימות בן / פירוש את בחור חן / ויקרא את שמו חן כי לא ידעו יום
הוא / ע"י חמל פור הוא החול / חן / וכן החול ל"ל פור " הפחת נשיח
בגדה בית / ואולי בגדה תהרמה / ע"י והביא את אשחן / ל"ל חיל אשחן
ויאמר לחך לנשיח ערה וכלה נשי לחך שחשן חול / ע"י חול חשה אחר
עלה חל ה' / היה לו לחור ערה וכלה נשיח שחרי הוא בעצמו היה חרבר עמהם /
וכן היה לו לבחור עליה חל שחרי הקצה היה חרבר עמו / נאכל עלן ופ"ש
וחמלה / ע"י חולת חמור על כירה ועל על חמרה / וחמלה ל"ל שעה בשנה
וחמלה ל"ל בחמלה / וכן האיש העל על חמרה / וע"י חל מורד ביום מרד
ואשר חרבה נשחור / ל"ל באשר חרבה / אכבה להם היא / ע"י עי"ה חל יראון /
אכבה ל"ל אכבה ותי / וכן עין ל"ל עי"ה " פן חלל ברוך / ע"י חלל בת יבול
עמו אחר הקצה ל"ל חלל / ופ"ש אכבה ואחזק כ" שנה בחורב פאר

בשתי חכמים וכן בת יביל ר"ל חכמים וכן בת יביל ר"ל חכמים
ויעבד ר"ל עונתו לשון חזנות וכן ויעבד כלכלך אהר שרעבך
והכלל את החן וראין לומר ויעבד לשון עני ומה לך ככל מלה בזה
לומר ויעבד ויעבדך שאתה כמותה ועונתה וע"ה שאת בשדה ואתה
ר"ל כחמיש וראין נכון לומר שאתה חזנות כי אין לו דמיון ויהיה עקב
תשמעון ע"ה וזהו הוזהר בעקב עשו ר"ל במקום יגלו וכן יהיה עקב
ר"ל אם תשמעון את המטפנים אף במקום יברכך הש"ת בצרכות הצורות
כחן ושמר ה' אליהן לך יג' ודומה בשדה חזנות ע"ה שלמה שחלף
והן חזנות תיבות תיבות כלומר מרפם ר"ל מרפם חזקת אדם ילד
קודש ואתה נדרים לבקר וע"ה ושב העבים אחר הגשם ר"ל מרמ
מקרה ודמיון פ' העבים תהילה והלל הגשם וכן חזנות אחר נדרן
לעשותו וזו היא חזנות של אדם והוא ילד קודש להקדש "שחמון ולו
הים ע"ה כי אנשים אחים אנהגן ר"ל קרובים זה לזה בענין אחר כלומר
שנים הם באותה חלמה וזה בא להשמיענו שהים הם כן הכל יודעים
אותם אשר חזרו בחי אברהם אבין וימתחוס פלשתיים ע"ה ויהי כדאיתך
כי עזב צדק בידך וינמ החופה ופ' וימתחוס פלשתיים ר"ל שמתחוס
פלשתיים וזה כחן שגם החופה אבנ שיהם והבנ חלואים פלשתי
ולחושן ע"ה חזנותיה לשבת חזנותיה לראות בשמים ובארץ ר"ל אבנ

שנים להפוך

שורם לאבנר ואבנר דול ואיס לחוש " אף כחן חושביה לטבת בשמים /
חושפילי לראות בארץ / ומיחן על זה הדאשין ראשון והאחרון / ונה מלאה
ע"י ויהי ער בכור יהודה דע בענין ד' / ר"ל ששניהם הפוכים / נח ק' / וכן ע'
דע " ובערן חשים / ע"י לא קמו איש מתחתיו / ר"ל בשניהם ראשי חולצות
רבים ואחריתם יהיר / שם האחר ברשום / ושם האחר אלעזר / ע"י שם
האחר בולף / ושם האחר מנה " ובשניהם היה כריך לומר ושם השני
לא יהיה לך אלהים אחרים
ע"י והאנשים דרפא

אחריתם

תמו פירוש חולצות הווקרא על דעת הראב"ע ע"י

14b

אֵינֵנִי בָּאוּ קִרְיַת סֹפֶר בָּהּ כָּל מִסְפָּר תּוֹכָהּ לְבַחֲךָ
אֶת יְשֵׁם הָעִיר אֶגִּיד לָכֵם הֲלֵא כִי חֲשַׁבְתָּ עִיר סִיחֹן

[illegible]

השעה הראשונה

ביסע דזעמער וועלכע וועט דאס

השבע השני

ביוורדגה היזקק ומכוס הדותיות אשר ישתדוש בהם

התכנים באתר החלוצי

המסע הישראלי

בית־העירייה השבועון רבי'ס זה עם זה

השטח הרביעי

במזמרת השבוע נתן יוהשבוע גדול

השערי החמישי

בפניית הנהלת ההודים על עצמיהם הן על ההודים.

השבעה והשמיני

אם בברית היתה כל השבוע או על השבוע יחד :

במקדש השבון גדול על השבון ימן חומת ובה השער

אברהם בן יצחק הכהן והלוי והחבור והחבורה ;

השעה השביעי

השער השביעי בלתיית גדר החסד שלם ביותר קרוב אליו
 השער השמיני במערכת הסבון מהסבון החד
 השער החלשיני ביריעת חג' הסבר מן השלם בין בכלל בין בחלק
 בין במערכת :

השער העשירי ביריעת כללות הדיוטות מהסבון החדש והחם
 על דרך קרוב

השער הי"א בכללים נחידים והם נבחרות החכמה הזאת
 וקצת מהשאלות העיוניות והקשות הזכיר בשער
 הזה בעזרת אל אלהי ישראל :
 השער הארצשון

בתולדות האחר וימיר כל החסדים ברור ואינני היה כי האחר איננו
 יוקבל לזה שמי ולא רבני . אבל הוא מקבל כל רבני ושימי
 יהיה קדונו והב לכל החסדים וכלם מתקדשים בעבורן כי הוא להם שורש
 יסוד ודיוטות כדומים כל החסדונות . ודעה יוכל להבין כל מטכיל לקצת
 דיוטות מקור הארות השית הנכבד והנורא . והנה כאשר נחבר אחר עם
 אחר והיה ההרכבה הראשונה נקרא זה שנים . ובשנתיים על הטנים אחר
 נקרא זה שלשה . ובשנתיים על השלשה אחר נקרא זה ארבעה . וב
 בתוספת אחר על ארבע יקרא חמשה . ובתוספת אחר על חמשה יקרא ששה .
 ובתוספת אחר על ששה יקרא שבעה . ובתוספת אחר על שבעה יקרא שמונה .
 ובתוספת אחר על שמונה יקרא תשעה . ואלה החסדים הנקראים
 ההרים . וכאשר נוסף אחר על תשעה נקרא זה עשרה . והוא ראשית כל
 הסבון עשרה . ונהי העבן העשרה בחסבון העשרות כיון האחר בהרים .

ובסיני ג ש

וכשיהיו לו שני עשרות נקרא אותם עשרים • ונקרא לשלוש עשרות שלושים •
 ולארבע עשרות ארבעים • ולחמש עשרות • ולשש עשרים • ולשבע שבעים •
 ולשמונה שמונים • ולתשע עשרות תשעים • וכל הלך השמות הם מושהלך
 משרות ההרים • והנה תשעה בעשרות כיון תשעה בהרים • ובהם יתק
 לך עשר עשרות נקרא להם בשם כלל מנה • והוא ראשית הסבון המזוהר •
 כיון ההר ראשית ההרים והעשרה ראשית העשרות • וכשנקבנו עשרה מנה
 נקרא להם בשם כולל הלך • והוא ראשית הלפנים כיון מנה שהוא ראשית
 המנה • המנה למנה הן להם שם כולל עד שנגיע לעשר מנה שנקרא
 הלך במנה • וכן הלפנים הן להם שם כולל כי כל שמות המספרים ההלכיים
 זה מזה הם לך לה מנה ולא יותר • והלך הם תשעה שמות ההרים אשר
 העשרה ושם המנה ושם הלך • והנה כל המספרים ילך מלך השם
 עשר שמות • כי עשרים ואלפים הם כיון שני הקדים כל הקד והר
 כפי מנהלם • וכן כאשר נהרר הר עשר הן שנים עשר הנה הם שמות מורכבים
 והם מועשרת ועל זה קראו יתקן וילקו כל המספרים והם השמות השנים
 עשר המורכבים •

השער השני במדרגת המספר ומכוס המותין אשר ישתמשו בהם
 המכונים בזה המלה • הנה מתבאר בשער הקודם לך
 כי כל שמות המספרים הם מושגים יתשע שמות ההרים עד אשר יבא המנה
 העשירי ונקרא לו בשם אחר כולל • ונחשב זה כהלך המספרים למדרגות
 מדרגות • ויקראו האחרים מדרגה ראשונה • והעשרות מדרגה שנייה •
 והמאות מדרגה שלישית • והלפנים מדרגה רביעית • וככה הן קצת כי כל
 מדרגה היא בשם מדרגת הבאה אחריה לפי זה נקרא לעשרת אלפים
 מדרגה ראשית ולמנה אלף מדרגה שנית וזה הנה מדרגות המספר •

ובעבר

ובבור כי כל המקרים יתחללים על השנה כאשר נמצא השבועות

תשעה מדרגות ההרים • ותשעה השבועות מדרגות העשרות • וכ
בכל המדרגות יש תשעה השבועות בכל אחד מהם ימנה לכתוב כל
השבוע קמן או דרך בתשעה הדרגות שנה טוב כל אחד מהם כיון —
ההרים שהם עד תשעה • ואלה הם הדרגות המעלות בהטות הזאת:

וכשנעלה לכתוב השבוע העשרה נעשה
על זה הרק • יורע כי העשרות הם המדרגות

אבגדהו זח ט
העשרות כיהם האחר אל האחר • על כן אין
הנדרגים לכתוב אות הא' המורה אחר לנע

לעשות הכר ומימן שהיות הזאת היא מדרגה שנית • והמכיוון השבוע
הכיוון השבוע לעשות מימן הכר המדרגות בצורת עמוד פרמיות זה ס'
הם לזאת הכרה מברה וכשנראה לכתוב עשרים נכתוב מברה בתחלה
והחריה אות הב' במדרגה השנית • ויורה זה שני עשרות • ובהשר נבין ש
נכתוב יורה נכתוב שני מברהם והיות ה' במדרגה שלשית ויורה זה מזה
ולעולם כשיהיו לנר הדרים ועשרות נכתוב במדרגה הרשונה האחרים
והחריה במדרגה השנית העשרות • והם הן לנר עשרות כי הם האחרים
ומאות נכתוב האחרים במדרגה הרשונה ומברה אחת בשנית והיות
בשלשית • ובן נשים שנים הן שלשה מברהם כאשר נעלה לנר השבוע
עד הין הין והפולש נכתוב לנר השבוע והשבוע במדרגות
השנייה והשלישית במדרגות נכתוב זה עש' זה • וכן יוהדרת
השבועות כך היא • נכתוב כל יומם ויומם יובדשת
הבור זה קחת זה כל הקר והקר במנוח בנע עצמן יורגה אחר יורגה הרומה

לנר והקר

לה ואחר נעביר קו הרין אם ילך ימנך לעשר : אחנם אם ילך בעשרות נכתוב
 אות במורי : יומקב במורכב השנית כפ' יומקב בעשרות היוקובא ונכתוב
 מיכאל בלכר תחת קו הרין : ואם יעלה היוקובא על בעשרות אין אנהגן צריכין
 לכתוב תחת קו העורף הוא במורכב השנית נכתוב כפ' יומקב בעשרות
 כהנור : יבדוק הזה נלך גם כן כאשר עשית במורכב ההורים חכל שח
 המורכבות בזה ההר זה כמקור תחת קו הרין : ומה שאלה יוקובא המורכבות
 יומקב תחת קו הרין הוא המוקב : ולעולם כשנחבר אות עם אות נשוב כל
 אחת ואחת נהיה באיזה מורכב שתינה כאלו הן אחרים : ואחר תוכלו להחמיק
 במורכבות : וכל מושכל יבין כי מעם יומקב כתיבת יומקב בעשרות יהיה המוקב
 באותיות המורכב היה במורכב הבאה אחריה : ואם היה במורי יומקב השבונות
 הוא לפי שכל אות ואות מן המורכבות היא עינינו יון המורכב הבאה אחריה :
 ואם היה במורי יומקב השבונות המבור במורכב אחת או שתיים שכל מורי
 מיכאלם כריך לכתוב תחת קו הרין : מיכאלם כאשר יבואו במיקומן כפ' י
 יומקב המורכבות הם : ולמען אשר יתבאר היטב אצל כל אדם יולאכת המבור
 הזה הנזכר ארבע מומות בדרך הנמיון בהשבונות אלה : בקשנן לזרע
 יונה מהובר חשע אפס ודואתים ושכונה עם שלשת אפס ושכונה בעלות
 ואחר : והנה נכתוב אלה השט השבונות בשט מורים על זאת הצורה :
 מור שט השבונות והנה יוקובא המורכב הראשונה אינן יומקב
 לעשר ועל כן נכתוב העולה תחת קו הרין והנה
 הוא : וכאשר אין במורכב השנית אות כלל כ'
 אם מיכאלם לבונה נכתוב תחת קו מיכאל אחת
 אחרי המור שכתבנו בעבור אותיות המורכב
 הראשונה ובעבור שמוקובא המורכב השלישית

מור שט השבונות
 ח ס ב ט א
 א ס ח ג
 מור יבוא המורכבות
 ט ס ס ג א

היא בעשר

היא אשר נכתב היה מקורי השבועות המפורשים במדרגה רביעית בבית
 ההרביץ וזה וזה קו הרין מפרה היה בשלישית אכל המפרה כיון שכתב
 חזר הנה והנה יקוב המדרגה הרביעית היא שלשה אשר ויפנה זה נכתב
 וזה במדרגה החמישי בעבור העשרה אנשים העורף שלשה היה קו ממוק
 למפרה האחרונה • ואחרי אלן השלשה נכתב הפך אשר הרשען מומן
 מדרגה החמישית והוא שיהיה הנה לך אל פנים ותשע •
 העליון הרביעי במדרגה השבועות המפורשים גדול • כשנכתב לעשות
 זה נכתב השבועות המפורשים במור אחר והתחיל קו
 ההרין במור השני מדרגה חזק מדרגה • והנה נחשוב כל האותיות באלה
 האותיות באיזה מדרגה שיהיו • והתחיל בראשונה באות המדרגה האחרונה
 אשר בהשבועות המפורשים ונרע אותה מהאות שבבית במור המפורשים השבועות
 העליון והכתוב עליו הנשאר אם ישאר מומן כלום ואם אין במחיקה •
 והוא שנרשום על ראשי מפרה • ואחרי כן נעשה כולל המדרגות האחרות
 כמעשה המדרגה הזאת ונקל אהורנית מהמדרגה למדרגה עד תומם •
 ואם היה אור באהר מהמדרגות המפורשים השבועות גדול מהאות שבבית
 במור העליון • אומם בהכרח יש אור במור העליון השבועות העליון
 ממוקם לזן אשר אומן עומדים במדרגה מלאה היה מעשה על זה הדרך
 נמיד וזה שיהיה זאת המדרגה והכתוב הנשאר מהאות היה אשר
 להרין הפך מומן עליו • ואם לא ישאר מומן כלום בלא חס כי אם
 וזה במחיקה • ובדומה כי הפך הזאת שיש לך היא שנה אשר בנקש אל המדרגה
 שלפניה • לכן נחשוב זאת הפך אשר ונהב אל העשרה הזאת השבועות
 מהאות מהמדרגה העליונה שבבית וכן נעשה תמיד עד תומם עומדים
 עליו ויהיה להשבוע העשרה הנה כמו האותיות • ועוד ימחק לזן בריוה להמיר חסל זה

הא' התחנה וכתוב הנסח על האות העליונה שבגדה וכן נעשה תמיד
עד שיגיע אל התחנה הראשונה ויהי שישאר על מור המספר העליון היה
הנשאר מתחנתה . והנה בכל עת אשר לא נאכל להמיר האות התחנה
העליונה נסיעה לה התחנה הבאה ההר"ה על הדרך האמור והכל
היו מפרסם נוספות בינה ובין האות שההר"ה או שיש לבד להמיר האות
התחנה המכונה זאת אשר תהיה בגדה במור העליון נשיב התחנה
על זה הדרך שממיר האות הקרובה לך וכתוב עליה הנשאר אם ישאר
חמה כלם . ונשים זאת הלך על המכונה שלפניה ותהיה עשרה וממיר
חמש לך וישאר על המכונה ח' ונשים זאת הלך על המכונה התחתונה לך
ויהיו עשרה וממיר חמש לך וישאר ח' על המכונה . וכן נעשה לעולם עד
שתגיע אל האות לך המכונה התחתונה אשר אנוהו עומדים עליה
ואז נעשה כנוספת האומר למעלה . הישאל בזה ברשם גרונם ונהגות
לפניהם ופ' . השנים ושנים הנה נכתוב שתי מורי ההטבות כזאת הצורה :

השבון גדול במור העליון והשבון קטן במור שפל	<u>א ט ט ד</u>
כתבו . ויהא השבון האות התחתונה שבע	<u>ג ח ס ה</u>
השפל גדול מהשבון האות האחרונה מהמור העליון שהיא	<u>ב ט</u>

לך המכונה זאת התחנה העליונה שאנוהו עומדים
עליה היא מההר"ה המכונה . והנה ישאר לך בחי' ה' ותהיה האות הזאת
עשרה בשנים אותה על המכונה ונשים האות הז' על התחנה אשר עומד
עומד בה שהיא ח' ויהיה מ' כל לך ממיר חמש האות האחרונה מהמור השפל
שהיא ח' וישאר תשעה וכתוב על ח' ח' . והר"ה מ' ממיר ח' שהיא מהמור
השפל מה' שבגדה במור העליון וישאר . . וכתבנו עליה . ונחכה
הנשאר ארבעת לפנים ותשע מאות ותשעים ואחר :

השאר הקרוב

השעור החמישי בפולת הארץ על עצמם או על אחרים אחרים
ונפיל כל השבוע על עצמו או על אחר . כוונת הפולת
הזאת היא לפולת השבוע האחר על חבירו . על דרך משל ג' פעמים ג'
או על עצמו כאשר נאמר ג' פעמים ג' . וכן נאמר אשר פעמים שנים הן
עשר פעמים עשר . ובאמת כי בפולת הארץ לבד לא נמצא דרך בהכרח
הזאת למצוא הדות . ולפיכך נדק להזכיר ולהסדיר כל פולת הארץ הן על
עצמם או על אחרים אחרים והוא יתן ואלה הם . ההר ג' פעמים ג' וג' פעמים
ג' . וכן כל המספרים האחרים שיכלו בארץ לה יקבלו שום שינוי ורובן .
שנים בשנים ג' . שנים בשלשה ג' . שנים בהרבעה ג' . שנים בהמאה עשרה .
שנים בששה קצ' . שנים בשבעה קצ' . שנים בשמונה קצ' . שנים בתשעה קצ' .
שלשה בג' הם קצ' . שלשה בג' הם קצ' . שלשה בג' הם קצ' . שלשה בג' הם
קצ' . שלשה בג' הם קצ' . שלשה בג' הם קצ' . שלשה בג' הם קצ' . הרבעה
בג' הם קצ' . הרבעה בג' הם קצ' . הרבעה בג' הם קצ' : הרבעה בג' הם קצ'
הרבעה בג' הם קצ' . הרבעה בג' הם קצ' : החמשה בג' הם קצ' . כח .
החמשה בג' הם קצ' . החמשה בג' הם קצ' . החמשה בג' הם קצ' . החמשה בג' הם
קצ' . הששה בג' הם קצ' . הששה בג' הם קצ' . ששה בג' הם קצ' . ששה בג'
הם קצ' . השבעה בג' הם קצ' . שבעה בג' הם קצ' . שבעה בג' הם קצ' .
שמונה בג' הם קצ' . שמונה בג' הם קצ' . התשעה בג' הם קצ' :
ובזה הכונה כל ימור פולת הארץ ולא נקרא חזק דבר : ובהאר
בדש השבוע על השבוע והמדרגות האחרות נעשה על זה הדרך .
וכתוב שני השבועות אשר נדבה לפסולת אלה על אלה מור חזק מור
ומדרגה חזק הדרגה . ונעביר חזק מור . השבועות הן דין . והנה
נתייל בזה הכוונה והמור העליון ונפיל כל הארצות העליונות על כל

[illegible]

זה יתבאר ענין השבוע הדרוך בתהלה ואחר יבא דיווח והלך כמלה ענין הדר ויבא
 בשבוע הקטן בענין אחר כענין המור הראשון והשבוע הדרוך יורדנה אחר יורדנה
 הדרונה לה . ואחר יבא דיווח כדור פנימי יוכל להזכיר נוסף האות והמורה
 האחרונה נוסף השבוע הקטן והאות והמורה האחרונה שבשני השבוע הדרוך
 ויזכיר נוסף . והנה כדור שיהיה נידה אם ישאר שם השבוע שיכול להמיר
 חומן כל המדרגות האחרות נוסף השבוע הקטן הקדמות לזו האחרונה נוסף
 השבוע הדרוך . ואם כזה שלש ישאר שם השבוע שימפץ נוסף לה ימירנה כל
 כך פנימי הלה כזה ירד שימפץ לעשות מה שאמור . וכדומה נוסף נוסף
 אשר תהיה המדרגה יתבאר אות כענין בהזכיר שם מור השבועות הקטן
 והדרוך ויבא נוסף והמדרגה האחרונה נוסף השבוע הדרוך כפי מנין המדרגות
 שבשני השבוע הקטן האחרות . ובמדרגה אשר יכלה השבוע שם יתבאר יתבאר
 נוסף פנימי המדרגה . ואם ישאר נוסף המדרגה נוסף השבוע הקטן כלום אחרי זה
 שהמיר נוסף יתבאר עלה הנשאר . ואם לא נשאר נוסף כלום יתבאר עלה
 מיכא . ואחר ימיר כל אשר הותרות המדרגות שבשני השבוע הקטן והמור
 לזה המדרגה האחרונה זו אחר זו והותרות אשר יוצא עתה בשני השבוע
 הדרוך כדומה פנימי המדרגה נוסף האחרונה . ובכל מקום יהיה צריך לכתוב
 אחר המדרגה מה שיטאר במקומן . ואם לא ישאר כלום יתבאר עלה מיכא . ואם
 יצאמן לזו אות במדרגה אחר נוסף השבוע שלש יוכל להמיר אותה מהאחר
 בכתבה בשני השבוע הדרוך כדאני . אבל יש עדיין אותות אחרי המדרגה שהא
 עומד בה יעזור לה מאותן אותות המדרגות לפי שירוע שכל מדרגה ומדרגה
 היא כפלה גדולה על שם פנימי והמדרגה הקדומה לה כאשר נודע בשנים
 הקדומים לזה . ויהי מומפץ כזה ימיר נוסף נוסף שישאר במקומות השאר
 ומיכא במקומות אשר לא נשאר שם כלום . ואחר אשר ישלם פנימי המדרגה

ויהיך השבוע

ויחזור השבון הגדול כל העיות מנור השבון הקטן במספר שנה זו כן שלש
 בתחלת המספר רב ממספר מנור השבון הקטן . ואם כן יהיו ויבטל ויחזור
 וישם וישער כמה פעמים . וכל להמר האות שבחזרה האחרונה מנור השבון
 הקטן מזהות האחרונה כמה שנשארו מנור השבון הגדול . וכמוכר הפעמים
 העד יסיר אותה מנור כן פעמים . ומנור למד שאר המרחבות שבמנור
 הקטן מזה שישאר אחר כן במנור השבון הגדול . לכן ישמור בתחלה
 יבנות השיעור והמוחא ש יכלול מעשיו במשפט ופרק וכמוכר הפעמים
 המר יבנה את האותיות שבמנור השבון הקטן מנור היות השבון הגדול יכתב
 את הית כנדר בהמשך שם מנור השבונות הקטן והגדול . וכל ישמור בתחלה
 השיעור הבטח השיעור . ויתחיל למנות מנור השבון הגדול והאות אשר
 יתחיל להבטח בה שנית כפי מנן המרחבות שבמנור השבון הקטן וכמוכר
 מרחבה אשר תהיה ממספר שם יכתב תהיה ממספר פעמים המרת הדואר .
 ויחד שלש יטבה לכתוב בכל מקום מהמנור מההשבון הגדול מה שישאר בראו
 לכתוב מפרה על מקום הכלל אשר לא נשארו שם כלום . ואחר זה יענין את
 רבה עדיין מה שנשארו במנור השבון הגדול על מספר מנור השבון הקטן . ואם
 הוא כן יהיו ענין ויבטל כאשר עשינו זה פעמים ויעשה ככה הרבה פעמים עד
 שיהיה מה שישאר במנור השבון הגדול המספר קטן ממספר מנור מההשבון
 הקטן . ואם יזדמן לו בתחלה הבטח שיגדל ממספר אות האחרונה מנור השבון
 מנור השבון הקטן מזהות האחרונה שבמנור השבון הגדול עד שנה
 נכנס נה כיה מזה אחר פנים אחד ישם את כן הית הוא מרחבה
 אחת אותיות ויהיה היא ממספר עשרות לאותה מרחבה . ואף ימנע להוציא
 מוחנה את האות מההשבון הקטן הרבה פעמים . וישאוב ויבטל וישאוב
 וישער כמה פעמים . וכל להוציאן משם שימנע הנשארו גם כן להמר

מנור

יוחנן כחה פלגיו האותה האהרית שבמור החשבון הקטן . ולעולם יתגב
 פלגיו יוספר המרה באמצע שני מורי החשבונות מהחשבון הגדול
 יוהננה מהחשבון הקטן . ויכבלי מנין מוספרם מהאות שבמור
 אשר הקהיל בה במרת המרת היוכה במור החשבון הגדול . והנה המור
 המורה בין שני המורים יוספר הפלגים אשר יוספר מור החשבון הקטן
 במור החשבון הגדול . ומה ששאר על מור החשבון הגדול הוא ייה ששאר
 ענין מוספר המור מהחשבון העליון על מוספר המור מהחשבון השפל
 אחרי שכלל האות עליו . וכן הוא דרך מלכות הלוקח המוספר הגדול

פסוקי יומם יומם באמצע שני מורי השבועות מהשבוע הדרגה

יורה דעה: מה שבוין קצתן. ויכבדו מנחם מפרסם ידעות שבמדרגה

אשר הקהל בה דבוקת המדת היוצאה בעור החשבון הברור. והנה המור

היחידה בין שני המרכיבים יומרה הפעמים אשר יומרה מורד הקצבן הקצבן

במנוח העולם. ומה שכתב על מנוח העולם גדול הוא שיהיה שם

ענין חסד המור יהושע בן נתן חסד המור יהושע בן

אחרי שכללנו את המעשה. וכן הוא דרך חלוצת הנוסחה הגדולה.

על העבד קמח צדקה • ובהער מלכת השער הזה היא נכבדת והחיות

על מאד והיא שמוקה יצבה לרוב אהבה בשלך הנה עכמו כביאור ודך

הַמִּלְחָמָה הַזֹּאת יוֹדְעֵה הַשְּׂבוּעָה כִּי לְהַרְדִּיךְ יִשְׂרָאֵל הַיּוֹמָה מִן

איכוון כל הענינים הנזכרים למעלה : בקשר לחלק חומה ועשרים

מראה • על אחר עשר • והנה נבקוב שני מוכי השבועות על זאת האורה :

נבדע מחשבון הברות יבא בראשונה בעמוד הקד וזהו

כך נתיב יוה ויביתו כחבר יחשב ויגמל במו אה

וְכֵן יִשְׁמַח בְּיָמָיו וְיִשְׁמַח בְּכָל יְמֵי חַיָּיו וְיִשְׁמַח בְּכָל יְמֵי חַיָּיו וְיִשְׁמַח בְּכָל יְמֵי חַיָּיו

יבטן וגם הלא שבמחנה הארץ הנמר יחאב יבדו

נה ידעם שב ידור שלם נחלי להוציא ולהפזר ההתקן מוחבבתי כ 10

עם • וכבוד השער הזה בלשון חרבות ימוך ויהיה שבו יבדל הקמן

ס שנים : נכתב ב' תחת ה' שבמור ההשכן יגדול באשר היא חרבה

גמלת : גם כן לשאת ה' יידישער הי"ח שטענען אסאך יעדוואלטן הייבערע יודע

באשר לא נשאר כלום יהיץ היא נכתב עליה מיחבא. ואחר כך נקח

גִּבְרָה שֶׁבְּמִדְרָגָהּ הָאֵלֹהִית יוֹסֵף הַחֶשֶׁבֶן הִקְטֵנוּ יָדָהּ וְהִיא בִּינֹכַתָּהּ—

על יחוד

2000

0	5	5	5
5	5	5	5
5	5	5	5
5	5	5	5

על יחזק

על החזק אשר החלנו בה . ונמר אותה ב"כ פנים אחר פניה שיהיה
 במיד העובד גדול וישר עליה נ"ץ . ובזה האופן נמרר ההבדל שבמור
 העובד הקטן כוונת העובד גדול בשור פנים והיה כפנים הברכה .
 וכאשר נביין הנהגה במור העובד גדול נראה שהוא נ"ץ . והנה הנומבר
 הזה הוא מרובה הנומבר מור היתות העובד הקטן שהיה עולה כי אם
 נ"ץ . ובזה זה הנומבר ונקח הנ"ץ האחרונה מן הנומבר שבו העובד
 קטן . ונמר אותה פנים ההת יוה"צ ששהיה על הנ"ץ שבמור העובד גדול
 היה נכבד עליו מפרה . וכבר פנים הנהגה הזאת נכתב נ"ץ היה
 הנ"ץ שהיה הנומבר הנהגה מורר העובד גדול בהוא היה שנה אל ההת
 הנה החלנו הנומבר הנהגה . והנה נמרר פנים הנ"ץ שבמור העובד
 קטן הנהגה פנים ההת מנהג שהיה מהמורכבה הנהגה מורר העובד
 גדול וישר נ"ץ על הנ"ץ . וענה נראה ונמרר פנים שהיה במור העובד
 גדול מן הנומבר מורר הנומבר מורר העובד הקטן והנה מן הנומבר
 הנומבר אשר הנומבר מן הנומבר פנים ההת פנים נ"ץ . ומה שנהג
 במור העובד גדול הוא נ"ץ . הסכ נוכח למור זאת מכלל שהנומבר
 הקטן היה נ"ץ פנים במורר גדול . ועוד נזכר זה עורף הרבוע :
 גיר בקשר לחל מנהג על תשעה נכתבם הנה על זאת הנהגה :
 ובהוא נקח הנ"ץ שהיה העובד הקטן נראה שנה נוכח להמור
 אותה יוה"צ שבמורכבה שלשית שהיה העובד גדול .
 ועל כן נשים הנ"ץ על המורכבה הנומבר לה במורר ההת
 שיה עשר . ומהלך העשר נמרר נ"ץ וישר נ"ץ על המורכבה
 היה ונכתב עליה נ"ץ והנה נכתב פנים ההת שהמורר הנ"ץ מהעשר
 בהוא היה הנומבר הנהגה להבנות להיתחלת הנהגה הנהגה . כהעשר

הקטן פנים כ

הקטן גם כן אין בו כי אם מדרגה על ה'ץ אשר העתקנוה מן המדרגה • ואחר שאל
 עוד ונביט למקור ה'ץ שהיא החשבון הקטן מה'ץ שנשארה על המדרגה בעור
 החשבון הגדול • והנה כריכים אנה'ן גם כן לשים בעור אותה על המדרגה
 האחרת הרדודה לה ויהיה שנה עשר וכנמר ניהם ה'ץ פעם אחת ישאר ה'ץ על
 המדרגה הרדודה שבמקור החשבון הגדול • וכנגד הפעם הזאת שחמירין
 ה'ץ מהעשר נכתוב תחת המדרגה הרדודה ה'ץ באשר היה ראשונה להבטת
 המדרגה • ובזה נבדורה ההלוקה הזאת • ומכאן שיש בנואה אחר עשר
 פעמים תשעה ועוד אחר מוסף עליהם • עוד בקטן להלך נואה
 על ה'ץ ונכתבם על זאת הכורה

והנה כאשר נקה ה'ץ שהיה המדרגה האחרונה במקור החשבון הקטן	0
ונביט למקור ה'ץ שהיה המדרגה השלישית במקור החשבון	0 0 0
הגדול והנה אחרי כן לא נאכל למקור ה'ץ במוכתב לפני ה'ץ	0 0 0
והחשבון הקטן מהחשבון אשר ישאר שם ולפיכך כריך לה להב	0 0 0

אחרית דבר מרהשית : ובתחלה כל דבר נשים ה'ץ שהיא החשבון
 העליון על המדרגה הרדודה לה במוכתב ויהיה שנה עשר והאר כך נביט
 כמה פעמים נמיר ה'ץ מהחשבון הקטן ויהי עשר האלף והיה אם לא נמיר ה'ץ
 ה'ץ פעמים לא ישאר מכל העשר כי אם ה'ץ ולא ימנע לדן אחרי כן למקור ה'ץ
 שבמקור החשבון הקטן • כי ה'ץ פעמים נואה שנשארה במקור החשבון העליון
 לפי שנשארה ה'ץ שנה כי אם עשר באשר ה'ץ היא במדרגה שנית • והפעם
 פעמים ה'ץ עולה ה'ץ • ודומה זה לא נמיר ה'ץ מהעשר אשר על המדרגה שב
 במדרגה שנית במקור החשבון הגדול כי אם ה'ץ פעמים וישאר ה'ץ על המדרגה
 ולא נשארה שם כלום הזאת • ונכתוב מידה על ה'ץ שהיתה במדרגה השלישית
 שהי' שחמירין אותה על המדרגה ולא נשארה שם כלום • וכנגד ה'ץ פעמים המדרגה

נכתוב חן קהת המיפדה הראשונה באשר כורכבת החשבון הקטן הס' ב' וכוונתם
 ויתחיל מהמיפדה מהמורכבה השניה שבמור החשבון הגדול לפי שמוס החל
 בבטת המורה הזאת והק' עקר ג' ב' מהחשבון הקטן חן פעמים כחמ
 שנשאר במור החשבון הגדול ונעשה על זה הדרך ב' שנשאר לנ' בדיוקים
 המיפדה השנית על המיפדה הראשונה ויהיה שיה' שני עשרות שהם עשרים
 נמיר יהם ב' שהיה העולה מכלל פעמי המורה על ב' וישאר מהם ח'
 על ראש המיפדה שבמורכבה הראשונה ונכתוב במקום שהיתה ב' אשר
 שמונ' אותה על המיפדה הראשונה מיפדה אחת לפי שנה נשאר מהמורה
 שם כלום ויהי יפה לנ' החלקה שיש חן פעמים ב' במה ונדרש עניהם
 ערנה הרבעה : **עוד בקצתנו לתק' אחר ותשע כוונת על שנים**
 שנים ונכתוב על זאת המורה :

נה' אנה' רואים שהם נמיר ב' שבער השכל שהיה החשבון הקטן	ס
מהפ' אשר במור שהיה החשבון הגדול חן פעמים לה מכל אחרי כן	ב
לעשית תשלום לאות האחרת שבמור השכל להמיר אותה מהמיפדה	א
לפ' שלה ישהר כוונתו כן הפ' לכן לא נמירה כי אם ב' פעמים	ח
ונכתוב ב' הנומרת מהפ' עליה ונכתוב ב' פעמי המורה האלה	ב

נכתוב ב' קהת המיפדה באשר כורכבות המור השכל הס' ב' והמיפדה בס' בן היא
 שנית אל ההיות אשר התחלנו בה המורה אחרי כן נמיר אות ב' שהיה המורכבה
 הראשונה שבמור השכל ג' שני פעמי מהמיפדה שבמור העליון והנה נעשה
 על זה הדרך נקח א' כן ב' הנומרת על הפ' וישאר עליה ב' והא' אשר לקחה
 נשים אותה על המיפדה ויהיה שיה' עשר נמיר יהם ב' פעמי ב' העונה ככנהם
 הרבעה וישאר ל' על המיפדה ונעשה עשית תשלום כל היות המור
 השכל מהמור העליון בדומה שיה' לו ב' : **לכן כאשר נעין המורה במור העליון**

נראה שהיה כב

נראה שהוא רב יותר מומקד המור השכל ומכאן זה הנהגה כריכים לחזור ולהביט
 להמיר ה' שהיא המורדנה האחרונה שבמור השכל וה' שנשארה למ במורדנה
 האחרונה והמור העליון . נעשה על דרך זה נשים ה' היא כלל על ה'
 אשר ברהש המכבדא יהי ח' . ועתה נשבע ונשבע כמה פעמים נוכח להמיר ה'
 מה' . והנה נוכח להמיר אותה ח' נשבע העליון ח' כשנמיר המורד ה' יסור
 על ה' ונכתב מכבדא על המורדנה האחרונה והמור העליון שהרי ל' .
 נשאר סס כלם . וכבר ח' נשבעי המרה נכתוב ח' תחת ה' שהיא המורדנה
 הראשונה והמור העליון באשר היה שניה אל המורדנה אשר התחלטה המרה
 ההבטת המורדנה . ועתה נמיר את ה' ג' והמור השכל ח' נשבעי וידוע שנשאר
 במור העליון ונעשה על זה הדרך נשים ה' שנשארה למ במורדנה השניה
 והמור העליון על ה' שבמורדנה הראשונה וידוע יהי ח' נשבעי וידוע כפ' ח'
 על ה' שהוא ח' וישאר ויהי ח' על ראש ה' שהיא המורדנה הראשונה והמור
 העליון . ונכתב מכבדא על ה' הכתובה על המורדנה השנית שהרי שמונה כלל
 במורדנה הראשונה ונשבעי החלוקה הזאת . ומכאן שהמור האמצעי עולה
 ח' והיותו על המור העליון הידוע : ונעזר בקשנו להלן תתחיל
 על ארבעים והנה נכתבם על זאת הצורה :

א	א
ב	ב
ג	ג
ד	ד
ה	ה
ו	ו
ז	ז
ח	ח
ט	ט
י	י
יא	יא
יב	יב
יג	יג
יד	יד
טו	טו
טז	טז
יז	יז
יח	יח
יט	יט
כ	כ
כא	כא
כב	כב
כג	כג
כד	כד
כה	כה
כו	כו
כז	כז
כח	כח
כט	כט
ל	ל

ונמיר ה' שבמור השכל ב' פעמים וה' אשר במור העליון ונכתב
 עליה מכבדא באשר ל' נשאר וידוע כפ' ח' נשבעי וידוע כפ' ח'
 נכתב ב' תחת ה' שבמור העליון באשר היא המורדנה השנית אל
 אות אשר התחלטה וידוע המרה . ובמור השכל י' ש' ש' מורדנות . עוד
 נשוב ונמיר ה' המורדנת ח' ה' שבמורדנה במור העליון ב' פעמים וישאר
 עליה ח' . וכבר ב' פעמי המרה נכתב ב' תחת ה' שהיא המורדנה הראשונה
 והמור העליון באשר היא שנית אל את ה' אשר התחלטה עתה המרה וידוע
 והנה יבא למ

והנה יצא לנהל הנהלה שיש בה חתומה כל פעמים כל ועוד נוסף עליהם
ועוד בקשנו להלך שכלל על פה ובכתוב אותם על זאת הכונה
וכאשר נמנהל להקדש הנה שיהיה ההסבר הקדש יהיה שבמדרגה העליונה
והנה ^ס ^ה ^א ^ב ^ג ^ד ^ה ^ו ^ז ^ח ^ט ^י ^{יא} ^{יב} ^{יג} ^{יד} ^{טו} ^{טז} ^{יז} ^{יח} ^{יט} ^כ ^{כא} ^{כב} ^{כג} ^{כד} ^{כה} ^{כו} ^{כז} ^{כח} ^{כט} ^ל
מהמנהל העליון יצאנו להקים את הנהל כלל על הנהל הקדושה לה
במחנה ויהיה לנהל ונמנהל הנהל הנהל העליון כלל ויטא
הנהל ^ט ^י ^{יא} ^{יב} ^{יג} ^{יד} ^{טו} ^{טז} ^{יז} ^{יח} ^{יט} ^כ ^{כא} ^{כב} ^{כג} ^{כד} ^{כה} ^{כו} ^{כז} ^{כח} ^{כט} ^ל
הנהל ^ט ^י ^{יא} ^{יב} ^{יג} ^{יד} ^{טו} ^{טז} ^{יז} ^{יח} ^{יט} ^כ ^{כא} ^{כב} ^{כג} ^{כד} ^{כה} ^{כו} ^{כז} ^{כח} ^{כט} ^ל
שבמנהל העליון לנהל שמהותה מדרגה הנהל מדרגה הנהל ויהיה בענין השכל
כי אם מדרגה אחת ובכתוב מדרגה על המדרגה הנהל באשר לא נשאר מדרגה
כלום • ונשוב עוד להמנהל הנהל הנשאר על הנהל במנהל העליון וכאשר
לא נשאר להמנהל הנהל מנהל כלל הנהל על הנהל שהיה המדרגה הקדושה במחנה
ויהיה כלל ונהל נמנהל הנהל הנהל נשאר מנהל הנהל המדרגה הראשונה
בכתוב מדרגה על הנהל באשר לא נשאר מדרגה כלום • וכאשר הנהל נשאר
המנהל נכתוב קחת המדרגה הראשונה שהיה להנהל המנהל מדרגה באשר אין
במנהל השכל כי אם מדרגה אחת • והנה נשלמה ההנהלה והמנהל האחרון
עולה לנהל והנהל על המנהל העליון ששה :

ועוד בקשנו להלך תלפזג הנשים ותלפזז האות על שבע האות וסוף

והנה המבוקש הזה מלאכת רבה ועיונה מכלל הנהל שזכרנו וזה
הנהל כשנבין להמנהל הנהל שבמנהל הקדושה יהיה שבמנהל העליון
לא נשאר נשאר על הנהל נשים הנהל על הנהל שהיה המדרגה הקדושה
לה במחנה ובכתוב במדרגה מדרגה באשר לא נשאר שם
כלום • והנה יעלה כלל וכאשר נשאר נשאר נשאר נשאר נשאר
נמנהל הנהל הנהל נשאר נשאר להנהל כי אם הנהל נשאר
כדי שנוכל לעשות מהנשאר הנשאר הנשאר :
והנה הנהל נשאר

מדרגה	
0	0
1	1
2	2
3	3
4	4
5	5
6	6
7	7
8	8
9	9
10	10
11	11
12	12
13	13
14	14
15	15
16	16
17	17
18	18
19	19
20	20
21	21
22	22
23	23
24	24
25	25
26	26
27	27
28	28
29	29
30	30
31	31
32	32
33	33
34	34
35	35
36	36
37	37
38	38
39	39
40	40
41	41
42	42
43	43
44	44
45	45
46	46
47	47
48	48
49	49
50	50
51	51
52	52
53	53
54	54
55	55
56	56
57	57
58	58
59	59
60	60
61	61
62	62
63	63
64	64
65	65
66	66
67	67
68	68
69	69
70	70
71	71
72	72
73	73
74	74
75	75
76	76
77	77
78	78
79	79
80	80
81	81
82	82
83	83
84	84
85	85
86	86
87	87
88	88
89	89
90	90
91	91
92	92
93	93
94	94
95	95
96	96
97	97
98	98
99	99
100	100

והנה ה' פעמים תשע עולה מלך וכשנמיר אותם מלך תשאר על ה' מהמורד
 הזאת נתינת לזכות ה' מורדות שבמור השכל המורדת ויעלה ממפרץ על ה' ה'
 מורדת שלשית וסם נכחוב ההיה ה' כשר ה' פעמי המרה . ההי . כן נמיר ה'
 שבמור השכל גם כן ה' פעמים מהלך והענה מוכשר זה של זה גם מלך ונעשה
 על זה המור נמיר מורדת היה ונכחוב עלה הנשאר שהוא ה' ונשים ה' על ה'
 שהיה מורדת קדוה במסגב למורדת שהיה ה' עלה והנה יהיו מלך נחזק
 שישאר כזה על ה' . ההי . כן נמיר ה' שבמור השכל שהיה המורדת המור
 מורדת גם כן ה' פעמים שעולה ככלתן לך ונעשה על זה הדרך נהי לך מן ה'
 שנשאר למר במור העליון במורדת המורדת ונשים ה' על ה' ששאר ה'
 על ה' קדוה הזאת ויהיו לך נמיר מהם ה' יסאר על ה' ה' נשים על המורדת
 הקדוה למורדת שהיה ה' ויהיו לך נמיר מהם ככל ה' על ה' שהם לך וישאר
 על ה' ה' . ועתה השלמות למיר כל המורדות השכל מהמור העליון בשאר
 14 כן ההית כעס הברכה וכשנעליון ברוה שנשאר במור העליון נהיה שיה
 רב יואר על המור המור השכל . ועל כן נהזור ונביט למיר ה' שבמור
 השכל מה' שנשאר במור העליון במורדת המורדת . והנה לריכס המור
 לשים על ה' שנשאר על המורדת הקדוה לזן יהיו מלך וכאשר נשאר
 ונשאר נחזק שכולל למיר ה' מהם ה' פעמי' שעולה ככלתם מלך ונחזק
 כשנמיר אותם מהם ישארו על ה' ה' ונכחוב מיכר על ה' באשר לא נשאר
 מורדת כלום . ומורדת אשר כחבנו ה' עלה נתינת למור המורדת השלש
 מורדות שבמור השכל ויכלן בן שהיה המורדת השנית מהמור העליון וסם
 נכתב עלה ה' כשר ה' פעמי' המרה אחרי כן ישלכו למיר ה' שבמור
 השכל גם כן ה' פעמי' שעולה ככלתם לך ונעשה על זה הדרך . נמיר מה' ה'
 שנשאר למר במורדת רביעית ה' וישאר על ה' ה' ונשים ה' אשר

המיר נ יום על הן הנשחר לנן במורדה הקדושה ליהי לך כשנמר
 יום לך ישרו ב על הן . עור יש לנו להמיר הן מהמור השכל גם כן
 ש פנמי' ונה עולה כפלתם בך ונעשה על זה דרך נקה הן שנשחר על
 הן אנשים אחר על הן שהיה המורדה הקדושה לנשחר המורדה שהיה הן
 כתוב עלנן ויהי לך נחצה כשנמר יום בך ישאר על הן וכתוב
 מיכאל על המורדה אשר הן כתוב עלה כאשר לא נשאר כלום . וזה
 השלבונו להמיר שבת הוציאת המור השכל מהמור העליון במספר שנה
 בעריוס 19 כן . וכאשר נעין בנשאר בעור העליון נחצה שמוספרו שרין
 מוספר המור השכל . ועל כן הנחנו כריכים עור להוציא ולהביא להמיר הן
 שהיה המורדה האחרונה מהמור השכל מההן שנשחר לנן במורדה רביעית:
 והנה מוכרח לשום את הן הנשחר על המורדה השלישית הקדושה לה במכתב
 הכתוב עלה מיכאל והיה שנה הן ל ונמר הן ה פנמי' כן ימפין לנן
 לעשות בנשאר המוספר הכריך . וכתוב מיכאל על הן כאשר לא נשאר
 שם הוציאה : הנה כאשר נמר בך מל ישרו ב על המיכאל שהיה במורדה
 השלישית והמורדה הנשחר נחצה הוציאת מוספר הן מורדות שבמור השכל וכלה
 מוספרן במורדה הראשונה . והנה נכתוב תורה ה פנמי' הוציאה . והנה
 זאת כריך גב שנמר הן שבמור השכל ה פנמי' שעולה כפלתם בך ונעשה
 על זה דרך נשים הן אשר נשחר במורדה השלישית על אות הן הנשחרת
 במורדה הקדושה לה במכתב ועלן בך . וכשנמר יום בך ישאר לך בחיזוס
 הן ועל הן נכתוב מיכאל כאשר לא נשאר מוחנה כלום . עור הנחנו כריכים
 להמיר הן שהיה המורדה הראשונה מהמור השכל גב ה פנמי' ועולה כפלתם
 ון ונעשה על זה דרך נקה הן הנשחרת במורדה השנית וכתוב עלה
 מיכאל אנשים אחר על הן הקדושה לנשחר המורדה יהיין לך . וזה נמר כפלת
 הן על הן

ה' על ה' ונכתוב על ה' מיכאל באשר לא נשאר שם פלוס . ונמצא שכל המור
העליון הוא בלתי נקוד אשר עשיתן והמור האמצעי אשר נקרא שם הוא כמור
השני העליון לא נקוד ולא יורד . ועליו בקשטו להלך חתום אלפי
ושם נקוד ונצח על אלף ושמונה ונכתבנו בזאת הכוונה :

הנה אנהן דואים שיש בינון דמות להמיר ה' שבמור	ס
השכל ה' פעמי' הנהן שבמור העליון ונעשה כדברים	ד ס ד ס
ונכתוב עליו מיכאל באשר לא נשאר מונח פלוס ונכתב	ו ש ו ג ח ה
מהחידה הזאת שבמור העליון ה' מרדנות אהורנית כנען	ס ד ה
האדם מרדנות שבמור השכל וכלה מונח פלוס שבו	ס ח ס א

מור . ושם נכתוב תחתיו ה' כנען ה' פעמי' נקודה . ואהרן זאת יש לנו להמיר
ה' שבמור השכל גם כן ה' פעמי' שכלתם עולה ה' ונעשה על זה דרך .
נמיר ה' ה' שבמור העליון ונשים ה' על החידה הקדושה בנכתב ה' ה' שהיה
ה' והעולה ח' והארכים יכלן ה' תשאר בחידה . ובזה הוקרא כל הותיות
המור השכל מהמור העליון כל אהרן וזהו ה' פעמי' שוות וכשנעין המור
במור העליון נראה שחמקרו יורובה עדנה מונח המור השכל . ובעבור זה
המור ונביתו ונמיר ה' שבמור השכל ה' פעמי' הנהן שנשארה לנו בחידה
החידשית ותכל כלה ונכתוב בחידה מיכאל ודוונה נדונה ה' מרדנות
אהורנית ויכלן בחידה השנה ושם נכתוב תחתיו ה' כנען ה' פעמי' נקודה ;
ועוד יש לנו להמיר גם כן ה' מהמור השכל ה' פעמי' וכל ה' על ה' עולה
ח' והנה נעשה על זה דרך נקודה ה' אשר נשארה בחידה במור העליון
בחידה רביעית ונשים אותה על אות החידה השלישית שהיא ה' החידה לה'
בנכתב ויעלה ח' וכשנמיר מהם ה' יסאר על ה' ה' ונשים מיכאל על
ה' באשר לא נשאר מונח פלוס . ובזה הוקרא כל האותיות המור השכל

היה מור העליון פעם שנה

המקור העליון פנים שנה י והנה כאשר נענין הנשאר בעמוד העליון נראה
שהוא מועט במקצתו ומוקדם המקור השפל וזהו אות שגבוהה העליון
והמקור האמצעי היותר גבוה מוקדם בענין הקרית אותיות המרובות עולה תחת
והנשאר על המקור העליון עולה תחתיו ומתוך כל אלו ההשכונות הרבים
שברית דרך העליון בארובה יוכל כל גבול והכס להבין ולהשכל אתיות
עשיית המלאכה הזאת בדרךך :

ועליון כדרך את לרבר בשער הזה מואצת מלאכת העליון הזאת
והמלאצת מלאכת הכפל והחבור והמדרגת כאשר הקטית בזהו
המקור הזה בחכמי פנים כלל שבעין י והנה אומר כי אין בכל המלאצת
יותר כורקיס וישיים כי אם מי שיעשה מלאכת העליון שיכבול ויכר
במלאכת מעשה הכפל המקור האמצעי היותר גבוה פנים הקרית
על המקור השפל שהיה השבון הקטן י ואחר יתן כל מה שיותר למועלת במקור
העליון אם נשאר שם כלום וימקם אותו תחת הכפל כל אות ואת תחת
מדרגה הראויה לה י ואחרי כן יהיה נקבץ כל הכפל ובחכמה כדרך שתבא
מור הקבוצ והחבור במקור השבון הגדול אשר תלך רומה בדומה מוקדם
מקור האחר כמקדם הברכה אם יראה ישר פעול י וגם מאצת מלאכת
הכפל הנה הם שיהיה העולה ~~המכפלה~~ מהכפלה אל האחר משנה מקור
ההשכונות הנכפלים ויבא לו במקור העליון השנה אם בדרך הישר הולך י
וכן כל מי שהיה שני מקור השכונות יחד זה עם זה יתעסק במלאכת
המדרגת נידע מהחבור אחר משנה המקורים וישאיר לו המקור השנה
אם היה מעשהו בארובה י ולפי דרכיו נבין ונלמוד שגם כן הדורג
השבון גדול מהשבון קטן (יחס שבון גדול) שגם יחד שיותר לו שגם
מור השבון הקטן שבהכרח יבא לו מהחבור מור קטן במקור השבון הגדול

במקדם שוב

במקום שזה לא יזו • ועם זה תבאר כי כוונת כל מה שכתבתי לבאר בזה

השער והמיתב העת לפיכך בו להחליט בהם •

השער והמיתב העת בלתיחת בדר המקום השלם ביותר קרוב אליו •

תדע כי בכל הכות השבוע על נכסיו והוא הנקרא השבוע

נכסיו או נכסו באשר בדרו אשר שרשו הוא השבוע הנכס על נכסיו ובכל

המקומים אשר יהיו שלמים תמצא לעולם כשתכפולו הוסיף על נכסיו

שיקרה בעולם וזהו היות המקום בתחלה הוא המקום האחר כי

כשתכפול האחר על נכסיו לא יקבל שום תוספת והלכך אך יעלה פי כמה שר

היה בתחלה בלתי רבני וסימי • ועל כן נאמר שחמשה האחר הוא נכסו ועם

כך הוא בדר נכסיו • עוד יש למקום האחר יתרון על שאר המקומים שהנה

כל המקומים זולתי שתיים קצוותיהם כל המקום שלפניהם והמקום

שלפניהם יהיה במחצית משה הקצוות כפל המקום האמצעי • ולמקום

האחר הנה אין לו קצה האחר לפניו ועם הקצה שלפניהם כל מה שהוא שנים

יפסק לנכסיו וזהו מעלת ודוידמות האחר על שאר המקומים • ועוד דברים

אחרים שאין מקומות להצביע בזה • והנה יבאני מכוונת השער הזה באשר

הוצרכו לקצר במעלות מקום האחר • ועתה אשוב אל אשר הייתי בתחלה •

ואומר בענין הדברים שאם תכפול ותכפול מקום נכסו על מקום נכסו

יהיה המקום גם כן מקום נכסו • ובאשר תמצא לדעת בדרו איך כדור

כאם לקחת בדרו המקומים אשר תכפול ותכפול זה על זה ותכפול ותכפול

בדר האחר על נכסו והנה הוא בדר המקום השלישי •

דמיון הנה כי הוא מקום נכסו ועם פי העולם תכפול האחר על נכסיו הוא

לפי • והנה הוא גם מקום נכסו ואם נבקש לדעת בדרו נכסו

בדר האמצעי שהוא גם בדר הפי שהוא גם בדר האחר זה על זה יעלה

ששה והוא הנקרא

שנה והוא המבוקש כי כאשר נכנס שנה על שנתו יהיה קץ . וקדש
 כי לעולם מדרגות השבוע הולכות על זה קדש זה אחר זה בענין זה
 שהאשונה נדרת והשנה לה אינה נדרת והשלישית נדרת והרביעית
 אינה נדרת וככה אין קץ וכאשר נדרת נדרת המדרגות האלו כי
 כשתתכל המדרגה הראשונה שהיא מדרגת האחר . ומפני הראשון שהיא
 האחר הוא נדרת כיון שהתבאר ביום שקדש . והמדרגה השנית שהיא
 מדרגת העשרות ומפני הראשון שהיא עשר בלתי נדרת . וכן המדרגה
 הג' ומפני הראשון שהיא ק' נדרת והמדרגה ה' ומפני הראשון שהיא
 תלף היא בלתי נדרת ובדרך הזה הולכות המדרגות כלנה :
 ודרך מציאת הדרגה השנים מהמקרה הידוע היא עמוקה עד מאד ויש
 בה דברים רבים ומדרגות נחלקות זו מזו ולא אוכל לפרט היתר
 רק כלל אחר לכל המעשים . ועל כן אכתוב השבועות דבס בלתי
 רומים זה לזה ואבאר בארוכה בכל פ' מהם רק להזכיר דברים ומהם יבין
 כל מושגו ונבון אשר תנוה הכוונה בלבן לעשות ככה במעשים החריס .
 הנה שבקשנו לדעת דרך רצף נכתבם על זה הזכרה :

ס	ואחר נחנה ממנה המדרגות וראינו שהאחרונה יש לה נדר בלתי
ס ס	היא מדרגה שלשית ובעבור זה נתחיל מחנה והנה היה שנים
א	מבין המדרגות יותר קדוש אל ב' ומזה פ' אנכתבנה תהי ה' ב'
ה ב ב	היא ומפני האתן על שנתו נחנה ויש לה עליה פ' נכנס ה' ב' שכתב
ה ב	תהי ה' פעמים ונכתב העולה האחרונה תהי המדרגה הקדומה לזו . ועל
	כן נכתב ב' תהי ה' והמדרגה האחרונה או נעביר עליה קול מוסיף למיין
	שהיה עמוקת משם כאלו לא נכתבה . ואחר זאת נשים פ' הנשארית
	במדרגה הראשונה להתחלתה על ב' הקדומה לה בכתב יהיו ק' נענין
	כמה פעמים נכנס

כח פנמי' נאכל להמיר חסד ה' ער שיטתו חסד שנוכל להמיר חסד
 אחר. כן בחסד העליון מהבאת חסד הפנמיים חס על עצמו. והנה נחזק
 שיפיק לנו המבקש אם במידת חס ה' פנמי' ונשאר ה' במידתו ובכבוד
 מפרג על ה' אשר לא יטור מחנה כלום ובכבוד תחת המדרגה הראשונה
 ה' נבדל ה' פנמי' המדרגה. ואחר נבדל פנמי' המדרגה על עצמו.
 ויעלה ה' נמיר אותם מן שבעת המדרגות הנקרא ונחזק שכלל הכל.
 ולכן נכתוב מפרג על ה' ועל ה' והנה הדשן מור אחר תחתיו שהוא ה' ב'
 נמיר מזה חזק וישאר ה' ה' והוא גור החסד המבקש כי אם תפגל ותכח
 ה' ה' על עצמו תחזק שיטת ה' ה' : ועוד בקשן לדעת המדרגות
 הרוב אל החסד הזה שהוא חס יט למדרגתו האחרונה גור ולכן נכפול
 מחנה ונדרה הוא ה' נכתוב תחתיו ונמיר תחת ה' יחנה ותכלה ולא תשאר
 מחנה כלום :

ולכן נכתוב עליו מפרג נכפול ה' פנמיים ונעבד עליו קולמוס
 ובכבוד ה' במדרגה זאת האחרונה יחזק למר המדרגות כי עתה
 לא נאכל עוד להמיר ה' מזה אשר על ראשי. ומפני זה תחת המדרגה הראשון
 ונחזק שחמור שנתהרש חס מפרג ה' נמיר מזה חזק וישאר ה' והוא המדרג
 הקרוב המבקש כי אם תפגל ותכח מפרג ה' על עצמו ודשים תחתיו הנשאר
 בעוד הראשון שהוא ה' ה' יחזק ה' ה' : ועוד בקשן לדעת המדרגות :
 והנה מדרגת החסד הזה האחרונה חלפי נבדלת היא באשר
 היא רביעית ועל כן נשים אותה על המפרג הקדושה לה במכתב
 ויהיה שבעים. והמדרגות הקרוב אל שבעים הוא ה' ששלוה הפארתן
 על עצמו סוף נמיר אותם מן שיטתו על המפרג ובכבוד מפרג
 על המדרגה האחרונה באשר לא נשאר מחנה כלום. וכנבדל הקרוב אל ה' ה'
 נכתוב ה' תחת המפרג

0
הבט
0

0
ב
0 8 7
7 0 7
7 7 8

שנה נזכר להמיר אותה כי אם י פגעו העולם בך נמיר אותם מלך ישאך על
 ה' וכתוב מיכאל על ה' באשר נעתיך ידוק וזה י וכבר י פגעו המרה
 נכתוב י תחת הידרגה השלישית אחי כן נבד ונבדל י על עזר ויהי העלה
 בך נמיר על זה הדרך יומה שנשאך במור המפגש י והנה נהי מלך הנשאת
 על הידרגה הרביעית וישאך עליה י ונשים הן על ה' הקדומה לה ביופיה שהיא
 הידרגה השלישית ויהי בך נמיר יומה בך ישאך על ה' י אחרי זאת נבדל
 ה' פגעו המרה פגעו ויהי בך נמיר הידרגה הרביעית על ה' וכתוב על
 זה הדרך י כנח הרבועה תחת ה' אשר העבד עליו הידרגה ונח כנח
 העשר תחת ה' שהיא תחת הידרגה הרביעית והאר כן נעתיך מנקהם אחר
 מה שנשאך במור המפגש ונעשה מנחמ מור אחר לבדו י ואחר נכתוב תחת
 מה שנתקדש והנה יהי מור מה שנתקדש י וכתוב תחת במור אחר י תחת
 ה' שהיא בחינה השנית ונח תחת ה' וכל זה הוא מה שנתקדש למעלה והנה יהי
 מנעתיך על זה הכורה י

ועל נשים ה' שבמור העליון בחינה אחרונה על ה' הקדומה לה	ו	ג
יהי בך נכתוב מיכאל על ה' באשר נעתיך ידוק וזה י פגעו	ז	ד
ביוה פגעו נזכר להמיר אחי אחריות המור השפל מהמור העליון	ה	ו
בדי שישאך יומה אחר כן חפז שנזכר לבדו להמיר יומה המפגש	ז	ה

שיעלה מהפאת פגעו המרה על עזרם י והנה נראה שימנח לכל זה אם נמיר
 אותם י פגעו בלבו י וכשנמיר מהלך ה' י פגעו העולם ל' תשאך ה'

במקדוה י וזה אחרי זה נמיר ה' הפתגה תחת הידרגה השנית י פגעו
 העולם בך נעשה על זה הדרך נהי ב' מן ה' וישאך עליה י ונשים על ה'
 הקדומה להדרגה הזאת ביופיה ויעלן בך וימנח ניכרן י וכתוב על ה' מיכאל
 באשר לא נשאך שם כלום י וכבר י פגעו המרה נכתוב י תחת הידרגה

הראשונה

הרהשונה נכבד ה' על שפיה ובעלה ל' נמיר מוחה ששאר בעור העליון על זה
 הדרך נמיר מוחה הנשאר על המדמה ה' נ' וישר שיהי ה' נשים ה' נ' נ' נ'
 המכבד אשר על המדמה הטבת הקדומה לה והיה טוב אשר נמיר מוחה ה'
 וישר על המכבד ה' נשים ה' על המדמה הרהשונה יעלן מ' נמיר מוחה
 ה' ישרו ה' על ה' שבמדמה הרהשונה והנה המור השפל אשר נמיר מוחה
 היה ו' ה' נ' ה' ה' ו' ה' ישר מוחה ה' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ'
 ו' נ'
 לך מור המכבד אשר נמיר מוחה ה' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ'
 המור מוחה נ'

נאשר המדמה מהמכבד הזה היה בלתי מוכרררת
 נמיר מוחה לשם את ה' על ה' הקדומה לה במכבד
 במדמה המוחית ויעלן נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ'
 ה' ה' ה' שפיה הכתוב על שפיה נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ'

ס
 ו
 ט ט ט
 ו ט ו ג ח ה
 א ב א

ה' ישר על ה' נ'
 המדמה הקדומה נ'
 קולמוס והנה יהיה העולה ל' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ' נ'
 המכבד ו' נ'
 נ'
 נ'
 נ'
 נ'
 נ'
 נ'
 נ'
 נ'

הקדומה לה

הקדומה לה במדרגה רביעית ועלן לך כשנמיר מהם הנה יסארו על
 ה' ק' : וכבר שש פעמי המרה נכתוב תחת המדרגה השלישית : וכשנכנס
 ובה ארס על ג' עזרם : עלן לך : וכשנמיר ארס חמור המוסר על זה הדרך
 נקרא מהפך הנסארו לך במדרגה רביעית : ויסארו עלנה : נשים זאת הנה
 עלן : הקדומה לה במדרגה שלשית : עלן לך : ויסארו ויתמור כנגד ה' לך שהם
 כולם הכאת ה' על ג' עזרם : והנה נכתוב מידה על ה' אשר לה שאר חמור
 כלום : אחרי זאת נכנס השש פעמי המרה פעמים ניהן לך : וכבר שש על זה
 הדרך : תחת ה' כנגד השנים : ועליו עלנה הקולמוס : וכן תחת ה' שאר חמור
 כנגד העשר : ואחר כל זה נעתיק במקום אחר מה שנשאר במור המספר : ונבאר
 חמור מור אחר : ואחר נכתוב תחתיו במור אחר : תחת ה' : וכן תחת המספר
 וכן תחת ה' : וכל זה הוא מה שכתבנו למעלה : והנה יהיה המועד עלן :

ס	א	ב
ו	ט	ז
ד	ה	א

ועמה יס לך : לענין כמה פעמים : כולל להמיר האותיות שכתבנו
 תחת המור : הנה שון חמור : כר : שימפך : לך : אכר : כן : להמיר
 מהנשאר : כולל הכאת חמור : המרות על ג' עזרם : והנה נבאר
 שימפך : לך : זה ארס נמיר : נשים : והנה כשנמיר ה' : שהיא המדרגה
 האחרונה : והמור השלש : יהיה אשר במור העליון : על ראשה : נשים : אשר במור
 השלש : שגולה : כללם : עשרים : והמור העליון : ונשים : על זה הדרך : נקרא הנשאר
 לך במדרגה האחרונה : והמור העליון : נשים : ארס : על המידה : המדרגה
 היא : ויהיו עשרים : ויסארו : נכנס : העשרים : מהכפלה : ונכתוב על ה' אשר
 לקח מידה : אשר נעתיק : חמור : : ואחר : זאת נמיר : נשים : ה' : שבו
 השלש : מהפך : אשר על ראשה : ויסארו : עלנה : נשים : והנה כנגד : ה' : המרה : נכתוב
 תחת המדרגה : והמור העליון : נשים : וכאשר נכנס : ובה ה' : על ג' עזרם : יהיה חמור : ה'
 נמיר : מהפך : שבו : העליון : שהם : נכתוב : נשים : על ה' : במדרגה : השניה : וה' : שבכאשר :

ונבאר : שכל : כל : המור : העליון :

והוא שכלל כל המור העליון ועל כן נכתב מפרש על קו ועל קו שבדש קו .
 והמור העליון אשר נכתב הוא ד' ב' ה' א' נה ה' ב' ו' ה' ו' ה' ד' ו' ה' ו' ה'
 הדר המוסר היבוקש והם כפול ד' על עצמו את המסיה לך שכל מקבוק
 כפולה ו' ו' ג' ה' : ועוד בקשנו לרש דר המוסר הזה שהוא
 שמה הוא ועשרים והרבע אלפים וארבע מאות ואשים וארבע וכתוב
 איתו על זה הכונה

על אשר המורה ההרונה מהמסר הזה היה בלתי	ס	ס			
גדרת כרך לשם הורה על ה' הקדומה לה במכתב	ס	א	ו	ס	ס
שהיה המורה המשיית והנה יהיו פ' והדר היורד קרוב	ד	ו	ד	ד	ד
אלה הוא פ' כי כולת הכותב על עצמו עולה פ' והנה כשנמיר אותם מהם	ח	ס	ח	א	
תשאר על ה' א' וכתוב על ה' מפרש אשר נכתב מחורמה . והנה					
נכתב חת ה' היה פ' כגור פ' שהם הדר היורד קרוב ואחר נכתב					
קולמוס על קו וכפול הורה ניהיו ד' וכתבם על זה הדרך פ' חת המורה					
הרביעית כגור העשר ו' כגור ה' במורה חת אחורנית . ואחרי זאת					
נכתב מפרש חת המורה הטבת . ואחר נעין כמה פעמים נאכל להמיר					
היתות המור השכל המתהרש ממה שנשאר בעור העליון כרי שישאר שם					
מוסר אחרי זאת שכל להמיר ממנו כמסר העולה פעמי המורה על					
עצמו והנה נחפה שימנך להמיר הורה ח' פעמי . ונעשה על זה הדרך נה					
ה' הנשאר במור העליון על המורה המשיית וכתוב עלה מפרש אשר					
נכתבה מחורמה ואשים הורה על ה' הנשאר במורה הרביעית					
הקדומה לה ניהיו ד' נמיר מהם ה' שחת המורה הרביעית ח' פעמים					
וישאר על ה' ח' . ונס כ' י' ל' להמיר ה' שחת המורה הרביעית ח'					
פעמים שעולה כוללם פ' ונעשה על זה הדרך נה ה' הנשאר במורה					

הרביעית

הרביעית וכתוב מפרא עליה באשר נעתיקנה חזקתה ושם אותה על ה'
 שהיא המורה השלישית הקדומה לה נהיו סוף וכלן ויתחן בעמור פשוט המורה
 ה' וכתוב על ה' באשר לא נשאר חזקתה פלוס וכתוב ה' פעמים המורה
 החזקת נכתוב תחת המורה הכהונה ה' ובאשר נכתב ה' פעמים על עצמם
 יעלם סוף נמירס מהסוף אשר על החסם בעמור החסם כי הנה נשארה עתה ה'
 שהיא המורה הא' וה' שהיא המורה ה' ובה נכלה כל המור העליונה ואל
 כן נכתוב מפראם על ה' אל ה' והמור שנתארש הוא ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 מרר החסם המבוקש ובהנני כזאת נמנן לבסוף ה' ה' על עצמם כי בה
 בהנני יפה לך מרבך בפלה דוד דב' :

ועוד בקצתן לרעת שורש וברר מהו וכתבם על זאת הצורה :

ס		
א	ו	ו
א	ו	ו

והנה המורה השלישית לה נדר ועל כן נתינת חזקתה וידוע כי
 מרר הא' הוא אחר ולכן נכתוב מפרא על הא' באשר תכלה
 כשנמיר חזקתה הכתוב הדור על עצמם וכתוב האחר שהוא על

עצמם נכתוב א' תחת המפרא השני והיה שיהיה שם אשר הוא מרר החסם המבוקש
 וכן אם רצונו שורש הרבע חזקת נכתבם על זאת הצורה :

ו			
ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו
ו	ו	ו	ו

וידוע כי מרר הארבע הוא ה' ולכן נכתוב מפרא על ה' באשר תכלה
 בלה באשר נמיר חזקתה הכתוב הדור על עצמם וכתוב השנים
 שהם המור נכתוב ה' תחת המפרא השני והיה שיהיה שם אשר הוא מרר החסם
 המבוקש ואם רצונו לרעת ה' הקדום אל הרבעת לפי ששה על זה הדור :

הנה המורה הרביעית היא בלתי נבדלת לפיכך נשים ה' על המפרא הקדומה
 לה ומהי ארבעים והמורבב הקדום אליהם הוא ה' כי כפלת הפארו על עצמם
 יהיה קלף והנה ישארו ה' על המפרא השלישית ונכתוב מפרא על ה' שהיה
 במורה הרביעית באשר נעתיק חזקתה וכתוב ששה שהוא היותר קדום
 נכתוב ה' תחת

נכתב וְ תחת המילה השלישית החר נכתב וְ פעמים ונעביר עליה וְלמנוח
 והנה יהיה חזוה פֶּן ונכתוב בְּ כנען השנים תחת המילה השנייה וְלֵךְ כנען
 העשר תחת וְלֵךְ העשר עליו וְלמנוח. ופאשר נעביר פחה פעמים נכתב
 להסיר הַבְּ וְלֵךְ יהיה מהנשאר למעלה מן העור נמצא סימנים לְבָן בְּגָ פעמים
 ונעשה בזה הדרך. נסיר הַבְּ שחת המילה השלישית בְּ פעמים ויהי הנשאר
 על ראשה וישאר בחזוניה וְלֵךְ. וכן יש לְבָן להסיר הַבְּ בְּ פעמים שאלה כנען
 ששה נעשה בזה הדרך נקח הַבְּ הנותר בחזוניה השלישית כי נעביר חזוניה.
 ונכתב בְּ פעמים ונכתב תחת המילה שבחזוניה השנייה בְּ. ופאשר
 נכתב ונכתב חזוניה בעצמה יהיה חזוה פֶּן נסיר אותם מהסר העליון בדור זה נקח
 וְלֵךְ מן הַבְּ הנותרים בחזוניה השנייה וישאר עליה בְּ ונשים הַבְּ על המילה
 הקדומה לחזוניה ויהיה שיה עשר נסיר חזו פֶּן ישאר על המילה יהיה וְלֵךְ
 והסור אשר נמצא הוא בְּ בְּ וְלֵךְ ופאשר שיהיה הנדר הקדום
 היובוק בְּ: ועתה כל אלף השבועות הרבים שפכתי והארכתי בביאור
 בהם בכל החר למצוא נדר או הקרוב אל ימכך לך לעשות באחרים ונכתב
 אשר היה מזהה הם הכס הם נבון אלה:

השלישי חזוניהני במערכת השבון מחשבון החר: כוננת המערכת הזאת
 היא לבאר כשיהיו לְבָן שנה השבועות ידועים או יותר
 בזה דרך נכתב להרש השבון החר שיהיה ערכו אלף החר חזו פערך החר
 יהוא אלף חבירו: ותרעב חלפת השער הזה היה נלקח להרבעה חלקים:
 החלק האחד היה על דרך זה כשיהיו ידועים לְבָן שנה השבועות ונכתב
 להרש ולמכא השבון שלשי שיהיה ערכו אלף החר מהם
 כערך החר חזו אלף חבירו: החסל בזה כחון שנה השבון הרבעה וששה
 ובירוע כשנערך השבון ששה על השבון הרבעה יהיה פחיה ומהציתו:
 ואם נכתב להרש

והנה נראה לפרש השבוע שלישי שיהיה ערב ראשון של שנה כדרך השנה אצל הארבעה
 עשרה על זה דרך נקח השבוע הששה שהוא אמוצעי בין השבוע הראשון הנדון ובין
 השלישי הנעלה ונכפול ונכה אותו על עצמו ויהיה העולה לך מהלך היום על
 השבוע הראשון הנדון שהוא ארבעה וחמשה עשר ימים • והנה תראה
 ערכו אצלך כדרך שיהיה • והם ידענו השבוע האמוצעי והשבוע האחרון והם
 נעלה ממנו השבוע הראשון נכפול שנה האמוצעי על עצמו ונכפול ונחלק
 על השבוע האחרון הנדון והנראה בהילוך הוא השבוע הראשון • ולפי זה פשר
 השבוע הששה והחץ ולא נדע הארבעה נכפול הן על עצמו ונחלק על החץ
 הנדונים ונחלקנו בו • והנה הארבעה הוא השבוע האמוצעי •
 ואם ידענו השבוע הראשון והשלישי ונעלה ממנו השבוע האמוצעי נכפול ונכה
 השנה השבועות הנדונים זה ^{על} זה ונקח חזר העולה וכחפז הדר הוא השבוע
 האמוצעי האמוצעי • ועל זה דרך כשרע השבוע הארבעה והששה ונעלה
 ממנו האמוצעי נכפול על חץ ונעלה לך וידעו הוא • והוא השבוע האמוצעי
 החלק השני כשיהיו לראש השבועות חפזים מועדים ונראה לפרש השבוע
 רביעי שיהיה ערב ראשון של שנה כדרך הראשון אצל השנה כדרך
 שרע השבועות האלה השלישה ששה ועשר ושלשה • ונבדק למצוא השבוע
 שיהיה ערב ראשון של שנה כדרך שיהיה אצל הן ונעשה ככה נכפול העשרה
 והשבוע השלישה זה על זה ושניהם נקראים אמוצעיים לפי שהם נחנים בין השבוע
 הראשון הנדון ובין השבוע הרביעי הנעלה וההוא הוא לך מהלך על השבוע
 הראשון הנדון שהוא • ונחלקנו בו • והנה הן הוא השבוע האמוצעי
 כי כדרך שיהיה אצל הן • וכן אם נדע השבועות האמוצעיים והשבוע
 הרביעי ונעלה ממנו השבוע הראשון נכפול האמוצעיים זה על זה ונחלק
 ההוא על השבוע הן הנדון והנראה בהילוך הוא האמוצעי • ואם יעלה ממנו

הערך מהשנים

אחר מהשנים האחרונות נכפול ההסבון הראשון והרביעי זה על זה ונהלך ההנהגה
 על המצוי הנרע והיוצא בהילוך הוא ההסבון החמישי הנעלם :
 החלק השלישי כשנראה לכבוד ולהקדש השבועות רבים מכתב אחר שנה
 למכתב חברו : כגון מבגד או בלוי וכיוצא באלו . והנה
 הנה רכב גלגל ומבואר ואין כניס עור להאריך בו :
 החלק הרביעי על אופן ג' אותיות לו שהם ג' דף שער ג' אלף ו' בערך
 המכתב שמשלש ערף אל המכתב שמהרבעה ועד ו'
 שהנה מכתב ג' מ' אחר . ומכתב ד' מ' שנים . וכערך אחר אל השנים כן
 ערך ג' אלף ו' . וכאשר נרע האות הראשונה והאחרונה ונעלמות מומא האות
 השנים נכפול האות על הברכה ונהלך העולה על המחבר משהיה :
 והיוצא בהילוך נכפולו והוא המבוקש . ועל זה הדרך פשרה ג' וה' ועדכא
 לרעת המצבית נכפול ג' על ו' יהיו דף נהלגו על המחבר משהיה שהיוצא
 נחלגו ב' פעמים נכפול יהיו ו' וכבר הוא האות המצוי להיות ו' . ואם נרע
 האות הראשונה והאחרונה ולא נרע האחרונה נכפול הראשונה על השניה שהיא
 המצבית בין הראשונה הידועה ובין האחרונה הנעלמת . והעולה נהלגו
 על האות הראשונה הידועה אחר אשר נמיר חמנה העולה מכתב המכתב שבין
 הראשונה למצבית על עומת והיוצא מהלך הוא המבוקש . ולפי זה פשרה
 ג' וה' ושלמות חמנה ג' נכפול ג' על ו' יהיו דף נהלגו על ג' אחר אשר
 נמיר חמנה הפה המכתב שבינה ובין ו' על עומת והנה הוא אחר נמיר
 אחר מהג' יסא חמנה ב' ונמצא ב' האות ו' פעמים ב' וכבר היה האות
 השלישית האחרונה ו' ואם ירענן ו' לא ירענן ג' נעשה בזה הדרך
 נכפול ו' על ו' יהיו ב' נהלגו על המחבר מהאנת השלישית עם המכתב
 שבין ו' ובינה יהיו שנים וכשנחברם אל ו' יהיו ו' וכשנהלך ב' עליו
 יוצא למד בהלך

וְכֵן לֵב בְּהִלָּךְ וְעֵינַיִם יִפְתָּן וְכֵן מִבְּטֵן הַיָּד הַיְּמָנִית לִי וְכֵן
 הַלְקִים הָאֲרֻבִּים הַמְּבֹרָאִים תִּכְּלֵל לְהַבִּין וְלְהוֹפִיֵּא כֹל עֲרֵכִי הַחֲסִדוֹת וְכֵן
 שְׂמִיכָא כְּאִשֶּׁר הִתְבָּאֵר בְּאֲרוֹכָה עֲנֵן כֹּל הִלָּךְ וְהִלָּךְ :
 הַיְשָׁעִי הַיְשָׁעִי בִּירֵיעַ הִלָּךְ כֹּל שֶׁכֶּר מִן הַשָּׁלֹשׁ בֵּין בְּכֹל בֵּין בְּהִלָּךְ
 אִם בְּהִבּוֹר אִם בְּמִנְהַרְעַת : תִּרְעֵה בְּחִמּוֹת כִּי
 כִּלְתִּי הַכֹּחַ הַטְּבָרִים עַל עֲמֻסָּה הִם עַל טְבָרִים הָאֲרֻבִּים וְכֵן
 מִמְּחַבְרָתָם כִּי כְּאִשֶּׁר נִהְיָר כִּכְּלֵל נִהְיָר רַבִּיעַ עַל רַבִּיעַ הִרִי זֶה כִּלְתִּי
 מִיָּד קֵה רַבִּיעַ תִּרְבִּיעַ שְׁמוֹהַ הִלָּךְ וְכֵן הִלָּךְ בְּשָׁלֹשׁ וְאִם מִיָּד הַבִּיר רַבִּיעַ
 עַם רַבִּיעַ יִהְיֶה הַיְחָוָה הִרִי שָׁלֹשׁ הָאֲרֻבִּים וְכֵן הִלָּךְ הִלָּךְ הִלָּךְ
 מִיָּד הַשָּׁלֹשׁ כִּי הִנֵּה הִם יִתְבָּא כְּאִשֶּׁר יִכְּלֵל עַל עֲמֻסָּה אִם עַל
 וְכֵן מִשְׁלָל תִּרְבֵּה הוֹתֵן מִהִבְרָתִי : וְהִלָּךְ הִם רִמּוֹס לְמִנְהַרְעַת מִעֲשֵׂה הָאֲחֵר
 הַשָּׁלֹשׁ בְּחִמּוֹת שֶׁאֵם נִכְלָל וְכֵן בְּעֲמֻסָּה לֵאמֹר יִשְׁלַח כִּי אֲחֵר וְכֵן הִבְרָתִי
 עַל עֲמֻסָּה כִּי הִנֵּה הוֹשִׁיעַ הַשָּׁלֹשׁ הַמְּבֹרָאִים בִּינָהם וְכֵן כֹּל שֶׁאֵר
 הַמְּבֹרָאִים הַשָּׁלֹשׁ כִּי מִהִבְרָתִי הַשָּׁלֹשׁ עַם עֲמֻסָּה וְכֵן הִבְרָתִי בְּעֲמֻסָּה
 עַל הַשָּׁלֹשׁ הַרְבֵּעִי הַמְּבֹרָאִים בְּמִנְהַרְעַת : וְכֵן הִבְרָתִי מִלְּפָנֶיךָ הַשָּׁלֹשׁ
 הִנֵּה מִלְּפָנֶיךָ וְכֵן הִבְרָתִי לְכֹל בְּבִיחָר אֲכִתּוֹב מִיָּד הַשָּׁלֹשׁ הַשָּׁבֻנוֹת רַבִּים
 עַד שִׁינֵּי וְכֵן הִנֵּה לְעֵשׂוֹת כֹּכָה מִהִבְרָתִי וְכֵן : יִהְיֶה מִיָּד בְּרִיךְ
 הַכֹּחַ כִּלְתִּי הַכֹּחַ הַשָּׁלֹשׁ הַמְּבֹרָאִים הַשָּׁלֹשׁ הַשָּׁלֹשׁ לְכֹל
 הִנֵּה לְפָנֶיךָ הַמְּבֹרָאִים הַשָּׁלֹשׁ : וְכֵן הִנֵּה בְּרִיךְ הַשָּׁלֹשׁ הַשָּׁלֹשׁ
 לְכֹל מִיָּד הִנֵּה : לֵאמֹר הַשָּׁלֹשׁ הַשָּׁלֹשׁ שִׁיחָה בְּהִלָּךְ הַלְקִים שְׁלֹשׁ כִּלְתִּי
 מִיָּד הַשָּׁלֹשׁ הַשָּׁלֹשׁ : וְכֵן הִנֵּה לְכֹל הַשָּׁלֹשׁ הַשָּׁלֹשׁ פִּשְׁטָא
 לְמִנְהַרְעַת הַשָּׁלֹשׁ שִׁיחָה בְּהִלָּךְ הַשָּׁלֹשׁ וְכֵן הִנֵּה :
 מִיָּד : הִנֵּה כֹל מִיָּד : בִּין כִּי הַשָּׁלֹשׁ הַשָּׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ
 לְמִנְהַרְעַת בְּהִלָּךְ

למכר בן חפז שיהיה שלמה הוא חשבון השנים • ועל זה נקרא בעבור
 החוכמה שנים • וכמו שהדומות • ופא מה שנים כן תפא הטליתית מהטלית
 ולכן נקרא בעבור ג' • וכשנכנסו השנים בג' יהיו י' • והנה י' הוא החשבון הקרב
 שיהיה ב' החכמה וטליתית חשבוני • וכשנכנסו השנים בארבעה בעבור
 הרביעית אשר תפא מהם יהיה העולה כ"ד וכשנכנסו אותם ב"ק פגד
 החלק האחר שהיה מהם יהיה העולה מהם ק"ץ והוא החשבון המדומה המדויק
 כי י' ל' החכמה וטליתית ורביעית וחלק מו"ק פדוה לכל האחרים זולתו •
 בקלסלון לפיכך ארבע החיטות בארבע החיטות בידוע כי החיטות
 תפא מהחכמה והוא המדומה • והכאן בעצמו עולה כ"ה ונכנסו
 יומפר החיטות שהם ארבע על עצמו ויהיה ק"ץ והנה ערך ק"ץ כל כ"ה שהיה
 העולה מהכאן המדומה בעצמו ג' החיטות והחטות החטות וכפא הוא ערך
 הטבר היונה חכמה אל השלם • בקלסלון לפיכך ולחכמה שתי
 רביעיות אל שלש רביעיות • מדומה רביעיות תפא הוא ק"ץ כי חמשה וזהו
 והכאן על עצמו עולה עשר • וכאשר נכנסו חטות רביעיות בשלש יהיה
 ששה וערכם אל הכאן המדומה רביעיות שתי רביעיות רביעיות החת פכה
 היה ערכם אל השלם • בקלסלון לפיכך רביעיות בארבע החיטות
 תפא מדומה רביעיות הרבעה • ומדומה החיטות החטות • וכפא המדומה
 ההוא על חברו ויהיה עשרים • ועתה נכנסו השלש רביעיות בחמשה
 הארבע החיטות יהיו י"ב וערך י"ב אל כ' שהיה העולה חכמה המדומה ההוא
 על חברו שהיה ג' החיטות • וכפא היה העולה חכמה הטבריים המדומה אל
 על אל ג' החיטות השלם • והנה נכנסו בעשר בדרך האחת נקרא מדומה אחר
 שנים והנה ג' רביעיות הם ק"ץ וארבע החיטות הם ק"ץ נכנסו אל שני
 יהיו ק"ץ • נכנסו המדומה שהיה כ' ונכנסו אות על עצמו ויהיה ק"ץ • נכנסו
 ק"ץ אל השלם

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִמְנָה כִּי בְּעֶרְךָ לֵב אֱלֹהֵינוּ שׁוֹה בְּשׁוֹה וְכֹל אֲחֵר
בְּקִשְׁנוֹ לְכַלּוֹל הַחַשׁ שְׁמִינִי בְּשִׁבְעַת שְׁמִינִי יִרְעֶכּוּ מִדְּוָה הַשְּׁמִינִי
הוּא שְׁמִינִי וְדִרְוָה הַשְּׁבִיעִי הוּא יִי וְכֹהֵר כְּכֹל וְכֹהֵר עַל זֶה
יְהוּ בָּן יִהְיֶה כְּכֹל מִסְפֵּר הַחַשׁ שְׁבִיעִי בְּחִסְפֵּי שְׁבִיעִי וְיִשְׁלַח
לָהּ וְעַד כֵּן הַחַשׁ שְׁמִינִי יִהְיֶה בְּכֹל לְמִסְפֵּר שֶׁהוּא אֲרֻבֵּעַ שְׁבִיעִי וְיִשְׁלַח
שְׁמִינִי שְׁבִיעִי וְיִבְרַךְ אֶתְּכֶם בְּכֹל הַדְּרֹמָה הַזֶּה לְשֵׁם הוּא בָּן וְהַחַשׁ
שְׁבִיעִי וְהוּא אֲרֻבֵּעַ שְׁבִיעִי וְיִשְׁלַח לְכַלּוֹל הַחַשׁ שְׁבִיעִי וְיִשְׁלַח
וְיִתְּנָה וְיִכְתֹּב הַדְּרֹמָה עַל עֲדָנוּ עֲלֵה לָהֶם וְיִתְּנָה וְיִכְתֹּב
עֲדֵיךְ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ שִׁיחַ מִסְפֵּר שׁוֹה לְמִסְפֵּר לָהּ הַחַשׁ
שֶׁהוּא אֲרֻבֵּעַ הַחַשׁ מִסְפֵּר וְיִשְׁלַח בְּקִשְׁנוֹ לְכַלּוֹל הַחַשׁ
עַד לְהַלְקֵם מִסְפֵּר עַד בְּשֵׁם יִהְיֶה מִדְּוָה הַחַשׁ יִי וְיִכְתֹּב
הַחַשׁ מִסְפֵּר הוּא יִי וְכֹהֵר כְּכֹל מִסְפֵּר הַחַשׁ שְׁבִיעִי
עַל מִסְפֵּר הַחַשׁ הַחַשׁ יְהוּ בָּן יִהְיֶה לֵב הַחַשׁ מִסְפֵּר בְּשֵׁם יִי וְכֹהֵר
הוּא בְּשֵׁם הַחַשׁ מִסְפֵּר וְיִכְתֹּב שְׁמִינִי הַחַשׁ יִי וְיִכְתֹּב הַחַשׁ
שְׁמִינִי מִסְפֵּר הַחַשׁ מִסְפֵּר בְּיִ וְיִבְרַךְ אֶתְּכֶם יִמְעַט הַדְּרֹמָה לְשֵׁם
הוּא בָּן וְיִכְתֹּב הַחַשׁ מִסְפֵּר הַחַשׁ יִי וְיִכְתֹּב הַחַשׁ מִסְפֵּר
עַל זֶה הוּא בְּקִשְׁנוֹ וְיִכְתֹּב הַחַשׁ מִסְפֵּר הַחַשׁ יִי וְיִכְתֹּב
עֲדֵיךְ לִי הַחַשׁ מִסְפֵּר שִׁיחַ עַד לֵב אֱלֹהֵינוּ וְיִכְתֹּב אֲחֵר
בְּקִשְׁנוֹ לְכַלּוֹל תְּשֵׁעַ הַחַשׁ מִסְפֵּר בְּשֵׁם עַל דָּעַ הַחַשׁ מִסְפֵּר בְּשֵׁם
לְהַלְקֵם מִדְּוָה הַחַשׁ מִסְפֵּר וְיִכְתֹּב מִסְפֵּר עַל זֶה עַל חֲזָה
כְּכֹל הַחַשׁ הַחַשׁ עַל הַחַשׁ יִי וְיִכְתֹּב אֲרֻבֵּעַ שְׁבִיעִי מִסְפֵּר
בְּשֵׁם יִי וְיִכְתֹּב תְּשֵׁעַ הַחַשׁ מִסְפֵּר אֲחֵר מִסְפֵּר וְיִכְתֹּב הַחַשׁ מִסְפֵּר
לְהַלְקֵם הַחַשׁ מִסְפֵּר בְּשֵׁם יִי וְיִכְתֹּב הַחַשׁ מִסְפֵּר אֲחֵר מִסְפֵּר
וְיִבְרַךְ אֶתְּכֶם

ובדרך אחרת המדומה לשניהם הוא חֲתָךְ ומטעם הלזים משוּן הֵם קִתְּךָ וקִתְּךָ
 הלזין מִלֵּךְ הֵם קִתְּךָ . כפולת ההטבון האחר על חברי על כִּתְּךָ אֵלֶּךָ ורִמְךָ .
 ואם הבינו ופלטו המדומה על עמלָה עֲלֵה סִתְּךָ אֵלֶּךָ כִּתְּךָ . ובהטו בערך
 אליהם כִּתְּךָ אֵלֶּךָ ורִמְךָ עמלָה שערבם אֵלֶּהם בערך עֲלֵה הֵם המדומה לה
 להיות אֵלֶּה יתב : בְּלִי עֲלֵהן עבדוּ שֵׁתִי שְׁלִישִׁית מרביעית החושית על
 שביעית שמינית . המבוקש הזה היה קשה להוציא מכלל האחרים הנזכרים
 כאשר שבריהם רבים . ואכן לך הדרך למכור היתר בעדלך :

הנה כאשר נקח ג' בעבור השלישית היוצא ממנו ונכפול בארבעה באשר
 תצא ממנו הרביעית יהיה לֵךְ נכפול אותם בהמשך בעבור החושית
 יהיו ששים יצאו המדומה שמונה ב שלישית ורביעית החושית . והנה
 החושית לֵךְ ורביעית ג' שתי שלישית ג' . ואנחנו רואים נורעים בבירור
 כי השתי שלישית מרביעית החושית הם שני הלזים מִלֵּךְ בלֵךְ . נקח חֲתָךְ
 מדומה שיהיה ב שביעית ושמינית נהיה ד' לֵךְ ושמינית שבעה ושש
 שבעותהם י' . השטה האלה הם הלזים מִלֵּךְ בעצמם . והרי מבוקשנו היה כמו
 אם אמרנו לנכפול שני הלזים מוששים נלך הֲלָקִים מִלֵּךְ . על כן נכפול
 השני הלזים על ד' יהיו לֵךְ : הנה ערכם הֵם ממכר הכאת המור מזה ההור
 על חברו החושית שמינית שביעית . כי שביעית ממכר הזכרה הם חֲתָךְ :
 ושמינית ח' . השנים אשר הם החושית ח' . וגם כן מוכל למכור הית
 בדרך אחרת לקחת מור הזה ובעצמם . הרי הֵם לשאר בהכרח
 כאשר הנה מורה במבוקשים הקדומים :

לֵךְ הנה בהרתי וכלכלתי דרך כהה כפלה העברים ג' במס' ה
 ממכרים הקרים ז' ערכם . יענה הבה דרך כפלה עברים על
 לעמים או ששם שלזנים ושברים על שברים לבדם בין שיהיו העברים

מומין ההר הן משה מנינם או כפלת שברים שלמים ושברים על שלמים ושברים

בין שהשברים הם מומין ההר הן משה מנינם וזה לך ביהודים :

דמיון לכפלת שלמים על שברים . רבינו לכפול הן שלמים בהרבעה

ששיות . הנה מרומה הששיות הנה ששה כפול מוסבר ההמשך

שלמים במספר הרבע הששיות יהיה כן נהלקם על המרומה יעלה ששה

שלמים ושתי ששיות ההר שם שלשיתו . ונכול למכור זה בדרך הקרת

כפול המרומה שהיה ששה על מספר השלמים שם ששה ויהיו שלשים

כפול הוהם על הרבע הששיות ויהיו קכ"ב ששיות ששית והמאה והשמונה

הוהם הם הן שלמים והלכך הנסחרים הם כן ששיות . ונמנה שני הרבע

יהיה יוכהית אל מוכן ההר : דמיון לכפלת שלמים ושברים על

שברים לברם שם מומין ההר . רבינו כפול הן שלמים והן המסיות

על הן המסיות . לקח מרומה המסיות הן כפול הוהם על הן שלמים

יהיו קכ"ב המסיות נוסף עליהם בהרבע המסיות ויהיו קכ"ב המסיות כפול

הוהם על הן המסיות יהיו קכ"ב המסיות המסיות והמסיות הוהם הם כן ששיות .

והשבע המסיות המסיות הנסחרים הן הם המסיות קכ"ב המסיות המסיות :

דמיון אחר כפול השחר הן שלמים על מספר הן המסיות ויהיו קכ"ב

המסיות . וכשכפול קכ"ב בהרבע המסיות על הן המסיות יהיו קכ"ב

המסיות המסיות שם שני המסיות שלמים ושתי המסיות המסיות ותשע

המסיות שיש לבר הנה בין כלם קכ"ב המסיות המסיות שכן שלמים והמסיות

המסיות ושתי המסיות המסיות כחשד מוכחם ברהטיות :

דמיון לכפול שלמים ושברים על שברים לברם שאינם מומין ההר .

רבינו לכפול הן שלמים ושתי המסיות על הן רביעיות . נקה

מרומה המסיות הן וכפול אותן על בהרבעה שלמים ויהיו כן המסיות

נוסף עליהם

נוסף עליהם שתי המשיגות יהיו ^לבכפול היותם על השלש
 רביעיות יהיו ^לרביעיות המשיגות והנה מורחות הרביעיות הן הרבעה
 בכפול על מורחות המשיגות יהיו ^לנחלק עליהם ה^לרביעיות ומכאן
 פעמים והם ^לשלמים . ועדכן נראה שם שתי רביעיות המשיגות שלש נחלק
 שהם רביעית אחת המשיגת ההת שתי רביעיות המשיגות . ובדרך ההכרח
 בכפול הרבעה שלמים על שלש הרביעיות יהיו ^לרביעיות שהם ^ל
 שלמים . והנה בכפול שתי המשיגות על השלש רביעיות יהיו ^לרביעיות
 המשיגות שהיה המשיג ^לשלמים שתי רביעיות המשיגות כהנה ייבנה בתחלה
 דבריו לכפול שלמים ושברים על שלמים ושברים ששבריהם ממין אחד
 כי לכן שני שלמים ושלש רביעיות על ^לשלמים ^לרביעיות
 הנה מורחות הרביעיות הנה הרבעה על כן בכפול היותם על השלש שלמים יהיו
^לרביעיות נוסף עליהם ה^לרביעיות יהיו ^למספרן ^לל^ל . והם בכפול
 השלמים השלשה על הרבעה יהיו ^לרביעיות נוסף עליהם השלש
 רביעיות יהיו ^למספרם ^לל^ל . בכפול על ה^לרביעיות יעלה קצת רביעיות רביעית
 נחלק היותם על מספר הכת המורחות על עכר העולה ^לרביעיות ^לל^ל שם
^לפעמים והם ^לשלמים . וישאר היותם שלש יתחלקו עליהם ^לרביעיות
 רביעית שהן רביעיות שלמות ושתי רביעיות רביעיות וככה היה היותם מהכפול
 דרך אחרת בכפול השלמים על השלמים יהיו ^לשלמים וכפול ^לל^ל ה^לל^ל
 שלמים על שתי רביעיות יהיו ^לרביעיות והנה בכפול השלש
 רביעיות על השלש השלמים יהיו ^לרביעיות מהבדל הרבעה רביעיות
 שיש לכן כי כלם ממין אחד יהיו ^לרביעיות . והנה כן בכפול השלש
 רביעיות על השלש יהיו ^לרביעיות רביעית שהן רביעית אחת שלמות ושתי
 רביעיות רביעית נוסף הרביעית ה^לל^ל על ה^לל^ל יהיו ^לרביעיות נחלקם
 על המורחות

על המדומה שהוא קד ומוכח שם ג' פעמים נהדרם אל ה' יהיו פ' שלמים
ועדנה יסאכר שם שתי רביעיות שלם יתחלקו . וסתי רביעיות רביעית שיש
לנו . והנה נמצא שהדרך הזה מובינה אל הדמיונה :

דמיון לבטול שלמים ושברים על שלמים ושברים שאינם השברים מוחין החר:
דמינו לבטול שתי שלמה שלמים . וסתי שלשיות על שני שלמים
ושלש ששיות . ידוע כי המדומה השלשיות הוא ג' כפול אית על חמשה
החמישה שלמים ויהיו פ' שלשיות . נוסף עליהם שתי שלשיות ויהיה
חמשה פ' . וגם כן ידוע כי מדומה הששיות הוא ה' כפול איתם על השני
שלמים ויהיו פ' שלשיות . נוסף עליהם ג' ששיות ויהיו חמשה פ'
נכח חמשה החר על הבר יהיו פ' . וסתי זאת כפול המדומה החר
על קברו ויהיה העולה פ' . נחלק עליהם הפ' ויהיה היוכל בהלך פ' .
והנה הם שלמים ונשאר שם שלם נחלק ג' ששיות שלשיות וכן ששית חמשה שלמים:
הלך אחר נבקש מדומה החר לשני מיני השברים ונמצא זה כפול
שלם בששה ויהיו פ' וכפול המדומה הזו על החמישה שלמים
ויהיו פ' חלקים שכל פ' חלקים נהם עליהם שלם החר . והנה כפול השתי
שלשיות נוסף עליהם ג' שלשיות המדומה שהוא פ' ויהי חמשה חלקים
החמה ק' . וכן כפול המדומה על השני שלמים יהיו פ' חלקים .
וכפול השלש ששיות נוסף עליהם שלש ששיות המדומה שהם פ' והם
חמשה ויהיה חמשה חלקים האלה פ' . כפול חמשה החר על הבר
יהיה החיה ארבעת אפים ותק' . נחלקם על חמשה הכחת המדומה על
עצמו העולה פ' ויהיה היוכל בהלך פ' והנה הם שלמים . ונשאר שם
שלם נחלק פ' שהם ששית חמשה הכחת המדומה על עצמו . נמצא
מכפלה הזאת פ' שלמים וששית שלם אחר כחשך בתחלה . וכל הדרכים האלה
הם טובים ונבונים למאכלי דעת :

ענה אהל

המשיח אחת כמות הנשאר • בעצם ככה נקח ומה אחר לשניהם והנה הוא ושהי

רביעייתו הם עשרה והמשיח הם ד' • נמיר מהעשרה ד' וישאר חמשה ח' ונ' שהן
שני סמיות היורדות וכה ערך הנשאר אל הטלם • וככה תבאנה כוונת הנה

טריטו לבאר בטעם הזה תהלה לאל בריך הוא :

השעור העשירי ביריעת פלגות המורובעים מהשבון החרש והאלם על

דרך קרוב יתרע כי כל חסר נברר הוא נקרא מורובע

והנה הוא חסר נקרא • ומעם היות נקרא חסר נקרא באשר נדרו שהוא חסר

כל אחת ואחת מהרבע פלגות המורובע יכול להוציא בהמות • ולעת יקרה

המספרים אשר אין להם גדר אחת • חסרים דורשים או הלמים באשר לה יוכל

כל נברר למלא גדרם בדרך נקרא כי אם בקרוב • וכל הכמות יש הרבה דברים

מספרים ונעלמים חלבוט בני החרש למחשם • והנה נראה זה גם בהמות הרבות

שיבנו הדוכחים לקחת שורש עשב ידוע או אבן ידוע להיות מרבה במבול

לחולת הנשאים • והן כה בשום הכס לרעת טעם מבולת האבן או שורש העשב

למה הוא ככה ודברים רבים כאלה אשר לה יורעו דך ליורע כל נסתרות לבר

ברוך היה וברוך שמו :

ועתה נשבע אל הרשונות ונחמור כי לבעבור מבב רוב החכמים הקדומים

הנפילים מרת הפלגות היורובעים החרשים וההלמים על דרך הכרע •

החולות • כדרך להקדים ולבאר קצת דרכיהם בתהלה בעזרם שהרבו בדרך חסות

מרת הפלגות • והנה חלקו חכמי החולות חלל ללב פורית והיות הנקדחים

חולות • ומעם החלוקה הזאת באשר אין חסר קטן חלל שיהיו לו חלקים רבים

שלמים חלל עבר כדוידו כי כן יחפץ בו חכמי ושלשיות ורביעית וששית וחכמי ששית

וחלקו כל חלל חלקים וקראו אתם חולות וחלקיהם לחסר זה לפי שאין חסר

כחות מחמק אשר יחפץ בו חלקים רבים בלתי עבר כדוידו • כי יחפץ בו כפי

ושלשית והמשיח

ושלשית וחמשיית וששית וששיתית והלך כל מעלה לכל הלכים וקרא אותם —
 ראשונים • הלך כל המין לכל שנים וכל שני לכל שלשים • וכל שלשים לכל
 רביעיים • וכן יתקנו הלכיהם כפי הצורך עד תכלית כל החר ואחר יהיה שנה של
 מחזורי חמשה לן • ושל מכל החר ושל יעלה אחר מחזורי חמשה לן •
 והנה מורה יעקב כי המעלות הן הנה כמו השלמים ולעולם כשכפול מעלת
 ועל מעלה יעלה העולה מהכפלה מעלות • ואם נכפול אותם כפלים ההרים
 בהלך אחר כמו ראשונים הן שנים הן יתר לעולם יעמוד המין מהלכיהם
 הם בעצמם • ואלו יסודות ממינים בעבור הכפלה הזאת • ואלה הראשונים והשניים
 או כל שאר המינים שהיה הנה משכמם כמשכמם השברים • כי כמו אם
 נכפול הצי על הצי יהיה העולה רביעי כפי אם נכפול הלכים שנים על
 הלכים שנים יהיה העולה מהכפלה רביעיים וכפלה שנים על ראשונים יהיה
 העולה שנים • ומהכפלה שנים בשלשניים יהיה העולה חמשיים ורביעיים בשנים
 או רביעיים על רביעיים יהיה העולה שדוויניים ושניים בהחשיים יהיה העולה
 עשיריים וכפי כלם על דרך ההמור זה • והבין לך דרך הכפלה ההלכיהם
 הנזכרים האלה כשתבדק נכפול מור החר מהחשבונות הלכים ידועים בכל
 מור החר מהחשבונות הלכים ידועים ויהיה בכל אחר מהמורים הלך מחבבה
 מינים גדולים וקטנים תעשה ככה • קה המור הלך ראשונים ויבדק כל המינים
 הגדולים אל המין היותר קטן אל המור ההוא וחבר אל שניהם המין הקטן אל מה
 שיעלה לך מחבבה כי אז הם כלם ממין אחד • וכמועטה המור הזה תעשה גם כן
 מהמור השני וכפול אליו על הלך יתראה היתה מין ראוי שיהיה היוצא מהכפלה
 כפי מה שתבדק לפנים • ואחר הלך אותם על ששים הרבה פעמים עד שתראה
 את תכלית המין אשר לה תוכל להלך אותו על ששים • ותרע אם יאמר שום
 חסד שאלה יתקנו בכל הלכה יתקנה יהיה הנשאר ממין המספר המוחלט
 ודרך הכפלה

ורקז הכפילה הזאת היה הרובה וקצרה והיא מלולה ומיואמת בעוב
ואחריה אשר בחרתי והקדמותי מה שראוי לזולתה כח השער הזה השוב
לדבר ברקז הוכח מרת הכלל המורובע שיומסבר הרש
והנה נאמר שמה לבוא אל תכלית המובקש הוזהר בעיני המורובע שער
מיהומסבר אשר אנהם רוצים ונביע לרעת עני מה שהתבאר בשער הק
ונראה כמה העורק על המורובע שער . והם היה פחות מזה שער
זאת נשיב העורק כאשר נאמר והוא שגבול אותם בם . והנה נחלקם על
כפל המורובע שער ומה שיכא בהלך נוסף אותו על המור
וככה יהיה מרת הכלל עות בקרוב . ואם נרצה עוד לדרקז אותה עוד נכח
וכפלה המרת הזאת על עצמה ונראה מה יוסף בהכאה על החשבון אשר
אנחנו חוקרים עליו . ונענין מה ערך המוספת אל כפל המרת שיוכא
פעמים וכערך הוא נוסף מהמורה . והנותר יהיה יותר מזה מזה ידוק דקת
ואשר לא היה בתחלה . ולדרקז יותר נעשה מהמורה השנית הזאת כאשר
עשינו מהמורה הראשונה . ומה שישאר ההי המרת ערך המוספת
בהכאה אל כפל המורה השנית פעמים מהמורה תהיה מרדוקת יוכלנה .
ומכאן נאמר אל תיגע עבדך לדרקז כאלו תכלול בחיוב הרידים והרם
לא יעלה ביוק . ואם נאמר שהעורק מהמסבר על המורובע שער
הוא יתר מהמור המורובע שער נעשה ברקז אחת נענין כמה המורה
מיומסבר ער המורובע השני ונשיב המורה ראשונה ונחלקם על
כפל המורובע השני פעמים . ומה שיכא בהלך נכרע אותו מהמור
המורובע השני והנשאר הוא מרת כלל עות בקרוב . וכשנבקש לדרקז
אותה נעשה ברקז המבוא ברקז קיין שלפנינו . והנה אם נאמר העורק
מיומסבר על המורובע שער שהוא כגדון לא פחות ולא יתר יקרא
יומסבר יון יוכלו נכח

חוקרינו חמוצני : ואם נרצה נופיא מדרת הכללות מהמורובע שעבר
 או מהמורובע העתיד : והכל יהיה שיהיה כן שמועטה האחר בתוספת
 ומועטה האחר במועצת : דמיון במועצת שהעורף על המורובע
 שעבר כמות המורובע המורובע : דמיון לכפול מדרת כל כלל
 וכלל המורובע שהוא ה' והנה העורף על המורובע שעבר הוא האחר
 ונשיב אותו ראשון ויהיו ה' : ויהיה היוצא מהחלוקה פתח ראשון
 נוספים על הדבר מהמורובע שעבר ומוצא שיהיה מדרת האחר לכל
 הכללות שנים שלמים ופתח ראשונים בקירוב :
 ואם נרצה לחזק מדרת האחר נכבד המורובע שלמים ופתח ראשונים
 על עצמם ויהיו ה' שלמים ופתח שנים כי מופת ראשונים
 על ראשונים כבד המורובע שיהיה המורובע שנים : ועוד יש לנו לבחור המוסף
 על המורובע שלמים שהוא פתח שנים היזה עקר הוא מופת המורובע
 שמוצא בעצמים : והנה עצמם הלכה הוא בערך א' מפתח ועל זה
 נשיב המורובע עשר ראשונים שיש לנו כלם שנים ויהיו תחתן שנים
 ומהלך היום על פתח ותכא לנו החלוקה פתח וישארו לנו שנים מלאה מהחלק
 על הפתח ולכן נקח הכי האחר מהם שהיה הלך א' מהפתח ומהיה החז
 ל' שלמים ומוצא שפלה הכל על הפתח : והיוצא הוא פתח שנים וכל
 שלמים נסיר אותם מהתחתן שנים ישארו תחתן שנים וכל שלמים :
 ואם היה המורובע המורובע יותר ממוצא שנים ומימנה הוא ב' פתח כל
 והנה הם שלמים ראשונים שנים שלמים : ואם תרצה לדרוק עוד זאת
 המורובע תכבד ותכפול אותה בעצמה ותמוצא שיהיה החשבון על העורף
 על החשבון המורובע חב המורובע יתחן שנים מלך שלמים פתח רביעיים
 פתח חמישיים : ומה יהי עקר המוסף הזאת אל כפול המורובע בעצמים :

וכפול אלנה

ובערב / אלה המזוזה שיש להן כלשון המזוזה למעלה ויהיה הנשאר מזוזה
 יורקדקת והאחרות הקדושות : דמיוןן בחסד שהעורף על המורובע
 שער יתר יגדורו : דכ"ט לדעת דעת הכללות יורקדקת שהיא שבעה :
 ובאשר העורף על המורובע שער הוא יתר יגדורו ע"פ מורה י"ט חסדג' י"ט
 עד המורובע השער והנה המורה הוא שנים כי ככה הוקף ל' מנה שהיא המורובע
 העתיד נשיבם דאשונים יתר ק"כ נהלקם על כל ג' המורובע העתיד נשיבם
 העולה ל' נחלקם שם עשרים נשיבם והם דאשונים נמיר אותם המורובע
 העתיד שהיא ל' וישאר ל' שלמים וכן דאשונים : וצאת היא מרת כלל
 המורובע העתיד בקדום : ובאשר תראה לך המורה החדה והנה בבב' ל'
 על עמוד המזוזה שלל יהיה נוסף על חסד המורובע העתיד כי אם ל' דאשונים
 וארבעה שנים ודמיון את המזוזה כדמיון למעלה :

דמיוןן בחסד שהעורף על המורובע שער הוא כדור המורובע שהיא שבעה :
 דכ"ט לדעת מרת המורובע שהיא ל' והנה חסד המורובע הזה הוא המורובע
 שהם נכבד מכל המזוזה המורובע העבר והמורובע העתיד והכל יבא אל
 כוונה אחת כאשר יהיה מלשה האחר בתוספת וחסד אחר במערעל : ונשיבם
 בתולה המורובע שער שהיא ל' והנה העורף ל' שהם ק"כ דאשונים נהלקם
 על כלל המורובע שהיא ל' נחלקם שם ל' נשיבם והם ל' דאשונים נמירם על המור
 שהיא ל' ויהיה זאת המורה חדשה בקדום : והנה נחלק המורה מהמורובע העתיד
 שהיא על פ' מלשה על זה הדרך הנה המורה ל' שהם ק"כ דאשונים נהלקם
 על ל' שהיא כלל המורובע העתיד נחלקם שם ל' נשיבם והם דאשונים
 נמיר אותם מלשה שהם ג' המורובע העתיד : וישאר ל' שלמים וכן
 דאשונים כאשר נחלק בתולה פלשה היינו מנחלים המורה מהמורובע שער
 וכלל אחר : ועל כן יקרא כל השבוע כזה חסדג' : ואם תראה לך המורה
 חסדג' כאשר תבאר לפניה :

חסדג' הינו

השעור ה' הנה אכרוב לך בצד כללם והמרים בדרכי השבוע ותרע כ:
כאשר תרצה לכבול השבוע אחר על עצמו בין שיהיה השבוע
הנה המרים בלבד או שיש עמוס בשדות או בשדות לבד אם הוא חמשה שיש
לן שלשית זה שלשית ותבנה אחר על עצמו וכבול מרובעה בשדה
בעמים והמר מים מרובעה והנשאר הוא המבוקש:
דמיון בקשר לכבול שש על שש הנה השלשית שנים ומרובעה ארבעה
כבול אחר ובעמי יהיו חץ נמיר מים הארבעה שהוא מרובע
השלשית יסאח קץ והוא הנכבד: ואם לא היה על המספר שלשית אך עורף
ממנו שלשית אחר נמיר מים והשוב המושלש בדרך המבואר: ואחר
נמיר על השבוע המספר האחרון כהמשולש והמספר של האחרון שבתוכו
והמחצית הוא המבוקש: דמיון לכבול בשדה על עצמו
נמיר מים קץ ויסאח קץ והם משלשים נקח מים שלשית: והנה מרובעה
תשעה וכפלתם בשדה בעמים ה' חץ נמיר מים מרובעה השלשית ויסאח קץ
נמיר עליהם קץ ועשרה יעלן קץ והוא הנכבד: ואם היה המספר פחות
משלשית אחר נמיר מים והשוב אותו כמשפס ואחר נמיר מים
המספר שהמספר עליו והשבוע האחרון שבו והנשאר הוא המבוקש:
דמיון בקשר לכבול קץ על עצמו נמיר עליהם קץ ויהיו קץ כהשבע
בדרך לקיחת השלשית והנה מרובעה קץ וכפלתם בשדה קץ
נמיר מים קץ שהם מרובע השלשית ויסאח קץ נמיר מים קץ וקץ
העולים קץ ויסאח קץ והוא הנכבד:
דרך אחרת לדעת כפלת ה' על קץ: הנה נחשב שהמספר הזה
נכתב בשתי טורים ונקח ה' מן המיר האחר ונחבר אל המיר
האחר יהיו קץ כפלתם על הנשארים יהיו קץ נמיר עליהם הפאת האחרים על

עצמו ויהיו

על עמנו ויהיו קלתי ואלה הדברים : וכבר הם נבדלו וכן בזה השנה
ונשים אחרים על הקץ ויהיו קץ נבדלים על הקץ הנשארים יהיו קלתי ונבדלים
האחרים על הנשים ויהיו נשאר נבדלים עם הקלתי יהיה הנבדל קל :

וַעֲתָה אֶתְחִיל לְדַבֵּר וְאַזְכִּיר קִצָּת

והשאלות הקשות ולהוציא משבת וההריך בביאור בכל אחת מהם :
משאלה הברכה על התעוררים הרדומים בזה הזמן ועל עשרים וארבע ברכות
כמה המעובר : הנה נוסף על העשרים אחר ונכללם על עשרת שאלות
הז' עשרים ויהיה הנכבד ק"ו וככה המעובר : ואם נדבר לרעה כמה עליהם
התעוררים התעוררים עד ק"ח נוסף עליו ק"ח יהיו ק"ח נכללם על הז' ק"ח
שהוא המעובר והז' ויהיה הנכבד ק"ח וככה המעובר : ויש דברים אחרים ומה
שכתבתי הנה היותר נקל ונכון הוא :

[illegible]

שאלה קנה המדה ארבעה חזרות ועוד חזרת נקופה בבית אהרן ביה
 כחמה. הם שכלל אותה מראה הבית אחריהם כרי שבעה עשר
 בשיפוע. כדור הדיוק דאש הקנה מתחתן יוסימור הבית. עשה זאת
 מקח מרובע מתחתיו ארבעה חזרות וזה כלל ונקח חב מרובע הקנה ארבעה חזרות
 יושם עד יסור הבית והנה הוא פח ויורהו מכלה לך ועוד לך הוא וכו'

יורה דעה קכח

מזהה ראש הקנה הנחתון מימין וימין בלתי תוספת ויחבשה . ואם היה הנחתון
 מזהה ראש הקנה הנחתון מימין וימין בלתי תוספת ויחבשה . ואם היה הנחתון
 בשער הקנה לזה וככה יהיה מזהה הנחתון מימין וימין בלתי תוספת ויחבשה .
שאלה נתינת השלש קלידים ופשוטם וכליתם הן ששכר פועלים
 באשר ימסרו לן מעותין ויהיה שכל הארץ כשכר הבדול וזה יהיה
 בהם כולם ששכרן כשומן וזה יהיה בשכר שום שכל שכל . נדון
 לרעה כחה פועלים יוכל לשכר . הנה נשים הנדנים כלם כשומן .
 והנה הנשים כשומן הנמשק עליהם ויהיו **שש** פשוטם . נקח מזה כדור
 השער הן נכונה שהיה קנה . ונכלל לה שכל שכל שכל שכל שכל
 קנה פועלים ושכל כל הארץ וזה פשוטם לזה פחות וזה יותר .
שאלה הוזה שכלל והמפנה עליה בבנין כרי שהיה בבניה מזה
 הרי מזהה הוא שכל היתה בתחלה ושישיתה ושישיתה ושישיתה
 ועם כל זה היתה מזהה בבניה קנה כחה היתה מזהה בראשונה . נקח
 מזהה שיהיה לן קנה וששית ושישיתה והוא שכלל בשכר אשר יכל
 מזהה הארץ ונכפול אותם בששית בששית אשר תכל מזהה יהיה קנה
 ויהיו קנה ונכפול גם הם קנה בששית ושישיתה ויהיה מזהה קנה
 ויהיו קנה וששית קנה ושישיתה קנה ויהיו קנה וששית קנה
 נוספים אל הנחתון יהיו קנה שיהיה מעלה ותוספת הנחתון הנחתון
 עליו כן ערך מזהה הנחתון אשר היתה בראשונה הנחתון אל הנחתון
 שהיה בבניה עתה אחר תוספת הבנין . וכאשר נכלל הנחתון
 הנחתון על הנחתון יהיו הנחתון לנחתון וכל הנחתון הנחתון
 שהיה קנה נכפול שם ששית וששית ושישיתה ויהיו קנה הנחתון
 שכלל הנחתון ויהיו קנה הנחתון בשכלל אשר הנחתון עליו וכלל נכלל
 להשיב

אֲשֶׁר יִשָּׁב כִּי יוֹרֵת גּוֹבֵה הַחַמְצָה בְּרִאשׁוֹנָה שְׁמֵנִים וְעֶשְׂרִים אֲמוּת וְכָל הַלֵּבִים

כוחאד ותשעים ושנים ברוחא :

וּבְחֵן זֶה הָאֵל הוּא אֵלֹהֵי בְרוּךְ זֶה הַתֵּן כָּל הָאֵמוּנָה וְנִשְׁמָה בּוֹכֵל אֵלֶּה
וְאֵלֶּה הַחֲלָקִים הַנִּזְכָּרִים וְנִחְבַּד הַעֲוֹלָה אֵל הַכֹּדֵד הַחֲלָקִים הַעֲוֹרֵפִים
עַל הָאֵמוּנָה וְיֵהִי הַמַּחְבֵּר הַחֲסִידִים לֵפָנָיו וְיִזְכָּר לֵפָנָיו וְשֶׁבַע מֵאוֹת
וּשְׁשִׁים חֲמֵשׁ וְתֵשֶׁעַ הַיָּמִים הַנִּזְכָּרִים אֲרֻבָּעִים לֵפָנָיו וְיָאֵל מִסִּיף זֶה עַל
הַחֲסִידִים לֵפָנָיו וְיֵהִי תִשְׁעֵי לֵפָנָיו וְיֵהִי וְיֵהִי תַּחֲלִיקָם עַל מִסְבֵּי הַחֲלָקִים הַנִּזְכָּרִים
הַשְּׁלֹשָׁה תִּזְכָּרָם שֶׁ הַחֲסִידִים מַעֲבִירִים בִּדְבַר אֵמוּנָה גְּבוּרָה יְהוֹדִיעַ

עלה אחד: תוספת הבטן :

שאלה חומת העיר גברה ק' אחת ועבד'ה הודנה של שית' ורבי'עית'ה

כדור חובה הנשחק . הנך היורד ודוח שיש לך שלשית ודבילית

הוא יצא נקח מונח, החלקים הנזכר, ובהבדל יתיר, נמצא יוהנן ודוד.
שאר הנושא. ועוד נעריך ונאמר בערך ה' אלף יצא כן עקב הנעלה
אלה ה'. כפלג, ההשגח, אל על הכביע, והי' חלק נחלקם על
האמצע, הנודע מוכרח, שם חלק נמצא, ונאמר יוהס ה' שלא נחלקו
שם חלקים נוצר בארץ שם שתי שלישי ותיק : וכאשר נבחן זה
ונמצא יוהנן אחת אשר ה' שם בארץ חלק, נוצר חלק אחת ואחת
יהי אף ה' נקח שלישיים שם חלק ורביעית שם חלק : החובב עלול
חלק נמצא יוהס חלק ויחלקים. שאר חלק חלק שם חלק אחת ושאר

הַלָּקִים חֹשֶׁנִּים עֲשֵׂה כְּהֵשֶׁר וְכִדְרָם :

שאלה בעל בית שהם תבואתו ומרס יוכרין בתחלה הפס יט יחזק

יחנה בדולק כיושפט . ואהב . כן יפריש מהנשאר יושפט

במשך ויהי נשאר אחרי זאת הסביש מעשר ש"נ ושאר לך יהושע יודות

١٢٠

הנה כמה היה בכי וחתולה . ידוע כי תרומה אמרו קול שיהיה כרי חן
 שיהיה חלק אחר חן על כן נקח ונכלם בעשר בעבור המעשר ראשון היוכל
 מומן ויהיו חלק ונכלם גם הם בעשר בעבור המעשר שני ויהיו המוסר אפים
 והוא היור נדון . והנה תרומתו ק' נמכרה מומן יסארו ק' אפים וק' מואות
 ועשרה מעשר שלם חלק . והנה נמכר הוסי מוס . יסארו שלש אפים
 ותתקטן אל קומת אפים כן ערך המוס אל המעלה כפלגן ההמוכרים
 עליו חן אף . נחלקם על החשבון הראשון הנורע נמוכאן סס קב פעמים
 ונשארו סס שלש נחלקו ק' אפים ותתקטן והם חלקים מושלם אפים
 ותתקטן אשר חלקו עליו וכזה היה מקום היורות אשר היו בכרי כשהת
 כשהתחיל בעל הבית לתרום :

שאלה ראשונה תובע לשמעון מואה מנה שאומר שהייב לו על פה :
 ויאמר אלן איב הייב ק' מואה מנה . אבל כמותם שהם היב לך
 ואחרים כמוס . ומהכיתם ורביעית ועם אחר יתן ק' . נדנה לרשת כמה הוזה
 לו יתביעתו . נעשה על זה דרך נקח מרומה שיש לו הכי ורביעית והנה
 נמוכאן נומק' כמותו ויהיו ק' ודס נומק' מהכית היורומה שהיא ק' יהיו ק'
 ורביעית שהיא ק' יהיו ק' . ובחכמה כעך ח' אל קב כן ערך המעלה אל קטן
 ועם האחר הם ק' . וכאשר נכפול החשבון הראשון על הרביעי . נגד
 תשצב חלקנו על המוכר הנורע שהיא ק' ונא בהלך ק' ונבד הוא
 נומק' המוס שהורה שהייב לו ובחון זה ותמוכאן באמת :

שאלה שנייה כעך כעך שחבר לשלחנ' דתקות כעך ערכה מומקבע אחר ק'
 דיער' ומומקבע אחר ק' דיער' ומומקבע ק' דיער' : וסאל המוכר לשלחנ'
 שיתן לו ברמין מושלם המעבדות האלה חבל אחר חלק מוס . ונבקש לרשת
 נומק' החלק ההוא . ותתקור על זה דרך נבקש מרומה שיהיה לו שלישית
 והרביעית ורביעית

והמוסיף ושבועת • והנה נחמתי קיי • של שיתן לך • והחשיבתי לך • ושבועתו ט"ז •
והחשובי וכל העמים • ואלה העמים • ואלה העמים • ואלה העמים • ואלה העמים •
אלהים • ואלה העמים • ואלה העמים • ואלה העמים • ואלה העמים •
והעמים • ואלה העמים • ואלה העמים • ואלה העמים • ואלה העמים •
והעמים • ואלה העמים • ואלה העמים • ואלה העמים • ואלה העמים •

וְאַתָּה לֵךְ מִסֵּבִיל וְדַחַךְ הַיָּד תִּבְהִי־זֶה • הָקָה הַיְּדוּתָה שֶׁהוּא לְךָ וְכִדִּי
שֶׁנֶּשִׁיב כֹּל הַמַּעֲבָדִים יוֹחֲמֵבֵם שֶׁלֹּא נִמְלֵךְ עֲלֵיהֶם וַיְהִי עַל

שִׁתְּיוֹן פֶּלֶא נִהְלָק עַל הָ כֹדִי שֶׁנֶּדַע כִּמּוֹה הַלָּקִים הֵם יוֹמָטָבֵה הָ כֹּחַ בַּחֲלֹק
סֶדֶק הַלָּקִים : גֵּם נִהְלָק שִׁתְּיוֹן עַל הָ לְחֹשֶׁן נֶדַע כִּמּוֹה הַלָּקִים הֵם מוֹמָטָבֵה שֶׁבֶה
יֵאָכַל בַּחֲלֹק בְּחָף וּכְאִשֶּׁר נִחְבֵּר כֹּל הַלָּקִים יוֹגֵד מוֹמָטָבֵה וְשֵׁם קִסָּה וְכֹחַ וְהָ
יִשְׁלַח הָיִתָּג נִהְלָק עַל עֲרֵץ שֵׁם הַלָּה הַדִּינָר הַשֵּׁם וּבִזְכָּאָם שֵׁם הָ פֶשֶׁמוֹ וְהֵם
הָ דִינָרִ' שֶׁלֹּמוֹ וְעַל זֶה הַדָּרֵךְ תֵּעָשֶׂה אֵם תִּדְבָּר לְהַשִּׁיב כֹּל הַטָּבִי' יוֹמָטָבֵה הָ אֵל
מוֹמָטָבֵה הָ וּבִזְכָּא אִינִתֵּת הַדָּבָר :

שְׁשִׁי־לָהּ שְׁלִישִׁית וְחִמְשִׁית וְשִׁבְעִית מִחֻבּוֹת אֵיזָה עֵרַךְ הֵם מִהֶשֶׁלֶם יִלְהַנֵּן
לִהֵם קֶהָ לְחֹדֶרְהָ שְׁלִישִׁית לָהּ וְחִמְשִׁיתָן כְּתֹץ וְשִׁבְעִיתָן כְּזֹן נֹחֵב
אֶת פֶּלֶם יֵהִינן עֲזָץ וְהֵם עֲרֹכָם אֶל הַחֹדְרוֹת הָאֲרֻבַּע שִׁשִּׁיתָן שִׁבְעִיתָן וְשִׁשִּׁיתָן
שִׁבְעִיתָן שְׁלִישִׁית וְשִׁשִּׁית חִמְשִׁית שִׁבְעִיתָן

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹלֵךְ אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְהָיָה לָהֶם כְּשִׁיבֹתָם מִן־הַיָּם וְהָיָה לָהֶם כְּשִׁיבֹתָם מִן־הַיָּם
 וְהָיָה לָהֶם כְּשִׁיבֹתָם מִן־הַיָּם וְהָיָה לָהֶם כְּשִׁיבֹתָם מִן־הַיָּם וְהָיָה לָהֶם כְּשִׁיבֹתָם מִן־הַיָּם

שאלה מורה קנה

שאלה מזה שנים למראות בענין בן דינאי והלך וחברו לענין לע
 לערך חוט רביעיות לערא ברנר . ונראה שהיה חסיד בזה . ואח"כ
 באו קונס הרבה והפגיון השערים . וחבר העשרה למראות הנראה לערך
 רביעיות לערא ברנר . ועתה בא לבד לטאולף אם הדניה או חסיד או אם יבא
 חסידו בשכרו . וזה נחקר על זה הדרך ונשים ידו לענין הראשונה
 שמכר כלם רביעיות יהיו כל . והנה נראה שהיה רביעיות שמכר ברנר
 נראה שם כל פגיון . נראה שחברו בשמחה דינאי . נראה שם כל רביעיות
 מהעשרה למראות האחרונה והלך על כל רביעיות שמכר ברנר נראה שם
 כל פגיון שם כל דינאים . ועוד נראה מהם שלם נחלק רביעיות אחת
 שהיה שלשית הרבה נחבר כל זה אל השמחה דינאים יהיו כל דינאי והרבה
 פאוסים נראה שהיו כל פאוסים :

שאלה שלשה שותפין בהרבה וששה דינאי . חלק האחר כל דינאי והלך
 השני כל דינאי . והלך חלק וכל דינאי והדניה בין כלם כל דינאי
 כמה יזה כל אחר מהם . ידוע כי אין מהם כי כל אחר ואחר יזה ערך יוז
 בערך הלך אל הארבעים וששה ותברר זה במשפט הערכין בנלך :
 שאלה השוכר ראובן ושמעון שיעשו לו בין שניהם מלאכה עשרה ימים
 ולא תשבות המלאכה והתנה עם ראובן שהם יעמקו הוא לבדו בחו
 במלאכה כל העשרה ימים שיהיו לר' דינאים . ולשמעון אחרים יעמקו הוא
 לבדו במלאכה כל המעבד הימים הם שיהיו לר' דינאי . מה עשו ההצדק
 שניהם במלאכה והוא שבת היה עיף השני . והראשון הוצא למלאכתו והשני
 שבת . וכל אחר וכל כתב כמה ימים או חלק ימים עבר ועשו זה כל ה' ימים
 וכשבאו אל השוכר פרע את שניהם והתן מעות לכל אחר בשנה . נראה לרעת
 כמה מעות נעלן וכמה ימי עבודת כל אחר ואחר . ונחקר על זה הדרך

תרע כי נאמן

תדע כי ראובן יעבור ה' ימים בריגה . ושמעון לא שימש בריגה כי אם ב' ימים
והיוצא ידיו שניהם הוא ה' . נחלק העשרה ימים עליהם ניהיה היוצא אחר
שלו ונשארו שלשה שלא נחלקו . וככה הוא מקום היוצאות אשר יקח כל אחר
חמש דינא ושלשה שביעות דינא : ועתה נחלקו כיום חמשה-
ידי שבעת כל אחר ואחר בשבוע אשר לך לך ערך התבואה . וכריך שימכר
בין שניהם לעשרה ימים . ונעשה ככה כידוע כי ראובן חייב לעבור בריגה
ה' ימים . ונבקש לדעת כמה ימים יעברו בעבור ה' שביעות חריגה . ונביע
לדיעת זה כאשר נעשה בחמשה הערכין ונשיב ה' ימים הלוקים שביעות
והיו קללה ונעדר ונאמר בערך ה' אל ה' כן ערך העשרה אל ה' . נכפול
החשבון הראשון על הרביעי . והיו חמשה . נחלקם על האמצעי הנורע שהוא ה'
נמצאם שם ח' פעמים . והנה הם הלוקי שביעות יום העולמי ב' ימים ושביעי יום
אחר . וידוע כי שמעון חייב לעבור ב' ימים בעבור הריגה שלמה . וכשנשיב
השני ימים הלוקי שביעות יהיו ח' . והנה בערך ה' שביעות שלמה ה' כן
ערך העשרה אל ח' . כפלנו החשבון הראשון על האמצעי היו ח' חלקי העשרה
על האמצעי הנורע שהוא ה' נמצאם שם ה' פעמים והם הלוקי שביעות יום ונראה
שכל ידיו שבעת שמעון שני ימים ושש שביעות . וכאשר תחבר חמשה ימים
והלוקי מעבורת שניהם ותעשה ח' חלקי יום אחר תמצא שהם עשרה ימים .
והוא לך ספרתי שלמה אחר ב' דינא והתנאית עמך שילך ל' חפאן ועד
עשרים ימים ו' דינא פמאות בכל יום והשלמה יועל אר שטאמא לך
כי אם ה' פמאות בכל יום ער ה' ימים . נראה לידע כמה חמשה ידיו שפירות
לפי התבואה . נעשה בדרך זאת . בתחלה נחשוב פאמא לך השלמה ה' פמאות
כל ה' יום . ונראה מה יביע ל' חמשה חמשה פירות . והנה נעריך ונאמר פאמא
ה' אל ח' כן ערך העשרה אל ח' שהוא ערך השפירות . וכאשר נכפול החשבון
הראשון על הרביעי

ההשון על הרבים . ונהלך על האמצעי הנורע נחמדה שיביע שיביע לו מהטכור
 ה' דינר' וז' הלך' מוצץ בריער . נכבול החשבון הראשון שהוא ה' על החשבון ה' ה'
 הרביעי שהוא ה' דינר' יהיו לך . גם נכבול הורן על ה' הלך' יהיו ה' הלך' .
 ובלשר ה' פריבס להלך העולה מהפלה הזאת על האמצעי הנורע נשיב הכל
 מומכנות זאת ועשה מהלך הלך' מוצץ יהיו מוצץ . נחבר אלזהם ה' הלך' .
 שם הם היה הלך' מוצץ יהיו תנך (ה' רעה) ואהי כן נשיב גם כן האמצעי
 הנורע שהוא ה' הלך' מוצץ יהיו רצ' . נהלך תנך עלזהם נחמדה שם פגמים
 ויטארו פץ טלח נחמדה והם ה' רביעיות הלך' אחר מוצץ הלך' מוצץ שהוא
 משלם השך הלך' עליו . וככה הוא שיהי השלח בטכור ר' דינר' וטלח
 רביעיות הלך' מוצץ הלך' מוצץ בריער שלם

ארבעה נשי יעקב שנשא לו ביום אחר . ועשה לכל אחת כתובה כתיבון הכ'
 הכתוב . שם האהר לזה וכתובתה ה' אלפים זהובים . ושם השנית אלפי
 וכתובתה ה' אלפים זהובים . ושם השלישית דהל וכתובתה אלפים זהובים . ושם הרביעית
 בלה וכתובתה אלף זהובים . ליהוים חות יעקב וזה נשאר מנכסין כי הם הרבועות
 אלפים זהובים . בזה האמצעות לבית דין להלך לכן חמיון הנשאר . והמירו הפדיו'
 ז'ל שמסמם הבית דין להלך לכן חמיות על זה הדרך . יהיה לך בלה טכורכתה
 מרובה מכלה הין לך עדעור על הברית כי אם בהלך זהובים . וגם הנה יש
 להם משפט על כן תהי רביעית יהלך שהוא רצ' ולפי לשלם . ולכך יהיו
 חמיון כל אחת חמיון . אהי כן יאמרו גם כן בית דין ה' רחל הין לך עדעור כי
 אם ה' על אלפי שיש לטחי חבדיתוך גם כן משפט בהם וכבר לזאת הלך יהלך
 היוהלך על כן תהי מההלך אהי טכור לטלח רביעית השלש שהה ה' חמיות
 ול' זהובים ושלש זהב ושוב לביתך ונחמדה הלך בין הכל תהלך זהובים ושלש
 זהוב . וגם כן יהיו כל אחת משמין האיתו יהלך השט יהלך מוצץ זהובים ושלש

זהב : ואחר כן יאמרו אל זלצה הין לך רביעה כי הם בשלשת אפים שלשה
 חבדקך גם כן חושבם בהם : וכבר לקחת חלקך מהטעם אלפים היוחולקים עליו
 נחלק בין שתיכן האלף הכריך לטעמום רביעתך : ונחוצה שיהיה חלק זלצה בין
 הכל אלף ופך זהבם ושלש זהב : ונשאו ללזה אפים ופך זהבם ושלשיות
 זהב : ואם תחבר כל החלקים האלה כחושבם תמצא העולה ארבעת אלפים :
 והנה חכמי המשכון חלקים היומיון הזה בדרך אחרת יאמרו כי בעבור שכל
 שאלת רביעית היומיון וזהל הכין וזלצה שלש רביעיותיו : ולזה כלל : נקה חרומה
 שיש לך הכי ורביעית והנה תמצא שחנה ורביעיתם : שנים וחפים : ארבעה ושלש
 רביעיותיהם ששה : והדומה ובר מכל החלקים האלה עמנו עולה ששירים : והנה בערך
 ששירים אל ארבעת אלפים שהוא היומיון הנשאר לעקב ככה יהיה ערך שחנה חל
 חלק בתובת לזה העולם : וכאשר נעשה בחושבם הערכין נמצא שיהיה חלקה אלף
 ופך זהבם : ובערך ששירים אל ארבעת אלפים ככה יהיה ערך ששה שהוא שלש
 רביעית הדורומה אל החלק שתקח זלצה בכתובתה : וכאשר נהקור בחושבם
 הערכין נמצא שיהיה חלקה אלף ופך זהבם : וגם נעריך ונאמר בערך ששירים
 אל ארבעת אלפים כן ערך ארבעה שהוא הכי חרומה אל החלק שתקח יהל בכתובת
 ונמצא שיבואו לחלקה חלק זהבם : והנה גם כן נעריך ונאמר בערך ששירים
 אל ארבעת אלפים כן יהיה ערך שנים אל החלק אשר תקח בלזה בכתובתה : ונמצא
 שתקח לחלקה חלק זהבם : וכאשר תחבר כל החלקים האלה ארבעת חמא שיהיו
 עולים ארבעת אלפים חכומות :

שאלה השולח ציר טאמן ללבת בארץ מדינת והוא חלק בכל יום ויום ששירים
 בעמלות : אחר עשירי ימים נחלק השולח להטיב השליח החלק נישלח
 אחרין שלש אחר להטיב שהוא חלק בכל יום חלק בעמלות : נמצא לרעך בעמלות ימים
 יסעוד : נהקור בדרך זה ונחשוב כמה בעמלות חלק החלטון עדים שנפע השע
 והנה הם חלק

והנה הם ק"ך ונהלגם על יתרון הפרמאות שהולך השבוע חזן הראשון ביום אהר שנים
 שלשים נחוצים שם ארבעים פעמים והנה יש ימנו בארבעים יום ותוכל לבנה זה
 כשהחשוב כמות הפרמאות הלך הראשון בהמונים וככה הלך השבוע בארבעים
שאלה דובד את דירתו בעיר אהר בקצה המזרח ושמואל אחיו קובע את
 דירתו באהר הערים בקצה המערב ועל ידי הגרות ששלה זה לזה
 יערו להם חזן שיאכל כל אהר חסדן ללכת לקדחת החזן ביום ראשון לה נסמן חסדן
 אשר בין שתי העינות המוסים פרמאות והנה ראובן הלך בכל יום ויום ל -
 פרמאות ושמואל אחיו הלך בכל יום תשעה פרמאות ונבקט לדעת בכמה
 ימים יתחברו זה עם זה ונעשה ככה נחבר פרמאות מהלך שנים ביום אהר
 ניהיו ק"ך מהלך זה שהוא המרחק עליהם נחוצים שם שלשה פעמים וישארו שם
 שנים שלא יתחלק נחשוב אותם שמינית ששה עשר והנה יתחבר זה עם
 זה בשלשה ימים ושמינית יום

שאלה קנה הנעופה במיתריון שלשית ורביעית ונרדית קדחתה
 לדובד שתי זריות כמות היורק הקנה ונעשה כזאת נקח לה
 ק"ב למור ונזה ייען יחוצה בן שלשית ורביעית ומהבדת הלבים חלל המור
 הם שבעה נמיר חותם המור ונזה ישרי ק"י ונעשה נעדין ומהמור כעקר ק"י
 אל ק"ב כן עקר השתי זריות אל הנעלה ככלל המור ששים על ק"ב חלקם
 על החשבון הראשון הנורע שהוא ק"י חוצה נהיה שם ארבעה ונשאר נהיה שלשה
 נחלקו ארבעה והנה המוסיק ופכה הוא היורק כל הקנה ק"י זריות וארבעה
 המוסיק זרית ותוכל לבחון זה אם הוא אמות כשתמיד יוכלו המוסיק ורביעית
 וישארו לך עשה כשיעור הלבי השתי זריות שלמות הנבחות נועל המיתר
שאלה שלמה שהביא נחמון לעיר ירושה ובכל יום ניוס הוא תכניה עק
 שכולל חמורן יך כרך שיכרע חכם בכל יום הוא דיערים

ספר חשבון

האחד מדרך חשבון הוא מן המספר ומדרך א עקר
 המספר ודרך אחר אינו מספר . והוא המורה כי איננו מספר הוא
 כי כל מספר הוא מזהבית שני דרין וכן הוא מזהבית שני דרין על תכלית
 כל דרין . המטל בזה ד' דרין ואחר ד' וטעם ב' . וזו הוא הכי
 שני דרין הדורים . וכן הוא הכי שני דרין שש ד' וז' . וכן הוא מזהבית
 שני דרין שש ד' וז' . וכן כל המספר הוא מזהבית שני דרין . והוא המספר
 המספר אינה מוכח ל' ב' דרין ומכאן היותו מספר הוא מזהבית הכי דרין ואחר
 ד' הכי מספר ב' . והוא אחר המורה שיהיה אינו מספר כי כל מספר שני הוא
 או מספר שלם או הכי מספר . ומדרך המספר השלם כשתרבה היותו בעצמו
 יתוסף בדון ב' פעמי' ב' הם ד' . וז' פעמי' ג' הם וכן כלם . וסבר מספר
 כשתרבה היותו בעצמו יתמר בדון הכי פעם הכי שהוא רביע ושלש פעם שלש
 שהוא חשיב . רביע פעם רביע שהוא חלף וז' וכן כלם :

והאחד שאינו מוסק על השבוע כשתמנהו בעצמו כדרך השלמים ול' .
 גורע כדרך השבוע יורה שאינו מספר .

בשנרצה לרבות אחרים עם עשרות בדון ו' פעמי' ב' נקח רמיונם מן האחרים
 הרמיונם להם . ובעבור שכן הם עשרות חמנים הוא ו' פעמי' וכן
 ש' פעמי' ד' הם כ' ב' ו' פעמי' ב' הם כ' עשרות שש ד' . וכן ג' פעמי' ב'
 רמיונם הוא ג' פעמי' ג' שש ב' ויהיו ב' עשרות שהוא ח' ועל זה הדרך כלם .
 ואם נרצה עשרות עם עשרות בדון ב' פעמי' ב' נקח רמיונם מהאחרים הרמיונם להם
 ובעבור היות ב' עשרות רמיונם הוא ג' פעמי' ג' . וכמו שג' פעמי' ג' הם ב' ב' ב'
 פעמי' ב' הם ב' עשרות . וכן ב' פעמי' ב' רמיונם הוא ד' פעמי' שש ד' וכן ב'
 פעמי' ב' הם ד' עשרות . וכן ב' פעמי' ב' רמיונם הוא ג' פעמי' ד' שש ד' וכן ב'
 פעמי' ב' הם ד' עשרות וכן כלם . והכלל החמור לזה היה כשתרבה האחרים עם

[illegible]

הואם בנהל . ונאמר ה' פעמי' ה' לך ונכתוב האהר' שיה' ה' ונהזיק העשרות שהם
 ה' . אחר כך נאמר מנחה פעם מנחה וה' פעמי' ה' הם בך וברך עמיהם ה' יהיו לך
 ונכתוב לך ומעלה לך נאמר לך לרבות וברך אחר כי מנחה פעם ה' נאמר
 לך לרבות היא מנחה ואינם עולים לכלום . וא' לך כי ה' פעמי' מן ה' ששון :
 ואם נרצה לבהן הם השבון שיה' לך אה' אה' : נעשה על זה הדרך
 זה השבון שהוא לך פעמי' לך נקבץ מן היותו העליונות ונאמר
 ב' וז' הם ה' ונכתוב אותם הכל שתי היותות הנהגונות . אה' נכתוב לך שתי
 היותות שכתב' לשם זה ונאמר ה' פעמי' לך נאמר מן ה' ששון ה' ונכתוב ה'
 בתוך שתי היותות הנזכרות . וכתבו ששון בידיו' ה' כן כרך ששון בידיו'
 ה' מן חפזית השבון אחר ששון מן ה' . והנה הם נקבץ ה' וה'
 וה' ששון היותות ה' יהיו לך ואם נאמר מן ה' ששון ה' והיה השבון
 אה' . וכן בהשבון השני נעשה שהוא מן ה' פעמי' מן ה' נקבץ היותות
 העליונות ונאמר ה' הם ה' ונכתבם ונכתב ה' הם זה ונאמר ה' פעמי'
 ה' הם ששון השלש ש' ששון מן ה' וכן כרך למשך ואלף תתקלן שמימנו
 הוא א' וז' וז' ואם נקבצם יהיו לך ותלפזר אותם ש' ש' יהיה הנשאר א'
 ואם נרצה לרבות ה' היותות כגון ה' היותות כגון ששון לרעת לך פעמי'
 רב פעמי' נכתב ה' פעמי' זה וזה כגון ונכתב ה' הם

ה' פעמי' כרי' שכתב לזוהית העין הרבה מהש' ושש' וה' וה' וה'
 רביע' ששון ואם נכתב לרעת רב פעמי' רב נכתב לרבות ההקדים
 ששון ראשון ונכתב ב' פעמי' ב' הם ה' נכתבם אחר זה נכתב ההרש' עם
 העשרות ונאמר ב' פעמי' ב' הם ה' ושש' פעמי' ב' ה' ה' וה' פעמי' ב' ה' ה'
 רב ונכתב ב' ונהזיק בידיו' א' הה' זה נכתב העשרות עם היותות ונאמר
 שש' פעמי' ב' ה' וה' פעמי' ב' ה' ה' וה' ששון בידיו' ה' ששון ונכתבם

אחר זה נכתב היותות

אחר זה נדחה הנהגת עם המאות והמאות בזה ובזה יצא לנו כי
 רחב מעיני רחב הם מות אלה ורחב :

ולבחוץ הם השבט ישר ובזמן רחב העליונה שמימנה בזה ועלן ו
 וכתבם אלה ורבינו ר' עלן יעלן לזו הטלכנה אותם פ' וזה
 נשאר בדין דבר וכתבם מברא באמצעם וכן כדור להשאר המברא מזהמברא
 מהיוצא מן השבט שהם מות אלה ורחב הם רחמיהם הם פ' בח ד' ועליו
 וכן ואם תשליכם פ' ישר מברא ונחוצה שהשבט הוא אחת וישר :
 ואם רצונך לרבות ב' אותיות כגון כדן שדכנה לומר רחב מעיני רחב
 כאשר תראה אותה עם המברא כדן שיהיו ב' אותיות כגון
 אותיות ויקל עשייתן . וכן אם רכזנו לרבות פ' כגון כדן שיהיו אותה עם המברא
 כדן כדן שדכנה לרעת פ' מעיני רחב ככתוב אותם כזה הדרך כאשר תראה
 בפירה : נדחה לרבות ב' אותיות כגון היות כדן שדכנה לרעת שג
 אלהם ורחב מעיני רחב אלה ורחב נדחה היותם פ' מעינים כדן שיתבהר
 למענין הקורס והמותר :

דרך קבוצת הטבובות נבררים הנקראים קובצים או ריבוי :
 אם רכזנו לקבץ הטבובות נבררים ולהביאם למכוס אחר נעשה
 על זה הדרך שכתבם אותה על המברא זה תחת זה האחרים תחת האחרים—
 והעשרות נכה העשרות והמאות נכה המאות והאלפים נכה האלפים והמחילות
 לקבץ האחר' ולכתבם הם יעלן על עשר נכתבם האחר' ונהגין העשרות
 בדין . אהב לקבץ המאות אהב לקבץ האלפים כח שראה בצורה הזאת :

ה	ד	ג	ב	א	דמיין זה דכין לקבץ פ' אלהם ועשמה ופ' אלהם ותתקבץ
א	ט	ח	ז	ו	פ' אלהם ותנו . ועץ אלהם ותתקבץ . ול' אלהם
ו	ה	ד	ג	ב	ותקבץ . נחיל לקבץ האחר' ונח' ונ' וז' וז' הם
ב	א	ט	ח	ז	
ז	ו	ה	ד	ג	
ז	א	ז	א	ב	

כא

בְּלֹא נִכְתָּב לָךְ וְהִנֵּי בִידִי בְּקֶבֶץ אֶחָד דְּעִשְׂרֵי וְנֶאמַר לְךָ אִתִּי וְלֹא אִתִּי
 הֵם כָּל אֲבֵי שְׁהִיָּתָם הֵם כָּל נִכְתָּב לְךָ וְהִנֵּי בִידִי בְּקֶבֶץ אֶחָד דְּמֵאֵלֶיךָ
 וְנֶאמַר לְךָ אִתִּי וְלֹא אִתִּי הֵם כָּל אֲבֵי שְׁהִיָּתָם בִּידִי יְהִי לְךָ נִכְתָּב לָךְ
 וְהִנֵּי בִידִי בְּקֶבֶץ אֶחָד דְּעִשְׂרֵי וְנֶאמַר לְךָ אִתִּי וְלֹא אִתִּי שְׁהִיָּתָם
 בִּידִי יְהִי כָּל נִכְתָּב לְךָ וְהִנֵּי בִידִי בְּקֶבֶץ אֶחָד דְּעִשְׂרֵי מֵאֵלֶיךָ
 וְנֶאמַר לְךָ אִתִּי וְלֹא אִתִּי הֵם כָּל אֲבֵי שְׁהִיָּתָם בִּידִי יְהִי לְךָ נִכְתָּב לָךְ
 כִּי אֵין לָךְ לִקְבֵּץ הַסֵּבֶן הַזֶּה וְעַל כֵּן כָּל הַדָּבָר הַזֶּה וְהַלְוָה :

ואם רצונו לקבץ הטבונות נכדריס שקדתיס יס יאקו חותיות וקדתיס יאקו

וְנָתַתֶּם יוֹנֵה וְנָתַתֶּם מִיּוֹתֵר הֵן נָהוּת לְעוֹלָם בְּכָתוּב הָאֵלֶּיךָ הַשֵּׁשִׁי

נזכר החרי' והעשרית נזכר העשר' וכן כלם ונשוא היותם עם המיכר' כד'.

המדרש: זה דביר לך רב לבן יצחק ונחמה בן חנה

וְיִשְׁפָּט. וַחֲמֹה. לֵבס עַרְז. וּפ' לֵבס וְתֶקֱיב. יג' לֵבס וְתו'. ט.

ה ד ג ב א ימחלם לךבך האהר' והמזכ' ה יט וז יב יז יח כה

ט ה ז ס נכחב כח ונהזין בידנו ב יקבץ בידנו העשרו ונהמר

[illegible]

ב א ט ס ח וטע בדין נא • הנה נקבע המהר"ג וז' ונא וז' ונא

ו כ ד א כ וְיָיִן לְיָ וְעַם הַלֵּל שְׂמֵחָה יֵינָן לְיָ כְּתוּב אֵל וְהַזִּיךְ

ביריגה . הנה נקבע החלטה ואמרו ב' ו' וה' יתן יין ועם חרס סחורה

בירמיהו י"ח וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּח בְּיָדֶיךָ יְהוָה וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּח בְּיָדֶיךָ יְהוָה וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּח בְּיָדֶיךָ יְהוָה

[illegible]

קמץ חמש וקערה :

דרך הוצאת יומם נמוקם הנקרא מורטראיי: הם דכיל, לחרט

יומטב יומטב • אס יומטב יומטב אס יומטב יומטב

מחנה / כנסת החרד

מוח הולא ב' שאר ו' וכתבם : הרי שהולא ב' מוציג' אפס ותל' ב' אפס
ותל' ב' ונשאר ס' אפס ותל' ב' אפס : ואם תר' ב' מה שהיה מן
המקום הנמצא עם הנשאר יהיה כמקום הנשאר : ואם תר' ב' ו' ו'
יהיו ב' ונכתב ב' ונחזיק בנדי' א' : ואם תר' ב' ו' ו' יהיו ב' ונ'
ה' יהיו ב' ונכתב ב' ונחזיק א' : ואם תר' ב' ו' ו' יהיו ב' ונ'
בדי' יהיו ב' ונכתב ב' ונחזיק א' : ואם תר' ב' ו' ו' יהיו ב' ונ'
שיש בדי' הרי ב' ונכתב ב' ונחזיק א' : ואם תר' ב' ו' ו' יהיו ב' ונ'
שיש בדי' הרי ב' ונכתבם : הרי שהמקום ההדיון שיה' עם הנשאר :

דרך חלוק מספר על מספר

הנדרה ריב' או פארטור : אם נדרה להל' מקום גדול על מקום
קטן : אם כל הל' המקום הגדול הם גדולים מהמקום שהיה דוג' להל'
אותם בו הוא דרך נהל' : דמיון זה נכונה להל' על אפס ותל' על
ו' : נעשה כזה הדרך נחזיק מהמקום הגדול ונאמר נהל' ב' על ו'
יהיו ב' ונכתבם וישאר בדי' א' והיה ה' נחבר עם ה' המדיון לו ונשאר ב'

והזחט	ויהיו ב'	ונאמר נהל' ב' על ו'	יהיו ב' ונכתבם וישאר
טחודב	בדי' ב'	ואלו ה' נחבר עם ה'	הב' ההדיון ויהיו ב' ונהל'ם

על ו' ויהיו ו' ונכתבם וישאר בדי' א' ואלו ה' נחברם
עם הב' ההדיון ויהיו ב' ונהל'ם על ו' יהיו ב' ונכתבם וישאר בדי' א'
ואלו ה' נחבר עם ה' הב' ההדיון ויהיו ב' ונהל'ם על ו' ויהיו ב' ונכתבם
הרי שהל' ב' אפס ותל' ב' אפס על ו' ועל ב' אפס ותל' ב' אפס : ואם היה
נשאר בדי' ב' בהדיון א' או ב' או ג' היו הל' ב' שהל' ב' עליו החשבון :
וכן אם נכונה להל' החשבון א' אפס ותל' ב' על ה' הל' נעשה על ו'
הדרך ונאמר הל' ב' על ה' יהיה א' ונכתבם וישאר ב' ואלו ה' נחבר עם

ה' הב' ההדיון

הַיְּהוָה הַבָּא אַחֲרֵינוּ וַיְהִי לִקְדֵּשׁ מְהֵרָה עִלֵּינוּ הָיִינוּ וְנִכְתְּבֵם וַיִּשְׁאַרְנוּ וְאֵלֵינוּ הָיִינוּ
 עִם הָיִינוּ הַבָּא אַחֲרֵינוּ וַיְהִי לִקְדֵּשׁ מְהֵרָה עִלֵּינוּ הָיִינוּ וְנִכְתְּבֵם וַיִּשְׁאַרְנוּ בִּירְיֵנוּ
 וְאֵלֵינוּ הָיִינוּ מְהֵרָה עִם הָיִינוּ הַבָּא אַחֲרֵינוּ וַיְהִי לִקְדֵּשׁ מְהֵרָה עִלֵּינוּ הָיִינוּ וְנִכְתְּבֵם
 בִּירְיֵנוּ וְנִכְתְּבֵם עִלֵּינוּ הָיִינוּ הַבָּא אַחֲרֵינוּ וַיְהִי לִקְדֵּשׁ מְהֵרָה עִלֵּינוּ הָיִינוּ וְנִכְתְּבֵם
 הַבָּא אַחֲרֵינוּ וַיְהִי לִקְדֵּשׁ מְהֵרָה עִלֵּינוּ הָיִינוּ וְנִכְתְּבֵם וַיִּשְׁאַרְנוּ בִּירְיֵנוּ
 עִם הָיִינוּ הַבָּא אַחֲרֵינוּ וַיְהִי לִקְדֵּשׁ מְהֵרָה עִלֵּינוּ הָיִינוּ וְנִכְתְּבֵם וַיִּשְׁאַרְנוּ
 וְאֵלֵינוּ הָיִינוּ מְהֵרָה עִם הָיִינוּ הַבָּא אַחֲרֵינוּ וַיְהִי לִקְדֵּשׁ מְהֵרָה עִלֵּינוּ הָיִינוּ וְנִכְתְּבֵם
 בִּירְיֵנוּ וְנִכְתְּבֵם עִלֵּינוּ הָיִינוּ הַבָּא אַחֲרֵינוּ וַיְהִי לִקְדֵּשׁ מְהֵרָה עִלֵּינוּ הָיִינוּ וְנִכְתְּבֵם
 הַבָּא אַחֲרֵינוּ וַיְהִי לִקְדֵּשׁ מְהֵרָה עִלֵּינוּ הָיִינוּ וְנִכְתְּבֵם וַיִּשְׁאַרְנוּ בִּירְיֵנוּ

דמיון זה דבר נחלק קב אפס ושתמה על פה נחמד הלך נח על פה
נחבר נח על הלך דבר אחרין ויהיו קב הלך על פה יהיה נח נחבר
וישאר בדין נח ונחבר על הלך דבר אחרין ויהיו קב הלך בנח ויהיו נח ונחבר
וישאר בדין נח ונחבר אל הלך על הלך דבר אחרין ויהיו קב הלך בנח ויהיו נח ונחבר
וישאר בדין נח נחבר הלך על הלך דבר אחרין ויהיו קב הלך בנח ויהיו נח ונחבר
בדין נח ונחבר על הלך דבר אחרין ויהיו קב הלך בנח ויהיו נח ונחבר
ושתמה על פה אפס ושתמה על פה אפס ושתמה על פה אפס ושתמה על פה אפס

דרך מספר על מספר בדרך אחרת.

אם נאצל לחמץ חמץ ידוע על חמץ אחר ויקשה עלינו לחלק על החמץ היה לחץ
אחר ב' פעמים ויגלה בידים פאל חלק נהי בשם אחר על החמץ היה :
דמיון זה נאצל לחמץ פ' פ' אפיס חמץ נהי על פ' . והנה אם חלק נהי על פ' ב'
בפעם אחר יגלה פ' אפיס ונ' ו' חלקים ח' ו' זה מרר עשיתו

ה' ו' ז' ט' ח
ו' ח' ד' ז'
ב' ח'

ה ו ז ט ח אסתר חלק ח על קרב לא נזכר נחבא ח חן חבא אחריו
 יחין פקח חלקם יחין ח ונחבא וישאר בידינו ח ונחבא
 ב"ח
 אלהים ח חבא אחריו יחין זך חלקים בלח יחין ח ונחבא וישאר בידינו ח ונחבא
 אלהים ח חבא אחריו יחין חן חלקים בלח יחין ח ונחבא וישאר בידינו ח ונחבא
 לא נזכר ונחבא חן חן

חמסר ההר לעולם על חמסר ההרין ותכר אותן על הכי חמסר ההרין
ואחור הכי מוז הזה ותכר אותו על יצא . ה' פעמי' יצא הוא בזה וכן יהיו חמסר
הנכס' . ואם הלך בשאלתו עד יצא חמור ו' פעמי' יצא וכן יהיו . ואם הלך בשאלתו
עד כ' חמור ו' פעמי' יצא וכן יהיו . ואם הלך עד מאה חמור ג' פעמי' יצא וכן יהיו .
וכן תחשוב לעולם בזה הדרך כשיהיה חמסר ההרין וא' . ואם יהיה חמסר ההרין
נכרר תכר הרוב מהחמסר יהיה ההרין על כל חמסר ההרין כגון החמור
נלכתי בשבוע עד ד' כחור יהיו כלם חמור הרוב מזה הם ה' תכר אותם על ד' יהיו
כח וכן יהיו . וכן אם הלך בשאלתו עד כ' חמור הרוב מזה הוא ה' תכר אותם
בכ' יהיו מזה וכן יהיו . וכן אם הלך עד יצא תכר כ' עד יצא וכן יהיו . ואם הלך עד
יצא תכר ו' עד יצא וכן יהיו . ואם יאמר קבצתי חמסרים כלם ואבית על המרר
כמו ב' וד' וז' וז' וז' וז' כחור יהיה בין כלם . תכר הכי מהחמסר ההרין על
החמסר אשר אחרי הכי הנא . ואחור הכי מוצב הוא ו' וחמסר שהוא ההר ו' הוא
ו' פעמי' ו' הם מזה וכן יהיו . ואם יאמר הלכתי עד עשרים חמור הכי חמסרים
הוא ו' וחמסר שהכר ו' הוא יצא ו' פעמים הם קד' וכן יהיו כלם ועל זה הדרך תחשוב
לעולם : ואם יאמר קבצתי חמסרים כלם מפרדים על המרר כגון א' וז' וז' וז' וז'
כחור הם בין כלם . זה הרע מהחמסר ההרין ותכר הרוב בעצמו ואחור הרוב חמור
הוא ה' על פעמים ה' הוא כח' וכן יהיו כלם . ואם הלך בשאלתו עד יצא חמור ו'
פעמי' ו' וכן יהיו . ואם הלך עד יצא חמור ו' פעמי' ו' וכן יהיו ועל זה הדרך תחשוב
לעולם . ואם יאמר אדם קבצתי חמסרים כפול' זה על זה כגון א' וב'
וה' וז' וז' וז' בכל מקום שיכר לזההו יתהו' ובכל הטבין שיחפץ
למכור ימכור כפול החמסר ההרין ותחמיר החמסר הראשון : דמיון זה
האומר קבצתי חמסרים כפולים מזה עד לזה כח' הם . יאמר כפול לזה שהוא
החמסר ההרין ויהיו קד' ותחמיר החמסר הראשון שהוא א' ויטארו וכן יהיו :

ואם יאמר

וכן אם יהמר ג' עמדים שנים ד' ריב' . ולהשבון ד' עמדי' במה שני' . אמר' ד'
 פעמים ד' הם כל הלוקם בג' יח' ד' ריב' . ושלש ריב' . אמנם אם יהמר קעתי
 ד' בודים המה בג' ריב' . וכמה בודים אובל לקח בג' ריב' . יהמר אם בג'
 ריב' נחמ' ד' בודי המה ובג' ריב' כמה בודי' נחמ' . אמר' ד' פעמי' ד' הם
 כל הלוקם בג' יח' ד' ששיות שהם ד' עב' שלשיות . וכן אם יהמר ד' בודים
 שנים ד' ריב' . וכמה בודי' אובל לקח בג' ריב' . יהמר אם ד' ריב' .
 שנים ד' בודי' ד' ריב' כמה בודי' שנים . יהמר ד' פעמי' ד' הם כל הלוקם בג'
 יח' ד' בודים ד' ריב' כמה שהם ד' בודי' נחמ' .
 וכן לענין השבירות . יהמר שבת' פועל לכל יום בעשרה עושים ועשר
 עמי' ח' ימים כמה יהיה שבת' . יהמר אם בג' יום יהיה שבת' ד'
 עושים ובג' ימים כמה יהיה שבת' . יהמר ח' פעמי' ד' הם כל הלוקם בג' יב' ו
 ד' עושים וכל הלוק' מל' שהם ד' וב' שלשיות שהם ד' ריב' כמה שלש ריב' .

חשבון השבירות או התשבורת

אם תחלקך האחר בג' הלוק' יהיה בכל הלוק מהם הכ' ושני ההכאים הם אחר שלש
 וכן אם תחלקך האחר בג' הלוק' יהיה כל הלוק מהם שלש . וג' השלשיות
 הם אחר שלש . וכן אם תחלקך האחר בג' הלוק' יהיה כל האחר מהם רביע וד' הרביעיות
 הם אחר שלש . ועל ד' הדור' הם כלם . ואם יהמר ח' שיש לו חכ' והשלש חרבר
 אחר כמה הלוק' יש לו מהרבר יהוא . יהמר הכ' ושלש יחמ' בג' פעמים ד'
 שהם ד' הכ' ושלשית' . ואם יתקבצו יח' ד' יהי יהוא שיש לו חכ' והשלש
 מן הרבר יש לו ח' הלוקים מן מהרבר יהוא . וחי שיש לו השלש והרביע
 מהרבר כמה הלוק' יש לו נחמ' . יהמר שלש רביע . ומכא בג' פעמי' ד' שהם
 ד' השלש מהם ד' והרביע יהוא ד' ואם יתקבצו יח' ד' יהי ח' שיש לו השלש והרביע
 מהרבר יש לו ד' הלוקים מל' מהרבר יהוא . וכן ח' שיש לו השלש והחומש

מן הרבר

מן הדבר • אמור שלש וחמש ימא בך פער'ה שיה טון שלש יום הוא
הן והחמש בן ושנים יחד הם הן אם בן מי שיש לו שלש והחמש מאה דבר יש
לר' חלקים מן הדבר יהא • וכן מי שיש לו הרביע והחמש בדבר •
אמור רביע וחמש ימא בך פער'ה שיה בן רביע הוא הן והחמש הוא בן
ושנים יחד הם הן לר' חלקים מן הדבר יהא • וכן מי שיש לו שלש
ושביע מן הדבר • אמור שלש ושביע ימא בך פער'ה שיה בן שלש ו
אשביע בן ושנים יחד הם הן לר' חלקים מן הדבר • וכן מי שיש לו שלש
ורביע והחמש ושתי מן הדבר • אמור שלש ורביע וחמש ושתי ימא בן
שלש הוא בן הרביע טון והחמש בן ושתי וזהם קבצם יהיו בן מי שיש לו
לר' חלקים מן הדבר יהא • אמנם הם יאמר ארס כמה הוא יותר
השלש מהרביע עשה ע'ה זה הדבר • אמור שלש ורביע ימא בך פער'ה שיה
שה בן שלש הוא בן הרביע בן כמה יחד הן שהא שלש מן שהוא הרביע
בן • אף שלש הוא יותר מהרביע חלק א' בן • וכן אם יאמר ארס כמה הוא
יותר הרביע מהחמש • אמור רביע וחמש ימא בך פער'ה שיה בן •
והרביע הוא הן והחמש בן כמה הוא יותר הן מן • אף הרביע הוא יותר מהחמש
חלק א' בן • וכן אם יאמר כמה הוא יותר השלש מהרביע • אמור שלש
ושביע ימא בך פער'ה שיה בן שלש הוא בן הרביע הוא בן כמה הוא
יותר בן • אף שלש הוא יותר מהרביע חלקים מן הדבר •
ואם יאמר כמה הם יותר השלש מן החמש ושתי • אמור שלש ורביע
וחמש ושתי ימא בן • השלש הוא בן הרביע טון אם קבצם יהיו לר'
והחמש בן הוא בן וששית הוא בן אם קבצם יהיו בן • כמה הוא יותר לר'
שה שלש והרביע מן שהם החמש וששית בן • אף שלש והרביע הם
יותר מהחמש וששית בן חלקים מששים • אמנם אם יאמר מי שיש לו
שלש מן הרביע מהדבר

השליש מן הרביע מדבר כמה הלך י' יש לר נחמנו • אמור שליט ורביע ידבר
בפ' וחי שיש לר הרביע מדבר י' לר ג' הלך מדבר • וחי שיש לר השליש מדבר ג'
מהם הרביע יהיה לר הלך ג' מדבר • והם יאמר חי ש' לר השליש והחומש כמה
הלך י' יש לר • אמור שליט נחמנו ידבר ג' פעמי' ה' שם ט"ו • והחומש מדבר
הם ג' • וחי שיש לר השליש מדבר שיהיה החומש י' לר הלך ג' מדבר • וכן חי שיש
לר החומש מדבר יעית • הדבור הנחמנו ותשיעית ידבר ג' פעמי' ח' שם
מדבר והתשיעית מדבר הוא ה' והחומש מדבר הוא ג' פעמי' שיש לר החומש
והתשיעית י' לר הלך ג' מדבר מן הדבר הוא י' אם יאמר הם ג' שמיניות
כמה עשיריות הם עשר על זה דרך • אמור שמינית ועשירית ידברו ב' ה'
פעמי' ל' שם פ' וכן הוא עשירית פ' • והם דבר לרעת כמה עשיריות הם ג'
שמיניות ב' • חלק הל' ב' יהיה ג' • אמור שמינית ועשירית ידברו ב' ה'
פעמי' ל' שם פ' ודומק ג' שמיניות שם ל' על ג' עשיריות והם ט' יהיה הכל
פ' הלכים מדבר שם ג' שלם ו' הלכים ב' • והם יאמר כמה הם ג' שמיניות
מדבר החיטיות • אמור שמינית והדמיטיות ידברו ב' פעמי' ח' שם מ'
ועד החיטיות מ' הם ל' וג' שמיניות ל' הם י' • אפ' הם ו' הלכים מדבר :
לשנכר השליש באחר הוא שליט • ובשנכר השליט בשנים הוא ג' שליט • והוא
ובשנכר שליט בשליט הוא שליט בשליט • ורביע ברביע הוא רביע ברביע
והחומש בחומש הוא הנחמנו בחומש וכן כלם • והם נכד ג' שליט ב' שליט •
אמור ג' פעמי' ג' הם ט' והפ' אמר ג' פעמי' ג' הם ד' יהי שם נכד ג' שליט על
ג' שליט הם ד' הלך מדבר • אם יאמר הם הם שליט שנה רביע החומש
כפ' זה החשבון כמה שנה • אמור שליט ורביע והחומש ידברו ב' • השליט
הוא ג' מדבר • הרביע הוא ט"ו והחומש הוא פ' • ואמור הם ג' שהוא שליט מדבר
שנה ט"ו שהוא הרביע • והחומש שהוא ג' כמה שנה • אמור ג' פעמי' ט"ו הם

קִיּוֹ הַלֵּלִים הַלֵּלִים בְּכָל יְמֵי הַיּוֹם הַזֶּה בַּחֲדָשׁ הַזֶּה .

אם יאמר ה' ואלו שנים ה' ורביע ה' והואש כמה שנים • המור ה' והואש •

ועמ' ה' ודב'ע ותקם בך ואל'ע . וזה קדר על ייתן : כפ'ש ה' ותומ'ע

וְהַמִּוֹרָהּ פְּעָמֶיהָ כִּי וְיָצָא הַיָּמָע הֵם כִּי . אֵחָד זֶה תַּבּוּשׁ ז' וּרְבִיעַ וְהַמִּוֹרָהּ פְּעָמֶיהָ .

ד' חס יי' ואל רביע חס יי' ורכה יי' עם כן ויעל תמל' ואלה הנהגות פנימיים

ה' שנה ז' באב ז"ב, ועשרית יום, ובעבור שזכרנו להלכות לך, ואלה שנה

דכחב ועשירית פי' כלם אלמנות : • ואמר חזק חבב חסדו וז' עשרה

בְּעִיבֵי יְדֵי הַיָּדָא וְעִיבֵי יְדֵי הַיָּדָא : וְכֵן מְהֵרָה הוֹמָד

חזק ושלום • ומרדד הלופר שבעה חזק ושלום כל שלום יחד ויחדיו ושלום

ג' ע' ו'א' ה'כ' : . והם נחלקו שני חלקי ב'ה' ו' ו' ע'ש' י'ת' .

הלך אהרן ב' עשרות ב' הלל' וב' הלל' ומהר' דר' שער' דהשכין

וְנִי עֲשִׂי-יָהּ וְאֵל הַלְלִים וְהַהֲרִיבִי יְהוָה שְׂמִי לְקִבְלֵךְ יְהוָה וְעֲשִׂי-יָהּ

חלקים מובדלים . ויהיו שחלקים חלק וגם חלקים חלק שיהיו בידים דברי סג :

היוצא מרוביט שאלו ג' ושלש שנים ה' ורביע ה' והחמש שנים י' ופ"ג בלחם חק:

[illegible]

אברהם אבינו • שור לב • זה החשבון • עשה על זה הדרך

המבנים שהם בזה השבוע הם שלש ורביע • ושלש ורביע • חמשה בלבד לכו"ט

בְּיָמֵינוּ הַזֶּה וְכִשְׁלֹשׁ אֲלָפִים שָׁנָה יִתְחַדֵּשׁ עוֹלָם הַבְּרִית

חלום חזק. ואינני יודע שיש יבנה פה אנשים כמו יד ושם.

עגל למען וזה רמזן יהיו תתעטו למען יהי שפח הנביא במה צנים

תתעורר למען . ואם נדעה לרעה במה שנים הולך אורחות להטבון זה . המור

אֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שָׁמַע וְשִׁמְרָם לִבְנֵי מִצְרָיִם • וְהֵם נִצְּחוּ לְרַעַב כְּחַד שׁוֹאֵל הָיָה

למקדש להעביר . והוא יצא בעת התקיעה יחדיו וכן אלוהים נתקדש למען ילך

הנהגתו

אולם ב"ח דה"ח ב"ח וב"ח יבוא קצ"ח למחן ו"ח דה"ח י"ח פשיט' ו"ח הל'ם
 מ"ח מ"ח מ"ח . וכן יסור ד"ח מ"ח כמ"ח לפי זה החשבון :
 אם תרצה להל' ה' פשיט' לשלש ולרביע ולא יסאך מהם כלל . המור
 שלש ורביע ימאך ב"ח פשיט' ה' ש"ח פ"ח שלש ה' ורביע ה' וכלל
 הוא ה' והוא המחל' : ואם תרצה לרעת כמה הוא . הל' אותן שיש לו שלש
 המור ה' פשיט' ה' בעבור ש"ח ה' יבוא לו הל' אותם ב"ח יהיו לו הל' מ"ח
 ואם תרצה לרעת הל' אותן שיש לו רביע המור ה' פשיט' ה' ש"ח הל'ם ב"ח
 יהיו לו הל' מ"ח . ואם תרצה לו הל' מ"ח . על הל' מ"ח יהיו ה' פשיט'
 כממ"ד המעות שהל'ת : ואם תרצה להל' פ"ח פשיט' לה' שלש
 ולרביע . המור ה' שלש ורביע ימאך ב"ח הה' הוא ה' והשלש הוא ה'
 ורביע ה' וכללם פ"ח והוא המחל' : ואם תרצה לרעת הל' מ"ח שיש לו
 הה' . המור הה' מ"ח הוא ה' תכ' אותם עם פ"ח שהיה מ"ח המעות יהיו פ"ח הל'
 ב"ח יהיו ה' הל' מ"ח . ואם תרצה לרעת אותן שיש לו שלש . המור
 שלש מ"ח הוא ה' ותכ' ה' עם פ"ח שהיה מ"ח המעות יהיו לו ב"ח יהיו
 לו הל'ם מ"ח : ואם תרצה ה' הל'ם האלה יהיו פ"ח כממ"ד המעות שהל'ת .
 וכן אם תרצה להל' פ"ח פשיט' שלש ורביע . המור שלש ורביע יבוא
 ב"ח שלש הוא ה' ורביע ה' וכללם ה' והוא המחל' : ואם תרצה לרעת
 מ"ח לו שלש כמה יהיו . המור שלש מ"ח ה' תכ' אותם על
 מ"ח המעות שיהיו פ"ח יהיו מ"ח הל'ם ב"ח יהיו לו הל'ם מ"ח :
 ורעת ה' שיש לו רביע . המור רביע מ"ח הוא ה' תכ' ה' עם פ"ח
 יהיה רביע לו הל'ם ב"ח יהיו ה' הל' מ"ח ושניהם פ"ח :
 ואם יחזק בידך ל' פשיט' ותרצה להל' אותם לשלש ולרביע ולהמ"ד
 ולשתי . המור ההל' האלה ימאך ב"ח שלש הוא ה' ורביע פ"ח
 ההמ"ד פ"ח

שנים והחמש ושמעית יחזקאל בקרב . חלש הוא בן החומש בן והשמינית
 בן וכללם עתה והוא המהלך : ואם תדע לרעך כמה זרב שים
 אותם שהרב שלר שנה ג' למר' האונקיה . אמור השלש חקב הוא בן ותכר
 אותם עם מן האונקיות שים בן יחזקאל ויתר הלש בעת יבואו האונקיות
 זרב וכל הלש בעת : (ואם תדע לרעך כמה זרב שים אותם
 שהרב שנה ג' למר' האונקיה . אמור השלש חקב הוא בן ותכר אותם עם מן
 האונקיות שים בן) לרעך כמה שנה חקב . אמור חז האונקיות להסבון ג'
 למר' האונקיה עולם בן למר' . וכן חז חקב מעת . המר עת שיהיה בן
 למר' האונקיה שנה תשכב יחז חקב ויתר חקב בעת יבואו חקב
 בשני וכל הלש בעת שים חז חקב ויתר חקב וכל הלש בעת :
 ואם תדע לרעך כמה זרב שים אותם שהרב שנה ג' למר' האונקיה .
 אמור החומש חקב הם בן כמה אותם עם בן שהוא פכוס האונקיה עולם תתקם
 הלש בעת חז האונקיות וכל הלש בעת : ואם תדע לרעך כמה שנה
 חקב . אמור חז האונקיות להסבון חז למר' האונקיה עולם בן למר'
 וכן חז למר' חקב עולם שנים נכדבשם האונקיות זרב :

משלשה אחים

לשנ יש יתר מן הדאשין על אחר ג' . ולשנ יש על אחר ג' ויחבר
 שלשין בן כמה יש לכל אחר מהם : עשה לך נוסח שיוסף לך זה ענין
 כזה הדמיון . ואם חז בן ויחבר שלשין חז . היה לדאשין חז ולשנ חז
 ולשנ חז . ויהי שחבר ויחבר שלשין עשה על זה הדבר . ולרעך
 כמה יש לדאשין . אמור הם בהיות המחבר חז יהיה חקב הדאשין חז עתה
 שהחבר בן כמה יש לך . אמור חז עשה חז הם בן הלש בעת יחז חז ויתר
 הלש חז חז : ולרעך חז חז . אמור הם בהיות המחבר חז היה

המחבר השם . עתה שהמחבר הוא ש' כחה הוא הלך . אחור ש' פעמי' ג' הם
ק'פ הלך ב'ג' י'ין י'ג' ו'פ' הלך מ'ג' . ולדעת הלך השם . אחור הם בהיות
המחבר י'ג' היה הלך השם ג' עתה שהמחבר הוא ש' כחה הלך . אחור
ש' פעמי' ג' הם ק'פ הלך ב'ג' י'ין י'ג' ו'פ' הלך מ'ג' . ולדעת הלך
השם . אחור הם בהיות המחבר י'ג' היה הלך ג' פ' עתה בהיות המחבר
ש' כחה היה הלך . אחור ש' פעמי' פ' הם ת'ק'מ' הלך ב'ג' י'ין מ'ג' ו'פ' הלך
מ'ג' . ואם תרבה י'ין פ'ם ש' : וכן הם י'ין זה על זה ב' או ד' או ה' .
וכן הם י'ין י'ג' הבר' כחן כן עשה החורה על דרך הדא' ותמצא הפ' :

יעקב חלל ל' בני ל' דינרים

יהיה הלך רחמן גדול מאל ל' ו'ש' ל' גדול . ששכר ש' שמעון בעורק
רחמן על ל' . ו'ש' יהודה בעורק על . ששכר . וה' מ'א' . ששכר בהלך המשיח
ש' רחמן ניהודה מ'א' בהלך המשיח ש' שמעון . וה' ל' זה הלך רחמן
פ'ו והלך ל' ה' והלך ששכר ג' והלך שמעון ה' והלך יהודה ב' ומ' פ'ם ל' :
יהיה חור השואל . עקב הלך ל' בע' ש' דינר' כ' השאלה הקוראת לש' .
כ' זה חור : הם נרבה לדעת הלך רחמן חור הם בהיות מ'ם המעות
הדינר' ש' כחה הוא הלך אחור ש' פעמי' הם ת'ת'ק' . הלך בל' י'ין כ'ה
ו'ה' הלך מ'ל' : ולדעת הלך ל' . אחור הם בהיות מ'ם הדינר' ל'ה
היה הלך ל' ה' בהיות מ'ם המעות ה' כחה י'ין אחור ש' פעמי' ה' הם פ'ו
הלך בל' י'ין ה' דינר' ו'ה' הלך מ'ל' . ולדעת הלך ששכר . אחור הם
בהיות מ' המעות ל' דינר' היה הלך בהיות מ' המעות ש' כחה י'ין . אחור
ש' פעמי' ג' הם ק'פ הלך בל' י'ין ה' ו'ה' הלך מ'ל' . ולדעת הלך יהודה ש'ה
בעורק ל' על . ששכר היה הלך ו'פ'ו הלך מ'ל' . והם תרבה פ' המע' י'ין
פ' . ותמצא ששכר חור הלך רחמן מ'א' הלך המשיח הלך שמעון :
ש' זה הבר'ם

שלשה חברים • הרצון אחד לשני

כל מה שבפניו והוא שפסע עולה • והוא אחד כל מה שבפניו ושלש שפסע עולה
 • והשלש • אחד כל מה שבפניו ורביע שפסע עולה • כמה מעות היה לכל
 ואחר נחמס בג' מקבלי • והם ה' יצא יצא בעין השלש הזאת • כי ה' אחד ליתא וליתא
 יצא ורביע שפסע יצא • והוא ראה שהמור מהובר שלשיתו יצא יהיה להחזק ולשט
 יצא ולשלש • יצא • ועכשיו שהמור מהובר שלשיתו • נשוב לערכים ונהמר
 בערך ה' ליתא • כן עבר ראשון לך הוא שאלה להברין החזי • וכערך יצא ליתא כן
 ערך השני ראשון • הוא שאלה להברין השליש • וכערך יצא ליתא כן ערך
 השליש • הוא שאלה להברין הרביעי • כן ערך לכל המכמוס שהמור
 שלשיתו חזי • המורה ה' יצא יצא יצא ערכים הוא בענין זה :

שאלה יעקב חלק כ' דינרים לז' בניו

והיה חלק רהוב גדול מחלק שמעון וחלק שמעון גדול מחלק לוי ורחל ורחל לז' שנים
 אחי • מחלקו כפי מה שהיה חלקו • ושמעון מה הוא נתן לז' אחיו כפי חלקו • ולוי מה
 הוא נתן לז' אחיו כפי חלקו • והוא נחמה חלק שלשיתו טה • כמה היה חלק כל אחד
 מהם • בלשונה אמר כי החלק ה' היה • והוא • והשלש • יצא • ונחמה בהחזקה
 חלק כל אחד מהם • הוא שאלה להברין • והיה חלק רהוב יצא וחלק שמעון • וחלק לוי •
 והנה חלק רהוב ורחל מה יצא שאלה לז' שנים • והוא • לז' שנים •
 ולוי • שאלה הוא מעתה יצא • וכן • לז' שנים • וכן • לז' שנים • וכן • לז' שנים •

אדם אחד נתן לשלשת בניו

שלשיתו אחות בדר למכר • והלך בשוק למכרו • ה' חפר ב' דינרי' יהמה • והוא
 חפר ב' דינרי' יהמה • והשלש • חפר ב' דינרי' יהמה • וכלם רביתו מעות בשוק לאביהם
 כמה אחות בער חפר כל אחד ופחה מעות רבית כל אחד • אחי תחלה רבית
 והוא • וששית • חפר • והרביע • הוא • וכן • והוא • וכן • והוא • וכן •

והוא המחלק

צדק כל הנהג ביהר • ונרצה לרעת מוכח קדמני היה
 שנתערב כלן יתר • והנה זה לך מקום כל האקיות של זה וזה מקום קדמני
 נב ואלך קדמני למכוס האקיות • כיבר הב האקיות ליד קדמני האקיות עולת
 כח קדמני • והב האקיות מוזן קדמני האקיות עולות מוזן קדמני • והב קדמני
 האקיות מוזן קדמני עולות קדמני ועולות קדמני קדמני קדמני בן הכל והכל
 בשחקת כחמן האקיות יבוא לכל האקיות דן קדמני וג' חומשי קדמני וכן לכל
 הטבן שתרבה • כשתדע הזהב שהוא מוזן קדמני האקיות
 ותרצה לרעת כמה פרהי טוה האקיות • עשה מכל קח קדמני שלשיות וזן שלשיות
 הם ו שלשיות הרי שהנהג טוה מוזן קדמני טוה האקיות ו פרהי • אחת שהנהג כדן
 למדיע מכל קדמני ו פטימן בעבור שזה הנהג הינו קדמני •
 ואם הנהג מוזן קדמני ותרצה לרעת כמה טוה האקיות • עשה מכל קדמני
 שלשיות הרי שהנהג הוא מוזן קדמני טוה האקיות חומש ו פרהי וכל שלש
 פרהי • והנהג לעולם כדן למדיע ו פרהי לכל קדמני • וכן אם הנהג הוא מכל
 קדמני • חומר כח שלשיות הם ו שלשיות הרי שהנהג טוה ו פרהי •
 וכן אם הנהג הוא מכל קדמני חומר כח שלשיות הם ו שלשיות הרי שהנהג
 טוה ו פרהי • והנהג כדן למדיע ו פטימן לכל קדמני שיבואו קב דינרי
 מכל האקיות • והנהג שיקלח ו פרהי שיבואו קח פרהי לכל פרהי
 הרי שהנהג חכמה שהינו קדמני טוה ו פרהי פרהי מלג פרהי •

ארבעה נהרות רצים אל מעין אחד

האחר מחללה ביום הקד • והשני מחללה בב ימים • והשלישי בג ימים • והרביעי
 הרביעי בג ימים • ונרצה לרעת הם ירוב כלם ביחד בכמה זמן מחללה
 עשה על זה הקד • חומר השקן שלש ורביעי יחללו קב • חומר השקן הוא קב ההל
 ו והשליש ו הרביעי ו נחבס יתר ידיו כח והוא מחלל • ובסתמבונן בן
 תרצה שכל ימים יחללו קב

היו הבנים • ואלו שמעו • היו בניה • ואלו פלג • היו בניה • היו כל הארץ
 ואלו • כיון • היה שון • קבל • בניה • מן • הפלג • ועשירית • הנשאר • שהיה
 ה' • הרי • שקבל • בניה • ונשאר • קבל • השט • קבל • בניה • מהקבל • ועשירית
 הנשאר • שה' • הרי • שקבל • בניה • ונשאר • קבל • השט • קבל • בניה • מהקבל
 ועשירית • הנשאר • שה' • קבל • בניה • ונשאר • קבל • השט • קבל • בניה • מהקבל
 בניה • מהקבל • ועשירית • הנשאר • שה' • קבל • בניה • ונשאר • קבל • השט • קבל • בניה • מהקבל
 מה' • האש • קבל • ה' • בניה • מהקבל • ועשירית • הנשאר • שה' • קבל • בניה • מהקבל
 בניה • ונשאר • לך • השט • קבל • בניה • מהקבל • ועשירית • הנשאר • שה' • קבל • בניה • מהקבל
 ה' • ונשאר • לך • השט • קבל • בניה • מהקבל • ועשירית • הנשאר • שה' • קבל • בניה • מהקבל
 ונשאר • לך • השט • קבל • בניה • מהקבל • ועשירית • הנשאר • שה' • קבל • בניה • מהקבל
 שקבל • בניה • ונשאר • בניה • השט • שה' • ההר • דרך • ולקח • את • הכל
 שה' • קבל • בניה • הנשאר • הרי • שתשע • היו • הבנים • ואלו • שמעו • היו • הפלג

הבנים • ואלו • בניה • היו • כל • הארץ • וההר • מהם •
 ודע • כי • זאת • הדיבור • היה • כללית • וכן • כן • הם • המור • ליהושע • זה • בניה • מן
 ועשירית • הנשאר • השט • בניה • ועשירית • הנשאר • וכן • כללית •
 ולזה • הכין • את • כל • מה • שנשאר • ועשה • על • דרך • הנזכר • דייקן • בעבור •
 השב • ר • בזה • החשבון • היה • תשיעית • יקח • רובות • תשע • ויבדע • מהם • מן • וישאר •
 שמה • ושמע • היו • הבנים • ואלו • שמעו • היו • הפלג • ואלו • בניה • היו • מהם • ואלו • בניה • היו • מהם •
 יבנה • לכל • הארץ • וההר • וכן • לכל • השב • שתוכה •

אם • יהיה • שכל • ירושת • הבית • ל • ליטריק • לשנה
 או • אם • יהיה • לך • חשבון • שיריה • בשנה • ל • ליטריק • ותוכה • לרעת • כמה • יבנה • ביום •
 תבוא • תבוא • שנים • מן • שה' • וכן • יבוא • אל • קבל • ליום • האר • וכן • אם • יהיה • שכל • ירושת •
 הבית • או • יהיה • חשבון • ל • ליטריק • בשנה • ותוכה • לרעת • כמה • יבנה • ביום • קח

חב • הלוקים

זה ב' הל'ים מ'ט' שהם ו' יבואו ו' ליום ו' וכן יהיה שפירות הבית או כיוצא
השבוע ו' למעלה לשנה : זה שני שלשיות והם ח' וכן יבואו ח' פשיט' בכל
יום : או תעשה כענין זה תכפולו ה' למעלה שיבואו בשנה והל'ים לשלש וכחמ'כר
העולה יהיו הפשיט' שיבואו ליום : ד' כללוק זה אם יהיה השפירות ו'
למערב בשנה : תכפולו ויהיו ו' הל'ים לשלש יהיו ו' הרי שיבואו ו' פשיט'
ליום : וכן אם יהיה השפירות ו' למערב בשנה ותכפולו יהיו ו' הל'ים
לשלש יהיו ו' הרי שיבואו ו' פשיט' ליום : וכן הם יהיה השפירות ו' למערב
בשנה כגלם יהיו כ' הל'ים לשלש יהיו ו' וכן יהיו ח' פשיט' ליום : ועל
זה הדרך תעשה לכל השבוע הדיוק הזה :

ואם יאמר אדם שפירות הבית או ריוח

השבוע אחר עולה ו' פשיט' ליום : כמה למעלה יבוא בשנה : הוסיף על ו'
המים שהם ו' ויהיו ו' וכן יבואו להשבוע זה ו' למעלה לשנה : וכן אם יאמר
שפירות הבית או ריוח השבוע אחר עולה ו' ליום כמה למעלה יבואו לשנה :
הוסיף על ו' המים שהם ו' ויהיו ו' : וכן יהיה להשבוע זה ו' למעלה לשנה :
וכן אם יאמר שפירות הבית ו' למעלה בשנה ו' פשיט' ליום כמה למעלה יבואו
בשנה : הוסיף על ו' המים שהם ו' יהיו ו' וכן יבואו ו' לשנה : וכן הם יאמר
שפירות הבית הוא ח' פשיט' ליום כמה למעלה יבואו בשנה : הוסיף על ח'
המים שהם ו' יהיו ו' וכן יהיו ו' למעלה לשנה : ועל זה הדרך תעשה לכל
השבוע שתרצה :

אם תלוח ש' שנה דינרים להשבוע ו' פשיט' בהרש ה' מעלה : ותרצה
לדעת כמה יבא ההרש : המור הם מ' דינרי יבנה ו' פשיט'
מ' דינרי כמה יבואו : המור ג' ו' ד' חלקי ג' יהיו ו' חלקים מ' בפשוט
וכן אם תלוח ו' דינרי להשבוע ו' פשיט' ה' מעלה בשנה ותרצה לדעת כמה
יבא בהרש

אם ישאלך אדם השבון שהמדת חסדן ה' ומה הנסאך המדת חסדן
העשירות פעם שעת ונשארו ק' במוה היה כל השבון פעם
שהמדת חסדן העשירות : שעה על זה הדרך : אמור אליו היה השבון
ק' והדת חסדן העשירות נשארו פ' : כיצד העשירות חק' והם ל'
ונשארו פ' : המדת עור העשירות נשארו פ' : והחיד המדת שש
עשירות היו ק' בדאשה : אמר א' ק' פעמי' וק' הם אלף ותתק' חלקם
פ' : היו ב' ול' חלק' נפ' : הם חסד העשירות שהם יב' וב' חלק'
נפ' : כיצד העשירות חק' הם יב' : וה' נחלק' חלק' חסד חלק'
נפ' והעשירות חסד הם ב' חלקים נפ' : הרי שהמספר הנאסן היה יב'
וב' חלק' נפ' נשארו ק' ור' חלקים נפ' שהם ק' ונ' חלק' נפ'
הם חסד העשירות שהם יב' ונ' חלקים נפ' נשארו ק' : כיצד העשירות
יוק' הוא יב' ... והנ' חלקים נפ' הם פ' חלק' נפ' : והעשירות חסד הוא נ'
חלקים נפ' : הרי שהמספר הנאסן היה יב' וב' חלקים נפ' נשארו ק' ונ'
והנ' חלקים נפ' והמספר הנאסן היה יב' ונ' חלקים נפ' נשארו ק' :
אם תרצה לדעת ג' ונ' פעמי' ה' רביע במוה שאלים : שעה חסד
שלוש פלג' שלשית : אמור ג' פעמי' ג' הם נ' ושלוש פלג' הרי ג'
ותבתם : ההרי בן עשר ח' ה' רביע פלג' רביעית ואמור ג' פעמי' ג' הם נ'
ורביע ג' הרי נ' ותבתם : הרי שש פלג' : שלשית ונ' רביעית חכה הותר
ג' שש זה ואמור : פעמי' נ' הם ק' וחלקם בג' פעמי' ג' שהם יב' הרי נ'
וב' חלקים חסד שהם ששית פ' ועל זה הדרך תעשה כנס :
ואם תרצה לדעת ג' חסד חסד ושלש רביע ואמור שהשבון ד' -
ורביע ואמור ושלשית במוה יב' : אמור שלש רביע ואמור
יב' : השלש הוא ג' רביע פ' והחיד שש פ' וכללם פ' : וכזה
השאלה

בשאלה היה אומר נמצא הלך יום • וכן רביע והוא נש שיתחלף בו •
 הרביע טו והוא נש שית • וכללם לז' : והוא כאלו אמר להשבן
 ז' ולז' הלך יום ותכתב כאשר תדמה בזו : והנה המדה והנה
 כתובת ותבנה הויתות העלונות ותאמר ג' פעמי' • הם ק"פ ופדף עמיהם
 המז' ויהיו חלף ותכתבם : ותבנה אהב הויתות היתונות והמור ד' פ'
 • הם ר"ח ולז' הכתובים למעלה ה' חלף חלף ותכתבם ותבנה חלף ע'
 חלף יהיו ס"ג לפי ותתעט הלך בש' פעמי' • הם ש"ס ג' לפי וחלף • בואו
 ח"פ ולפי ותתעט הלך יום לפי חלף • ועל זה הדרך תעשה :

מי שרוצה לקבץ חשבונות

בלוחות רבות שגששו בזמנים שונים • יקבץ חסד הרשעים ויהלך בחסד
 היוענות : ויחלף בזה שהלך ק' פריהם בהרש' • וק' פריהם בהרש' •
 וק' פריהם בהרש' • וק' פריהם בהרש' • וק' פריהם בהרש' • עשה על
 זה הדרך והוא • וק' פריהם בהרש' • עולה סוף הלך חסד
 הכתובים שם • יהיו ג' וכלל עמוד הרש' • וכן לכל השבן כיוצא בזה :
 אם יאמר אדם הויתות של כלל נחמה • כשיעלה • כמה יבנה הכתוב
 תפוש מכל פשוט • ליער • וכן חלף : והם יאמר הויתות
 נחמה • כשיעלה כמה יבנה חלף • תפוש מכל פשוט • ליער
 והמור • חלף • ליער • הם • ליער •

אם יאמר אדם הויתות של כלל שיהיו חלף • שיהיו • ליער • וק' ריב'
 כמה יבנה הויתות • תפוש מכל ליער • ריב' • וכל
 ריב' פשוט • וק' • יבנה • על זה הדרך תעשה כלם : והם יאמר הויתות
 שיהיו • ריב' • וק' • ליער • כמה יבנה חלף • תפוש מכל ריב' • ליער
 והם • ריב' • תפוש מכל פשוט • ליער • וק' • תעשה לכל

השבן שתרצה

הטבון שמכנה • והם האלף שנה קצ' למעלה ומכנה למטה כמות שנה הלטמרה ;
אמור ופער' קצ' הם התק • והכנס מכל האלף פסוקי שיב' ואלו לך פסוקי
יבן תבוא הלטמרה : האוקי' של זהב

אמור ופעמי' קצ' זה תתקן. והכנס מכל הליך פסוקי סיבה לך פסוק.

יבן תבואה הליטעה : האוקיא של זהב

היה לו טרד והערי הם גורני והגורני הם ד' גורני

וְאַם יֵאמֶר הֲרֵם הַחֹמֶה יֵה שֶׁל זָהָב בְּיוֹכֶדֶה הִי לְעַמִּי וְלִפְנֵי דִי־עַבְדִּי כִּמְהַ יֵבֵא

המנוח. יתנוש חול לומר ח"פ ומכל דינר חן המשינה וכן לכל

הַשְׁבִּיאוּ שְׂתֵרְכָה : וְהִם יִתְּנוּ הַתְּרִיקָה שֶׁל זֶה שֶׁנֶּחֱדָה לָנוּ בְּמִנְיָה יְבוּלָה הַהִירִיבָה

תפוש חבל למערה נח ושמעו וזו החמישיה נח . והם יהיו שם ריבוי תפוש חבל

וַיֵּרָא גַם הַלֵּל מִצָּרָה • וְהִם יָחִיד בְּמִדָּה • הֵינָן הַמְּהֻלָּלִים הַדְּרִיכִים • תְּכַנֵּן מִכֹּל

למעלה ב' ה'מס' י' ה'י' ש'ב' ה'ב'ר'א' ל'ה'ש'ב'ו'ן' ו' ל'מ'ר'י' ה'ה'ק'י'א' ב'פ' ו'ב' ה'מ'י'ס'י'ו'ת'

והם יחיו שם בימים • תפוש חבל דגור ה' ה' ימכה • והם יאמרו כמה יבוא

הגדה נ. תפוח חבל נעלה ב' הודו יחי' סיבא הגדה נ. להטבן ו' לערין

ההקדמה ב' כשיעור' וב' ההמשיות . והם יהיו גם דינרים . תפישת מופת דינר הלק

[illegible]

יבוא חלקך . תפוש חבל דגדג' וחבל פאוס' ושימרים

תקן לז' אנשים ג' מתבטות שונות • ה'ף חזק • ו'ף חזק • ו'ף חזק :

ויהלך יום ביום בלתי ידועתך : וזה חובל לדעת שבת

טאקסאן מיטן מערסטן זיגלען צו זענען געווען : און איר לעבן טאקסאן מיטן זיגלען

יבולת ה' ונחמ' יהושע בעת שכתב ליהודה ויהודה : ובעת יבולת ה' פעמים

היומבעות שבתה ל' באדרנה • ובעל רהוטת יפול היומבעות שבתה

ל, באחרונה . ויקראו הול ויטלבו וי ויטלבו הנשאר . וזה יורע עליו פ

ד'יב ה'אג : וביהור צה אס נסאר צירם ד' יתיה חסרר צהב נסר ונהסר .

וְאִם נִשְׁאָר בִּירוּשָׁלַם יִהְיֶה הַנֶּשֶׁאָר זֶהב וְנֶחֱשֶׁת וּבָרָק • וְאִם נִשְׁאָר בִּירוּשָׁלַם יִהְיֶה

הכסף כסף נהוט זהב

כמק נהטק זרב . ואס נטאר בידס קי יידי המרד כמק זרב נהטק .
 ואס נטאר בידס קי יידי המרד נהטק זרב כמק . ואס נטאר בידס קי יידי
 המרד נהטק כמק זרב :

האמר לאיש שיחשוב הק לה נהנת מאי ושלכס קי קי וטאל הנטאר
 האב . טלך נה טחב קי קי וטאל הנטאר . האב . טלך נה
 טחב קי קי וטאל הנטאר . ומכל מאי טחב הנטאר טחב קי קי לכל הנטאר
 הנטאר קי קי . ולכל הנטאר קי קי קי . ומכל הנטאר הנטאר טחב קי קי
 קי לכל הנטאר קי קי ונכס וטלך אורס קי קי ונחמדי יידי נה טחב :

והסימן גלגל הקל זקל

יצני אנשים היו יושבים להכיל . להאר היה ב ככר להם . ולטע גס כן
 טע ככר להם . בה הרס טלש . והכל עמדם . והכל בין טל
 טלשם אל הק ככר להם . להאר טחב נה קי קי טחב עמדם קי
 כסימני כר . שיחלקו ביניהם : היה קי יחלקו ביניהם . המרד כמק הנטאר
 הכל כל הנטאר נהם : כל הנטאר נהם הכל להם קי וכל טלשית וכל הנטאר כהם
 טלש להם . ואורס טחב לו קי ככר להם הכל להם קי וכל טלשית וכל
 הנטאר כהם להם קי וטלש טחב קי טלשית להם . הם כן אורס טלש לו
 ככר להם יקבל כסו קי בעבור טחב טלש להם . ואורס טלש לו קי
 ככר להם יקבל קי כסימני כהם הנטאר קי טלש להם :

מגדל טחב עמדם שמים אורס : ומכל הנטאר ריכס לעלות למעלה .
 ובכל יום עולה טלש המרד ובכל לילה יורדת רביע המרד . כמק
 יורד יט לה בכל יום ובכמה ימים עולה למעלה . המרד תחלה כמק אורס
 יורד טלש מהרביע . חלק קי יורד הר . שיתב ימים היה עולה המרד הקר :
 ובעבור טחב עמדם נהם בבית כהם המרד קי עמל כהם הוא קי טחב
 ימים המרד כהם המרד וכן כלם :

טלך מעות בכסף

בפסוק נזכר כי פשימים ואותם שהם לא בפסוק נזכר כי פשימי ושלש פסוק :

איש איש לשון שכיח אחד

לשליש יום בשליש פשימים . ודבר לקבל השכר שבו בכל יום ואין
לשכר כי הן הן מעבדות שוים לא פשימי בין כלם והוא פועל
בכל יום על הלן המעבדות הששה . והיו מחמיר והוא מותר לו על
היה שיש לו לקבל . הן הן הלן המעבדות כריכין להיות על זה המר
מזהה שיהיה והשנה ב' והשלישית והרביעית והחמישית והששית יב
ובזה יתכן הענין :

איש אחד נתן לשלש בנא בינים למכור . להחזיק נתן כי כנס .
ולא על ולשליש . והיו להם לבו ומכרו הבנים בשוק

והביאו להן מועות בשוק . הלכו ונמכרו כי בנים בפסוק . והיו שהיו
לו כי בנים מכר כי חתם בינים בן פשימי ונמכרו לו ביכר אחת . והיו
שהיו לו כי בנים מכר כי בנים בן פשימי ונמכרו לו כי בנים . והיו
שהיו לו כי בנים מכר כי בפסוק נא ונמכרו לו כי בנים : הלכו שנת
ומכרו הבינים שנמכרו בן פשימי הבינה . הראשון שנמכרו לו ביכר
אחת קבל כי פשימי ואף פשימי שקבל במכירה ראשונה הרי שקבל כי פשימי
והשני שנמכרו לו כי בנים קבל כי פשימי ואף פשימי שקבל במכירה
ראשונה הרי שקבל כי פשימי : והשליש שנמכרו לו כי בנים קבל
כי פשימי ופסוק נא שקבל במכירה ראשונה הרי שקבל כי פשימים
וכלם יוכרו הבנים בשוק וכלם קבלו הוועות בשוק :

לחלק כי דברי לחצי לשליש ולחצי

אמור הכי ושלש ותשיע יחצאו בקי החי כי השליש כי ותשיע
~~ואחרי כן~~ וכלם כי והוא החלק : ולדעת הלך היותו

שיש לו החצי

ש"ס לר' יהודה הכהן ר' יהודה . וכתב הנהגה עד סוף הדיבור . שיהיה
והנהגה ש"ס לר' יהודה הכהן ר' יהודה . וכתב הנהגה עד סוף הדיבור . שיהיה
אם כן נזכר להלן הדיבור בדין הלקי' ויהיה ההלך קצ' הלקי' מודף מהכחש
ואם נראה לרעת הנהגה הלקים מודף מהדיבור כחזה הם . נאמר קצ' פעמי'
יג' הם קצ' הלקים בדין יהיו קצ' וקצ' הלקי' מודף . כדי הותר ש"ס

לר' יהודה ש"ס לר' יהודה ר' יהודה . וכתב הנהגה עד סוף הדיבור . שיהיה
ולדעת הלקי' הותר ש"ס לר' יהודה הכהן ר' יהודה . וכתב הנהגה עד סוף הדיבור . שיהיה
מכאן הדיבורים נאמר ופעמים הלקים בדין מהדיבור . ולרעת
כחזה הם אלו הנהגה הלקי' מודף מהדיבור הותר קצ' פעמי' קצ' הלקי'
בדין יבואו ב' פעמי' וקצ' הלקים מודף מהכחש . ולרעת הלקי' הותר ש"ס
לר' יהודה הכהן ר' יהודה . וכתב הנהגה עד סוף הדיבור . שיהיה
ב' פעמי' קצ' הם קצ' הלקים בדין יהיו קצ' וקצ' הלקי' מודף מהדיבור שיהיה קצ'
הלקי' מודף מהכחש . כדי שבעל התשיע ש"ס לר' יהודה ר' יהודה . וכתב הלקים
מודף מהכחש . וזה הלקי' קצ' לר' יהודה . וכתב הנהגה עד סוף הדיבור . שיהיה
יהיה קצ' לר' יהודה . וכתב הלקי' מודף מהכחש . ולרעת כחזה הם קצ' הלקים
מודף מהכחש . הלקי' מודף מהכחש שיהיה קצ' פעמי' בדין הלקים יהיה כל
הלקי' קצ' פעמי' וקצ' הלקים מודף מהכחש . והם תכנה לרעת
הנהגה הלקים מודף מהכחש . הותר קצ' פעמי' קצ' הלקי' מודף הם קצ'
דיבור קצ' וקצ' הלקים מודף כדי שבעל התשיע ש"ס לר' יהודה . וכתב הדיבור
קצ' וקצ' הלקים מודף מהכחש . והותר ש"ס לר' יהודה הכהן ר' יהודה . וכתב הנהגה עד סוף הדיבור . שיהיה
קצ' הלקי' מודף מהכחש הם קצ' פעמי' קצ' הלקי' מודף מהכחש
מהכחש שיהיה בין הלקי' לר' יהודה . וקצ' פעמי' וקצ' הלקי' מודף מהכחש
והותר ש"ס לר' יהודה הכהן ר' יהודה . וכתב הנהגה עד סוף הדיבור . שיהיה
מודף מהכחש היה

וּמִיָּהּ . הַלְעֵרָה הִיא מִיָּהּ וְכִי הַלְקִים מִיָּהּ מִיָּהּ : וְהִם תִּקְבְּלָה בְּלִי
הַלְקִי יִהְיֶה כִּי לְעֵרָה מִיָּהּ :

לְעֵרָה יִהְיֶה שִׁיחֻב הָאֵם . אִמּוֹר לִי שִׁיחֻב וְכִכְלֵם וְיִמְסֵק עֲלֵיהֶם
הָ וְכִי הָאֵם עַל הָ וְיִמְסֵק עֲלֵיהֶם וְכִי הָאֵם עַל הָ וְיִמְסֵק
מִיָּהּ שֶׁנֶּחֱזַק וְשֶׁנֶּחֱזַק : וְהָאֵם רַחֲמֵינוּ דְּהִינֵה שֶׁנֶּחֱזַק וְיִמְסֵק
כִּי אִמּוֹר שֶׁנֶּחֱזַק וְהִם נִשְׁאָרוּ שֶׁנֶּחֱזַק וְכִי אִמּוֹר כִּי שֶׁנֶּחֱזַק וְהִם נִשְׁאָרוּ
שֶׁנֶּחֱזַק וְיִמְסֵק וְכִי אִמּוֹר כִּי שֶׁנֶּחֱזַק וְכִי לְעֵרָה :

תָּם וְנִשְׁלָם
תְּהִלָּה לְאֵל
סֵפֶר הַחֲשֻבּוֹן
הַמַּחֲכִים לְכָל

חֲכָם וְנִבְּרוֹ
שֶׁחֲרָה הָיָה לְהוֹרֹת
וְהָיָה לְבָקֶר
יִתֵּן לִי בָּזֶה
לֵךְ הַלְלִי חֲבֵלִי
וְהָיָה שֶׁנֶּחֱזַק
שֶׁנֶּחֱזַק לְעֵרָה

נִפְשִׁי בְּשִׁחֻבִּי וְעַמִּי בְּבִקְשִׁי
לִפְנֵי זֶה בִּישְׁחָלִי
אֵם הַמַּחֲכִים כִּי
וְהָיָה כִּי שֶׁנֶּחֱזַק
וְהָיָה לִי לְבָר כִּי
נִפְשִׁי בְּשִׁחֻבִּי וְעַמִּי בְּבִקְשִׁי

מִיָּהּ בְּדִיּוֹתָו
וְכִי הִיא הִיא זָבָח
אֶבֶן חֹטֵא כֹּסֶף
תּוֹרַתִּי זָבָחִי
נִפְשִׁי בְּשִׁחֻבִּי וְעַמִּי בְּבִקְשִׁי
וְהָיָה לִי לְבָר
וְהָיָה לִי לְבָר
וְהָיָה לִי לְבָר
וְהָיָה לִי לְבָר

תכלה מחנה הכר והחור
 תכלה מחנה צרות ומלחמה
 תכלה מחנה הנה על הנה
 תכלה מחנה צעם ועברה
 תכלה מחנה מנוף יום מנואים
 תכלה מחנה כליון עינים
 תכלה מחנה מלאך המות
 תכלה מחנה שאת חנם
 תכלה מחנה פק ברבים
 תכלה מחנה קלין והרפה
 תכלה מחנה שלמונים רעים
 תכלה מחנה כל מית פורענות

תכלה מחנה בזה ושביה
 תכלה מחנה דבר ומוסרית
 תכלה מחנה ווסת עבודה זרה
 תכלה מחנה חרון וקלפך
 תכלה מחנה יצר הרע
 תכלה מחנה לוקמים ולוהבים
 תכלה מחנה נחם והדיון
 תכלה מחנה עין הרע
 תכלה מחנה צרה ופקה
 תכלה מחנה רע גנים
 תכלה מחנה תהדות ואיבה
 תכלה מחנה כל מית יסודין רעים

שוכני בתי חומר למה תשאו עין • וימותך יהרס ימן הבהמה הין •
 לגר יט לרעת • כי הנה התולעת • לעבד הומר ינהג • ואיך יעבד
 לבנה • מה יתרון לעבד • והחריטו לקבד • זה יהיה לנו הלם •

04059